

The background of the cover is a warm, golden sunset or sunrise scene. The sun is a bright, glowing orb on the left side, partially obscured by the dark silhouettes of tree branches and leaves. The overall color palette is dominated by shades of yellow, orange, and brown, creating a serene and contemplative atmosphere. The title text is centered and framed by two horizontal white lines.

BOŽJE
SANJE

LEON GRABENŠEK

BOŽJE
SANJE

BOŽJE
SANJE

LEON GRABENŠEK

ZALOŽBA CHRIO

BOŽJE SANJE

© 2015 Leon Grabenšek

Vse pravice so pridržane. Ta knjiga se lahko reproducira, shrani ali prepiše v katerikoli obliki oziroma na katerikoli način, bodisi elektronsko, mehansko, s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja lastnika avtorskih pravic le, če je reproducirana, shranjena ali prepisana nespremenjena, v celoti in brez kakršnegakoli nadomestila.

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Chráskovskega prevoda Svetega pisma. Copyright © 1914 British & Foreign Bible Society. Vse pravice pridržane.

Lektorica: Polona Čotar

Fotografija na naslovnici: Kristina Grabenšek

Založnik: Chrío d.o.o., Ljubljana

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

274(0.034.2)

GRABENŠEK, Leon

Božje sanje [Elektronski vir] / Leon Grabenšek. - El. knjiga. - Ljubljana : Chrío, 2015

Način dostopa (URL):

<http://books.google.com/books/about?id=9M4vCgAAQBAJ>

ISBN 978-961-91917-2-9 (pdf)

280528128

KAZALO

1 Božje sanje	11
2 Božje mesto.....	15
3 Cir.....	23
4 Preroški vzorci na časovnici reformacije poslednjih dni	29
5 Prvo pričevanje Svetega Duha o reformaciji	35
6 Reformacija pomeni, da kjer je bil prej bife, je zdaj trgovina .	37
7 Naj vstanejo preroki in apostolska služba v Sloveniji	39
8 Slovenci bomo povedali, kako dvigniti narod k Bogu	43
9 Rojeni za velike stvari	47
10 Rojeni, da zavzamemo ta narod	49
11 Kdo si bo upal verjeti sanjam Boga?.....	51
12 Oslovska čeljust.....	53
13 Božje mesto II.....	57
14 Ali lahko iz Nazareta pride kaj dobrega?.....	59
15 Kar je neumnega na tem svetu, to si je Bog izbral.....	61
16 Reformacija poslednjih dni	63
17 Vrnitev v prostor bo prvi znak reformacije.....	65
18 Tako nam bo, kot da bi sanjali.....	67
19 Sedmi dan Jeriha.....	69
20 Prerokba in razodetje o Ciru.....	71
21 Sončni zahod sedmega dne Jeriha.....	73
22 Bog ni šel na stranišče	79
23 Psalm 126 – psalm reformacije poslednjih dni.....	85
24 Sedma skupnost Razodetja	89
25 Zakaj si je Bog izbral Slovenijo?	103
26 Sedma skupnost Razodetja še ni nastopila.....	107
27 Rešitelji naredijo nekaj velikega, da gre narod za njimi	111
28 Preroški podpis, vzorci in sezone Boga	129
29 Kralj pošlje	143

30 Cir in njegov ukaz – razjasnitev dilem	149
31 Skrivnost, ki je bila skrita Danielu	153
32 Kakor prva reformacija, bo tudi druga izšla iz spoznanja Božje pravičnosti.....	159
33 Narodi, narodi	161
34 Božja vizija in dela, v Bogu storjena	167
35 Sedem skupnosti Razodetja	179
36 Poslednja slava te hiše bo večja, kakor prva	191
37 Ime naj mu bo ... Aleksander	195
38 Pojdi za menoj, narod, in naredim, da postaneš	215
39 Vizija, namen, smisel in načrt Boga za Slovenijo	219
40 Materialno bogastvo	243
41 Sedemdeset tednov Daniela.....	251
42 Delovanja Cirovega maziljenja.....	255
43 Bilo nam je, kot da bi sanjali II	275
44 Preroški vzorci iz Cira v naravnem svetu.....	283
45 Glej, jaz; pošlji me!.....	287

Srečen je narod, ki hodi v namenu, usodi in viziji Boga.

Leon Grabenšek

BOŽJE SANJE

V soboto 13.9.2014 sem v Božji besedi preučeval Nehemijo. Že nekaj nedelj prej je bilo na srečanjih govora o Nehemiji, pa sem šel preučevati širše ozadje, saj se je skladalo s tem, kar smo že nekaj časa verjeli in počeli. Preučeval sem dejstva o Nehemiji na internetu in tam je bil omenjen kralj Cir. V tistem trenutku sem začutil maziljenje, manifestirano prisotnost Boga – Sveti Duh mi je pričeval, naj preučujem kralja Cira. V tistem trenutku je bilo to mojemu umu odveč, ker sem bil usmerjen v Nehemijo, ampak v redu, grem pogledati vse o kralju Ciru. To, kar mi je pokazal Sveti Duh, je za vedno potrdilo in spremenilo moje življenje, to je bil zadnji ključni košček velike Božje sestavljanke, katere koščke sem dobival zadnjih več kot 20 let. Veliki Arhitekt, Bog, je pokazal, kaj se ima zgoditi, svojo mojstrovino, svoje velike sanje, katere delne odseve in prebliske sem dobival več kot 20 let.

BOŽJE SANJE

Kajti Gospod Jehova ne stori ničesar, da bi ne razodel skrivnosti svoje služabnikom svojim, prerokom. (Am 3,7)

Kakor mi je razodetje in spoznanje, da sem Božja pravičnost v Jezusu odklenilo mnoge stvari v Božji besedi, ki jih prej nisem razumel ali nisem pravilno razumel, tako mi je dal Bog nekaj v duha, nekaj, kar nisem še nikoli slišal ali bral ali se naučil pri ljudeh. To spoznanje, razodetje, preroštvo, je odklenilo ogromna področja Božje besede in odkrilo podpis Boga na tem, kar se ima zgoditi. Ker tako velika področja pisane Božje besede govorijo o tem, menim, da bo to velika, enormna, mogočna stvar, dogodek, obdobje, ki se ima zgoditi. Iz tega spoznanja o Ciru, eksplozije Svetega Duha v mojem duhu, sem naenkrat začel odkrivati dragulje v pisani Božji besedi, preroške vzorce v naravnem svetu in mnogo preroških vpogledov, ki sem jih dobil, se je zložilo v čudovito sliko. Vedel sem zanje, a jih nisem popolnoma ali pravilno razumel. Pod pravilno razumevanje mislim razumevanje resnice, ki jo da Duh resnice, Sveti Duh. Pa ne samo to. Veliko stvari, ki se mi je zgodilo v življenju od Boga, veliko preroštev, ki sem jih dobil, se je naenkrat odklenilo in zložilo v čudovito, zaokroženo celoto. Cir je bil ključ, s katerim sem to lahko odklenil in razumel, kaj se je dogajalo v mojem življenju, kaj prihaja. Sveti Duh je preko razodetja o Ciru odklenil pisano Božjo besedo. Odklenil je tudi določene sezone in čase ter dogodke, znamenja, ki so se zgodili v naravnem svetu. Vse pa je namenjeno temu, da razumemo, kakšen čas prihaja. Rojeni smo namreč za takšen čas, kot je zdaj.

In kdo ve, ali nisi za tak čas, kakršen je sedaj, dosegla kraljestva? (Est 4,14)

To bo čas izpolnitve Božjih sanj, ki jih je sanjal, še preden je bil svet. Kaj prihaja, se potrjuje čez:

1. masivna področja pisane Božje besede, ki govorijo o tem, odklenjena čez razodetje o Ciru,
2. naravni svet, dogodke in obdobja, ki so odklenjeni čez razodetje o Ciru,

3. množico preroštev, preroških pesmi in preroških sanj ter preroških vpogledov, ki sem jih dobil v obdobju 20 let, vključno z določenimi dogodki v mojem življenju, kar je vse odklenilo in zaokrožilo z razodetjem o Ciru.

Pojdimo skupaj na razburljivo avanturo odkrivanja Božjih sanj za ta poslednji čas.

BOŽJE MESTO

Leta 1997 je skupnost, v katero sem hodil, pod vodstvom prejšnjega pastirja, začela prenavljati staro zapuščeno tovarniško halo v nov prostor za srečanja na naslovu Ob železnici 18 v Ljubljani. Cela skupnost je delala pri prenovi, tudi sam sem pomagal pri delih. Nato so se v prostoru začela redna srečanja.

Nekaj let kasneje sem prišel normalno na srečanje v prostor kot običajno ob običajnem času, vendar skoraj nikogar ni bilo tam. Že prej sem nekako vedel, da se dogaja nekaj čudnega, a meni ni nihče ničesar povedal. Ko sem prišel, je bil tam novi pastir in normalno smo nadaljevali s srečanji. Od tistih nekaj ljudi sem v novi skupnosti ostal jaz in še ena sestra v Maziljencu.

Kasneje sem zvedel, da je prejšnji pastir odšel na svoje v nov prostor, obvestil pa je člane skupnosti z izjemo mene in še nekaj drugih. Na

prvo srečanje nove skupnosti v ta prostor je prišlo nekaj ljudi, med drugimi tudi jaz.

Tako so se srečanja normalno nadaljevala v tem prostoru še precej časa z novim pastirjem in skoraj novo skupnostjo z le nekaj člani prejšnje skupnosti, ostali pa so bili novi prišleki.

Nekaj let zatem je prišlo do dogodkov, ko je kljub drugačnemu internemu dogovoru z lastnikom prostora, lastnik prostora prodal prostor leasingu in nekaj časa zatem leta 2007 pod bremenom dolgov tako rekoč ušel upnikom v tujino. Leasing je prekinil pogodbo z njim ter uradno prevzel prostore, ni pa želel vedeti, da je notri ta krščanska skupnost, ki je imela dogovorjeno lastništvo dela teh prostorov z prejšnjim lastnikom. Ker je leasing zahteval, da gre krščanska skupnost ven, za kar je najel posebno družbo, ki je z grožnjami pretila skupnosti, je pastir organiziral 24 urno varovanje prostora s strani članov skupnosti. Prostor je skupnost varovala noč in dan kar nekaj tednov z izmenami članov. Skupnost je vedela, da če ne bo varovala posesti prostora, kjer je imela posest že več kot 10 let, bo leasing enostavno nezakonito zamenjal ključavnico in prevzel posest prostora, kot se je že zgodilo v primeru drugega leasinga v eni sosednjih zgradb.

Trije smo torej dobili
preroštvo o Božjem mestu.

Med tem čuvanjem prostora so normalno potekala srečanja. Ko so odklopili elektriko, je skupnost priskrbela bencinski električni agregat, da so lahko potekala srečanja in da je ozvočenje delovalo.

V tistem času mi je Bog v duhu začel oživljati Božje mesto iz pisma Hebrejcev:

*... temveč pristopili ste h gori Sionu in k mestu Boga živega,
Jeruzalemu nebeškemu ... (Heb 12,22)*

ter

Po veri je slušal Abraham, ko je bil poklican, naj odide v kraj, ki ga je imel dobiti v dediščino, in odšel je, ne vedoč, kam pride. Po veri se je preselil v deželo obljube kakor v tujino in stanoval v šotorih z Izakom in Jakobom, sodedičema iste obljube; čakal je namreč mesta, stoječega na trdnih temeljih, katerega zidar in stvarnik je Bog. (Heb 11,8–10)

in

V veri so umrli ti vsi in niso prejeli izpolnitve obljub, temveč so jih od daleč gledali, jih pozdravljali in pripoznavali, da so tujci in priseljenci na zemlji. Kateri namreč tako govore, kažejo, da iščejo domovine. In ko bi se bili spominjali tiste, iz katere so bili izšli, bi bili imeli časa povrniti se. Sedaj pa hrepene po boljši, to je po nebeški domovini. Zato se jih Bog ne sramuje, imenovati se njih Boga; zakaj pripravil jim je mesto. (Heb 11,13–16)

Beseda »mesto« v teh citatih je grško »polis«, kar pomeni mesto kot naselbina. Novi Jeruzalem je zdaj v nebesih in bo prišel dol, ko bo Bog pripravil novo nebo in novo zemljo in prebivali bomo v njem. Ta Jeruzalem je mesto živega Boga. Jeruzalem je Božje mesto, mesto živega Boga. To je mesto, ki stoji na trdnih temeljih, katerega zidar in stvarnik je Bog, to je mesto, ki ga je pripravil Bog. Abraham je čakal na Božje mesto. Vsi, ki smo tujci na zemlji in imamo domovino v nebesih, nam je Bog pripravil Božje mesto.

V meni je gorela ta beseda o Božjem mestu in mislil sem nekako, da me Bog uči o novem Jeruzalemu. Neko soboto se je meni vzdignila ta beseda o Božjem mestu in Sveti Duh me je spodbujal, da bi to prerokoval, čakal sem do konca srečanja, vendar nekako se mi je zdelo enostavno preveč, kakšno Božje mesto?

Naslednji teden smo se dobili v prostoru na molitvenem srečanju in skupaj slavili in molili. Kar naenkrat je prvi član skupnosti, prerokoval,

da bo na tem mestu železniška postaja z napisom Božje mesto. Nato je pastir prerokoval, da bo tu železniška postaja, toliko ljudi bo. Nato sem še jaz pritekel iz sosednjega prostora in prerokoval, da bo tu Božje mesto – v meni je še vedno gorela ta beseda od Svetega Duha.

Na tem mestu bi rad na hitro razložil, da preroštvo preprosto pomeni, da se živa beseda od Boga vzdigne, pribrboti iz tvojega duha kot beseda ali slika in jo pač poveš, ko in če želiš.

Trije smo torej dobili preroštvo o Božjem mestu.

Na enem izmed srečanj nekaj let po tistem, ko so skupnost vrgli ven iz prostora, sem dobil in povedal preroško besedo, da ko pridemo nazaj v ta prostor, bo to začetek, prvi znak reformacije v Sloveniji.

Kmalu zatem sem bil jaz na vrsti za stražo prostora. Ker ni bilo elektrike, smo se ponoči zaklenili in stražili ob svečah. V soboto smo imeli srečanje. Na koncu srečanja sem kot takratni blagajnik skupnosti po nalogu pastirja pred prostorom izplačal 500 evrov našemu sosеду, družbi za varovanje. Direktor družbe za varovanje je podpisal potrdilo, da je prevzel denar. Že prej so nam namreč nekaj časa pomagali čuvati prostor pred leasingom. Nato sem jaz sam ostal v prostoru kot čuvaj in stražar. Noč je minila mirno in zjutraj sem se družil z Bogom in govoril mi je, da smo rojeni, da zavzamemo ta narod, kot že nekaj časa nazaj.

Kar naenkrat zaslišim neke avtomobile pred vhodom in pritečem pogledati, kaj se dogaja. Tam so bili trije avtomobili te družbe za varovanje, ki so se vzvratno bližali proti prostoru. Ves vesel, še vedno v manifestirani prisotnosti Boga od molitve, sem odprl vrata in prijateljsko rekel čuvaju: »Lepo, da ste nam prišli pomagati!« Bil sem namreč pre-

pričan, da so nam zdaj, ko smo jim plačali, prišli zopet pomagati. Tudi Sveti Duh me ni ustavil, da bi imel kakšen nemir v duhu. Vendar je bil voznik vozila, varnostnik te družbe, samo tiho. Zapeljal je avtomobil do vrat, tako da ni bil možen vstop. Stopil je ven in po hladnem glasu sem dojel, da nam niso prišli pomagati, temveč da jih je ta leasing oz. njihova specialno najeta družba za nezakonito praznjenje in grožnje problematičnim posestnikom prostorov najela za to, da nas vržejo ven iz prostora! Hitro sem skočil proti vhodu, da bi skočil čez avto nazaj notri v prostor, vendar mi je varnostnik preprečil vhod. Zgodba o našem varovanju našega prostora se je tako končala in nezakonito, brez odločbe sodišča, smo bili vrženi ven iz prostora, ki je bil po dogovoru s prejšnjim lastnikom, ki je ušel v tujino, naš.

To se je zgodilo v nedeljo zjutraj, dne 14. 10. 2007.

Skupnost je nato po vodstvu Svetega Duha šla v tožbe, ki so s plombami v zemljiški knjigi zaklenile prostor. Bog ni želel, da se prostor spusti. V duhu sem vedel, da želi Bog zapečatiti ta prostor s temi zemljiškimi plombami.

V naslednjih letih je skupnost bila boj na sodiščih, vendar najbolj učinkovit zahtevk izgubila, ker je njen zastopnik, odvetnik, »pozabil« na narok, na katerem se ni zglasil nihče, saj skupnost za to sploh ni vedela, nakar je bila tožba avtomatsko zgubljena. Odvetnik je še kakšne pol leta lagal skupnosti, da je vse v redu, dokler nismo na sodišču pregledali spisov in zvedeli resnico. Zaradi desetletnega zakonskega roka dobroverne posesti, kar smo mi imeli, smo imeli veliko verjetnost, da bi nam sodišče dodelilo prostor, zdaj pa smo zgubili zaradi nezglasitve na naroku, za katerega sploh nismo vedeli? Od takrat naprej vem, da je za pomembne tožbe vedno potrebno najeti dva odvetnika. Poglavitno tožbo je skupnost izgubila na čuden, nenavaden, krivičen način.

V letih, ki so minevala, se je skupnost dostikrat spomnila na preroške besede o Božjem mestu. V naravnem svetu je torej Božja vizija, da bo v okolici tega prostora marsikaj zraslo v naravnem svetu, vse v slavo Boga, to bo Božje mesto.

Na enem izmed srečanj nekaj let po tistem, ko so skupnost vrgli ven iz prostora, sem dobil in povedal preroško besedo, da ko pridemo nazaj v ta prostor, bo to začetek, prvi znak reformacije v Sloveniji.

Na enem izmed srečanj v tem času sem dobil preroštvo, ki sem ga tudi povedal, da bo to reformacija poslednjih dni.

Osebnostno verjamem, da je ta prostor preroško znamenje, preroški vzorec in pečat Boga na to, kar se ima zgoditi in o čemer bomo še govorili.

V poznem poletju 2013 sem na srečanju dobil in pel preroško pesem o sedmem dnevu Jerihe, da vstopamo v sedmi dan Jerihe. Nato sem šel pregledati obleganje Jerihe v Besedo in res so okoli Jerihe Izraelci krožili sedem dni.

In Gospod reče Jozuetu: Poglej, dal sem ti v roko Jeriho in kralja in junaške može njegove. Obkrožite torej mesto, vsi vojščaki, gredoč okoli mesta enkrat. Tako napravi šest dni, in sedem duhovnikov naj nese pred skrinjo sedem jubilejskih trobent; sedmi dan pa obkrožite mesto sedemkrat, in duhovniki naj trobijo na trobente. In kadar bodo zategnjeno trobili na jubilejsko trobento in zaslišite glas trobente, tedaj naj zavpije vse ljudstvo z močnim glasom: in mestno obzidje se podere na svojem kraju, in ljudstvo naj vstopi noter, vsak naravnost tja pred sabo. (Joz 6,2–5)

Sedmi dan je bil zadnji dan obleganja Jerihe, ko so morali kar sedemkrat obkrožiti Jeriho. Na koncu tega dneva je potem Bog zrušil obzidje, ko so po sedemkratnem kroženju vsi zavpili. Ko sem razmišljal o teh stvareh, sem bil vesel, kaže, da se bližamo prodoru. Po drugi strani pa sem bral, da so morali Izraelci sedmi dan oddelati sedemkrat več kot prvih šest dni, kar pomeni, da je bil ta dan najbolj naporen. Takrat sem ugotovil, da sem s poslom, ki sem ga začel poleti 2007 in

v partnerstvo povabil pastirja te skupnosti, vstopil v sedmo leto in sem mislil, da se to nanaša na prodor v poslu.

V preroškem jeziku Svetega Duha je lahko dan enak letu, kar je razvidno iz npr. sedemdesetih tednov Daniela.

Dne 14. 10. 2014 je bilo sedem let, odkar so skupnost vrgli ven iz prostora, odkar je skupnost v izgnanstvu. V tem času se je skupnost dobivala po majhnih najetih prostorih in živela v izgnanstvu, vstran od njenega prostora. Na ta dan 14. 10. 2014 pa se je dopolnil sedmi dan Jerihe, sedmi dan obleganja Jerihe, sedmo leto izgnanstva iz prostora in dela na tem, da se skupnost vrne v prostor nazaj. Na koncu sedmega dne je Bog zrušil zidove Jerihe.

V času po tem preroštvu sem na srečanju dobil in povedal preroštvo, da naj v desnem delu prostora naredimo ozdravnico – kraj, kamor pridejo ljudje ozdraveti, sprejeti ozdravljenje, ki ga je Jezus plačal na križu. Spomnim se, kako mi je pastir ves vesel stisnil roko, da njemu Bog že nekaj časa govori o tem, da je treba narediti prostore za ozdravljenja.

Ozdravnica bo del Božjega mesta, ki bo raslo iz tega prostora kot začetek. Božje mesto načrtuje Bog po svojem načrtu, mi pa sodelujemo z njim.

Ciru je Bog dal nalogo, da pozida Jeruzalem. Jeruzalem pa je Božje mesto.

Jezusovemu telesu, ki v veri stoji na preroštvih za ta prostor, je Bog dal nalogo, da zgradi Božje mesto.

Zakaj je Bog tako vodil to skupnost v borbi za ta prostor? Osebno verjamem, da je ta prostor preroško znamenje, preroški vzorec in pečat Boga na to, kar se ima zgoditi in o čemer bomo še govorili.

Namreč, kot sem že omenil, enkrat sem prerokoval, da bo to, da gremo nazaj v ta prostor, prvi znak, začetek reformacije v Sloveniji.

3

CIR

Sveti Duh mi je v septembru 2014 torej močno pričeval za Cira. Kdo je torej Cir in katera je ključna prerokba o njem v pisani Božji besedi?

Okoli dve stoletji preden je perzijski kralj Cir premagal Babilonski imperij in vzpostavil največji imperij do tedaj v zgodovini človeštva, je prerok Izaija, navdihnjen od Svetega Duha, prerokoval o Ciru:

Tako pravi Gospod, odkupitelj tvoj in obrazovatelj tvoj iz materinega telesa: Jaz, Gospod, sem, ki delam vse: nebesa sem razpel sam, zemljo sem raztegnil – kdo je bil z menoj? Jaz sem, ki uničujem znamenja lažnikov in iz vedeževalcev narejam neumneže, ki zavračam modre in abotno delam njih znanje; ki potrjujem hlapca svojega besedo in dovršujem poslanca v njegovih svèt, ki govorim o Jeruzalemu: Imel bo prebivalce! in o

mestih Judovih: Zidala se bodo, in podrtine njegove postavim pokonci! ki velim globočini: Posúši se, in reke tvoje posušim! ki velim Ciru: Pastir moj je, in dopolni vso voljo mojo, ko ukaže za Jeruzalem: Bodi sezidan! in za tempelj: Ustanovi se! Tako pravi Gospod maziljencu svojemu, Ciru, ki sem ga prijel za desnico, da porazim pred njim narode, in hočem razpasati ledje kraljem, da odprem duri pred njim in vrata ne ostanejo zaprta: Jaz bom hodil pred teboj in poravnaval, kar ni ravno; vrata jeklena razbijem in polomim železne zapuhe, in dam ti zaklade, zakopane v temi, in blago, shranjeno na skrivnem, da spoznaš, da sem jaz Gospod, ki sem te poklical po imenu tvojem, Bog Izraelov. Zaradi hlapca svojega Jakoba in Izraela, izvoljenca svojega, sem te klical po imenu tvojem, dal ti priimek, dasi me nisi poznal. Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni, razen mene ni Boga. Opašem te, dasi me ne poznaš, da naj spoznajo od sončnega vzhoda in od zahoda njegovega, da ni nobenega drugega razen mene. Jaz sem Gospod in nobenega drugega ni! (Iz 44,24–45,6)

Cir je Božji pastir, ki bo izpolnil vso voljo Boga, s tem ko bo ukazal za Jeruzalem, da bo spet sezidan in za tempelj, naj bo zopet postavljen. Bog je dal Ciru ti dve nalogi: sezidati nazaj Jeruzalem in tempelj.

V začetku oktobra 2014 sem preučeval zadeve o Ciru in verjetno me je Bog vodil, dal vtis, dal željo, da sem nekako šel gledati, kdaj se je začela reformacija v Evropi? Reformacija v Evropi se je začela 31. 10. 1517, ko je Martin Luther nabil svoje teze na vrata katoliške cerkve. Nato sem šel računati in glej, od začetka reformacije v Evropi do dneva, ko so nas vrgli iz prostora, je do par dni natančno 490 let! Sedemdesetkrat sedemkrat let! Nenavadno, zanimivo, prostor kot preroški pečat, preroško znamenje od Boga?

Daniel, ki je živel v času, ko je bil Izrael izgnan v Babilon, je preiskoval, da se ima dopolniti 70 let, ki jih je Jeremija prerokoval, da se imajo Izraelci vrniti nazaj. Ko je videl, da se bliža ta čas, je iskal in prosil Boga. Kaj mu je dal Bog? Dal mu je preroštvo o sedemdesetkrat sedmih tednih, to je 490 letih, ki med drugim do leta natančno določajo,

kdaj bo Maziljenec maziljen in da bo potem umrl. To je bilo izredno natančno preroštvo o Jezusu, ki je temelj vsakega študija preroštev v pisani Božji besedi.

Sedemdeset tednov je odločenih nad ljudstvom tvojim in nad svetim mestom tvojim, da preneha odpad in se naredi konec grehom ter da se stori poravnava za krivico in se pride večna pravičnost in se zapečati prikazen in proroštvo in da se pomazili Najsvetejše. Vedi torej in razumej: Odkar izide povelje, da naj se obnovi in pozida Jeruzalem, do Maziljenca, Vojvode, bode sedem tednov, in dvainšestdeset tednov. Mesto se obnovi in pozida z ulicami in z obzidjem, in to v časih stiske. In po tistih dvainšestdesetih tednih bo Maziljenec iztrebljen in nič mu ne ostane. In ljudstvo vojvode, kateri pride, razdene mesto in svetišče; in konec tega bode v povodnji, in prav do konca bode vojska, določene pustote. (Dan 9,24–26)

Pozor – Daniel je najprej preiskoval o sedemdesetih letih, nato mu je Bog pokazal 490 let o Maziljencu.

Ko sem v skupnosti prerokoval o Ciru v nedeljo po tisti soboti, ko mi je Bog prvič govoril o Ciru, sem šel seveda brati še naprej o Ciru. Odkril sem, da o sedemdesetih letih izgnanstva Izraelcev govori cel kup knjig v Bibliji, Jeremija, Daniel, 2. Kroniška knjiga itd. Nato me je presunilo in sem šel gledati, kdaj se je končala v Sloveniji II. svetovna vojna, s katero so prišli na oblast komunisti. Temelj komunizma je prepričanje, da ni Boga, to je brezbožna doktrina.

14. maja 1945 se je začela, 15. maja 1945 pa končala zadnja bitka II. svetovne vojne v Poljani pri Prevaljah na severu Slovenije. To je bilo 7 dni po kapitulaciji Nemčije. 15. maja 2015 bo sedemdeset let, kar se je končala II. svetovna vojna v Sloveniji. Takrat so prišle na oblast brezbožne elite. Kljub menjavi družbenega sistema ob osamosvojitvi Sloveniji so te iste brezbožne elite ostale na posredni ali neposredni oblasti. V Sloveniji namreč ni prišlo do lustracije tako kot v večini ostalih komunističnih evropskih držav. Isti ljudje so ostali v politiki, obdržali kontrolo nad mediji, državnimi bankami, sodišči, univerza-

mi in šolami ... Brezboštvo je ostalo. Slovenija bo kmalu v izgnanstvu tega brezboštva sedemdeset let, tako kot so bili v izgnanstvu Izraelci v Babilonu.

Kralj Cir je izdal povelje, da se pozida Jeruzalem in tempelj po sedemdesetih letih izgnanstva Izraelcev v Babilonu.

Tudi mene je Bog vodil najprej do Cira, nato sem ugotovil, da se dopolnjuje sedemdeset let izgnanstva Slovenije v brezbožnosti in šele nato sem ugotovil, da je od začetka reformacije v Evropi do takrat, ko so nas vrgli ven iz prostora, skoraj do dneva natančno sedemdesetkrat sedem let, to je 490 let!

To me je presunilo. Namreč, učenja o Ciru v krščanskih krogih praktično ni. Cira se nisem spomnil jaz, temveč me je do njega vodil Sveti Duh. Pa ravno zdaj, ko se ima kmalu dopolniti sedemdeset let Slovenije v izgnanstvu brezbožnosti, brezbožnega Babilona? Pri Bogu ni naključij.

Če se spomnimo Daniela, je najprej obrnil pozornost na sedemdeset let, ki se imajo dopolniti izgnanstvu Izraela v Babilonu, nato se je aktiviral v molitvi in Bog mu je dal izredno preroštvo o sedemdesetih tednih, o sedemdesetkrat sedmih letih, o 490 letih do žrtve Maziljenca.

Tudi mene je Bog vodil najprej do Cira, nato sem ugotovil, da se dopolnjuje sedemdeset let izgnanstva Slovenije v brezbožnosti in šele nato sem ugotovil, da je od začetka reformacije v Evropi do takrat, ko so nas vrgli ven iz prostora, skoraj do dneva natančno sedemdesetkrat sedem let, to je 490 let!

Isti preroški vzorec!

Cir, preučevanje preroštva o sedemdesetih letih, nato Bog da preroštvo tj. spoznanje o sedemdesetkrat sedmih letih!

Daniel je bil v izgnanstvu v Babilonu in na koncu teh sedemdesetih let izgnanstva Izraelcev je šel preučevati pisano besedo, preroštva Jeremije. Tudi jaz sem kot Slovenec v izgnanstvu skupaj s Slovenci, v izgnanstvu brezbožnih elit, ki vladajo Sloveniji že skoraj sedemdeset let, ravno zdaj, ko gre sedemdeset let h koncu, me je Bog vodil, da ugotovim, da mineva sedemdeset let od izgnanstva ... Isti preroški vzorec! Isti podpis Boga!

Preroški vzorci Boga, vzorci Svetega Duha so nezmotljiv podpis Boga na njegovem delu.

Kajti ker ima postava le senco prihodnjih dobrot, ne prave podobe stvari . (Heb 10,1)

V Božji besedi so sence prihodnjih dobrot vzorci in podpisi Svetega Duha, podpisi velikega Arhitekta. Sploh za razumevanje preroštev je potrebno dobro poznati govorico simbolov in podpisov Svetega Duha. Še posebej to velja za npr. Razodetje, ki je večinoma nerazumljivo brez študija Stare in Nove zaveze, brez vodstva Svetega Duha in poglobljene študija podpisov in pečatov Svetega Duha.

Bog ima rad števila sedem, sedemdeset in sedemdesetkrat sedemkrat – to so njegovi podpisi.

Tedaj pristopi k njemu Peter in reče: Gospod, kolikokrat, ko se pregreši brat moj zoper mene, naj mu odpustim? Ali do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne pravim ti do sedemkrat, marveč do sedemdesetkrat sedemkrat. (Mat 18,21–22)

Kaj se zgodi po sedemdesetih letih izgnanstva in Daniel raziskuje to v besedi, prosi Boga in dobi preroštvo o sedemdesetih tednih do Maziljenca? Cir premaga Babilon in izda ukaz o gradnji templja in Božjega mesta Jeruzalema. So različne komplikacije in razlage o tem ukazu, vendar ni dvoma, da je Cir izdal en ukaz in da templja ni možno zgraditi brez Božjega mesta. En ukaz je bil torej za oboje, tako za tempelj kot za Božje mesto.

Cirov ukaz je prelomnica zgodovine človeštva, saj je bil naenkrat pisan v pisani besedi natančen števec v letih, kdaj bo rešitelj – Maziljenec plačal ceno rešitve.

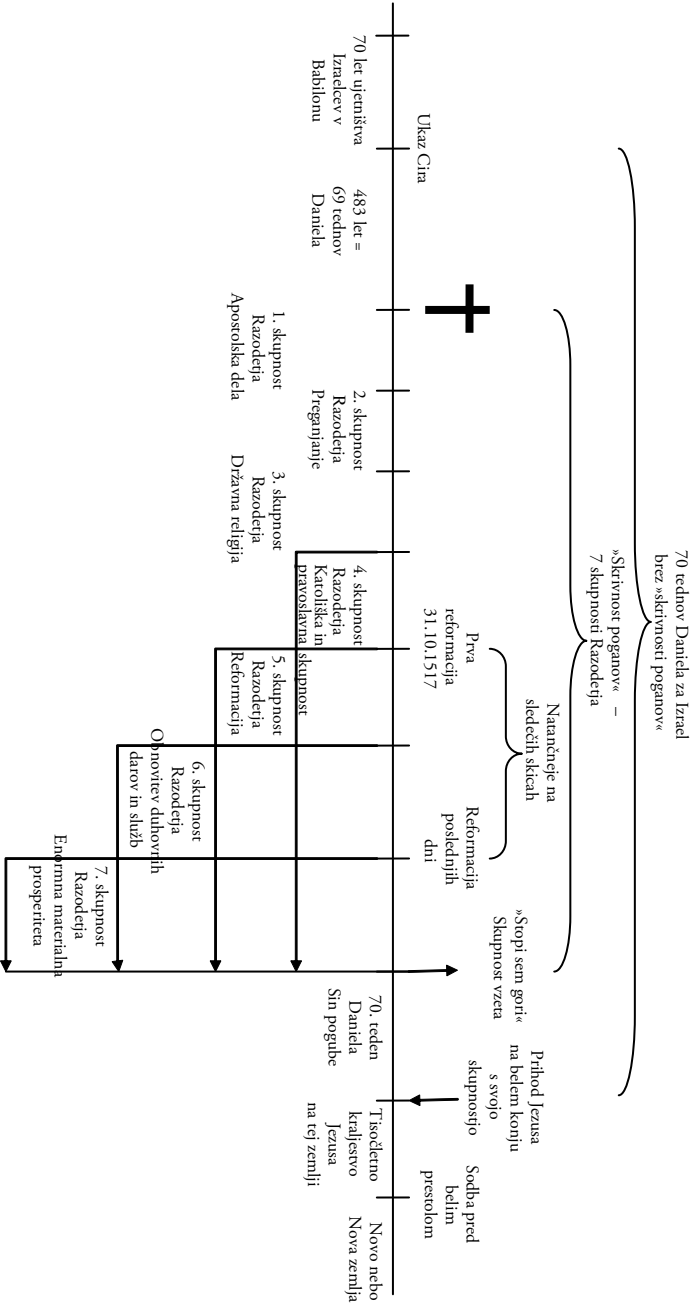
V preroškem vzorcu bo Cirovo maziljenje omogočilo, da Cir premeta Babilon in izda ukaz o gradnji Božjega mesta in templja. To pomeni v današnjem času, da bo Cirovo maziljenje povzročilo, da bo končan leta 2007 začet posel, ki bo omogočil nakup prostora ter gradnjo Božjega mesta ter templja – Jezusovega telesa v narodu ter vrnitev naroda nazaj k Bogu.

Po preboju Cira so njegovi sinovi še razširili kraljestva po drugih narodih in učinek Cirovega maziljenja je deloval še čez nekaj generacij do takrat, ko je Perzijce premagal Aleksander Veliki. Prav tako bo preboj Cirovega maziljenja z uspehom posla in nakupom prostora kot prvo znamenje reformacije poslednjih dni povzročilo valovanje Cirovega maziljenja čez narode v reformaciji poslednjih dni. Nenavadno je, da tako močno pričuje Bog tudi za Aleksandra Velikega, ki je tudi močno vtkan v prerokbe, ki jih je dobil Daniel. To pomeni, da ne samo Cir, tudi naslednje Aleksandrovo kraljestvo je vsebovano v reformaciji poslednjih dni. Dva največjih vodij in zmagovalcev v zgodovini človeštva, preroški vzorec za osupljivo, enormno, ekstremno slavo zmage reformacije poslednjih dni. Od naroda do naroda bo Cirovo maziljenje in Aleksandrova lakota po narodih delala narode za Jezusove učence, tako velika bo sprememba, da bo zaznamovala vstop v sedmo skupnost razodetja, izpolnitev zadnjega pogoja preden pride Yeshua nazaj po svoje ljudstvo ...

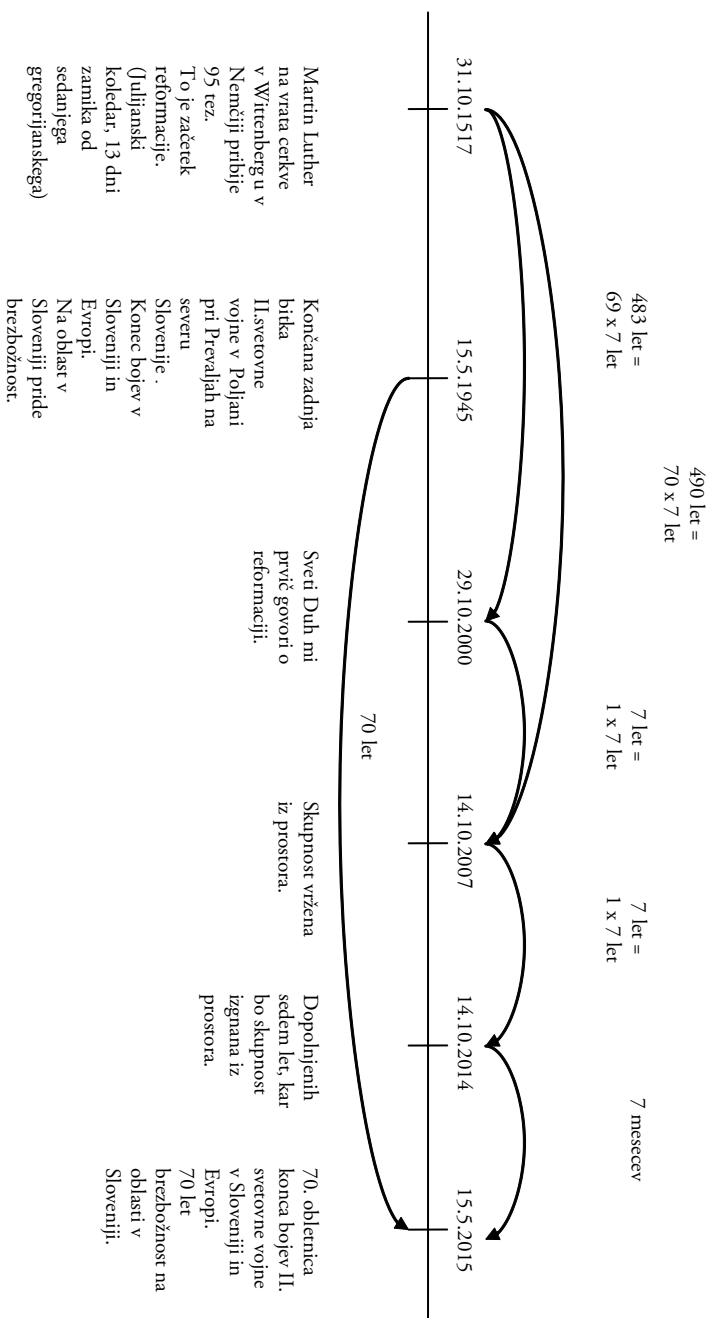
4

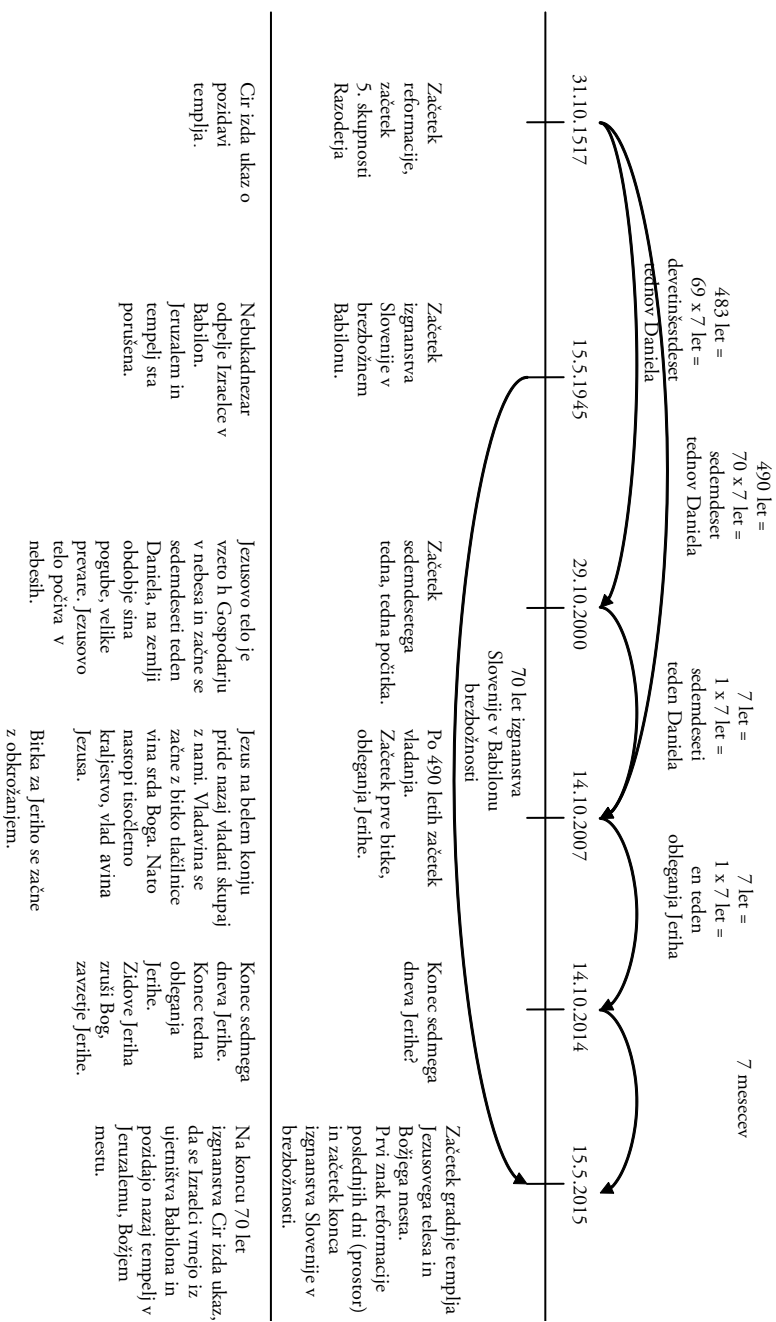
PREROŠKI VZORCI NA ČASOVNICI REFORMACIJE POSLEDNJIH DNI

Ker vem, da Bog govori o sezonah in časih, na konkretne letnice in datume ne dam veliko, razen teh, ki so v pisani Božji besedi. Pa še ti so včasih težko določljivi. Vendar pa se je iz spoznanj, ki so prišla iz razodetij o Ciru, izkristaliziral možni načrt in podpis Boga za reformacijo poslednjih dni. Menim, da prihajajo tako velike stvari, da je Bog vnaprej pokazal svoje podpise v preroškem maziljenju. Vsak pa naj v odnosu s Svetim Duhom in čez pisano Božjo besedo presoja in raziskuje, ali je to res tako.

PREROŠKI VZORCI NA ČASOVNICI REFORMACIJE POSLEDNIJH DNI

PREROŠKI VZORCI NA ČASOVNICI REFORMACIJE POSLEDNJIH DNI

Tu smo si ogledali časovnico, v nadaljevanju pa sledi opis in razlaga preroštev, ki sem jih dobil v povezavi z reformacijo poslednjih dni v obdobju zadnjih 20 let.

5

PRVO PRIČEVANJE SVETEGA DUHA O REFORMACIJI

Kolikor se spomnim, je bilo leta 2000. V skupnosti je bila naprodaj knjiga o Trubarju in reformaciji v Sloveniji. Sveti Duh me je spodbudil in mi v duhu prvič jasno in močno pričeval o reformaciji. V meni je začela goreti reformacija.

Bog mi je prvič direktno govoril o reformaciji, da prihaja reformacija. Ekstremen koncept za tisti čas. Od takrat v meni gori ta plamen o tem, kar se ima zgoditi v Sloveniji – reformacija, sprememba družbe zaradi delovanja Boga.

Tega nisem prerokoval v skupnosti. Enostavno je bilo preveč za tiste čase in zame.

6

REFORMACIJA POMENI, DA KJER JE BIL PREJ BIFE, JE ZDAJ TRGOVINA

Približno okoli leta 2002 sem imel preroške sanje.

Bil sem zmeden v vsakdanji rutini življenja, službe ... Nato sem vzel zalet in skočil. V loku sem letel gor in ko sem začel pristajati (na polovici loka navzdol), so nad okoliškimi hišami vzplamteli plameni Svetega Duha. Ljudje so začeli prihajati iz hiš in gledati, kaj se dogaja, kaj je ta ogenj. V naslednji sceni v sanjah sem videl trgovino, kjer je bil prej bife. To je reformacija, da kjer je bil prej bife, je zdaj trgovina.

Te preroške sanje kažejo, kako se človek iz vsakdanje rutine usmeri v veliko vizijo Boga za svoje življenje. Rezultat je reformacija, ko vzplamtijo plameni Svetega Duha nad hišami in ljudje pridejo gledati, kaj se dogaja. Rezultat tega je sprememba v družbi – reformacija. Kjer

BOŽJE SANJE

se je prej pilo v bifeju, zdaj ni več strank in namesto bifeja je zdaj trgovina, ker za trgovino pač so stranke. Reformacija je navzven vidna očitna sprememba družbe kot posledica ognja, delovanja Svetega Duha. To je ponovna potrditev, da prihaja reformacija.

O tem sem govoril in prerokoval delno, v okviru nekega učenja v skupnosti. Te sanje so mi pomagale, da sem se usmeril v veliko vizijo Boga, hkrati pa sem razumel, da bo posledica tega reformacija.

7

NAJ VSTANEJO PREROKI IN APOSTOLSKA SLUŽBA V SLOVENIJI

Naslednje preroške sanje, povezane z reformacijo sem imel 8. 10. 2004.

V sanjah sem z govorniške strani pred skupnostjo nežno pel preroško pesem ob spremljavi glasbenikov:

*Naj preroki vstanejo v Sloveniji,
izgradijo naj temelj in prerokujejo,
hvala ti, Jezus,
hvala ti, Jezus.*

*Apostolska služba v Sloveniji,
apostolska služba v Sloveniji,
hvala ti, Jezus,
hvala ti, Jezus.*

Melodije pesmi se spomnim še zdaj. Nežna, mirna, kakor miren in tih glas, pri katerem si je Elija s plaščem zagrnil obraz, ker je vedel, da je to Gospodar.

Preroška pesem je vzpostavila v meni prepričanje, da morajo preroki in apostoli vstati v Sloveniji, če želimo priti do reformacije.

Sedanji koncept pastirjev in malo učiteljev s ponekod apostoli iz drugih držav, ne bo prinesel reformacije, saj so temelj apostoli in preroki, vogelni kamen pa je Jezus Maziljenec sam. Apostoli in preroki morajo vstati v Sloveniji, to so najverjetnejše Slovenci. Preroki in apostolske službe v duhu morajo vstati in prerokovati. To je v bistvu preroška prošnja Bogu z zahvalo, da naj preroki in apostoli vstanejo v Sloveniji in se aktivirajo.

Za reformacijo v Sloveniji
morajo torej prej v Sloveniji
vstati apostoli in preroki.

To sem povedal v javnosti dosti kasneje v enem od redkih učenj v živo pred skupnostjo.

Podlaga v Božji besedi za to preroštvo:

Tako torej niste več tujci in priseljenci, marveč ste someščani svetih in domačini Božji, sezidani na temelju apostolov in prerokov, vogelni kamen pa je Jezus Kristus sam, v katerem je vse poslopje točno sestavljeno in raste v svet tempelj v Gospodu, v katerem se tudi vi z drugimi vred vzdavate v bivališče Božje v Duhu. (Ef 2,19–22)

Apostoli in preroki velikokrat nastopajo skupaj v Besedi:

In nekatere si je postavil Bog v cerkvi prvič za apostole, drugič za preroke ... (1 Kor 12,28)

... da se mi je po razodetju naznanila skrivnost (kakor sem prej pisal ob kratkem, iz česar morete, ko berete, spoznati razumevanje moje skrivnosti Kristusove), ki se v drugih rodovih ni naznanila sinovom človeškim, kakor se je zdaj razodela svetim apostolom njegovim in prerokom po Duhu ... (Ef 3,3-5)

In on je dal nekatere za apostole, nekatere za preroke, nekatere za evangeliste, nekatere za pastirje in učenike ... (Ef 4,11)

... da se spominjate prej govorjenih besed svetih prerokov in zapovedi Gospoda in Zveličarja, ki ste jo prejeli od svojih apostolov ... (2 Pt 3,2)

Veselite se njega, nebesa, in svetniki in apostoli in preroki, ker je Bog sodil sodbo vašo nad njim. (Raz 18,20)

Za reformacijo v Sloveniji morajo torej prej v Sloveniji vstati apostoli in preroki. Ljudje, ki imajo službo preroka v duhu in službo poslanca, apostola v duhu. Vsi lahko prerokujemo, a nimamo vsi službe preroka v duhu. Vsi smo poslani, a nimamo vsi službe poslanca v duhu. Služba je darilo Jezusovemu telesu, je poseben plašč in globina maziljenja za služenje. Je pa tudi še večja odgovornost, ker od teh, ki jim je veliko dano, se bo veliko zahtevalo.

Tukaj je globok klic Boga izpred Božjega prestola: »Koga naj pošljem? Kdo nam pojde?« In vsak naj reče: »Gospodar, pošlji mene!«

BOŽJE SANJE

V pesmi najprej vstanejo preroki, potem vstanejo apostoli oziroma apostolske službe. Pavel je bil najprej učitelj ali prerok, nato šele apostol, to je poslanec.

8

SLOVENCİ BOMO POVEDALI, KAKO DVIGNITI NAROD K BOGU

Naslednje preroške sanje, povezane z reformacijo sem imel 23. 10. 2005.

To je bila preroška pesem, ki sem jo dobil v angleščini:

*Thank you, Great Britain,
thank you, America,
now on basis of God's word
we would like to tell you
how to lift your nation up in God.*

Prevod:

*Hvala ti, Velika Britanija,
hvala ti, Amerika ...
zdaj pa bi vama
na temelju Božje besede
radi povedali,
kako vzdigniti vaš narod v Bogu.*

Bog bo dal Slovencem strategije in koncept, kako se cel narod dvigne k Bogu, nakar bodo Slovenci učili velike narode sveta o tem, kako se celoten narod zavzame in dvigne v Bogu.

Preroška pesem, dana v sanjah, je razkrila popolnoma nov, ekstremen koncept Boga – Bog bo dal Slovencem strategije in koncept, kako se cel narod dvigne k Bogu, nakar bodo Slovenci učili velike narode sveta o tem, kako se celoten narod zavzame in dvigne v Bogu.

Američani in Angleži so veliko učenja in znanja o Bogu misijonarjev plasirali v Slovenijo, veliko smo se Slovenci naučili od njih po učenjih v živo, knjigah, posnetkih, videih, zato tudi zahvala Veliki Britaniji in Ameriki (ZDA).

To je tako izven tega, kar Slovenija pomeni v svetu in kar Slovenci mislimo o sebi, da se vidi, kako Bog vzpostavlja prebliske o velikem načrtu za Slovenijo.

Preroško sporočilo teh sanj je bilo tako izven vseh konceptov, ki so obdajali moje življenje in kar sem jih slišal, da zelo dolgo nisem nikomur povedal o tem. Prav v javnosti sem povedal to na predavanju na srečanju v Šentjurju spomladi 2014 in na hitro omenil morda še kdaj

prej – in gledal nejeverne obraze. Zaradi izkušenj Jožefa, ko je povedal svoje preroške sanje bratom, dolgo časa nisem želel podeliti teh reči. Ko sem enkrat govoril nekaj na to temo reformacije nekemu bratu, mi je odbrusil: »Kdo pa misliš, da si? Kaj si pa že naredil v življenju?« Biblična reakcija. Oslovska čeljust je pač neuporabna – z vidika tega sveta.

ROJENI ZA VELIKE STVARI

Bog mi je tamo okoli leta 2006 začel oživljati preroško besedo v duhu:

»Born for great things.«

Prevod:

»Rojeni za velike stvari.«

Verjamem, da beseda velja za celotno generacijo. Rojeni smo za velike stvari.

Potrditev iz pisane besede, kjer Jezus pravi, da bomo delali še večja dela kot on:

Resnično, resnično vam pravim: Kdor veruje v mene, bo tudi on vršil dela, ki jih jaz delam, in bo vršil še večja od teh: kajti jaz grem k Očetu. (Jn 14,12)

BOŽJE SANJE

Besedo sem podelil v okviru učenj.

ROJENI, DA ZAVZAMEMO TA NAROD

Bog mi je okoli leta 2006 oživil preroško besedo v duhu: »Born to take this nation.« V prevodu to pomeni: »Rojeni, da zavzamemo ta narod.«

Verjamem, da beseda velja za celotno generacijo. Rojeni smo, da zavzamemo svoj narod. To je namen te generacije Jezusovega telesa. Besedo sem javno podelil v okviru učenj.

KDO SI BO UPAL VERJETI SANJAM BOGA?

Okoli leta 2007 sem na hišni skupini v okviru molitvenega srečanja dobil preroško besedo:

»Who will dare to believe the dream of God?«

Prevod:

»Kdo se bo upal verjeti sanjam Boga?«

Ideja Svetega Duha je v tem, da so vizija in namen Boga, njegove sanje, tako velike, tako enormne, da je Bog dal izziv. Kdo si sploh upa verjeti tako velikim rečem, tako veliki viziji, tako velikim sanjam Boga? Kdo si upa verjeti tem sanjam Boga, ki jih je sanjal še pred začetkom sveta za ta čas, kakršen je zdaj?

To preroško besedo sem tudi prerokoval na hišni skupini.

OSLOVSKA ČELJUST

Na hišni skupini sem okoli leta 2007 pel preroško pesem, melodija je znana:

*Oslovska čeljjust sem za Boga,
Oslovska čeljjust sem za Boga,
jaz sem to, kar je neumno v očeh sveta,
oslovska čeljjust sem v rokah Boga.
Samson jih je pobil tisoč,
mi pa bomo zavzeli tisočkrat tisoč,
narodi so v rokah Jezusa,
mi smo oslovska čeljjust za Boga.*

*Oslovska čeljust sem za Boga,
Oslovska čeljust sem za Boga,
jaz sem to, kar je neumno v očeh sveta,
Oslovska čeljust sem v rokah Boga.
Kar je neumno na svetu si je izbral Bog,
izbral si je mene, oslovsko čeljust,
da z mano zavzame narode,
da jaz, oslovska čeljust, zavzamem narode za Boga.*

*Oslovska čeljust sem za Boga,
oslovska čeljust sem za Boga,
jaz sem to, kar je neumno v očeh sveta,
oslovska čeljust sem za Boga.*

Temelj v Božji besedi za to preroštvo je iz knjige Sodnikov.

*In najde čeljust oslovsko, še sirovo, ter iztegne roko in jo
pobere in pobije z njo tisoč mož. In Samson reče:
Z oslovsko čeljustjo
sem naredil eno kopo, dve kopi,
z oslovsko čeljustjo
sem pobil tisoč mož.
In ko je to izrekel, vrže čeljust iz roke, in tisti kraj imenuje
Ramat-lehi (t.j. Grič čeljusti). (Sod 15,15–17)*

Samson je s tal pobral oslovsko čeljust, ki je bila še sveža in z njo pobil tisoč sovražnikov Izraela. Oslovska čeljust je ležala tam na tleh, brez vrednosti, videti je bila popolnoma nekoristna. Oslovska čeljust nima nikakršne, res popolnoma nikakršne vrednosti v očeh tega sveta.

Vendar ko jo je v roke vzel Samson in je nanj prišla Božja moč, je oslovska čeljust vstopila v namen in maziljenje Boga in služila rešitvi Izraela od sovražnikov in izpolnitvi Božjega namena z veliko močjo.

Zanimivo je, da je tudi Samson po zmagi povedal podobno kakor pesem o oslovski čeljusti, po tem pa jo je odvrigel in tisti kraj se imenuje prav po oslovski čeljusti, tj. Grič čeljusti. Očitno je tudi Samsonsa

presenetilo, kako je Bog uporabil oslovsko čeljust po njem tisti čas z veliko zmago – tisoč Filistejcev.

Ideja je v tem, da Bog uporabi nekaj, kar je ničvredno v očeh sveta in s tem izpolni svoj veliki namen za veliko zmago – zato da se nobeno meso ne hvali pred obličjem Boga. Tako bo Bog uporabil Slovenijo.

BOŽJE MESTO II

To sem prerokoval na molitvenem srečanju v prostoru, ko smo ga v začetku oktobra 2007 stražili pred najemniki leasing družbe. To je bilo eno zadnjih srečanj, preden so nas vrgli ven.

Prerokoval sem, da bo tu, pri starem prostoru, Božje mesto. Besedo sem prerokoval po vsebinsko dopolnjujočih se preroških besedah še dveh bratov. To besedo je Sveti Duh torej potrdil po treh različnih osebah.

Že nekaj časa, morda teden ali dva pred tem mi je Bog v duhu oživel besedo o Božjem mestu iz pisma Hebrejcem.

*... temveč pristopili ste h gori Sionu in k mestu Boga živega,
Jeruzalemu nebeškemu ... (Heb 12,22)*

V soboto pred tem molitvenim srečanjem sem na koncu srečanja že skoraj prerokoval, vendar mi je bila kar malo preveč ta beseda – kdo bo verjel?

Na molitvenem srečanju je najprej prvi brat povedal, da bo na tem mestu naša železniška postaja, toliko ljudi bo. Nato se je drugi brat opogumil in povedal, da je videl celo mesto okoli z mnogimi zgradbami, spredaj pa bo železniška postaja. Nato sem še jaz prerokoval besedo, ki je že nekaj časa gorela v mojem duhu, da bo tu Božje mesto, da bo napis na postaji Božje mesto.

Treba je razumeti situacijo. Brez elektrike, ob 24 urni straži prostora, Sveti Duh pokaže svoj namen, svojo vizijo, načrt in usodo. V tistem trenutku je bilo to popolnoma izven vseh okoliščin. Božje mesto ima vitalen namen v Cirovem maziljenju. Cir namreč po zavzetju Babilona izda ukaz o pozidavi templja in Božjega mesta Jeruzalema. Božje mesto se torej popolnoma vključuje v Cirovo maziljenje in je zunanji odsev duhovne resnice. Cirova zmaga pomeni vrnitev Izraelcev in pozidavo Jeruzalema, pomeni v naravnem svetu vrnitev Slovencev izpod sedemdesetletnega jarma brezbožnosti in pozidavo Božjega mesta okoli tega prostora kot materialno manifestacijo delovanja Cirovega maziljenja, maziljenja reformacije poslednjih dni. Reformacijo poslednjih dni tako Bog potrjuje prvič čez preroške besede v preroškem maziljenju, drugič čez preroške vzorce v pisani Božji besedi in na koncu tretjič še čez znamenja in simbole v materialnem svetu. Enormne, ogromne stvari so pred nami pri takem trojnem pričevanju in podpisu Svetega Duha! In še preroški del tega trojnega pričevanja v delu o Božjem mestu je bil potrjen čez tri različne osebe na tem molitvenem srečanju.

ALI LAHKO IZ NAZARETA PRIDE KAJ DOBREGA?

Na srečanju skupnosti okoli leta 2009 sem dobil in prerokoval besedo: »Ali lahko iz Nazareta pride kaj dobrega?« Tako bodo nejeverno rekli: »Ali lahko iz Slovenije pride kaj dobrega?« ko bodo slišali za velike stvari, ki se bodo godile v Sloveniji.

Podlaga v pisani Božji besedi:

Filip najde Natanaela in mu reče: Našli smo ga, ki je pisal o njem Mojzes v zakonu in preroki, Jezusa iz Nazareta, sina Jožefovega. Pa mu Natanael reče: More li iz Nazareta priti kaj dobrega? (Jn 1,45–46)

BOŽJE SANJE

Nazaret je bil zaselek nekaj hiš, tako majhen in nepomemben, da se je Natanaelu zdelo nemogoče, da bi Maziljenec, on, o katerem so prerokovali Mojzes in preroki, on ki so ga vsi čakali, da bi ta Maziljenec živel v nekem Nazaretu, mikro zaselku s par hišami? Nemogoče!

Prav tako bodo za Slovenijo rekli, da bi iz neke nepomembne majhne državnice lahko prišlo kaj dobrega, kaj tako velikega, kaj tako enornega, da bi od tam prišle in se dogajale takšne velike stvari v Bogu?

KAR JE NEUMNEGA NA TEM SVETU, TO SI JE BOG IZBRAL

V letu 2009 dobil nadaljevanje prejšnje preroške besede o tem, ali lahko kaj dobrega pride iz Nazareta.

Kar je neumnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti modre, in kar je slabotnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti, kar je mogočnega; in kar je neimenitno na tem svetu in zaničevano, to si je izbral Bog, in to, česar ni, da uniči to, kar je: da se ne hvali nobeno meso pred obličjem Božjim.

Podlaga v pisani besedi:

Kajti glejte poklic svoj, bratje, da ni poklicanih mnogo modrih po mesu, ne mnogo mogočnih, ne mnogo imenitnih; marveč

BOŽJE SANJE

kar je neumnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti modre, in kar je slabotnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti, kar je mogočnega; in kar je neimenitno na tem svetu in zaničevano, si je izbral Bog in to, česar ni, da uniči to, kar je: da se ne hvali nobeno meso pred obličjem Božjim. (1 Kor 1,26–29)

To je karakter in zadovoljstvo Boga, da vzame majhne, nepomembne stvari, ljudi in narode v tem svetu in jih uporabi v svoj namen, tako da vsi vedo, da je to naredil Bog in da se nihče ne hvali pred obličjem Boga. To je razlog za izbor nekega majhnega, precej nepomembnega naroda, da Bog preko nas naredi tako velike stvari. To je spet potrditev, kako velike stvari se bodo zgodile v neki z vidika sveta nepomembni, majhni Sloveniji.

To sem razlagal v okviru učenj v kombinaciji z preroško besedo o tem, ali lahko kaj dobrega pride iz Nazareta.

REFORMACIJA POSLEDNJIH DNI

Na srečanju skupnosti okoli leta 2010 sem dobil in prerokoval besedo, da prihaja reformacija poslednjih dni.

To je bila spet potrditev, da prihaja reformacija in dodan nov element, da je to reformacija poslednjih dni.

VRNITEV V PROSTOR BO PRVI ZNAK REFORMACIJE

Na srečanju skupnosti okoli leta 2010 sem dobil in povedal preroško besedo, da bo vrnitev nazaj v prostor začetek, prvi znak reformacije v Sloveniji.

Reformacija v Sloveniji se bo začela z prvim navzven vidnim znakom – vrnitvijo skupnosti v prostor. Malo se je že lahko začutil in zaznal namen tega prostora v Božjem načrtu.

TAKO NAM BO, KOT DA BI SANJALI

Na srečanju okoli leta 2011 sem dobil in tudi prerokoval preroško besedo, da bo to, kar prihaja, tako čudovito, da nam bo, kot da bi sanjali in da se bodo naša usta napolnila smeha.

Podlaga v Božji besedi:

*Ko je Gospod nazaj peljal jetnike sionske,
nam je bilo kakor v sanjah.
Tedaj so se smeha napolnila usta naša
in jezik naš z radostnim petjem. (Ps 126,1-2)*

Prihajajoče delovanje Boga bo tako čudovito, da nam bo, kot da bi sanjali in naša usta se bodo napolnila s smehom. Vse te sanje, ki jih je Bog položil v naša srca, bodo izpolnjene in bo tako lepo, tako čudovito,

BOŽJE SANJE

kot da bi sanjali. To bo obdobje polno veselja, ko bo življenje v viziji Boga tako čudovito, da bo, kot da bi budni sanjali – sanje Boga, ki smo se jih upali verjeti, se bodo uresničevale pred našimi očmi.

Nadgradnjo razlage iz preostanka psalma sem razumel šele kasneje, ko se je iz razodetja o Ciru smiselno vključil še preostanek psalma iz tega, kar je Bog razodel. Kdaj se bo namreč to zgodilo? Ko bo Gospodar peljal nazaj jetnike sionske. Gospodar JHVH namreč pelje sionske jetnike iz Babilona takrat, ko izda Cir ukaz o pozidavi templja in Božjega mesta. Ko bo torej na temelju zmage nad Babilonom Cir izdal ukaz o pozidavi Božjega mesta, bo Gospodar peljal nazaj jetnike sionske in takrat se bodo naša usta napolnila s smehom in bo, kakor da bi sanjali.

To preroštvo je smiselno vključeno v spoznanje o Cirovom maziljenju veliko prej, preden je Sveti Duh odklenil razodetje o Ciru.

SEDMI DAN JERIHA

Na srečanju v poznem poletju 2013 sem dobil in zapel preroško pesem, da smo v sedmem dnevu Jerihe.

To je preroštvo o času, o sezoni.

Podlaga v besedi:

In Gospod reče Jozuetu: Poglej, dal sem ti v roko Jeriho in kralja in junaške može njegove. Obkrožite torej mesto, vsi vojščaki, gredoč okoli mesta enkrat. Tako napravi šest dni, in sedem duhovnikov naj nese pred skrinjo sedem jubilejskih trobent; sedmi dan pa obkrožite mesto sedemkrat, in duhovniki naj trobijo na trobente. In kadar bodo zategnjeno trobili na jubilejsko trobento in zaslišite glas trobente, tedaj naj zavpije vse ljudstvo z močnim glasom: in mestno obzidje se podere na

BOŽJE SANJE

svojem kraju, in ljudstvo naj vstopi noter, vsak naravnost tja pred sabo. (Joz 6,2-5)

Kasneje sem ugotovil, da bomo kmalu vstopili v sedmo leto, odkar smo bili vrženi iz prostora.

Hkrati to pomeni, da bo zadnji dan, zadnje leto najtežje, ker bo potrebno sedemkrat obkrožiti Jeriho, namesto samo enkrat kot v prvih šestih dneh, to je letih.

V preroškem jeziku oz. preroških vzorcih Svetega Duha dostikrat dnevi pomenijo leta. Primer natančnega preroštva, kjer so dnevi pomenili leta, je v Danielu:

Sedemdeset tednov je odločenih nad ljudstvom tvojim in nad svetim mestom tvojim, da preneha odpad in se naredi konec grehom ter da se stori poravnava za krivico in se privede večna pravičnost in se zapečati prikazen in preroštvo in da se pomazili Najsvetejše. Vedi torej in razumej: Odkar izide povelje, da naj se obnovi in pozida Jeruzalem, do Maziljenca, vojvode, bode sedem tednov, in dvainšestdeset tednov (Dan 9,24-25)

PREROKBA IN RAZODETJE O CIRU

Prerokba na srečanju 14. 9. 2014. Prerokoval sem o Ciru, da je Cirovo maziljenje na nas, o kralju Ciru.

Že dan preden sem povedal preroško besedo na srečanju, mi je Bog oživil besedo o Ciru. Nikoli prej nisem niti razmišljal, niti slišal učenja o Ciru.

To maziljenje, Cirovo maziljenje, je na nas. To je maziljenje reformacije poslednjih dni.

Podlaga v besedi:

... ki velim Ciru: Pastir moj je, in dopolni vso voljo mojo, ko ukaže za Jeruzalem: Bodi sezidan! in za tempelj: Ustanovi se!

Tako pravi Gospod maziljencu svojemu, Ciru, ki sem ga prijel za desnico, da porazim pred njim narode, in hočem razpasati ledje kraljem, da odprem duri pred njim in vrata ne ostanejo zaprta: Jaz bom hodil pred teboj in poravnaval, kar ni ravno; vrata jeklena razbijem in polomim železne zapabe, in dam ti zaklade, zakopane v temi, in blago, shranjeno na skrivnem, da spoznaš, da sem jaz Gospod, ki sem te poklical po imenu tvojem, Bog Izraelov. (Iz 44,28–45,3)

Po sedemdesetih letih izgnanstva v Babilonu je Cir izdal ukaz o pozidavi templja v Jeruzalemu. Na temelju preučevanja Cira sem potem odkril, da je bilo 15. 5. 2015 sedemdeset let od zadnje bitke v II. svetovni vojni, ki se je odvila v Sloveniji 15. 5. 1945.

Prerokba o Ciru je izredno pomembno razodetje Svetega Duha, ker je odprla popolnoma nov nivo razumevanja načrta velikega Arhitekta, Boga.

Vsa preroštva, vodstva in prebliski Svetega Duha so zdaj dobili nov pomen in potrditev v pisani besedi, ponovljenih preroških vzorcih in v zgodovini tega sveta o nečem velikem, enornmnem, kar pripravlja Bog za ta čas, ki je pred nami, čas tik pred Jezusovim prihodom.

SONČNI ZAHOD SEDMEGA DNE JERIHA

Na srečanju jeseni 2014 sem v duhu videl sončni zahod in dobil pre-roško pesem o sončnem zahodu Jerihe, da smo v času sončnega zahoda pri Jerihu, sončnega zahoda sedmega dne Jeriha.

*Gledal sem sončni zahod,
gledal sem ga,
kako je odseval v zidu Jeriha.
Gledal sem sončni zahod, moj Bog,
gledal sem ga sedmi dan.
Gledal sem sonce
v zidu Jeriha, moj Bog,*

*in spominjam te, to je sedmi dan.
Gledal sem sončni zahod, moj Bog,
gledal sem ga, gledal sem ga ...
Sedmi krog, moj Bog, je mimo,
O orožja so pr'pravljeni.
In jaz gledam to sonce,
ki zahaja,
gledam ga,
kako odseva v zidu Jeriha, moj Bog ...
Mi smo naredil', naš Bog,
O mi smo naredil', kar si reku',
In zdaj gledam to sonce,
k' zahaja
in odseva ta sedmi dan v zidovju Jeriha.
O kdaj, kdaj, o kdaj,
Vlečem te za kravatlc, za rokav, moj Bog, kdaj.
Sonce je tu, ki zahaja, moj Bog,
to, kar si reku', sedmi dan Jeriha.
Gledam, gledam, gledam, gledam, gledam,
gledam ta sončni zahod, moj Bog,
O gledam ga
in se spominjam tvojih obljub,
O gledam ta sončni zahod, moj Bog,
O gledam ga, ta sedmi dan Jeriha.
Sedmi dan, sedmi dan, moj Bog,
sedmi dan, sedmi dan, moj Bog,
sedmi dan, sedmi dan, moj Bog,
sedmi dan, sedmi dan, moj Bog.
O gledam ta sončni zahod,
Na koncu sedmega o dneva Jeriha
O mi se žrtvujemo, moj Bog,
sedmi krog je že mimo
in zdaj gledam to sonce k' zahaja,
in čaka na mojega Boga.
Sedmi dan, sedmi dan,*

*sedmi dan, sedmi dan,
 sedmi dan, sedmi dan, moj Bog,
 Gledam ta sončni zahod,
 O in se spominjam tvojih obljub,
 kako odseva v zidu Jeriha,
 gledam to sončni zahod,
 kako odseva v zidu Jeriha
 O ta sončni zahod,
 ta sončni zahod,
 tega sedmega dneva o Jeriha.
 Sončni zahod, sončni zahod,
 sončni zahod, sončni zahod,
 sončni zahod sedmega dneva Jeriha,
 O, o..*

*O, hvala ti Jezus,
 Mi verjamemo, verjamemo tvoji besedi,
 Verjamemo, da smo večer sedmega dneva,
 Verjamemo Bog, da nisi brez veze nam govoril, kar si nam govoril, ver-
 jamemo, pričakujemo tvoja vel'ka dela, Bog, pričakujemo, da se zid Jeriha
 zruš', t'ko kok'r je pisano, Bog, kok'r si nam govoru. O ja, sedmi dan, o Bog,
 kon'c sedmega dneva je, vlečemo te za roka, naš Bog, gledamo večer tega
 dneva, hej, vlečemo te za roka, naš Bog, spominjamo te na tvojo besedo,
 ker je večer, sonce zahaja, naš Bog, o sonce zahaja,
 sonce zahaja,
 Jeriho je tu,
 jest sem tu,
 verjel sem ti do tu,
 o čakam, čakam, čakam,
 čakam, moj Bog,
 čakam, da vid'm tvoja velika dela.
 V cerkvi smo verjel, vstal' v veri, moj Bog,
 zdej ti verjamemo, zdej pričakujemo, zdej ti verujemo,
 večer je tu naš Bog,
 o večer, večer, večer, večer, večer sedmega dneva,
 o večer sedmega dneva je tu, cerkev,*

Bog bo nekaj naredil, ko bo konč sedmega dneva.

.. konec sedmega dneva Jerihe.

Večer je tuki.

O sončni zahod sedmega dneva,

sončni zahod je tuki,

sončni zahod je tu sedmega dneva,

sončni zahod je tu sedmega dneva,

Ej..

Hvala ti Jezus za vel'ke stvari,

ki jih boš naredu,

Hvala ti, Bog, za vsa velika dela,

ki jih bomo gledal',

Hvala ti Bog, hvala ti Bog, hvala ti Bog.

Ej..

To je preroštvo o času, o sezoni.

Podlaga v besedi:

Ali sedmi dan, ob jutranjem svitu, vstanejo zgodaj in gredo po istem načinu okoli mesta sedemkrat; samo tisti dan so obkročili mesto sedemkrat. In sedmi pot, ko duhovniki trobijo s trobentami, veli Jozue ljudstvu: Napravite bojni krik, zakaj Gospod vam je dal mesto. (Joz 6,15-16)

Gre za pričevanje Svetega Duha, da smo na koncu sedmega dneva Jerihe, tik pred rušenjem zidu. Samo zadnji, sedmi dan so morali Izraelci sedemkrat obkročiti Jeriho, tako da je čisto možno, da je sonce že zahajalo, ko so končali z obhodi. Preroško sporočilo te prerokbe je, da smo tik pred tem, ko bo Bog nadnaravno porušil zid Jeriha, tik pred prebojem, za katerega smo verjeli in delali kmalu dopolnjenih sedem let.

Pri tem je zanimivo, da sem dobil to preroško besedo tik pred dopolnjenim sedmim letom, odkar je bila skupnost izgnana iz prostora. Hkrati je zanimivo, da je to nadgradnja preroške pesmi iz 2013, da vstopamo, smo v sedmem dnevu Jerihe. Leto dni kasneje pa, da smo v času sončnega zahoda, na koncu sedmega dneva Jerihe.

Torej je padec zidu Jeriha zelo zelo blizu, tik pred zdajci in to je delo Boga.

To preroštvo je vpeto v preblisk o reformaciji poslednjih dni. Namreč, vrnitev nazaj v prostor bo prvi znak reformacije poslednjih dni. Za to pa bo moral najprej Cir premagati Babilon in izdati ukaz o vrnitvi Božjega ljudstva, sionskih jetnikov, nazaj v prostor, od koder so bili izgnani. Po eni strani se bo nazaj vrnila skupnost v prostor, po drugi strani pa bo Cirovo maziljenje omogočila vrnitev Slovenije izpod sedemdesetletnega izgnanstva pod oblastjo Babilona brezbožnega mišljenja. Prostor je tudi prvina, začetek Božjega mesta, čigar pozidavo ukaže Cir po zmagi nad Babilonom. Jeriho pa je bilo prvo mesto, ki so ga Izraelci zavzeli na poti v obljubljeni deželo in to popolnoma po delovanju Boga, ko so po njegovem navodilu obkrožali Jeriho sedem dni. Tako bo tudi sedemletna sezona boja za ta prostor končana z veliko nadnaravno zmago, tako veliko, da bodo vsi videli, da je Jeriho premagal Bog, tako bodo tudi vsi videli, da je posel, s katerim bo prostor zavzet nazaj, popolnoma nadnaraven poseg Boga, delovanje Cirovega maziljenja.

BOG NI ŠEL NA STRANIŠČE

Na srečanju dne 14. 12. 2014 mi je iz duha prišla preroška beseda, da Bog ni šel na na stranišče. Nekaj podobnega sem že enkrat prej, nekaj let nazaj sicer v skupnosti prerokoval, zdaj pa mi je v nedvoumni globini preroškega maziljenja ta beseda spet močno oživila. To besedo sem prerokoval šele na srečanju slab mesec kasneje, beseda pa je bila živa v mojem duhu.

To je preroštvo o tem, da je Bog živ in dejaven in da bo manifestiral sebe na tem, kar smo pripravili. Gre se za projekt prodora v poslu, ki je Davidov Goliat, Gideonov poganski tempelj, rdeča orjaška leteča zver v Avatarju in kar sem spoznal šele iz tega preroštva, Elijev oltar, polit z vodo.

Podlaga v besedi:

BOŽJE SANJE

In ko je bilo že poldne, jih zasmehuje Elija in veli: Vpijte prav glasno, saj je vendar bog! nemara da je zatopljen v misli, ali je šel na stran, ali je na potovanju; morda spi in se prebudi! (1 Kr 18,27)

Prerok Elija je po dolgem obdobju suše, ki jo je prerokoval, kralju Ahabu rekel, naj zbere celoten narod, ves Izrael ter vse preroke Baala in Ašere, poganskih bogov.

Sedaj torej pošlji in zberi k meni vsega Izraela pri gori Karmelu in prorokov Baalovih štiristo in petdeset, tudi štiristo prorokov Ašerinih, ki jedo z mize Jezabeline. Ahab torej pošlje do vseh sinov Izraelovih in zbere preroke pri gori Karmelu. (1 Kr 18,19–20)

Ves Izrael je stal pred Elijo, ko jih je izzval, naj ne omahujejo na dve strani. Če je JHVH Bog, naj gredo za njim, če je pa Baal, naj gredo za njim.

In Elija stopi pred vse ljudstvo in reče: Kako dolgo omahujete na dve strani? Je li GOSPOD Bog, hodite za njim, če pa je Baal, hodite za njim! In ljudstvo mu ne odgovori besede. (1 Kr 18,21)

Ljudstvo pa je bilo tiho, nihče mu ni odgovoril. To pomeni, da niso bili prepričani, kdo je Bog. Nato Elija predlaga, da naj bo Bog tisti, ki odgovori z ognjem na daritev na oltarju, ki mu jo bodo pripravili njegovi preroki. On je en sam prerok JHVH-ja, Baalovih prerokov pa je štiristo petdeset.

Tedaj reče Elija ljudstvu: Jaz, jaz sam sem ostal prorok GOSPODOV, a prorokov Baalovih je štiristo in petdeset mož. Dajte nam torej dva junca, in oni naj si izbere junca zase in ga razsekajo in polože na drva, ognja pa naj ne zanetijo; in jaz pripravim drugega junca ter ga položim na drva, ognja

pa ne zanetim. In kličite ime svojega boga, jaz pa bom klical ime GOSPODOVO: in Bog, ki odgovori z ognjem, ta bodi Bog. In vse ljudstvo odgovori in reče: Prav si govoril. (1 Kr 18,22–24)

Vse ljudstvo je pritrdilo Eliji. Tisti Bog, ki bo z ognjem odgovoril na žrtev na oltarju, tisti je Bog!

Nato so najprej Baalovi preroki pripravili žrtev in se mučili in prerovali cel dan, ognja pa ni bilo. Elija pa jih je zbadal, da naj še glasneje vpijejo, če se ni njihov Bog morda zamislil ali pa je morda šel na stranišče, morda je na potovanju, morda pa spi in zato ni odgovora?

In vzamejo junca, ki jim je bil dan, in ga pripravijo, pa kličejo ime Baalovo od jutra do poldne, govoreč: O Baal, usliši nas! A ni bilo glasu, ne odgovora. In skačejo okoli oltarja, ki so naredili. In ko je bilo že poldne, jih zasmehuje Elija in veli: Vpijte prav glasno, saj je vendar bog! nemara da je zatopljen v misli, ali je šel na stran, ali je na potovanju; morda spi in se prebudi! In vpijejo glasno in se po svoji šegi bodejo z nožmi in sulicami, da je kri po njih tekla. In ko je minil poldan, še prorokujejo, dokler ne pride čas, da se prinese večerna daritev, a ni bilo glasu, ne odgovora, ne nikogar, ki bi poslušal. (1 Kr 18,26–29)

Ker je bil že večer in cel dan ni bilo odgovora Baala – zgleđa, da je šel na stran oziroma na stranišče – je bil na vrsti Elija. Pripravil je oltar JHVH-ja iz dvanajstih kamnov, pripravil drva in junca, naredil okoli jarek in trikrat so polili čez vse vodo, tako da se je tudi jarek napolnil z vodo. Tako ni moglo biti dvoma, da se ogenj ne more sam vžgati, še tako bi ga bilo izredno težko zanetiti.

Tedaj veli Elija vsemu ljudstvu: Pristopite k meni! In ko pristopi ljudstvo k njemu, popravi oltar GOSPODOV, ki je bil razdrt. In Elija vzame dvanajst kamenov, po številu rodov sinov Jakoba, ki se mu je zgodila beseda GOSPODOVA,

BOŽJE SANJE

rekoč: Izrael bodi ime tvoje. In iz teh kamenov zgradi oltar v imenu GOSPODOVEM; in okoli oltarja naredi jarek, širok in globok za dvojno žitno merico. In pripravi drva ter razseka junca in ga položi na drva. Pa veli: Napolnite štiri vrče z vodo in jo izlijte na žgalno žrtev in na drva. In veli: Še v drugič storite to! In ko storé v drugič, veli: Storite še v tretjič! In store v tretje. In voda je tekla okoli oltarja; pa tudi jarek je napolnil z vodo. (1 Kr 18,30–35)

Nato je Elija prosil Boga JHVH-ja, naj da spoznati, da je JHVH Bog v tem narodu, Izraelu. Naslednja stvar, ki jo naj da spoznati je, da je Elija njegov hlapec, služabnik. Tretja stvar, da je Elija vse to, kar je bilo tu narejeno, naredil po Božji besedi, po živi besedi, ki mu je bila dana. Zato je lahko Elija vse to naredil, ker mu je Bog rekel, naj vse to naredi. Zato je lahko verjel. Zato je lahko cel Izrael, cel narod obrnil k Bogu. Ker je poslušal Boga in naredil, kar mu je rekel. Zakaj naj Bog odgovori Eliji? Da spozna ta narod, da je JHVH Bog in da je on sam preobrnil njihova srca k njemu. Tedaj je švignil dol ogenj JHVHja in použil daritev in drva in kamne in zemljo in vodo, ki je bila v jarku!

In ko pride čas, da se daruje večerna daritev, pristopi prorok Elija in reče: GOSPOD, Bog Abrahamov, Izakov in Izraelov, daj danes spoznati, da si ti Bog v Izraelu in da sem jaz hlapec tvoj in da sem storil vse to po besedi tvoji! Odgovóri mi, o GOSPOD, odgovori mi! da spozna to ljudstvo, da si ti, o GOSPOD, Bog in si ti sam preobrnil njih srce. Tedaj švigne doli ogenj GOSPODOV in požre žgalno daritev in drva in kamne in prst in polžiže vodo, ki je bila v jarku. (1 Kr 18,36–38)

Ljudstvo pa je spoznalo, da je JHVH pravi, živi Bog in se je obrnilo za njim!

In ko vse ljudstvo vidi to, popadajo na obraze in govore: GOSPOD je Bog! GOSPOD je Bog! (1 Kr 18,39)

Nastopila je sprememba, reformacija stvari v Izraelu. Baalove preroke je Elija dal pobiti, narod pa se je obrnil k JHVH-ju, kar je obrnilo celoten narod k živemu Bogu, JHVH-ju.

Elija pa jim veli: Primito proroke Baalove, da njih nobeden ne ubeži! In so jih prijeli. In Elija jih popelje doli k potoku Kisonu in jih ondi pomori. (1 Kr 18,40)

Iz prerokbe, ki sem jo dobil, Sveti Duh pričuje, da Bog ni šel na stranišče. Baal je kot vse kaže šel na stranišče, ker ga ni bilo nikjer, saj ni bil Bog, Elijev Bog pa ni šel na stranišče, temveč je pokazal, da je on Bog v Izraelu, da je Elija njegov služabnik in da je Elija naredil samo to, kar mu je Bog rekel. Tako je Bog uporabil Elijo, da je celoten narod obrnil k sebi.

Prav tako bo Bog pokazal, da je on Bog v Sloveniji s tem, ko bo zaključen ta veliki posel, ki sem ga pripravil tako kot Elija oltar. Prav tako bo pokazal, da smo njegovi služabniki in da smo naredili samo to, kar nam je on rekel, naj naredimo, ko nas je vodil v ta posel. Na ta način bo posledično obrnjen celoten narod k Bogu, saj bo ta preboj v naravnem svetu dal sredstva in avtoriteto za izvajanje strategij Svetega Duha v Cirovem maziljenju za izvajanje reformacije poslednjih dni. Z drugimi besedami, ta posel, nemogoč v naravnem, pa vendar mogoč pri Bogu, pri katerem je vse mogoče, bo Goliat, bo Gideonov tempelj, bo ta rdeča leteča zver Avatarja, bo ta Božji ogenj, ki použije z vodo prepojen Elijev oltar, ki bo pokazal, da je res vse, kar je tu napisano in prerokovano. Kot je Jezus rekel, če ne verjamete meni, verjemite delom, ki jih delam.

Ako ne delam del Očeta svojega, mi ne verujete; ako pa delam, čeprav meni ne verujete, vsaj delom verujete: da spoznate in verujete, da je Oče v meni in jaz v Očetu. (Jn 10,37-38)

PSALM 126 – PSALM REFORMACIJE POSLEDNJIH DNI

Nadaljnja potrditev je v preroški besedi: »Tako nam bo, kot da bi sanjali in smeha se bodo napolnila naša usta.« Na srečanju v skupnosti sem v preroškem maziljenju dobil besedo, ki sem jo tudi povedal, da bo kar prihaja, tako čudovito, da nam bo, kot da bi sanjali in se bodo naša usta napolnila smeha. Tako čudovito bo to, kar se bo dogajalo, da bo, kakor da bi sanjali. Iz psalma nadalje sledi, da se bodo naša usta napolnila s smehom, sreča in zadovoljstvo bo prišlo v narod, z glasnim petjem bomo slavili živega Boga.

Celoten psalm je sledeč:

*Ko je Gospod nazaj peljal jetnike sionske,
nam je bilo kakor v sanjah.
Tedaj so se smeha napolnila usta naša
in jezik naš z radostnim petjem.
Tedaj so rekli med pogani:
Veličastne reči je z njimi storil Gospod!
Veličastne reči je storil z nami Gospod,
veseli smo bili!
Pripelji nazaj, o Gospod, jetnike naše
kakor potoke v suho deželo!
Kateri sejejo s solzami,
z radostnim bodo želi petjem.
Kdorkoli hodi semtertja z jokom,
noseč seme za setev,
vrne se domov z glasnim petjem,
noseč snope svoje. (Ps 126)*

Bog je oživil preroško besedo, da nam bo, kot da bi sanjali, da se bodo naša usta napolnila s smehom. Seveda sem vedel, da to je lahko edino preboj, manifestacija te reformacije poslednjih dni, o kateri nam je pričeval Bog. Vendar pa je s preroško besedo in razodetjem o Ciru ta preroška beseda dobila celo novo nadgradnjo iz pisane Božje besede in novo potrditev o tem, kar prihaja. V psalmu 126 piše tudi, kdaj nam bo kakor v sanjah, ko se bodo naša usta napolnila smeha. Čeprav sem prej nekako vedel, da se ta beseda nanaša na to veliko reformacijo, je po preroškem spoznanju o Ciru to postalo potrjeno v pisani besedi. Namreč, čas, ko nam bo, kot da bi sanjali in se bodo naša usta napolnila s smehom, je »ko je Gospod nazaj peljal ujetnike sionske«. Celoten psalm 126 govori o času, ko je Bog nazaj peljal ujetnike sionske. Kdaj je bil ta čas? Edini čas, ko so bili Izraelci ujetniki in prisilno odpeljani v tujino, je bil čas v Babilonu. Ta psalm torej preroško govori o času, ko bo Bog peljal iz Babilona ujetnike sionske. Kdaj se to zgodi? Takrat, ko Cir izda svoj ukaz! Bog je mazilil in navdihnil Cira, o njem prerokoval in ko Cir izda ukaz, se zgodi, kar je pisano.

Ko je Gospod nazaj peljal jetnike sionske... (Ps 126,1)

Ko Cir izda ukaz o pozidavi Jeruzalem in templja ter vrnitvi Izraelcev v Jeruzalem, takrat Bog pelje ujetnike Sionske kam? Nazaj, nazaj v Jeruzalem, nazaj v svojo deželo, odkoder so bili izgnani. To je Božje delo, ko Bog uporabi in mazili Cira.

Tedaj, ko bo Bog peljal nazaj jetnike sionske iz Babilona po ukazu njegovega maziljenca Cira se bodo zgodile naslednje stvari:

*... nam je bilo kakor v sanjah.
Tedaj so se smeha napolnila usta naša
in jezik naš z radostnim petjem. (Ps 126,2)*

To preroško besedo sem dobil in je bila tudi prerokovana na srečanju. Samo zato lahko sklepamo naprej, ko gledamo v pisani besedi, kdaj se bo to zgodilo. Po eni strani v duhu vem, da to govori za reformacijo poslednjih dni, po drugi strani pa pisana beseda od razodetja o Ciru naprej potrjuje, da se bo to zgodilo ob odhodu ujetnikov Sionskih iz Babilona po ukazu kralja Cira, kar je slika reformacije poslednjih dni.

Naslednja stvar, ki se ima zgoditi takrat, je opisana naprej:

*Tedaj so rekli med pogani:
Veličastne reči je z njimi storil Gospod!
Veličastne reči je storil z nami Gospod,
veseli smo bili! (Ps 126,2-3)*

To se spet sklada s tem, kar je Sveti Duh pričeval po preroštvih in sanjah. Namreč, da bodo pogani, tj. neverniki, rekli, da je Bog storil veličastne stvari. Vsi bodo lahko razumeli, da je to Bog, lahko bodo videli očitno delo Boga. Seveda, veličastne stvari, enormne stvari nam bo storil Bog v tej reformaciji poslednjih dni, v tem izhodu iz Babilona, v tem delovanju Cira, veseli bomo!

To se sklada s preroško besedo, da smo rojeni za velike stvari, te veličastne stvari iz Ps 126, te veličastne stvari Cira, te veličastne stvari reformacije poslednjih dni, ko nam bo, kot da bi sanjali z odprtimi očmi, tako čudovite stvari se bodo dogajale.

BOŽJE SANJE

To je skladno s tem, kar je Jezus rekel, da bomo delali večje stvari, kot on, to so te veličastne stvari reformacije poslednjih dni, sedme skupnosti Razodetja, zadnjega obdobja pred Jezusovim prihodom, kjer je slava poslednje hiše večja kot slava prve hiše. V zgodovini Jezusovega telesa se to še ni zgodilo, edini čas, v katerem se lahko in o katerem pričuje Sveti Duh je pred nami?

Resnično, resnično vam pravim: Kdor veruje v mene, bo tudi on vršil dela, ki jih jaz delam, in bo vršil še večja od teh: kajti jaz grem k Očetu. (Jn 14,12)

Naslednji del psalma vsebuje prošnje svetih, da pridemo nazaj v prostor na mikro nivoju in da celoten narod spozna Jezusa na makro nivoju!

*Pripelji nazaj, o Gospod, jetnike naše
kakor potoke v suho deželo! (Ps 126,4)*

Da, Gospodar bo pripeljal nazaj sionske jetnike z ukazom Cira, po delovanju Cirovega maziljenja!

Kolikokrat sem se na tej naporni poti do Jeriha in okoli Jeriha spomnil na naslednji del psalma!

*Kateri sejejo s solzami, z radostnim bodo želi petjem.
Kdorkoli hodi semtertja z jokom,
noseč seme za setev,
vrne se domov z glasnim petjem,
noseč snope svoje. (Ps 126,5-6)*

Samo Bog ve, kaj smo prestali, ko smo sejali in nosili seme za setev, to je vlaganje in razvijanje posla po vodstvu Svetega Duha in v Cirovem maziljenju, s katerim bo dosežena zmaga nad Babilonom.

Celoten psalm lepo obsega in zaokrožuje Cirovo maziljenje in reformacijo poslednjih dni.

SEDMA SKUPNOST RAZODETJA

Leta 2012 sem študiral celotno Razodetje preko učenj Chucka Misleryja, ki so dostopna na spletni strani god.tv. Nedvournno sem spoznal, da so pisma Boga sedmim skupnostim Razodetja celotna zgodovina Jezusovega telesa, napisana vnaprej. Vsak, ki to želi preveriti, kar zelo priporočam, si lahko ogleda prosto dostopna video učenja s skicami in odličnimi predstavitvami na god.tv, tako da v podrobnosti tu ne bomo zahajali. Nedvournno se da razumeti pisane besede iz podpisov, znakov in preroške govornice Svetega Duha v pisani besedi, da gre za naslednja obdobja, ki so različnih dolžin.

Sedem skupnosti Razodetja je sledečih v zgodovini:

Prva skupnost – prva skupnost, o kateri beremo v Apostolskih delih.

Druga skupnost – preganjana skupnost.

Tretja skupnost – skupnost postane državna religija.

Četrta skupnost – katoliška in pravoslavna skupnost.

Peta skupnost – reformacija.

Šesta skupnost – obnovitev duhovnih darov (potopitev v Svetega Duha, prerokovanja, ozdravljenja) in vseh služb (apostoli, preroki itd.).

Sedma skupnost – enormna materialna prosperiteta.

Kdaj v zgodovini Jezusovega telesa je njegova skupnost imela toliko materialnih dobrin, da bi lahko rekla, da je bogata, celo da je obogatela ali pa da ničesar ne potrebuje? Sveti Duh mi je oživel, da se to še nikoli ni zgodilo!

Prvih pet skupnosti se da nedvoumno razbrati iz zgodovine. Za sedmo skupnost, skupnost v Laodiceji piše:

In angelu cerkve v Laodiceji piši: To pravi, ki je Amen, priča zvesta in resnična, začetek stvarjenja Božjega: Vem za dela tvoja, da nisi ne mrzel, ne gorak. Da bi bil mrzel ali gorak! Tako pa, ker si mlačen in ne mrzel, ne gorak, te hočem izpljuniti iz svojih ust. Ker praviš: Bogat sem in obogatel sem in ničesar ne potrebujem, in ne veš, da si revež in pomilovanja vreden in ubog in slep in nag, ti svetujem, da kupiš od mene zlata, očiščenega v ognju, da obogatiš, in bela oblačila, da se oblečeš in da se ne pokaže sramota nagote tvoje, in mazila, da si z njim pomažeš oči, da bi videl. Jaz, katerekoli ljubim, svarim in pokorim; razvneli se torej in se izpokori! Glej, pri vratih stojim in trkam; če kdo čuje glas moj in odpre vrata, vstopim k njemu, in večerjal bom z njim in on z menoj. Njemu, kdor preмага,

dam sedeti z menoj na prestolu svojem, kakor sem tudi jaz premagal in sedel z Očetom svojim na prestol njegov. Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam. (Raz 3,14–22)

Za sedmo skupnost mi je Sveti Duh na srečanju nekaj let nazaj pokazal in oživel v duhu, da se nekaj iz pisma sedmi skupnosti še nikoli v zgodovini Jezusovega telesa ni zgodilo. Torej sedmo obdobje, sedma skupnost razodetja še ni nastopila! To sem tudi prerokoval na srečanju skupnosti.

Namreč, Jezus sedmi skupnosti piše takole:

Ker praviš: Bogat sem in obogatel sem in ničesar ne potrebujem ... (Raz 3,17)

Ta del nedvoumno govori o materialni prosperiteti. Jezus govori, da ima sedma skupnost toliko materialnega bogastva, da pravi, da je bogata in da je obogatela in da celo ničesar ne potrebuje! Kdaj v zgodovini Jezusovega telesa je njegova skupnost imela toliko materialnih dobrin, da bi lahko rekla, da je bogata, celo da je obogatela ali pa da ničesar ne potrebuje? Sveti Duh mi je oživel, da se to še nikoli ni zgodilo! To pa pomeni, da se sedmo obdobje Razodetja, zadnje obdobje preden Jezus pride po nas novorojene in bomo vzeti v nebesa, še ni zgodilo, saj se takšna materialna prosperiteta njegove skupnosti, da ne bi ničesar materialnega potrebovala, še ni zgodila!

Ko ti enkrat Bog nekaj razodene, oživi iz njegove pisane besede, ko ti postane duhovna realnost te besede živa in razumljiva po učenju Svetega Duha, potem lahko na temelju te žive resnice razumeš mnoge druge stvari v pisani besedi. Lep primer je, ko je v mojem življenju eksponiralo razumevanje Božje pravičnosti v Maziljencu, sem lahko naenkrat razumel cel kup prej nerazumljivih ali napačno razumljenih stvari v Božji besedi.

Prav tako je glede sedme skupnosti Razodetja. Ko enkrat več po pričevanju in učenju Svetega Duha, da se sedma skupnost še ni zgodila, ker skupnost Boga še nikoli v zgodovini od Jezusa naprej ni tako prosperirala, potem je jasno, da bo značilna karakteristika sedme skupno-

sti enormna materialna prosperiteta Božje skupnosti. Ko enkrat to veš, lahko na temelju te žive resnice razumeš nekaj drugih delov Jezusovega pisma oz. opisa sedme skupnosti.

Tako je naprej razvidno – sedma skupnost je bogata in je obogatela. Obogateti pomeni, da prej nisi bil bogat in si postal bogat. Torej bo sedma skupnost iz stanja, ko ni bogata, prešla v stanje, ko bo materialno bogata. To tudi pomeni, da šesta skupnost ni bogata, kar je obdobje, v katerem živi naša skupnost trenutno, isto pa velja za četrto in peto skupnost razodetja, kot je razloženo kasneje. To bo prenos bogastva v obdobju sedme skupnosti. Tako ogromna bo materialna prosperiteta sedme skupnosti, da bodo nekateri začeli zaupati bolj premoženju kot pa Bogu in tem potem Bog pravi, naj se obrnejo spet k njemu po resnično bogastvo, ki je izpolnjevanje njegove volje.

... in ne veš, da si revež in pomilovanja vreden in ubog in slep in nag, ti svetujem, da kupiš od mene zlata, očiščenega v ognju, da obogatiš, in bela oblačila, da se oblečeš in da se ne pokaže sramota nagote tvoje, in mazila, da si z njim pomažeš oči, da bi videl. (Raz 3,17–18)

Resnično bogastvo so stvari, storjene v Bogu, je izpolnjevanje njegove volje, je zlato in drago kamenje, preizkušeno v ognju, ki bo ostalo za večnost. Isto piše v:

Če pa kdo zida na ta temelj zlato, srebro, drago kamenje, drva, seno, strn: vsakega delo postane očitno; kajti dan ga razodene, ker se v ognju odkrije, in ogenj preizkusi delo vsakega, kakšno je. Če ostane komu delo, katero je postavil na njem, prejme plačilo; če komu delo zgori, prejme škodo, sam pa bo zveličan, ali tako, kakor po ognju. (1 Kor 3,12–15)

Zdaj vidimo, da bo v tej skupnosti izredna materialna prosperiteta, tako da se bo lahko financiralo karkoli, kot je pisano, da skupnost ničesar ne potrebuje. Jezus ji pravi, da naj si kupi zlato, očiščeno v ognju, to so dela, storjena po Božji volji in s pravim motivom srca. Tako lah-

ko vidimo, da se bo v sedmi skupnosti ogromno delalo in naredilo v imenu Boga in za Boga, saj sredstva bodo, da se bo lahko naredilo in plačalo praktično karkoli. Vendar se bo kot vse kaže veliko delalo brez vodstva Svetega Duha in z nepravimi motivi. Zato menim da so dela, ki niso ne mrzla ne vroča, takšna dela. To so dela, ki so storjena za Boga, vendar z nepravimi motivi in brez vodstva Boga. Takšna dela niso vroča, tj. storjena po vodstvu in volji Boga in s pravim motivom iz ljubezni, in niso niti mrzla, kar so brezbožna dela kakor tista od ljudi, ki ne poznajo Boga. Takšna mlačna dela so navzven videti dobro in za Boga, vendar niso rojena od Boga in niso narejena s pravim motivom.

Vem za dela tvoja, da nisi ne mrzel, ne gorak. Da bi bil mrzel ali gorak! Tako pa, ker si mlačen in ne mrzel, ne gorak, te hočem izpljuniti iz svojih ust. (Raz 3,15–16)

Samovoljnost pa Bogu ni po volji, saj je poslušnost boljša kot darilo Bogu.

Savel pa reče Samuelu: Saj sem slušal glas Gospodov in sem šel po potu, ki me je nanj poslal Gospod, in sem pripeljal Agaga, kralja Amalekovcev, Amalekovce pa sem pogubil kot preklete. Ljudstvo pa je vzelo od ropa, ovac in volov, kar je bilo najboljše med prekletim, da naj se daruje Gospodu, Bogu tvojemu, v Gilgalu. Samuel pa reče: Ali so Gospodu toliko v veselje žgalne in klalne daritve, kakor da se posluša glas Gospodov? Glej, pokorščina je boljša nego daritev, in poslušati je bolje nego prinašati tolstino ovnov. Zakaj upor je kakor greh čaranja, in samovolja kakor malikovalstvo in podobočastje. Ker si pa zavrgel besedo Gospodovo, je tudi tebe Gospod zavrgel, da ne boš kralj. (1 Sam 15,20–23)

Savel je naredil pravo stvar, darovanje ovc in volov Bogu, vendar po svoji volji, ne po volji Boga, ki je bila drugačna, da se vsa zaplenjena živina uniči. Bog pa ga je zato zavrgel, da ni bil kralj. Sedmi skupnosti Jezus pravi, da jo želi izpljuniti iz svojih ust – zaradi samovolje. To ne

pomeni izguba rešitve, ker rešitev dobiš samo po veri in ne iz del, temveč to pomeni revščino v večnih nagradah in plačilih. V prihodnjem svetu obstajajo različne nagrade za poslušnost v sedanjem svetu.

Sedma skupnost bo imela zaradi materialne prosperitete možnost delati veliko pravih stvari, vendar Božja beseda pravi, da jih precej ne bo narejenih po navodilu, volji Boga, ampak iz človeške lastne volje. Samo Bog ve, kakšne enormne projekte za Boga, vendar izven Božje volje bo financirala sedma skupnost s takšno materialno prosperito, da bo lahko rekla, da ji nič ne manjka.

Sedmi skupnosti torej Jezus svetuje, naj si kupi zlata, očiščenega v ognju – to so dela, storjena po volji in vodstvu Boga in s pravim motivom srca. Svetuje ji tudi, naj kupi mazila, da bo videla – maziljenje, manifestirana prisotnost Svetega Duha, da bo videla, kaj Bog pravi, naj naredi.

Ne gleda na dela pa, ali ostanejo za plačilo za večnost ali zgorijo, bo rešen vsakdo, saj rešeni smo po veri v Jezusovo delo na križu, ne iz svojih del. Rešitev je torej sigurna, če verjameš v Jezusa in si novorojen. Plačila, razdeljena pred Maziljenčevim sodnim prestolom, pa so razdeljena po delih, ki so v Bogu, po Božji volji storjena in s pravim motivom srca. Ta plačila ostanejo za večnost, saj ničesar nismo prinesli na svet, pa tudi odnesti ne moremo ničesar – razen del, ki so v Bogu storjena, to je po Božji volji.

Zakaj ničesar nismo prinesli na svet, ker tudi odnesti ne moremo ničesar ... (1 Tim 6,7)

Ostane pa zlato, prečiščeno v ognju, dela, storjena v veri po vodstvu in volji Boga s pravim naklepom srca. Jezus sedmi skupnosti pravi, da naj dela dejanja, storjena po volji Boga, s pravim motivom, da bo obogatela z večnimi plačili in nagradami. Resnično bogastvo so namreč večna plačila in nagrade. Smisel in namen materialnega bogastva in prosperitete je v tem, da lahko izpolneš vse, kar ti Bog reče, da naj izpolniš. Lahko imaš enormno materialnega premoženja, pa si še vedno reven, ker ne hodiš po volji Boga, ne izpolnjuješ njegove volje v dejanjih, tako da bodo dela tisti dan zgorela, bodo slama, drva,

ki bodo zgorela v ognju in ne bo ostalo nič za plačilo tisti dan pred Maziljenčevim prestolom. Boš pa, čeprav za večnost reven, kar se tiče plačil in nagrad, rešen, ker rešen si po veri, ne iz del, to je Jezus plačal za vsakega, ki veruje.

Važni so tudi motivi, misli src, zakaj se nekaj naredi.

Tako ne sodite ničesar pred časom, dokler ne pride Gospod, ki razsvetli, kar je skritega v temi, in odkrije misli src; in tedaj se hvala zgodi vsakemu od Boga. (1 Kor 4,5)

To je razvidno tudi iz tega, da je poleg Pavla veliko ljudi oznanjalo dobro novico o Jezusu, a Pavel pravi, da mnogi z napačnim motivom.

Nekateri sicer oznanjajo Kristusa tudi iz zavisti in prepirljivosti, nekateri pa tudi iz dobre volje. Ti, ki to delajo iz ljubezni, vedo, da sem postavljen v zagovarjanje evangelija; drugi pa oznanjajo Kristusa iz strankarstva, ne iz čistega namena, ker menijo, da mi povzročijo stisko v sponah mojih. Ali kaj na tem? Saj se tako ali tako, bodisi s pretvezo, bodisi v resnici oznanja Kristus, in tega se veselim, da, bom se še veselil. (Fil 1,15–18)

Nekateri so oznanjali Maziljenca, delali so pravo stvar, skladno z Božjo voljo, vendar iz napačnega motiva. Zato tudi pravi Božja beseda, da ne sodite ničesar pred časom, dokler Gospodar ne odkrije misli src, takrat se zgodi hvala in plačilo vsakemu – od Boga. Motivov srca, zakaj nekdo dela, kar dela, namreč ne moreš vedeti pred Maziljenčevo sodbo.

Iz Jezusovega karanja sedme skupnosti, da je revna in uboga – pa čeprav je glede na materialno premoženje enormno obogatela – se tudi vidi resnični namen bogastva. Namen materialnega bogastva je omogočiti izpolnjevanje njegove volje, drugače si še vedno reven, saj goli pridemo na ta svet in goli gremo iz tega sveta.

Gol sem prišel iz telesa matere svoje in gol se povrnem tja ... (Job 1,21)

Ostane pa to, kar si izpolnil od Božje volje, ki je tudi smisel življenja. Izpolnjevanje Božje volje iz pravih motivov srca je zlato in drago kamenje, ki bo prestalo test ognja tisti dan, ko bo Jezus presojal dela svoje skupnosti. To bo sodba za nagrade, rešitev nam je plačal Jezus sam in je dovolj samo vera. Resnično bogastvo v tem svetu je torej, da imaš dovolj, da narediš vse, kar ti Bog pravi, da narediš, tako da si pridobiš zlato, prečiščeno v ognju – večno plačilo in nagrade. Za vse to, o čemer Sveti Duh pričuje glede reformacije poslednjih dni, pa bodo potrebna enormna materialna sredstva. Pridobivanje materialnega premoženja pa je tudi del Cirovega maziljenja.

Sedma skupnost mora biti torej zelo pazljiva, da posluša glas Svetega Duha, kaj narediti, saj možnosti bo enormno veliko zaradi ogromne materialne prosperitete. Čeprav bo imela na voljo tisoče projektov za Boga, bo morala delati tako, kot je delal Jezus ...

Nadalje tudi uvodni stavek pisma sedmi skupnosti nakazuje materialno prosperiteto.

In angeli cerkve v Laodiceji piši: To pravi, ki je Amen, priča zvesta in resnična, začetek stvarjenja Božjega ... (Raz 3,14)

Da je Jezus Amen, kaže na izpolnitev Božjih obljub, kjer je tudi prosperiteta in druga preroštva, ki se imajo zgoditi, preden Jezus pride po nas. Da je Jezus zvesta in resnična priča in začetek stvarjenja Božjega, kaže na materialni svet, na materialno prosperiteto. Ti prebliski in vtisi Svetega Duha postanejo jasni, ko se študira pisma prejšnjim skupno-

stim in ustrezno zgodovino ter kako vzorci Svetega Duha opisujejo določeno skupnost.

Tudi obljuba v pismu sedmi skupnosti kaže na vladanje, obljubo pravega vladanja skupaj z Jezusom.

Njemu, kdor premaga, dam sedeti z menoj na prestolu svojem, kakor sem tudi jaz premagal in sedel z Očetom svojim na prestol njegov. (Raz 3,21)

Ker Jezus sedmo skupnost ošteje, bo z materialno prosperiteto kar nekaj poskusov vladanja sedme skupnosti v tem svetu izven vodstva Boga. Ker pa bodo gotovo nekateri poslušni Bogu tudi v sedmi skupnosti, lahko vidimo, da je tudi vladanje čez materialno prosperiteto skladno z vodstvom Boga.

Iz strukture pisem sedmim skupnostim je razvidno, da so prva tri obdobja končana, preden je skupnost vzeta in pride velika stiska. Zadnje štiri skupnosti pa vse trajajo do prvega dela Jezusovega prihoda, ko bodo naša telesa vseh novorojenih v trenutku spremenjena in bomo vzeti njemu nasproti v zrak v nebesa, ki so v duhovnem svetu.

Iz tega je razvidno, da ne bo celotno Jezusovo telo stopilo v prosperiteto sedmega obdobja. V trenutku, ko bomo novorojeni vzeti Gospodarju nasproti v zrak, bodo hkrati obstajale zadnje štiri skupnosti Razodetja:

1. katoliška in pravoslavna skupnost, to so skupnosti, ki niso stopile v peto skupnost, to je v reformacijo,

2. skupnosti, ki izhajajo iz reformacije, pa niso stopile v šesto skupnost,

3. šesta skupnost, ki hodi v duhovnih darovah in ima vse službe, pa ni stopila v sedmo skupnost ter

4. sedma skupnost, ki bo stopila v enormno prosperiteto poslednjih dni.

Sedma skupnost mora biti torej zelo pazljiva, da posluša glas Svetega Duha, kaj narediti, saj možnosti bo enormno veliko zaradi ogromne materialne prosperitete. Čeprav bo imela na voljo tisoče projektov za Boga, bo morala delati tako, kot je delal Jezus:

BOŽJE SANJE

Jaz ne morem sam od sebe ničesar delati. Kakor slišim, tako sodim, in sodba moja je pravična, ker ne iščem svoje volje, ampak voljo tega, ki me je poslal. (Jn 5,30)

Zakaj stopil sem iz nebes, ne da bi delal svojo voljo, marveč voljo tega, ki me je poslal. (Jn 6,38)

Sedma skupnost bo morala še posebej intenzivno iskati vodstvo Svetega Duha in delati ne svojo voljo, temveč voljo tega, ki jo je poslal, Jezusa. Brez njega, sami od sebe pa ne moremo narediti ničesar. To je nič kar, bi bilo vrednega za večnost, nič zlata, ki ostane prečiščeno in ne zgori v ognju. Zakaj bo morala sedma skupnost iskati Boga še posebej intenzivno? Ker bo zaradi materialne prosperitete lahko financirala praktično karkoli. Nekaj je, če si kakor danes omejen s svojimi skromnimi viri, drugo pa je, ko imaš na razpolago materialne vire prosperitete sedme skupnosti Razodetja z neštetimi možnostmi. Iskanje Božjega vodstva in izvajanje njegove volje je edina možnost, da ne ostaneš reven s samovoljnimi neštetimi projekti za Boga, pa izven njegove volje. Že v današnjem času z omejenimi viri menim, da je kar nekaj projektov financiranih po samovolji odločevalcev, ne po vodstvu Boga. Kaj šele bo, ko se bo vstopilo v materialno prosperiteto sedme skupnosti! Zato se je treba odločiti, kakor sem nekoč slišal reči Rodneya Howard Browna: »Božja volja, nič več, nič manj, nič drugega!« In kakor je Jezus rekel:

Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od mene, toda ne moja volja, ampak tvoja se zgodi! (Lk 22,42)

Poslušanje Boga in njegovega vodstva pa zahteva čas in energijo. Priporočam ogromno molitve v jezikih. Pavel je molil v jezikih bolj kot vsi tam v Korintu, ki je bila skupnost polna duhovnih manifestacij Svetega Duha:

Zahvaljujem Boga, da govorim v jezikih bolj nego vi vsi ... (1 Kor 14,18)

To besedo o molitvi v jezikih mi je enkrat oživil Sveti Duh in je zelo pomembna. Zakaj pa je Pavel imel toliko razodetij? Gotovo tudi zato, ker je molil v jezikih celo bolj kot vsi tam v zelo duhovno aktivni skupnosti v Korintu, saj je med drugim govoril skrivnosti Bogu ...

Kajti kdor govori v tujem jeziku, ne govori ljudem, ampak Bogu; kajti nihče ga ne razume, v duhu pa govori skrivnosti. (1 Kor 14,2)

Prav tako je pomembno, da se ne opušča srečanj skupnosti, zborovanj. Večino opisanih preroštev mi je Bog dal na srečanju skupnosti ali pa sem na srečanju v duhu dobil potrditev, da je preroštvo ali spoznanje za skupnost, za veliko reformacijo. Za vsakega novorojenega človeka je Božja volja, da ne opušča srečanj, ko se zbere skupnost.

... in ne opuščajmo zbor svojega, kakor je nekaterim navada, marveč opominjajmo drug drugega, in to tolikanj bolj, kolikor bolj vidite, da se bliža dan Gospodov. (Heb 10,25-26)

Na srečanju skupnost je poseben plašč, skupno maziljenje, ki je tam, kjer se bratje in sestre zbiramo na srečanjih.

*Glej, kako dobro in kako prijetno,
da složno bratje prebivajo skupaj!
Kakor dragoceno mazilo, razlito čez glavo,
ki kaplja na brado,
brado Aronovo,
ki kaplja tja do roba obleke njegove!
Kakor rosa hermonska,
ki pada na gore sionske;
kajti tja pošilja Gospod blagoslov svoj,
življenje do vekomaj. (Ps 133,1-3)*

Kje bratje prebivajo skupaj, kjer se zberejo, tam dragoceno mazilo, skupno maziljenje, prisotnost Svetega Duha, teče čez Aronovo brado,

čez kraljevsko duhovništvo, čez svet narod, Bogu za last, ki smo mi, njegova skupnost.

Zdaj, v Maziljencu, si zmožen narediti to, kar ti pravi, da narediš, si zmožen narediti njegova dela, ki jih je pripravil še pred ustanovitvijo sveta.

Ko enkrat veš, da je Božja volja, da ne opuščáš srečanj, potem je še vprašanje, kje bo tvoja baza, kje je tvoja skupnost. Vprašaj Boga! Sveti Duh ti bo pričeval, ko ga boš spraševal, ali naj hodim sem ali tja, v duhu boš imel radost in mir in spodbudo Svetega Duha in maziljenje za tja, kamor te kliče Bog. Ko pa enkrat veš, kam te je Bog poklical, potem hodi tja, hodi če boš samo ti tam in vodja srečanja. Ne hodi zato, ker bi ti bilo kaj všeč ali ti kaj ne bi bilo všeč, ne zaradi ljudi, ampak ker ubogaš Boga. Ko enkrat veš kam, potem greš tja iz poslušnosti Bogu. Potem odpadejo jamranja, kaj ti ni všeč, pa tisti pa oni brat, hodiš zaradi Boga, stabilen v volji Boga, vgrajen v njegovo telo tam, kjer te on hoče. Konec koncev je smisel življenja izpolnjevanje Božje volje, kar je bila tudi hrana Jezusa.

Reče jim Jezus: Moja jed je, da izpolnjujem voljo tega, ki me je poslal, in dopolnim delo njegovo. (Jn 4,32)

Ravno tako je jed za nas, novorojene, za duha, da izpolnjujemo voljo Boga in dopolnimo njegovo delo, za katero nas je poklical in poslal. Novorojen človek, ki ne uživa te jedi, je lačen, zelo lačen, zelo zelo lačen. Edino izpolnjevanje njegove volje, vključenost v njegov veliki načrt zate, te nahrani in osrečuje. Zato si ustvarjen v Maziljencu, da delaš dela, ki jih je pripravil zate še pred ustanovitvijo sveta. Nič drugega te ne bo nahrnilo, nič drugega resnično izpolnilo, edino to bo ostalo za večnost.

Njegovo namreč smo delo, ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela, ki jih je Bog naprej pripravil, da živimo v njih. (Ef 2,10)

... kakor nas je izvolil v njem pred ustanovitvijo sveta ... (Raz 1,4)

Ker nas je Bog izvolil v Maziljencu še pred ustanovitvijo sveta, je jasno, da je takrat, kot piše, vnaprej pripravil tudi dobra dela, da živimo v njih. Ta dela so popolna Božja volja za naše življenje, to so zlato, srebro in diamanti, ki bodo prestali ognjeni test tistega dne pred Maziljenčevim sodnim prestolom. Ta dela so namen tvojega in mojega obstoja, so razlog, zakaj obstajaš, ti in jaz sva idealno ustvarjena, v popolnosti zmožna, da izpolnjeva njegov namen in narediva ta dela.

Tako zaupanje pa imamo po Kristusu do Boga: Ne da bi bili zmožni, sami po sebi misliti kaj kakor sami iz sebe, temveč naša zmožnost je od Boga, ki nas je storil tudi zmožne, da smo služabniki nove zaveze, ne črke, ampak Duha; kajti črka ubija, a Duh oživilja. (2 Kor 3,4–6)

Ko je tvoj duh postal novo stvarjenje v Maziljencu, ko si sprejel Jezusa za rešitelja, si zmožen narediti vse, kar Bog pravi, da naj narediš. Bog te je storil zmožnega, tvoja zmožnost je od njega. Zdaj, v Maziljencu, si zmožen narediti to, kar ti pravi, da narediš, si zmožen narediti njegova dela, ki jih je pripravil še pred ustanovitvijo sveta. To je zelo pomembno, da vemo, da smo zmožni narediti vse to, kar Bog pričuje, da je njegov načrt za te poslednje dni, da smo zmožni v Maziljencu izvesti te velike sanje, ki jih je pripravil za nas še pred začetkom sveta.

ZAKAJ SI JE BOG IZBRAL SLOVENIJO?

Pri preroštvu, ali lahko iz Nazareta pride kaj dobrega in nadalje, ali lahko iz Slovenije pride kaj dobrega, je zopet potrditev, da se bodo v Sloveniji zgodile tako velike stvari, da bodo nejeverno zmajevali z glavo: »Ali lahko iz Slovenije pride kaj dobrega?« Kakor je Natanael nejeverno zmajeval z glavo, ko je slišal da naj bi Maziljenec izhajal iz drobnega zaselka Nazareta, tako bo tudi svet nejeverno zmajeval z glavo, ko bo slišal, kakšne stvari se dogajajo v Sloveniji.

V nadaljevanju je preroštvo, ki sem ga dobil kot praktično razlago, zakaj si je Bog izbral nek majhen, v zgodovini nepomemben slovenski narod, da preko njega naredi tako velike stvari? Odgovor je v pismu Korinčanom.

Kajti glejte poklic svoj, bratje, da ni poklicanih mnogo modrih po mesu, ne mnogo mogočnih, ne mnogo imenitnih; marveč kar je neumnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti modre, in kar je slabotnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti, kar je mogočnega; in kar je neimenitno na tem svetu in zaničevano, si je izbral Bog in to, česar ni, da uniči to, kar je: da se ne hvali nobeno meso pred obličjem Božjim. (1 Kor 1,26–29)

Prav tako, kakšne enormne stvari je Bog dal slovenskemu narodu za poslednje dni!

To je razlog za takšno izbiro Boga, da izbere, kar je neumnega na tem svetu, da osramoti modre, da izbere, kar je slabotnega na tem svetu. To je zato, da osramoti, kar je mogočnega. Kar je neimenitnega na tem svetu in zaničevanega, to si je izbral Bog, in to česar ni, zato da uniči to, kar je. Zakaj, s katerim razlogom takšna izbira in takšen namen? Zakaj Bog ni zbral nekih Združenih držav Amerike, zakaj ne Kitajske, Indije, Velike Britanije, drugih velikih, pomembnih narodov v očeh sveta, zakaj Bog, zakaj si izbral neko nepomembno Slovenijo? Zato, da se ne hvali nobeno meso, noben človek, noben narod pred obličjem Boga.

Tudi Jezusu je to všeč:

V tisto uro se razveseli Jezus v svetem Duhu in reče: Hvalim te, Oče, Gospodar neba in zemlje! da si to skril modrim in razumnim in razodel nedoraslim; da, Oče, ker tako je bila volja tvoja. Vse mi je izročil Oče moj, in nihče ne ve, kdo je Sin, razen Oče, in kdo je Oče, razen Sin in komurkoli hoče Sin razodeti. In obrnivši se k učencem posebej, reče: Blagor očem, ki

vidijo, kar vi vidite. Kajti pravim vam, da je veliko prerokov in kraljev želelo videti, kar vi vidite, a niso videli, in slišati, kar vi slišate, a niso slišali. (Lk 10,21–24)

Jezus se je razveselil v Svetem Duhu in hvalil Očeta, da je skril takšna razodetja modrim in razumnim in je to razodel nedoraslim, majhnim in poudaril, da je to bila volja Boga. To je v popolnem skladu z izbiro in namenom Boga iz pisma Korinčanom. Jezus nadalje razlaga, da samo Bog lahko razodene resnico, kdo Jezus je. Modri in razumni tega niso razumeli, tu pa je bilo nekaj ribičev, cestinar, nekaj z vidika sveta nepomembnih ljudi, kateri so gledali Rešitelja sveta, živega Boga, ki je spraznil samega sebe in se rodil na ta svet kot navaden človek, 100 % človek in hkrati 100 % Bog. Zato jim je Jezus povedal, da so srečne njihove oči, ki vidijo, kar vidijo, to je Jezusa, kajti veliko kraljev in prerokov je želelo to videti in slišati, kar oni, to je Maziljenca, rešitelja sveta, pa niso.

Prav tako, kakšne enormne stvari je Bog dal slovenskemu narodu za poslednje dni! Koliko narodov v zgodovini je preučevalo in gledalo in raziskovalo in poskušalo gledati v poslednje dni. Chuck Misler, izreden učitelj Božje besede, pa ne razume sedme skupnosti Razodetja, ne razume reformacije poslednjih dni in še mnogo drugih je iskalo, da bi razumelo te stvari, ki se imajo zgoditi, preden pride Jezus.

Bog pa je uporabil mikro skupnost v mikro narodu in njen majhen prostor za preroški pečat reformacije poslednjih dni. Vzel je slovenski narod in ga uporabil za preroško štetje v naravnem svetu, neko mikro skupnost in njen prostor za potrditev izrednega načrta reformacije poslednjih dni! Lahko samo pademo pred Bogom na obraz in ga slavimo! Da Oče, ker taka je bila volja tvoja. Zato, da se nobeno meso ne bo hvalilo pred obličjem Boga.

SEDMA SKUPNOST RAZODETJA ŠE NI NASTOPILA

Dejstvo je, da sedma skupnost še ni nastopila, saj skupnost Jezusa še vedno ne more reči, da je bogata, da je obogatela in da ničesar ne potrebuje. To mi je pričeval tudi Sveti Duh čez preroštvo, ki sem ga povedal na srečanju skupnosti. To dejstvo pa ima precejšnje posledice na določene doktrine o Jezusovem prihodu.

Razodetje je namreč razdeljeno na tri dele, tri obdobja, ki jih mora Janez zapisati.

Zapiši torej, kar si videl in kar je in kar se ima zgoditi potem. (Raz 1,19)

Najprej naj Janez zapiše to, »kar si videl« pred tem. Pred tem, na začetku Razodetja je Janez videl Jezusa. Nato naj Janez zapiše »kar je«, to je čas sedmih skupnosti, v katerem je živel tudi Janez. Janez se je nahajal v trenutku razodetja v obdobju prve skupnosti, se pravi v obdobju pisem sedmim skupnostim. Na koncu pa naj Janez zapiše, kar se ima zgoditi »potem«, to je čas po sedmih skupnostih, po sedmih pismim sedmim skupnostim. Tudi Janez je moral stopiti gori, da mu je bilo pokazano, kaj se ima zgoditi potem, »potem« pomeni po času sedmih skupnosti. Da je stopil gori, je jasna slika, kako bomo vzeti Gospodarju nasproti v zrak, v novem duhovnem telesu seveda.

Vsak bo slišal za ljubezen
resnice, nereligiozno in v moči in
jo imel možnost sprejeti. Kako naj
sicer Bog pošlje to veliko prevaro,
to močno delovanje zmote?

Potem sem videl, in glej: duri odprte na nebu, in prvi glas, ki sem ga slišal kakor glas trombe govoriti z menoj, je dejal: Stopi sem gori, in pokažem ti, kaj se ima zgoditi potem. (Raz 4,1)

Namreč, Jezus ne bo prišel po nas, dokler se ne dovrši sedma skupnost, kar je razvidno iz Razodetja, saj angel šele po pismih skupnostih reče Janezu, pridi »sem gor« in pokažem ti, kaj se ima zgoditi »potem«, »potem« po sedmih skupnostih. »Sem gor«, ker bo Jezus prišel in vzel svojo skupnost v duhovnih telesih gor k sebi.

To pa pomeni, da Jezus ne bo prišel prej, preden se ne dopolni sedma skupnost. Šele po manifestaciji sedme skupnosti Jezus pride po nas novorojene. To pa pomeni, da Jezus ne bo prišel prej, preden bo sedma skupnost manifestirana.

Pavel in drugi iz njegovega časa so mislili, da Jezus lahko pride vsak čas. Vendar niso mogli brati Razodetja, ker še ni bilo napisano, prav tako niso imeli vpogled v dvatisoč let zgodovine, da bi lahko razbrali, da je sedem pisem sedmim skupnostim pravzaprav vnaprej opisana zgodovina Jezusove skupnosti. Zato so pač pričakovali Jezusa vsak dan.

Sveti Duh pa jim je dajal preroške prebliske prihodnosti.

Prosimo pa vas, bratje, zaradi prihoda Gospoda našega Jezusa Kristusa in shoda našega z njim, da se ne daste hitro premakniti od zdravega uma in se ne ustrašite ne po duhu, ne po besedi, ne po listu, kakor da je od nas, da je že nastopil dan Gospodov. Naj vas nikakor nihče ne preslepi: kajti tega dneva ne bo, če prej ne pride odpad in se ne razodene »človek greha«, »pogube sin«, ki se upira in povzdiguje zoper vse, kar se zove Bog ali kar se po božje časti, tako da samega sebe posadi v svetišče Božje in kaže sebe, da je Bog. Ali se ne spominjate, da sem vam, ko sem bil še pri vas, rekel to? In sedaj veste, kaj ga zadržuje, da bi bil razodet ob svojem času. Kajti skrivnost krivice je že delavna; treba samo, da bo odpravljen, ki ga zadržuje sedaj. In tedaj se razodene Krivičnik, ki ga Gospod Jezus uniči z dihom svojih ust in pokonča s prikaznijo prihoda svojega: njega, ki pride po delovanju satanovem z vso močjo in z znamenji in čudeži lažnivimi in s sleherno prevaro krivice za te, ki gredo v pogubo, zato ker niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili. In zato jim pošilja Bog močno delovanje zmote, da verujejo laži; da bodo sojeni vsi, ki niso verovali resnici, ampak jim je ugajala krivica. (2 Tes 2,1–12)

Ta odlomek govori o tem, kar je v Razodetju opisano v »potem«, po sedmih skupnostih. Krivičnik se bo razodel, ko bo odpravljen tisti, ki ga sedaj zadržuje, to je Jezusovo telo, njegova skupnost, ki bo s spremenjenimi telesi vzeta Gospodarju nasproti v zrak. Tedaj se razodene Krivičnik, ki bo prišel po Sovražnikovem delovanju z vso močjo in z znamenji in lažnivimi čudeži in s sleherno prevaro krivice za te, ki gre-

do v pogubo – zakaj? Ker niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili. Zato, ker niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili, jim pošilja Bog to močno delovanje zmote, da bodo verovali laži, da bodo sojeni vsi, ki niso verovali resnici, ampak jim je ugajala resnica.

Že precej časa nazaj mi je Sveti Duh oživel to besedo, da se bo ta velika prevara krivice zgodila za tiste, ki niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili. Sveti Duh mi je pokazal, da to pomeni, da morajo ljudje najprej sploh imeti možnost sprejeti ljubezen resnice, da bi se rešili. Ljubezen resnice je dobra novica o Jezusu. Danes pa nimajo vsi možnost sprejeti ljubezen resnice, ogromno ljudi na svetu ni še nikoli slišalo za Jezusa, sploh pa ne v nereligiozni resnici. To pa pomeni, da preden se bo Krivičnik razodel in torej preden bo Jezusova skupnost vzeta Gospodarju nasproti v zrak v nebesa, bo imel vsak možnost sprejeti ljubezen resnice, da bi se rešil. To pa pomeni, da se bo prej, preden bomo novorojeni vzeti Gospodarju nasproti v zrak, zgodilo nekaj velikega, nekaj enormnega, nekaj, česar svet še ni videl. To bo takšno delovanje Svetega Duha, takšna reformacija poslednjih dni, da bo imel vsak možnost sprejeti ljubezen resnice, da bi se rešil. Vsak bo slišal za ljubezen resnice, nereligiozno in v moči in jo imel možnost sprejeti. Kako naj sicer Bog pošlje to veliko prevaro, to močno delovanje zmote? Namenjena je za te, ki niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili – pa bi jo lahko sprejeli. To veliko oznanjevanje ljubezni resnice pa se bo zgodilo, preden bo Jezusova skupnost vzeta, preden bo Gospodar prišel ponjo in takrat bo odpravljen ta, ki zadržuje Krivičnega sedaj.

Potem pa se bo razodel Krivični in ta »potem« je opisan v Razodetju po sedmih skupnostih. Ta »potem« se začne s sedemdesetim tednom Daniela in nadaljuje do večnosti z Bogom na novi zemlji.

V obdobju ali sezoni sedme skupnosti se bo zgodilo to, da bo vsak imel možnost sprejeti ljubezen resnice, da bi se rešil, to pa pomeni reformacijo enormnih razsežnosti, reformacijo poslednjih dni. Kako vemo, da v obdobju sedme skupnosti Razodetja? Ker se do sedaj še ni zgodilo in se mora zgoditi, preden Jezus pride po nas. Za to bodo potrebna ogromna materialna sredstva, ki pa jih bo sedma skupnost Razodetja imela na razpolago.

REŠITELJI NAREDIJO NEKAJ VELIKEGA, DA GRE NAROD ZA NJIMI

Bog je Izraelcem velikokrat dvignil rešitelje, ki so jih popeljali naprej in rešili iz rok teh, ki so jih zatirali..

... ali ko so ob času nadloge vpili k tebi, ti si jih uslišal iz nebes in po svojem mnogoterem usmiljenju si jim dal rešitelje, ki so jih oteli iz roke njih zatiralcev. (Neh 9,27)

Veliko teh vodij in rešiteljev je bilo nepomembnih, majhnih v očeh tega sveta. Kako to, da jih je cel narod poslušal in šel za njimi, ko so ga peljali v to vizijo, namen, usodo, ki jim jo je govoril Bog? Kaj so naredili, ko so bili še nepomembni in brez vpliva v očeh sveta, v očeh

BOŽJE SANJE

svojega izraelskega naroda, da jim je narod sledil? David je bil pastir ovc pri svoji družini.

Nato vpraša Samuel Jeseja: So li že dečki vsi? On odvrne: Še eden je, najmlajši, in glej, pase ovce! (1 Sam 16,11)

Nato je šel Izrael na bitko s Filistejci. Orjaški Filistejec, visok 2,7 metra, je izzval Izraelce:

In iz tabora Filistejcev stopi dvobojnik, po imenu Goliat, iz Gata, visok šest kolencev in dlan. In je imel bronasto čelado na glavi in luskinast oklep na sebi, in teža oklepa njegovega je bila pet tisoč seklov bron. In na nogah je imel bronaste škornje in bronast ščit na plečih; in njegovo suličišče je bilo kakor tkalško vratilo, in bodalo njegove sulice je imelo šeststo seklov železa; in tisti, ki mu je nosil ščit, je stopal pred njim. In se ustopi in kliče proti vojnim vrstam Izraelovim in jim reče: Čemu ste se šli pripravljat na boj? Nisem li jaz Filistejec in vi hlapci Savlovi? Izvolite moža za sebe, naj pride sem doli k meni! Ako se more boriti z menoj in me ubije, bodeмо vam hlapci; ako pa ga jaz premorem in ubijem, bodeτε nam hlapci in nam morate služiti. Še reče Filistejec: Danes sem spravił v sramoto vojne vrste Izraelove; dajte mi moža, da se skupaj bojujeva! In ko Savel in vsi Izraelci slišijo te besede Filistejca, se prestrašijo in se silno bojé. (1 Sam 17,8–9)

Šlo se je za cel narod. Če bi Izraelec šel v boj z Goliatom in izgubil, bi cel Izrael postal suženj Filistejcem in obratno. Izzivalec Goliata ni torej tvegäl samo lastnega življenja, temveč cel narod. Kakšna odgovornost!

David je za to zvedel šele, ko ga je oče poslal k bratom, ki so bili v vojski.

David torej vstane zgodaj zjutraj in izroči ovce varuhu in vzame darila ter odrine, kakor mu je Jesej zapovedal, in pride

do vozne zagrade; vojska pa, ki je ravnokar šla ven v boj, je zagnala bojni krik. Kajti Izraelci so se razvrstili za boj in tudi Filistejci, vojne čete proti četam. David pa pusti svoje stvari v roki čuvaja prtljage in teče v vojne vrste ter dospe in pozdravi svoje brate. In ko govori z njimi, glej, dvobojnik, Filistejec iz Gata, po imenu Goliat, pride iz vrst Filistejcev in govori kakor poprej; in David je slišal. Vsi možje Izraelovi pa, videč tega moža, so bežali pred njim in se silno bali. (1 Sam 17,20–24)

Goliat je hromil celo izraelsko vojsko, nihče se ni upal spustiti z njim v boj. Kdor bi premagal Goliata, bi dobil veliko nagrado od kralja Sava in njegovo hčer za ženo, torej bi postal del vladajoče družine. Še dodatno je bila nagrada, da bi svobodno naredil zmagovalčevo družino, najverjetneje v smislu, da jim ne bi bilo treba plačevati davkov.

In možje Izraelovi pravijo: Ste li videli tega moža, ki je stopal sem gori? Res, da postavi na sramoto Izraela, je stopil gori proti nam. Zatorej kdor ga ubije, njega kralj silno obogati in mu da hčer svojo in svobodno naredi njegovega očeta hišo v Izraelu. In David vpraša moža, ki so stali okoli njega, rekoč: Kaj dobi mož, ki ubije tega Filistejca in sramote reši Izraela? Kdo je pač Filistejec, ta neobrezanec, da sme v sramoto spravljati živega Boga vojne vrste? In ljudstvo mu odgovori kakor poprej, rekoč: To dobi mož, ki ga ubije. Ali Eliab, najstarejši brat njegov, ga je slišal govoriti z možmi; in razvname se Eliabu jeza zoper Davida, in reče: Zakaj si prišel doli? In pri kom si pustil tistih malo ovac v puščavi? Dobro poznam tvojo prevzetnost in srca tvojega hudobnost! Kajti prišel si doli, da gledaš bitko. (1 Sam 17,25–28)

Še Davidov brat ni verjel, da bi David lahko premagal Goliata. Saj je vendar pastir ovac, kje je pustil tistih malo ovac, za katere je bil zadolžen? Kdo bi si sploh lahko mislil, da je ta ovčji pastir, ki je prinesel hrano bratom, rešitelj, ki bo premagal Goliata in rešil cel narod?

Prepričan sem, da je David vprašal Boga, ali naj gre nad Goliata. Ko je prejel pričevanje Svetega Duha, da naj gre, pa je postal neustrašen. Nad Davidom je namreč počival Sveti Duh, odkar ga je Samuel pomazilil za kralja, kar je bila izredna, ekstremna redkost v časih, preden je Jezus umrl in vstal.

Tedaj vzame Samuel rog z oljem in ga pomazili sredi bratov njegovih. In Duh Gospodov je prišel z močjo nad Davida od tega dne in poslej. (1 Sam 16,13)

Ko ti enkrat Bog da besedo modrosti, besedo vednosti, vodstvo in smer, potem postaneš neustrašen, potem si upaš iti nad Goliata, nad Filistejce pri Keili, nad karkoli ti Bog reče, da greš ...

Zato lahko tudi kasneje vidimo, da je David spraševal Boga, ali naj gre v bitko ali ne.

Sporočé pa Davidu: Glej, Filistejci se vojskujejo zoper Keilo in plenijo gumna. Tedaj vpraša David Gospoda, rekoč: Ali naj grem in udarim te Filistejce? In Gospod veli Davidu: Pojdi in udari Filistejce in reši Keilo. A možje Davidovi mu reko: Glej, strah nas je tu na Judovem; koliko bolj, ako pojdemo h Keili proti vojskam Filistejcev? Tedaj vpraša David še enkrat Gospoda. In Gospod mu odgovori in reče: Vstani, pojdi doli v Keilo, kajti dam ti Filistejce v roko. David torej gre z možmi svojimi proti Keili in se bojuje s Filistejci, in razžene njih živino ter jih porazi v velikem poboju. Tako je David rešil prebivalce v Keili. (1 Sam 23,1-5)

V primeru mesta Keila si David ni rekel: »Glej, premagal sem Goliata, saj je Božji Duh na meni, tudi tu bo isto naredil Bog.« Ne. Spreševal je Boga, ali naj gre ali ne. Tako tudi ne verjamem, da si je David pri Goliatu mislil podobno. Prepričan sem, da je prav tako vprašal Boga, ali naj gre nad Goliata. Če bi to naredil brez vodstva Svetega Duha, bi bila to samovolja, napuh. David pa je bil mož po Božjem srcu, z željo izpolniti Božjo voljo.

Dodatno je to razvidno, ker Savlovemu kraljevanju ravno zaradi Savlove samovolje ni bilo obstanka.

Samuel pa reče Savlu: Nespametno si ravnal, nisi ohranil zapovedi Gospoda, Boga svojega, ki ti jo je zapovedal; zakaj zdaj bi bil Gospod potrdil kraljestvo tvoje nad Izraelom za vekomaj. Sedaj pa kraljestvu tvojemu ni obstanka. Poiskal si je Gospod moža po srcu svojem, in njemu je Gospod zapovedal, naj bo vojvoda ljudstvu njegovemu; ker ti nisi ohranil, kar ti je bil zapovedal Gospod. (1 Sam 13,13-14)

Mož po srcu Boga pa je bil David, ki ga je potem Samuel pomazilil za kralja pred njegovim brati. Karakteristika moža po Božjem srcu je izpolnjevanje tega, kar pravi Bog, izpolnjevanje Božje volje.

Zato sem prepričan, da je David vprašal Boga, ali naj gre na Goliata in šele potem začel govoriti, kdo je ta Filistejec. Ko ti enkrat Bog da besedo modrosti, besedo vednosti, vodstvo in smer, potem postaneš neustrašen, potem si upaš iti nad Goliata, nad Filistejce pri Keili, nad karkoli ti Bog reče, da greš, tudi če v naravnem izgleda tako nemogoče, kot je izgledal dvoboj Davida proti Goliatu.

Tudi ko ti Bog nekaj govori, nekaj velikega, kot je npr. David, verjamem, slišal Boga, naj gre nad Goliata, potem ko to poveš, je to za naravni um, za nekoga, ki mu ne pričuje Sveti Duh, ki ne hodi v veri, videti arogantno, kot da se bahaš. Zato se je tudi Davidov brat razjezil nad Davidom, naj rajši razmišlja o ovcah.

Bog je torej govoril Davidu, naj gre v dvoboj z Goliatom. Zato je bil David tudi tako suveren v svojem govorjenju in dejanjih, slišal je Boga in ga ubogal. Nad Goliata ni šel v svojem imenu, ampak v imenu JHVH-ja, Najvišjega.

In vzame svojo palico v roko in si izbere pet gladkih kamenov iz potoka ter jih dene v pastirsko spravlo, ki jo je imel, v torbo, in vzame pračo svojo v roko in gre proti Filistejcu. Tudi Filistejec prikoraka in se približa Davidu, in mož, ki mu je nosil ščit, gre pred njim. In ko se Filistejec ozre in ugleda Davida, ga zaničuje; zakaj bil je mladenček in rdečkast, pa lepega obraza. In Filistejec reče Davidu: Sem li mar pes, da greš s palico k meni? In Filistejec preklinja Davida pri bogovih svojih; in reče Davidu: Pridi k meni, in dam meso tvoje pticam pod nebom in zverem na polju. (1 Sam 17,40–44)

Proti orjaškemu bojevniku je prihajal mlad pastir s pračo in petimi kamni v torbi. Neumnost v očeh sveta, neumnost v očeh Goliata, modrost v očeh Boga.

Tedaj reče David Filistejcu: Ti greš k meni z mečem, s sulico in s kopjem, a jaz grem k tebi v imenu Gospoda nad vojskami, Boga vojnih vrst Izraelovih, ki si jih sramotil. Današnji dan te Gospod izda v roko mojo, in udarim te in ti vzamem glavo, in dam danes trupla filistejske vojske pticam pod nebom in zverinam na zemlji; in vsa zemlja spozna, da je Bog v Izraelu. In ves ta zbor spozna, da Gospod rešuje, a ne z mečem, ne s sulico; zakaj Gospodov je boj, in on vas da v roko našo! (1 Sam 17,45–47)

Kar je David govoril, je bilo iz te žive Božje besede, iz vodstva Boga, iz tega, kar mu je govoril Bog, da naj gre nad Goliata. Nad Davidom je bilo tudi preroško maziljenje. Besede Davida so temeljile na živi besedi Boga. Namen boja je bil tudi, da vsa zemlja spozna, da je Bog v Izraelu in da izraelski narod spozna, da je Bog njihov rešitelj.

In ko se je vzdignil Filistejec in šel bliže proti Davidu, pohiti David in teče k bojnim vrstam Filistejcu nasproti. In David seže z roko v torbo in vzame iz nje kamen in ga zaluči ter zadene Filistejca v čelo; in kamen mu predere čelo, in pade z obrazom na zemljo. (1 Sam 17,48–49)

Da je kamen zadel in predrl čelo Goliata, je bilo nadnaravno, osebno menim, da je Bog pospešil in usmeril tisti kamen, da se zgodi, kot je govoril Davidu. Bog je sodeloval z Davidom, ko ga je David ubogal in sodeloval z Bogom.

Tako je David premogel Filistejca s pračo in s kamenom in ga je udaril in umoril; in ni bilo meča v roki Davidovi. In David priteče in stopi na Filistejca, in zgrabi meč njegov in ga potegne iz nožnice, ter ga usmrti in mu z njim odseka glavo. In ko Filistejci vidijo, da je njih junak mrtev, zbeže. (1 Sam 17,50-51)

Na koncu je David stopil na Goliata, mu iz nožnice potegnil njegov ogromen meč in mu z njim odsekal glavo. Šele takrat so Filistejci zbežali. Takrat pa so tudi Izraelci zagnali bojni krik in šli v napad.

Možje Izraelovi in Judovi pa vstanejo in zaženo bojni krik in pade Filistejce tja do doline in do vrat v Ekron. In padali so ranjeni izmed Filistejcev po poti do Saraima, do Gata in do Ekrona. (1 Sam 17,52)

Pastir v očeh sveta, vendar pa kralj, poklican od Boga, ki je ubogal vodstvo svojega Boga, je celoten narod popeljal k zmagi. Ko so Izraelci videli, da je Goliatova glava odsekana, ko so videli zmago, so zagnali bojni krik in se aktivirali v boj. Popoln poraz se je s poslušnostjo Bogu enega, v očeh sveta nepomembnega človeka, spremenil v mogočno zmago celega naroda. Davida je potem celo življenje spremljala vednost vseh, da je on ta, ki je premagal Goliata in to dejanje, očitno vsem, da je od Boga, mu je dalo silno avtoriteto v narodu.

Zmaga nad Goliatom je aktivirala vse tiste, ki so se prej bali, da so šli v napad.

Kdo bi poslušal Davida, če ne bi šel in premagal Goliata? Nihče. Ko pa je bil Goliat premagan, so vsi vedeli, da je to od Boga.

Sveti Duh mi je že dolgo časa pričeval, da bomo Goliatu odrezali glavo. To pa s poslom, ki nam ga je dal Bog, da ga naredimo.

Naslednji rešitelj naroda je v očeh sveta nepomemben in premagan Gideon.

Bog te ne bo pustil samega s
to vizijo, ki ti jo je dal, ampak te
bo vodil, korak za korakom.

Gideon se je skrival in pripravljaj žito, da z njim pobegne pred prihajajočim sovražnikom, ko je prejel vizijo, načrt Boga za svoje življenje.

In angel GOSPODOV pride ter sede pod hrast v Ofri, ki je bil Joasa Abiezrita; in sin njegov Gideon je otepal pšenico v tlačilnici, da bi ž njo bežal izpred Madiancev. In prikaže se mu angel GOSPODOV in mu reče: GOSPOD s teboj, ti močni junak! (Sod 6,11–12)

Načrt, vizija in usoda Boga za Gideona je bila, da je močni junak, da reši Izraela iz rok sovražnikov. Vizija Boga je bila nekaj zelo drugačnega, povsem izven okoliščin, v katerih se je trenutno nahajal Gideon.

Gideon pa mu reče: Ah, gospod moj, ako je GOSPOD z nami, zakaj nas je zadelo vse to? in kje so vsa čudežna dela njegova, ki so nam jih pripovedovali očetje naši, govoreč: Ni li nas GOSPOD odpeljal iz Egipta? A sedaj nas je GOSPOD zavrgel in dal Madiancem v pest! (Sod 6,13)

Gideon, poln poraznih okoliščin, se je pripravljaj na pobeg pred sovražniki in začel jamrati pred Bogom v neveri. Ko ti Bog razodeva svoj načrt in namen za tvoje življenje, ki ga je pripravil, še preden je bil svet, je to lahko kot strela z jasnega, nekaj popolnoma drugega, kot to,

v čemer živiš. Moraš se odločiti, da boš govoril to, kar Bog pravi, da boš lahko delal to, kar Bog hoče, da boš to, kar Bog hoče, da si. Bog je Gideonovo jamranje kar preskočil in nadaljeval z vizijo in namenom za Gideonovo življenje. Živa Božja beseda, njegova vizija, bo ostala in gorela v Gideonu celo življenje.

In GOSPOD se obrne do njega ter veli: Pojdi v tej moči svoji in reši Izraela Madianove roke! Nisem li te jaz poslal? (Sod 6,14)

Bog naprej pravi Gideonu, naj reši Izraelce iz rok Madiancov, ki so že nekaj časa plenili Izraelce. Tu je Gideon, ves prestrašen, pripravlja se na pobeg, je iz najsiromašnejše družine v rodu. Bog pa mu pravi, naj gre in naj reši Izraela! Bog še pravi, da ga je on sam poslal. Nihče ne bi nikoli izbral in poslal Gideona, naj reši Izraelce. Siromašen, prestrašen, brez kakršnegakoli vpliva v narodu. Ni čudno, da Gideon omenja, kako naj reši Izraela. Najbolj siromašna družina so v rodu Manaseja in še od teh je on najmanjši.

On pa mu reče: Ah, Gospod, s čim naj rešim Izraela? Glej, sorodništvo moje je najbolj siromašno v Manaseju in jaz sem najmanjši v očeta svojega hiši. A GOSPOD mu reče: Resnično bodem s tabo, in pobiješ Madiance kakor enega moža. (Sod 6,15–16)

Gideon je bil iz revne družine. Kdo bi ga poslušal? Kdo bi šel za njim kot vodjo? Imel je samo Božjo vizijo in obljubo zmage. Imel je samo Božjo besedo, da bo Bog resnično z njim in da bo pobil Madiance kakor enega moža. Ampak po Božji besedi je bilo vse ustvarjeno in s svojo besedo Bog vse vzdržuje. Živa Božja beseda je močnejša kot kakršnakoli stvar v materialnem svetu, kot kakršnekoli okoliščine. Pisana beseda pa je živa Božja beseda, ki so jo napisali ljudje, navdihnjeni od Svetega Duha.

Bog je nato Gideonu dal navodila, kaj naj naredi. Bog te ne bo pustil samega s to vizijo, ki ti jo je dal, ampak te bo vodil, korak za korakom.

Gospod utrjuje stopinje vrlega moža in pot njegova Mu je po volji. (Ps 37,32)

Bog je tisto noč dal Gideonu naslednji korak, ki naj ga stori. Bog daje strateško vizijo, kam iti in taktične korake, kako do tja priti. Brez taktičnih konkretnih korakov ne moreš priti do zaključka strateške vizije. Strateška vizija za Gideona je bila, naj reši Izrael sovražnih Madiancev. Naslednji taktični korak na poti do ciljne strateške vizije pa je bil, naj poruši tempelj tujim bogovom, ki je bil sredi vasi, in zgradi oltar JHVH-ju.

Slediti naslednjemu koraku, ki ti ga pokaže Bog, zna biti zelo neugodno.

In zgodi se isto noč, da mu reče GOSPOD: Vzemi junca očeta svojega, tistega drugega junca, sedem let starega, in poderi Baalov oltar, ki ga ima tvoj oče, in posekaj Ašero, ki je nad njim, ter zgradi GOSPODU, Bogu svojemu, na vrhu te trdnjave oltar, prav po redu; in vzemi tistega drugega junca in ga daruj v žgalščino z drevjem Ašere, ki jo posekaš. (Sod 6,25-26)

Izpolnjevanje Božje volje te bo stalo. Gideon je moral vzeti junca in ga darovati.

Nato vzame Gideon deset mož izmed svojih hlapcev in stori, kakor mu je velel GOSPOD; a boječ se storiti to po dne zaradi očeta svojega družine in ljudi v mestu, je storil to po noči. (Sod 6,27)

Naslednja pomembna stvar je, Bog da strateško vizijo Gideonu, vanjo pa takoj vključi deset hlapcev. Teh deset hlapcev je bilo takoj vključenih v veliko vizijo Boga, v naslednji strateški korak. Ljudje okoli Gideona so bili vključeni v ta velik načrt Boga za Izraelce. S tem, ko je Gideon sledil viziji Boga, so ljudje, ki so sledili Gideonu, bili vključeni v vizijo Boga.

Nato izvemo, zakaj se je Gideon bal to storiti podnevi in je oltar Baala zrušil ponoči in zgradil oltar živemu Bogu.

Ko pa ljudje iz mesta zarana vstanejo, glej, oltar Baalov je podrt in Ašera nad njim posekana, in tisti drugi junec je darovan na novozgrajenem oltarju. In rečejo drug drugemu: Kdo je to naredil? In poizvedujejo in vprašajo, pa reko: Gideon, sin Joasov, je to storil. Tedaj reko možje iz mesta Joasu: Pripelji sem sina svojega, da umrje, kajti podrl je oltar Baalov in Ašero nad njim je posekal! (Sod 6,28–30)

Gideon si je upal narediti nekaj, kar je bilo življenjsko nevarno. Meščani so hoteli umoriti tistega, ki je zrušil oltar Baala in posekal poganško Ašero. Slediti naslednjemu koraku, ki ti ga pokaže Bog, zna biti zelo neugodno.

Joas pa reče vsem, ki so vstali zoper njega: Se li vi hočete pravdati za Baala? hočete ga li vi rešiti? Kdor bi se zanj potegoval, naj umrje še to jutro! Ako je bog, naj se pravda sam zase, ker mu je zrušil oltar. Zato ga je od tega dne imenoval Jerub-baal, rekoč: Pravdaj se, Baal, zoper njega, ker ti je podrl oltar. (Sod 6,31–32)

To Gideonovo dejanje je potegnilo za sabo spremembo miselnosti pri ljudeh, da pa Baal vseeno le ni Bog. Novi oltar pa je ostal tam, vsem na očeh in v spomin, da JHVH živi. Mala reformacija.

Tedaj se zbero vsi Madianci in Amalekovci in Jutrovci in preidejo Jordan in se utabore v Jezreelski dolini. In dub GO-

SPODOV obleče v moč Gideona; in zatrobi na trobento, in zbero se k njemu Abiezriti, da bi šli za njim. In pošlje sle po vsem Manaseju, in tudi od tega se jih zbere, da bi šli za njim; in pošlje sle k Aserju, Zebulonu in Neftaliju, in pridejo jim naproti. (Sod 6,33–35)

Naslednji taktični korak od Boga je bil dan Gideonu, ko so se ravno takrat sovražniki zbrali v Jezreelski dolini za v napad. Spomnimo se, da je Gideon bil prej na begu ravno pred njimi. Naslednji taktični korak je bil napad na sovražnika. Božja moč je prišla na Gideona in zatrobi na trobento. Zakaj so ga Izraelci poslušali? Zakaj so se k njemu zbrali Abiezriti, da bi šli za njim, ko je zatrobil na trobento? Spomnimo se, Gideon je bil najmanjši iz siromašne družine. Zakaj so ga poslušali? Zato, ker je naredil nekaj, kar se je vtisnilo v ljudi. Kot ga je Bog vodil, je porušil Baalov tempelj in to je bila za njih velika stvar. Bog je Gideonu dal prvi taktični korak, prvo taktično, prebojno zmago. Zaradi te zmage so ljudje šli za njim. Naenkrat ni bilo več važno, od kod je in koliko ima, videli so nov oltar JHVH-ju namesto Baalovega oltarja in Ašere, videli so veliko Gideonovo dejanje. Očitno se je beseda o Gideonovem rušenju Baalovega oltarja in Ašere ter postavitvi JHVH-jevega oltarja razširila tudi po drugih rodovih, po Manasedju, po Aserju, Zebulonu in Neftaliju in vsi so prišli h Gideonu.

Naslednji taktični korak od Boga je bil, da zmanjša veliko vojsko Izraelcev, ki se je zbrala. Nelogičen korak v modrosti tega sveta, a modrost pri Bogu.

GOSPOD pa reče Gideonu: Preveliko je ljudstva, ki je s teboj, da bi dal Madiana v njih roke, ker bi se Izrael hvalil zoper mene, govoreč: Moja roka me je rešila. Zatorej razglasi sedaj, da sliši ljudstvo, in véli: Kdor se boji in trepeta, obrni se in pojdi nazaj z Gileadskega gorovja. In vrnilo se je ljudstva dvaindvajset tisoč, deset tisoč pa jih je ostalo. (Sod 7,2–3)

Bog je izrecno hotel, da bo zmaga takšna, da bodo vsi vedeli, da je to on. Zato, da se ne bo nobeno meso hvalilo pred njim. Sledil je spet

naslednji taktični korak za Gideonu. Od teh taktičnih korakov, ki jih je Gideonu dajal Bog, je bil odvisen cel Izraelski narod.

In GOSPOD reče Gideonu: Po tistih tristo možeh, ki so lokali, vas rešim in dam Madiance v roko tvojo; naj se torej razide ljudstvo, vsak v kraj svoj. In vzemo živeža za ljudstvo s seboj in trobente svoje; a vse druge može Izraelove pošlje vsakega v njegov šator, pri sebi pa obdrži le tristo mož. Tabor Madiancev pa mu je bil spodaj v dolini. In zgodi se tisto noč, da mu reče GOSPOD: Vstani, pojdi doli v tabor! zakaj dal sem ti ga v roko. Ako pa se bojiš iti doli, naj gre s teboj tvoj hlapec Pura doli k taboru; in slišal boš, kaj govore. Potem se ti ojačijo roke, da se zaženeš doli v tabor. Tedaj je stopil s svojim dečkom Purom doli k prednji straži, ki je bila ob taborišču. (Sod 7,7--11)

Od dvaintrideset tisoč mož jih je ostalo samo tristo, en procent, samo vsak stoti. Gideonu je bilo strah iti dol v tabor sovražnika, saj je izbral, da gre z njim hlapec Pura. Vendar ga to, da se je bal iti tja dol, ni ustavilo, da ne bi šel narediti, kar mu je Bog rekel, naj naredi. Ko hodiš v korakih velike vizije Boga za svoje življenje, bodo trenutki, ko bo treba izbrati med strahom in izpolnjevanjem Božje volje.

A Madianci in Amalekovci in vsi Jutrovci so bili pridrli v dolino kakor množica kobilic, in njih velblodov ni bilo šesteti, bilo jih je kakor peska ob morskem bregu. (Sod 7,12)

Izraelcev je ostalo tristo, sovražnikov pa je bilo kakor množica kobilic, njihovih velblodov nisi mogli prešteti, bilo jih je kakor peska na morskem bregu. Izraelcev pa tristo! V naravnem niso imeli nobenih možnosti, imeli so nično verjetnost za scenarij zmage. Boljše, da je Gideon dobro slišal naslednji taktični korak Boga! Vsi, ki so bili z njim in vse ostalo ljudstvo pa je bilo odvisno od tega, ali bo Gideon slišal Boga.

*In ko Gideon sliši, kako oni pripoveduje sanje in mu jih ta razloži, se prikloni Bogu; in vrne se v tabor Izraelov in veli: Vstanite! zakaj GOSPOD nam je dal v roko vojsko Madi-
anskih. Nato razdeli tristo mož v tri krdela in da vsakemu trobento v roko in prazne vrče in bakle notri v vrčih, ter jim reče: Glejte name in me posnemajte! glejte, ko pridem na kraj tabora, kar storim, storite tudi vi. Ko zatrobim na trobento in vsi, ki bodo pri meni, trobite tudi vi na trobente povsod okoli tabora in kličite: Za GOSPODA in Gideona! Ko pride torej Gideon in sto mož, ki so bili pri njem, na kraj tabora, ob začetku opolnočne straže, ko so ravnokar postavili stražo, zatrobijo na trobente in razbijejo tiste vrče v svojih rokah. In vsa tri krdela zatrobijo na trobente in razbijejo vrče, in drže prižgane bakle v levici, trobente pa v desnici, trobijo in kriče: Meč za GOSPODA in za Gideona! (Sod 7,15–20)*

Čeprav ni eksplicitno zapisano, menim, da je Bog navdihnil Gideona in ga vodil za pripravo tega načrta z baklami in vrči ter trobentami, da je ta načrt naslednji taktični korak Boga, navodila za bitko. Povsem možno je, da je Gideon imel pripravljen načrt že prej, preden ga je Bog poslal v sovražnikov tabor na ogled. To, kar je tam slišal, mu je morda samo potrdilo načrt, ki ga je imel pripravljenega.

In sleherni obstane na svojem mestu okoli tabora. In vsa vojska začne tekati, in vpijejo ter beže. In onih tristo trobi na trobente, in GOSPOD obrne vsakega meč zoper njegovega tovariša, in to po vsem taboru. In vojska beži tja do Betsite, proti Zereri, tja do meje Abel-mehole pri Tabatu. In zbero se možje Izraelovi iz Neftalija in iz Aserja in iz Manaseja in pode Madiance. In Gideon pošlje sle po vsem Efraimskem gorovju in sporoči: Pridite doli, Madiancem nasproti, in obsedite pred njimi vodo tja do Betbare in tudi Jordan. In zbero se vsi efraimski možje in obsedejo vodo do Betbare in tudi Jordan. In ujamejo dva madianska kneza, Oreba in Zeba, in umorijo Oreba na skali Orebovi in Zeba pri tlačilnici Zebovi; in po-

dijo Madianci, in prineso glavi Oreba in Zeba Gideonu čez Jordan. (Sod 7,21–25)

Gideon in ti, ki jih je vodil, so naredili svoj del in Bog je sodeloval z njimi in naredil svoj del. Poleg prvih tristo so se po začetni zmagi vključili še ostali Izraelci in se vključili v ta veliki načrt Boga za Izraela za tisti čas.

Ko se je Gideon vključil v veliko vizijo Boga, so se z njim vključili tudi drugi Izraelci. Da pa so mu verjeli in sledili, je moral najprej narediti nekaj velikega, neobičajnega ...

Zebah in Zalmuna sta bila v Karkorju in njiju vojska ž njima, okoli petnajst tisoč mož, kar jih je preostalo od vse vojske Jutrovcsev; kajti sto in dvajset tisoč jih je padlo, oboroženih z mečem. In Gideon je šel gori po poti tistih, ki stanujejo v šatorih, proti jutru ob Nobahu in Jogbehi, in udari vojsko, kajti bila je brezskrbna. In Zebah in Zalmuna sta bežala, in ju je podil; in ujel je ta dva kralja Madiancev, Zebaha in Zalmuna, in razplašil je vso vojsko. (Sod 8,10–12)

Rezultat je bila velika zmaga in izpolnitev Božje vizije in strategije za Gideonovo življenje in za narod.

Tedaj reko možje Izraelci Gideonu: Bodi nam vladar, ti in sin tvoj in sina tvojega sin, ker si nas rešil roke Madiancev. Ali Gideon jim reče: Ne bodem vam vladar, tudi sin moj vam ne bode vladar; GOSPOD vam bode vladar. (Sod 8,22–23)

Gideona so želeli postaviti za kralja, njihovega vladarja. Gideon pa ni hotel, ampak je rekel, da naj bo JHVH Izraelov vladar. To, da bi bil kralj, ni bil taktični korak Boga in ni bilo del strateške vizije Boga. Hoja z Bogom je na koncu uspeh ter zlato in srebro tisti dan. Hoja po svojih poteh pa je nečimrnost in podložnost času in razmeram ter naključju, slama in les tisti dan.

A Madianci so bili potlačeni pred Izraelovimi sinovi in niso več vzdignili glav svojih. In dežela je imela pokoj štirideset let v dnevih Gideonovih. (Sod 8,28)

Rezultat te velike zmage je bil, da so Izraelci imeli štirideset let mir v času Gideona skladno z veliko vizijo Boga za Gideonovo življenje in za narod. Ko se je Gideon vključil v veliko vizijo Boga, so se z njim vključili tudi drugi Izraelci. Da pa so mu verjeli in sledili, je moral najprej narediti nekaj velikega, neobičajnega, porušiti je moral Baalov oltar z Ašero in zgraditi oltar JHVH-ju.

Nekaj let nazaj sem gledal filmsko uspešnico Avatar. Glavni junak ima rešitev za modrokožce, ve, kako morajo napasti sovražnika, ki jih bo napadel. Problem je v tem, da so ga modrokožci zavrgli, nihče ga ni poslušal, v prahu je ležal premagan na tleh. Kaj naj naredi, da ga bodo poslušali? Tedaj se je spomnil. Naredil je nekaj nenavadnega, nekaj, kar bo pritegnilo njihovo pozornost, da ga bodo poslušali. Zajahal je rdečega nevarnega letečega plenilca, ki je imel za njih poseben zgodovinski pomen. Potem so ga poslušali. Prvo pleme ga je spremljalo še do drugih plemen, ki so vsa šla za njim. Zakaj? Iz premaganega tujca, ki leži na tleh in so ga vsi zavrgli, se je z enim dejanjem spremenil v vodjo plemen, ki so z njim dobila vojno. V trenutku filma, ko je ta junak zajahal tistega pravljničnega rdečega plenilca in ko je šel do drugih plemen, da so ga poslušala, je name padel Sveti Duh in mi pričeval, da je treba narediti nekaj velikega, nekaj nenavadnega, nekaj, kar bodo vsi vedeli, da je Bog. Potem bodo plemena poslušala, te različne skupnosti v različnih tokovih Svetega Duha bodo poslušale, ko bo treba vzpostavljati strateške poteze Svetega Duha za reformacijo poslednjih dni, da se celoten narod dvigne k Bogu.

REŠITELJI NAREDIJO NEKAJ VELIKEGA, DA GRE NAROD ZA NJIMI

Tu pa pride k pomenu posel, ki nam ga je dal Bog, da ga naredimo. Verjetnost uspeha je bila tako majhna, posel pa tako velik, da bodo vsi vedeli, da je bil to Bog. In poslušali bodo, kaj imamo za povedati.

PREROŠKI PODPIS, VZORCI IN SEZONE BOGA

Ko sem odkril in raziskoval ta različna obdobja, sem iskal Boga in bil pozoren na to, kaj Sveti Duh pričuje za te stvari. Ali je vse to zgolj naključje ali pa je to preroški podpis Boga? Kaj pomenijo ta obdobja? Človek lahko nakvačka marsikaj iz pisane besede in nekaj datumov, vendar je to prazna ničevost, neke človeške teorije. Drugo pa je, če Sveti Duh pričuje za stvari. Na primer, za teh 490 let od reformacije do dneva, ko so skupnost vrgli ven iz prostora. Kaj neki bi to pomenilo, sem spraševal Boga. Verjamem, da mi je pokazal, da po 490 letih nastopi vladanje. Po sedemdesetkrat sedmih tednih, po sedemdesetkrat sedmih letih v Danielovem preroštvu nastopi konec in iz Razodetja vemo, da takrat pride Jezus nazaj tlačiti tlačilnico srda Boga, zatem

pa bo vzpostavljeno sedmo tisočletje, tisočletje vladavine Jezusa na tej zemlji. Ob koncu teh 490 let je torej najprej bitka, ki jo Jezus zmaga, nato pa je vzpostavljena vladavina Jezusa.

Torej po 490 letih od začetka reformacije do dneva, ko so skupnost vrgli iz prostora, je začetek vladanja, ki pa se začne z prvo bitko Jeriha, to je boj, da se skupnost vrne v prostor. Potem po zmagi pa pride obdobje vladanja, obdobje reformacije poslednjih dni. Naj spomnim tu na preroštvo, ki sem ga povedal, da ko bomo dobili ta prostor nazaj, bo to prvi znak začetka reformacije v Sloveniji, reformacije poslednjih dni.

Tu bi rad omenil, da Bog govori o sezonah. Hitro se lahko namreč zapletemo v datume, dneve in ure. Vendar pa lahko razpoznavamo sezone in čase. Tudi Sveti Duh govori o sezonah ter časih.

Npr. Jezus je povedal, da bodo ljudje lahko razpoznali čas in sezono, ko se vrne, ne pa dneva in ure.

Od smokve pa se učite prilike: Kadar se že njena veja omladi in požene listje, veste, da je blizu poletje. Tako tudi vi: kadar ugledate, da se te reči gode, vedite, da je on blizu, pri vratih. Resnično vam pravim, da ne preide ta rod, dokler se vse te reči ne zgode. Nebo in zemlja preideta, a besede moje nikoli ne preidejo. (Mr 13,28–31)

Torej kakor vemo, da prihaja in je blizu obdobje, sezona in čas pole-tja, ko smokvina veja dobi popke in požene liste, tako se bo lahko tudi iz določenih dogodkov lahko zaznalo sezono, čas, ko Jezus pride. Ne dneva in ure, ampak sezono, čas.

Za tisti dan in tisto uro pa nihče ne ve, tudi angeli v nebesih ne, tudi Sin ne, samo Oče. Pazite, bedite in molite, kajti ne veste, kdaj je ta čas. Kakor je človek, ki je odpotoval, zapustil dom svoj in dal hlapcem svojim oblast in vsakemu svoje delo, tudi vratarju zapovedal, da naj čuje –. Čujte torej, kajti ne veste, kdaj pride gospodar hiše: ali zvečer, ali opolnoči, ali o petelinovem petju, ali zjutraj, da vas, ko pride nagloma, ne najde spečih. Kar pa vam pravim, pravim vsem: Čujte! (Mr 13,32–37)

V tem razdelku Jezus sicer govori o sedemdesetem tednu Daniela. Kljub temu, da se sezona v tem primeru lahko razpozna, pa se dan in ura ne more. Jezus pravi, da čeprav za dan in uro ne ve nihče, pa bo sezona jasna. Verjamem, da ta princip dostikrat velja tudi za druge stvari v Božji besedi. Čas, sezona, o tem dostikrat govori in pričuje Sveti Duh. Včasih natančno tudi na nivoju leta. Včasih tudi na nivoju dneva in časa v dnevu, kot je npr. Bog pokazal Elizeju.

Tedaj reče Elizej: Čujte besedo GOSPODOVO: Tako pravi GOSPOD: Jutri ob tem času bode mera bele moke po seklu in dve meri ječmena po seklu pri samarijskih vratih. (2 Kr 7,1)

Zgodilo se je natančno tako, kot je Elizej prerokoval, kot mu je pokazal Bog, čeprav je v bilo prej videti to nemogoče. Edino Bog pozna prihodnost. Preblisk Boga z vpogledom v prihodnost je nad vsemi okoliščinami. Kasneje, ko se zgodi, pa je dostikrat videti kot enostavno in jasno.

In bila je mera bele moke po seklu in dve meri ječmena po seklu, kakor je bil rekel GOSPOD. (2 Kr 7,16)

V skicah navedene datume in obdobja, ki se nanašajo na sedanjí čas, je potrebno jemati kot preroške vzorce, podpise, sezone, čase, obdobja o katerih pričuje Sveti Duh. Tu mislim na obdobja 490 let od začetka reformacije do dneva, ko so skupnost vrgli ven iz prostora, 70 let Slovenije v ujetništvu brezbožnosti in 7 dni, to je 7 let obleganja Jeriha. Podpis in preroški vzorec Boga na sezonah pa se da razpoznati, seveda skladno z vodstvom Svetega Duha in to je tudi skladno s tem, kar je Jezus povedal – vemo lahko, da se bliža poletje, sezona po določenih znakih. Tako vemo tudi, da so določene sezone, po znakih in seveda pričevanju Svetega Duha.

V tej dneh so pa prišli iz Jeruzalema proroki v Antiobijo. In vstane eden izmed njih, po imenu Agab, ter oznani po Duhu, da nastane velika lakota po vsem svetu, ki je tudi prišla za Klavdija cesarja. (Dej 11,27-28)

Prerok Agab je oznanil po Svetem Duhu, to je Agab prerokoval, da bo nastala velika lakota po vsem svetu. Ni povedal dneva, ni povedal ure, kdaj točno pride, navdihnjen po Svetem Duhu je napovedal sezono, ki prihaja, povedal je to, kar mu je pokazal Sveti Duh. Prerok je samo povedal, kaj je čutil, videl v preblisku prihodnost, kot mu je pokazal Sveti Duh. Pismo naprej pravi, da je ta lakota tudi prišla ob času cesarja Klavdija, ni pa napisan dan in ura, kdaj se je to zgodilo. Sezona pa je prišla, tako kot je bilo napovedano po Svetem Duhu.

Zato je ključno, da razumemo čase in sezone, v katerih živimo. Za to pa potrebujemo preroške prebliske in vpoglede Svetega Duha.

Spomnim se, kako sem mislim da leta 2010, ko so v Sloveniji že mislili, da bo kmalu konec krize, ki se je začela konec 2008, v skupnosti vstal in napovedal, da bo kriza še trajala in da ne bo konec. Ta beseda o tej sezoni recesije in krize je nedvoumno gorela v mojem duhu že nekaj časa, na srečanju sem jo samo povedal v močnem preroškem maziljenju v mojem duhu. Danes smo 2015, kriza pa v Sloveniji še vedno traja.

Torej sezone kaže Sveti Duh in sezone lahko razumemo.

Spomladi 2014 sem v duhu med molitvijo ujel, da prihaja sprememba. Prihaja sezona spremembe, tudi to sem kasneje povedal v skupnosti. Ne vemo za dan in uro, ampak prihaja sprememba, sezona, obdobje, čas spremembe.

Jezus se je rodil na ta svet, ko je prišel čas. Mnogo prerokov je to videlo in prerokovalo, zgodilo pa se je, ko je bil dopolnjen čas.

... ko pa je bil dopolnjen čas, je odposlal Bog Sina svojega, rojenega iz žene, podvrženega postavi. (Gal 4,4)

So različne sezone, različni časi, z različnimi nalogami Boga.

Ko je Jezus naročil učencem oznanjati Božje kraljestvo okoli po Izraelu, jim je rekel, naj ne vzamejo na pot ne palice, ne torbe, ne kruha, ne denarja.

In reče jim: Ničesar ne jemljite na pot, ne palice, ne torbe, ne kruha, ne denarja; tudi po dve suknji ne imejte. (Luk 9,3)

In kot sedaj pričuje Sveti Duh, prihaja čas in sezona, ko se bo začela reformacija poslednjih dni in z njo sedma skupnost Razodetja. Enostavno je takšen čas, takšna sezona in takšna volja Boga za to sezono.

Pred njegovo žrtvijo pa jim je dal napotke, kako bodo oznanjali po njegovem odhodu, med pogani.

In vpraša jih: Ko sem vas poslal brez mošnje in torbe in obuvala, ali vam je česa zmanjkalo? Oni pa odgovore: Ničesar. On pa jim reče: Ali sedaj, kdor ima mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo, a kdor nima meča, naj proda suktnjo in si ga kupi. (Lk 22,35–36)

Je bil torej čas, ko so hodili brez torbe, mošnje in denarja. Je bil pa čas, ko so hodili s torbo, mošnjo in denarjem. Različne sezone, različni časi in različna navodila Boga za sezono.

Ko je Peter želel tako kot Elija poklicati ogenj na tiste, ki so branili Jezusu prespati v njihovi vasi, ga je Jezus ustavil. Bila je namreč drugačna sezona, drug čas, kot tisti, v katerem je živel Elija.

In pošlje poslance pred obličjem svojim; in ti gredo in pridejo v vas Samarijanov, da mu pripravijo prenočišče. Ali niso ga sprejeli, ker je bilo obličje njegovo namerjeno na pot v Jeruzalem. Ko pa to vidita učenca njegova Jakob in Janez, rečeta: Gospod, hočeš li, da rečeva, da ogenj pade z neba in jih pokonča, kakor je tudi Elija storil? On pa se obrne in jim zapreti in reče: Ne veste, kakšnega duha ste. Sin človekov namreč ni prišel duš človeških pogubljat, ampak reševat. In šli so v drugo vas. (Lk 9,52–56)

Zato je ključno, da razumemo čase in sezone, v katerih živimo. Za to pa potrebujemo preroške prebliske in vpogleds Svetega Duha. Vse ima namreč svoj čas.

Vse ima svoj določeni čas in vsako početje pod nebom svojo dobo. Je čas rojenja in je čas smrti; je čas, da se sadi, in čas, da se vsajeno izruje; je čas morjenja in čas ozdravljanja, čas podiranja in čas zidanja, čas jokanja in čas smejanja, čas žalovanja in čas plesanja, čas razmetavanja kamenov in čas zbiranja kamenov, čas objemanja in čas, zdrževati se objemanja, čas iskanja in čas izgubljanja, čas spravljanja in čas zametanja, čas, da se raztrga, in čas, da se sešije, čas molčanja in čas govorjenja, čas ljubezni in čas sovraštva, čas vojne in čas miru. (Prid 3,1–8)

Naloga Jezusovega telesa je delati pravo čas ob pravem času. Nima smisla saditi v času ruvanja, prav tako nima smisla ruvati v času sajenja. Je čas, sezona za vse. Ko je prišel čas, je Luther nabil teze in začela se je reformacija, peta skupnost Razodetja. In kot sedaj pričuje Sveti Duh, prihaja čas in sezona, ko se bo začela reformacija poslednjih dni in z njo sedma skupnost Razodetja. Enostavno je takšen čas, takšna sezona in takšna volja Boga za to sezono.

Zdaj je tudi jasno, zakaj so nekateri po veri premagovali kraljestva, drugi pa so bili preganjani, nekateri so dobivali nazaj svoje od mrtvih obujene, drugi so bili kamnani. Različni časi, različne sezone, različno

vodstvo enega večnega, nespremenljivega Boga. Skupno vsem pa je, da so želeli izpolniti Božjo voljo, po veri so delali to, kar jim je živa Božja beseda govorila in kamor jih je vodila.

In kaj bi še govoril? Časa namreč mi bo primanjvalo, ko bi pripovedoval o Gideonu, Baraku in Samsonu in Jefteju, Davidu in Samuelu in prorokih, ki so po veri premagovali kraljestva, izvrševali pravičnost, dobivali obljuje, mašili levom žrela, gasili ognja moč, ubežavali osti meča, v slabosti prejemali moč, junaki postajali v vojski, odbijali napade tujcev; žene so dobivale mrtve svoje od mrtvih obujene; drugi pa so bili mučeni in niso marali oproščenja, da zadobe boljše ustajenje; drugi pa so trpeli zasramovanje in bičanje, vrhu tega pa sponse in ječe; bili so kamenani, izkušani, razrezani, umrli so smrti z mečem; hodili so v ovčjih in kozjih kožah, v potrebi, v stiskah in težavah (njih ni bil svet vreden!), po puščavah tavajoč in po gorah in brlogih in podzemeljskih jamah. (Heb 11,32–38)

Zato je toliko bolj pomembno, da razumemo sezone in čase, ki so pred nami, da ne bi zgrešili Božje vizije, usode in namena. Saj želimo izpolniti Božjo voljo. Božja volja, nič več, nič manj, nič drugega.

Z drugimi besedami – 490 let od začetka reformacije do takrat, ko so našo skupnost vrgli iz prostora, 70 let od konca 2. svetovne vojne v Sloveniji, 7 let kot 7 dni Jerihe odkar smo izgnani iz prostora, to so sezone, obdobja, dovolj razumljiva, da se razbere sezona, vzorec, podpis Svetega Duha. Gre za sezono 490 let, za sezono 70 let, za sezono 7 let. Še vedno dovolj natančno, da se da razbrati čas. Dovolj natančno za sezono. Meni osebno Bog ni nikoli do zdaj govoril za dan in uro (se pa lahko tudi to zgodi, je biblično), za sezono pa že. Kot vedno, je treba presojati preroštva s pisano besedo in v odnosu s Svetim Duhom.

Proroki naj pa govore dva ali trije, drugi naj pa razsojajo.
(1 Kor 14,29)

S pisano besedo se presoja tako, ali povedano ni v nasprotju s pisano besedo. V odnosu s Svetim Duhom pa presojam, ali mi pričuje Sveti Duh za to besedo, ali je radost, maziljenje v duhu, ko razmišljam o tej besedi.

Štetje let v Svetem pismu je popularna zadeva, v njej se lahko hitro izgubiš, sploh ker so arheološki viri zgodnejših obdobij redki. Ko sem študiral te stvari, sem bil osupnjen in presenečen, na kakšnih predpostavkah temelji poznanje zgodovine, na koliko nezanesljivih virih in na kako malo virih. Ogromno je nekega sklepanja na osnovi nezanesljivih virov. Edini res 100 % zanesljiv vir je seveda Božja beseda. Zato se mnogi zgodovinarji spotikajo ob določenih delih Božje besede, katere pa niti pičica ne bo prešla.

Če moram zbrati med znano zgodovino in njenimi letnicami in Božjo besedo izbiram Božjo besedo in učenje ter razodetje Svetega Duha.

Osebnost nikoli ne bi štel štet let in iskal preroških vzorcev v razdobjih in letih, če ne bi o tem govoril Sveti Duh. Preroštvo o sedmem dnevu Jerihe in sončnem zahodu sedmega dneva Jerihe je edini razlog, da sem razumel in vključil sedem let izgnanstva iz prostora v časovnice. Preroštvo in razodetje o Ciru pa je edini razlog, da sem iskal in našel 70 let od konca 2. svetovne vojne v Sloveniji in prevlado brezboštva ter 490 let od začetka reformacije do izgnanstva naše skupnosti iz prostora. Če ne bi bilo teh razodetij in preroštev, o katerih zelo jasno pričuje Sveti Duh, na ta obdobja, tudi če bi vedel zanje, ne bi postavljaj nobene posebne teže. Ker pa je o tem začel govoriti Bog, lahko ob raziskovanju pridemo do preroških vzorcev, govornice, podpisa Svetega Duha.

Ko sem spraševal Svetega Duha, kaj je s temi 490 leti, verjamem, da mi je govoril, da konec 490 let pomeni začetek vladanja. Po koncu 490 let pride pri Danielovem preroštvu zmaga. V Razodetju je opisano to po pismih sedmim skupnostim, pod oznako »potem«, to je po sedmih skupnostih. Janezu je tudi glas rekel, naj »stopi sem gori«, za kar verjamem, da pomeni, da bo takrat Jezusova skupnost vzeta njemu nasproti v zrak.

Potem sem videl, in glej: duri odprte na nebu, in prvi glas, ki sem ga slišal kakor glas trombe govoriti z menoj, je dejal: Stopi sem gori, in pokažem ti, kaj se ima zgoditi potem. (Raz 4,1)

Od tu dalje je v Razodetju opisan sedemdeseti teden Daniela, to je sedem let obdobja sina pogube, človeka greha. Do te točke je Jezus naslavljan z novozaveznimi nazivi, od te točke naprej pa s starozaveznimi. V tem obdobju sedemdesetega tedna Danielove prerokbe ima Božja beseda fokus na Izrael.

Na koncu sedemdesetega tedna, to je 490 let Daniela, pride Jezus nazaj na belem konju in z njim mi, premaga sovražnike, zver in lažnega preroka, satan je zvezan in vržen v brezno in začne se tisočletno vladanje Jezusa na tej zemlji, tisočletno kraljestvo. Ta bitka, začetek vladanja na koncu sedemdesetega tedna Danielove prerokbe, na koncu sedmih let sina pogube, je opisana takole:

In videl sem nebesa odprta, in glej: bel konj in sedeči na njem imenovan Zvesti in Resnični, in v pravičnosti sodi ter se vojskuje. Oči njegove pa so plamen ognjen, in na glavi njegovi mnogi diademi, in zapisano ima ime, ki ga nihče ne zna razen njega samega. In ogrnjen je z oblačilom, omočenim s krvjo, in imenuje se ime njegovo: Beseda Božja. In vojske, ki so v nebesih, so šle za njim na belih konjih, oblečene v tenčico belo in čisto. In iz ust njegovih izhaja oster meč, da ž njim udarja narode; in on jih bo pasel s šibo železno, in on tlači tlačilnico vina srda in jeze Boga, Vsegamogočnega. In ima na obleki in na bedru svojem ime zapisano: KRALJ KRALJEV IN GOSPODOV GOSPOD. in videl sem enega angela, stoječega v solncu, in zavpil je z glasom velikim, rekoč vsem pticem, ki letajo po sredi neba: Pridite in zberite se k veliki večerji Božji, da jeste meso kraljev in meso vojaških poveljnikov in meso mogočnih in meso konj in sedečih na njih in meso vseh, svobodnih in hlapcev, malih in velikih. In videl sem zver in kralje zemlje in njih vojske zbrane, da se vojskujejo s sedečim na konju in z

vojsko njegovo. In zgrabljena je bila zver in ž njo lažiprorok, ki je delal pred njo znamenja, s katerimi je zapeljeval nje, ki so bili sprejeli znamenje zveri in ki so molili podobo njeno; živa sta bila vržena ta dva v jezero ognjeno, z žveplom goreče. In drugi so bili pomorjeni z mečem sedečega na konju, s tistim, ki je izhajal iz ust njegovih; in vsi ptiči so se napasli ž njih mesom. (Raz 19,11–21)

Reformacija poslednjih dni bo tako orjaško, neizmerno in neopisljivo delovanje Boga čez celotno Jezusovo telo, ki bo s pravo strategijo za zavzetja narodov in Božjo vizijo za narod spremenilo narode in jih naredilo za Jezusove učence.

Konec sedemdesetega tedna, 490 let, je torej začetek vladanja, ki se začne z bitko in takoj z zmago. Nato nastopi tisočletno kraljevanje Maziljenca na tej zemlji in tudi mi z njim v novem, duhovnem telesu.

In videl sem angela iti doli iz nebes, imajočega ključ od brezna in verigo veliko na roki svoji. In zgrabi zmaja, staro kačo, ki je hudič in satan; in zveže ga za tisoč let in ga vrže v brezno in zapre in zapečati nad njim, da ne zapeljuje več narodov, dokler se ne izpolni tisoč let. Potem se mora izpustiti za malo časa. In videl sem prestole, in sedli so nanje in dana jim je bila sodba; in videl sem duše obglavoljenih zaradi pričevanja Jezusovega in zaradi besede Božje in tiste, ki niso molili zveri, ne podobe njene, in niso sprejeli znamenja na čelo in na roko

svojo: in oživeli so ter kraljevali s Kristusom tisoč let. Drugi mrtvi pa niso oživeli, dokler se ne izpolni tisoč let. To je vstajenje prvo. Blažen in svet, kdor ima delež v prvem vstajenju; do teh druga smrt nima oblasti, marveč duhovniki bodo Božji in Kristusovi, in bodo ž njim kraljevali tisoč let. (Raz 20,1–6)

Med devetinšestdesetim tednom Daniela in začetkom sedemdesetega tedna je Danielu skrito obdobje, obdobje sedmih skupnosti iz Razodetja.

Sedma skupnost razodetja bo
vzklila kot posledica in eden rezultatov
te reformacije poslednjih dni.

Iz dejstva, da 490 let označuje začetek vladanja, lahko vidimo preroški vzorec iz tega, da se je s tem, da so skupnost vrgli ven iz prostora, začelo obdobje vladanja. Da se je vladanje začelo s prvo bitko. Prvo bitko je Sveti Duh označil s preroškim vzorcem bitke za Jeriho. Tudi bitka za Jeriho je bila prva bitka, ki so jo Izraelci bojevali, ko so šli z Jozuetom čez Jordan v obljubljeno deželo. Nadalje je zanimivo pričevanje Svetega Duha o Ciru. Za Cira Sveti Duh jasno in močno pričuje v duhu. Cir je moral najprej premagati Babilon, da je lahko izdal ukaz, da se Izraelci vrnejo in pozidajo Jeruzalem. Zato je moral prej izbojevati bitke z narodi, za kar je bil tudi maziljen. Ti boji so potekali med tem, ko je teklo sedemdeset let ujetništva Izraelca v Babilonu, kot je Jeremija prerokoval. Po zmagi nad Babilonom je šele Cir izdal ukaz in takrat je minilo sedemdeset let ujetništva Izraelcev v Babilonu. Preroški vzorec je v tem, da bo 15. 5. 2015 poteklo sedemdeset let, odkar je Slovenija v izgnanstvu brezbožnosti, imenovane komunizem ali ateizem ali kar je še podobnega. Po sedemdesetih letih Cir izda ukaz, da se pozida tempelj in posredno Božje mesto, Jeruzalem. Ven-

dar mora prej zmagati, premagati bitke in Babilon. Tako moramo tudi mi najprej zmagati bitko pri Jerihi, dobiti prostor nazaj v posest. Po preroštvu bo tudi prvi znak, zunanji znak reformacije v Sloveniji. Potem, po zmagi šele, lahko Cir, to je ti, ki nosijo Cirovo maziljenje, izda ukaz za gradnjo Božjega mesta in templja. Cirovo maziljenje je maziljenje reformacije poslednjih dni. Božje mesto v naravnem, o katerem smo trije dobili prerošstva o isti stvari s treh zornih kotov, je samo slika, senca, preroški vzorec in odsev Cirovega ukaza.

V vsakemu človeku, ki je del tega naroda, bo ob tem, ko bo slišal za usodo Boga za njegov narod, nekaj zaigralo, nekaj v njem bo reklo: »To je to!«

Reformacija poslednjih dni ne bo denominacijsko gibanje, tudi ne bo sedma skupnost Razodetja. Reformacija poslednjih dni bo tako orjaško, neizmerno in neopisljivo delovanje Boga čez celotno Jezusovo telo, ki bo s pravo strategijo za zavzetja narodov in Božjo vizijo za narod spremenilo narode in jih naredilo za Jezusove učence. To bo naredilo Cirovo maziljenje, maziljenje reformacije poslednjih dni.

Cirovo maziljenje, maziljenje reformacije poslednjih dni, ne bo delovalo v eni skupnosti, celo ne v eni skupnosti Razodetja, temveč bo delovalo čez vse štiri skupnosti Razodetja, ki bodo pričakale Jezusov prihod, to se pravi čez celotno Jezusovo telo. Sedma skupnost razodetja bo vzknila kot posledica in eden rezultatov te reformacije poslednjih dni.

Reformacija kot dela prost državni praznik se praznuje samo v vzhodnem delu Nemčije, kjer se je tudi začela, v Sloveniji in od leta 2008 tudi v Čilu. Do vključno leta 2007 se je dan reformacije praznoval samo v petih zveznih deželah v vzhodnem delu Nemčije ter v Sloveniji. Reformacija je nekako vtkana globoko v tkivo slovenskega naroda.

Leta 2013 sem na srečanju vprašal Svetega Duha, pa kako naj vzamemo cel narod, kako naj to storimo? V odgovor mi je Bog oživel besedo, ki sem jo kasneje našel v pisani Božji besedi:

Vse je GOSPOD naredil v svoj namen in tudi brezbožnega za hudi dan. (Pr 16,4)

Takrat sem spoznal, da je čisto vse Bog naredil s svojim namenom. Tudi slovenski narod. Tudi slovenski narod ima svoj namen, vizijo, usodo, pripravljeno od Boga. Vsakdo, ki je del slovenskega naroda, je bil rojen z usodo Boga kot pozameznik znotraj velikega načrta Boga za slovenski narod. Reformacijo poslednjih dni v narodu zanetiš tako, da v narod pripelješ spoznanje Božjega namena, Božje usode za cel narod. V vsakemu človeku, ki je del tega naroda, bo ob tem, ko bo slišal za usodo Boga za njegov narod, nekaj zaigralo, nekaj v njem bo reklo: »To je to!« Vsaka celica njegovega bitja, vsak dih je namenjen temu, da izpolni svoj del v veliki viziji Boga za ta narod. Sprejetje Jezusa kot rešitelja in Gospodarja je samo začetni korak na poti te velike Božje vizije za narod.

Naloga Jezusovega telesa je, da najprej razume in spozna, kaj je vizija in načrt Boga za narod, nato pa to plasira v narod. Mediji tu igrajo zelo pomembno vlogo, tu pa pride do izraza ena komponent Cirovega maziljenja, materialna prosperiteta. Za pravilno umeščanje in boj za ume ljudi čez medije na pravi način po vodstvu Svetega Duha so potrebna materialna sredstva. Ta materialna prosperiteta bo tako enormna, da bo iz nje in iz razodetij Svetega Duha okoli nje izšla sedma skupnost Razodetja. Ne bodo vsi novorojeni ljudje vstopili ali bili del sedme skupnosti Razodetja, saj je iz strukture pisem sedmim skupnostim jasno razvidno, da bodo štiri skupnosti Razodetja paralelno in hkrati dočakale njegov prihod, ko bomo novorojeni vzeti njemu nasproti v zrak.

V nedeljo, 29. 10. 2000 mi je Sveti Duh prvič močno direktno govoril o reformaciji. V prejšnji skupnosti, v istem prostoru, sem si po srečanju ogledoval knjige, ki so bile naprodaj in zložene po mizi pod stopnicami. Zgledal sem novo knjigo, bila je majhna knjiga o Trubar-

ju in reformaciji. Bil je namreč čas pred državnim praznikom dnevom reformacije in mislim, da je bilo na to temo tudi nekaj govorno na srečanju. Naenkrat sem ob pogledu na to knjigo začutil nedvoumno maziljenje in manifestirano prisotnost Boga in vedel sem, da mi Sveti Duh govori in pričuje o reformaciji. Ta živa beseda o reformaciji je prvič in močno ter nedvoumno prišla v moje življenje prav takrat in ga spremenila. Od dneva, ko mi je Bog prvič direktno govoril za reformacijo, pa do dneva, ko je bila skupnost vržena ven iz prostora, je na dva tedna natančno sedem let. Z vidika preroštva, ki ga je dal Bog Danielu, to ustreza sedemdesetemu tednu, sedmim letom sina pogube, preden pride Jezus nazaj na belem konju in mi z njim in začne vladavino z prvo bitko. Ko sem spraševal Boga, kaj bi bil pomen tega, sem razumel, da je zadnji teden Daniela sedem let počitka pred začetkom vladanja. Ko sem o tem razmišljal, sem se spomnil, da se sedemdeseti teden Daniela začne s specialnim, posebnim dogodkom, ko zatrobi trobenta in ko ob glasu nadangela stopi Gospodar dol z nebes, in bodo naša fizična telesa v trenutku spremenjena v duhovna telesa in bomo novorojeni, ki smo sprejeli ljubezen resnice, da bi se rešili, vzeti svojemu Gospodarju nasproti v zrak. Potem bo sedemletna zabava v nebesih, sedemletni počitek Jezusovega telesa pred začetkom vladanja, ko pridemo nazaj skupaj z Jezusom na belem konju na čelu na prvo bitko kot začetkom vladanja tlačit tlačilnico vina srda Boga nad narodi. Nato pa vladati skupaj s svojim Gospodarjem tisoč let na tej zemlji.

Torej od dneva, ko mi je Bog prvič govoril za reformacijo, do dneva, ko je bila skupnost vržena ven iz prostora, je minil čas, sezona 7 let, preroški ekvivalent oziroma vzorec oziroma slika sedemdesetega tedna Daniela, ko Jezusovo telo počiva. V tem času je bil preroško gledano počitek, tudi čas novih razodetij v zvezi z reformacijo poslednjih dni in priprav na vladavino, ki se je imela začeti na koncu sedemdesetih tednov po prvi reformaciji.

KRALJ POŠLJE

Na srečanju skupnosti 5. 10. 2014 mi je v duhu oživila beseda »kralj pošlje«. Ko sem razmišljal o tem, mi je Sveti Duh pričeval za ti dve besedi. To je povezano s padcem zidu Jerihe, z zmago nad Goliatom, z rušenjem templja Baala. Povezano je s projektom, ki je zaključek sedmih let hoje z Bogom v veri. Povezano je s ponodbami, o katerih odločajo kralji tega časa, to je vlade dveh držav. V eni od teh dveh držav se je začela prva reformacija. V primeru sprejetja ponudbe in naše rešitve orjaškega problema bo David premagal Golijata ter prišel do enormnih sredstev in Cir bo lahko izdal ukaz o gradnji Božjega mesta in templja.

V času pisanja tega teksta, to je 9. 10. 2014, še vedno čakam na poziv na prvi sestanek v zvezi s to ponudbo.

Vlada, to je kralj v tem času, mora poslati po nas, nas povabiti na sestanek.

»Kralj pokliče.« Koga? Razmišljal sem – faraon pokliče Mojzesa dostikrat, ko ima nerešljive probleme z nadlogami. Drugi faraon spet pokliče Jožefa, ko nihče ne zna povedati in razložiti sanj. Tudi Daniela pokliče kralj.

Čez dva dni ponoči, ko sem razmišljal o teh stvareh, sem končno razumel, koga »kralj pokliče« v Božji besedi. Koga pokliče kralj? Faraon ni kralj. Zato kralj ni poklical Mojzesa, niti Jožefa, ker to sta bila faraona. Kralj je poklical Daniela. Daniela je poklical zadnji babilonski kralj in to potem, ko se je sijajno zabaval in pil iz zlatih posod, odnesenih iz templja, Videl je roko, ki je napisala napis: »Mene, mene, tekel, ufarsin.« Silno se je prestrašil in njegovi mogočniki z njim.

Tedaj prineso zlate posode, ki so bile vzete iz svetišča hiše Božje v Jeruzalemu; in pili so iz njih kralj in mogočnejši njegovi, žene in priležnice njegove. Pili so vino in hvalili bogove iz zlata in srebra, iz bronca, železa, lesa in kamena. V isti uri se pokažejo prsti človeške roke in pišejo, svetilniku nasproti, po pobeljeni steni kraljeve palače. In kralj je videl konec roke, ki je pisala. Tedaj se izpremeni jasno lice kraljevo in misli njegove ga preplašijo, in vezi njegovega ledja se razrešijo in kolena trkata drugo ob drugo. Kralj glasno zakliče, naj pripeljejo noter rotilce, Kaldejce in vedeževalce. Potem kralj izpregovori in veli modrijanom babilonskim: Kdor koli prečita to pismo in mi oznani njega razlago, bo oblečen v škrlat, dobi zlato verižico na vrat in bode tretji oblastnik v kraljestvu. Nato pridejo vsi modrijani kraljevi; a niso mogli čitati pisma, ne oznaniti kralju razlage njegove. Tedaj se kralj Belsazar silno prestraši in barva v licu se mu izpremeni, in mogočnejši njegovi so bili v strahu. (Dan 5,3–9)

Nihče ni znal razložiti pomena teh besed. Nato se je kraljeva mama, stara kraljica, spomnila Daniela. Stara kraljica nato predlaga kralju, naj pokliče Daniela. Nato kralj pokliče Daniela.

... zato ker je imel tisti Daniel, ki mu je kralj dal ime Belsazar, odličnega duha in znanje in razumnost, da je razlagal

sanje in razjasnjeval zagonetke in razreševal zamotane reči. Pokličejo naj torej Daniela, in on oznani razlago. Nato so pripeljali Daniela pred kralja. (Dan 5,12–13)

Kralj je poklical Daniela, ker je potreboval Božjo modrost, ki je bila dana Danielu. Ko se to zgodi, Daniel napove, da je babilonsko kraljestvo dano Medom in Perzijcem, napove prevzem oblasti s strani Cira in Cir potem tudi zavlada. Božja modrost, ki je bila dana Danielu, torej napove prihod Cira.

PERES: razdeljeno je kraljestvo tvoje in dano Medom in Peržanom. (Dan 5,28)

Daniel je, poln Božje modrosti, podal razlago napisa in tega, kar se je zgodilo in s tem podal rešitev kraljevega problema. Razložil je Božji pomen napisa na steni in tega, kar se je zgodilo. Za nagrado je kralj Belsazar ukazal, da so Daniela oblekli v kraljevsko dragoceno oblačilo, škrat, mu dal okoli vratu zlato verižico in razglasili, da bo tretji oblačenik v kraljestvu.

Tedaj zapove Belsazar, in oblekli so Daniela v škrat in mu deli zlato verižico okoli grla in razglasili, da bodi tretji oblačenik v kraljestvu. (Dan 5,29)

Tisto noč je bil Belsazar ubit in kraljestvo je dobil Darij Medec. Osebnost sem prepričan, da je Darij Medec v Danielu drugi naziv za Cir Perzijec.

Še to noč je bil umorjen Belsazar, kralj Kaldejcev. In Darij Medec je dobil kraljestvo, ko je bil blizu dvainšestdeset let star. (Dan 5,30–31)

Darij Medec oziroma Cir Perzijec je torej dobil babilonsko kraljestvo. Babilonski kralj Belsazar torej pokliče Daniela zaradi Božje modrosti, ki je v Danielu. Daniel po Božji modrosti reši kraljev problem in s

to rešitvijo napove prihod Cira. Kralj nagradi Daniela in potem prejme kraljestvo Cir, ki začne vladati v Babilonu.

Cirovo maziljenje je že delovalo, ko je babilonski kralj poklical Daniela. Daniela je poklical tik pred končno zmago Cira nad Babilonom. Daniel samo reši kraljev problem z razlago napisa in pove o zmagi Medov in Perzijcev, to je zmagi Cira. Danielu je sicer Bog že prej, v tretjem letu kraljevanja kralja Belsazarja govoril, da bodo Medi in Perzijci zavladali nad Babilonom.

Oven z dvema rogoma, ki si ga videl, so kralji Medije in Perzije. (Dan 8,20)

Napis na steni je samo potrdil delo Cirovega maziljenja. Eno izmed delovanj Cirovega maziljenja je bilo, da premaga narode in razdene ledja kraljem. Napis na steni je torej napovedal rezultat delovanja Cirovega maziljenja, ki pa je preko Cira delovalo že precej časa, saj je Cir pred Babilonom zazvel že precej drugih kraljestev. Kralj je poklical Daniela zaradi napisa na steni, ki ga je napisala roka, napis na steni pa je bil posledica Cirovega maziljenja za zavzetje narodov in razdevanje ledja kraljem. Zato je bilo tudi to, da je kralj poklical Daniela, posledica delovanja Cirovega maziljenja.

Preroški vzorec se ponovi v današnjem času. Kakor je kralj poklical Daniela kot posledico delovanja Cirovega maziljenja, tako bo kralj poklical tudi nas zaradi naše ponudbe, izdelane po delovanju Cirovega maziljenja, maziljenja reformacije poslednjih dni. Daniel je vedel za Cirovo delovanje, raziskoval je tudi 70 let izgnanstva Izraelcev in dobil preroštvo o 490 letih, namenjenih Izraelu. Kot preroški vzorec je tu podobno kot Daniel nekdo sprejel preroštvo in spoznanje o Cirovem maziljenju, preiskoval 70 let in našel 70 let izgnanstva Slovenije v brezbožnosti ter nato prejel oziroma našel 490 let od začetka prve reformacije do trenutka, ko je bila skupnost izgnana iz prostora in se je začela prva bitka, bitka za prostor. Tako kot Daniela bo tega poklical kralj zaradi Božje modrosti, vsebovane v ponudbi. Sprejetje naše ponudbe z rešitvijo ogromnega problema dveh vlad je nagrada za Božjo modrost, s katero je bila narejena rešitev tega problema. Sprejetje po-

nudbe je odvisno od nekaj kraljev oziroma vlad. Potem lahko lastniki nagrade v Cirovem maziljenju začnejo financirati taktične aktivnosti v strateških smernicah reformacije Svetega Duha – v babilonskem kraljestvu zavlada Cir in izda ukaz o zgraditvi Božjega mesta in obnovitvi templja, to je Jezusovega telesa.

Vse to bi lahko bilo zgolj naključje, tako kot je naključje, da nekdo zadene vse številke lota. Vendar razlika med naključjem, ki je podrejeno dejstvu, da čas in razmere vse naklanjajo in tem, o čemer tu govorimo, so preroški vpogledi in posegi Boga, na osnovi katerih se vse to dogaja. Za razliko od naključja Bog tu sestavlja in vodi korake, da bi se vse izpolnilo. Pri tem so določena dejstva izven moči teh, kateri sodelujemo v tej veliki viziji Boga za narode. Vse pa se godi z namenom, da bi verovali sporočilu in tem, ki ga nosijo.

CIR IN NJEGOV UKAZ – RAZJASNITEV DILEM

V tej knjigi sem privzel rešitev za dve dilemi okoli Cirovega časa. Obe se nanašata na Cira.

Prva nejasnost je glede Darija Medca, ki je opisan v Danielovi knjigi, da nastopi potem, ko je babilonski kralj Belsazar umorjen še tisto noč, ko je videl napis na steni. Prepričan sem, da gre za Cira, o katerem govorimo in o katerem je Izaija prerokoval. Druga dilema je o tem, kdaj je bil izdan ukaz, da se Izraelci vrnejo pozidati Jeruzalem, ker se od takrat začne šteti sedemdeset tednov v Danielovi prerokbi.

Vedi torej in razumej: Odkar izide povelje, da naj se obnovi in pozida Jeruzalem, do Maziljenca, Vojvode, bode sedem te-

dnov, in dvainšestdeset tednov. Mesto se obnovi in pozida z ulicami in z obzidjem, in to v časih stiske. (Dan 9,25)

V znani zgodovini naj bi obstajal zamik od 80 do 82 let med tem, ko je Cir izdal ukaz, in tem, ko so Izraelci šli pozidati mesto, ker naj bi ta ukaz dal Artakserks. Osebno verjamem, da to ni tako in da ko je Cir izdal ukaz o obnovitvi templja, je bil s tem dan tudi ukaz za graditev Jeruzalema. V nasprotnem primeru bi bil Nehemija star 140 let, ko so nadaljevali z obnovo Jeruzalema.

Tako novorojeni preučevalec zgodovine temelji na pisani besedi in Božji moči, ki je Sveti Duh.

Najbolj zanesljiva zgodovinska knjiga, kar obstaja, v kateri je vsaka črka in pičica na svojem mestu, je Božja beseda. Bog je podpisal svojo besedo med drugim z ogromno bibličnimi kodami, kjer se v zaporedjih črk skrivajo zgodovinska imena, kar je statistično nemogoče. Teh zaporedij niso našli v nobeni drugi knjigi.

Ko vemo, da je Božja beseda stoprocentno zanesljiv vir zgodovine, vseeno potrebujemo še odnos s Svetim Duhom, ki nas uči, kaj je resnica. Osebno dostikrat vprašam Svetega Duha, kaj je res, kdo bo vedel, če ne on? Če ne temeljiš na teh dveh temeljih, pisani besedi in Božji moči, se mimogrede zmotiš in tako se moti tudi mnogo zgodovinarjev.

Jezus pa odgovori in jim reče: Motite se, ker ne poznate ne pisma, ne moči Božje. (Mt 22,29)

Novorojeni preučevalec zgodovine ima osebni odnos z njim, ki je začetek in konec, alfa in omega, njim, ki pozna konec od začetka.

Spominjajte se početkov od večnosti, da sem jaz Bog mogočni in nobenega ni drugega, da sem Bog, in nihče ni meni enak, ki oznanjam od početka konec in od starodavnosti, kar se ni še zgodilo; ki velim: Sklep moj bo stal in storil bom vse, kar me veseli ... (Iz 46,10)

Bog je edini, ki pozna prihodnost in jo razodeva po preroškem maziljenju. Bog tudi pozna vso preteklost. Pozna vso preteklost in sedanjost, je začetek in konec. V osebnem odnosu z njim lahko vsakdo vpraša Boga, kaj je resnica, kaj je resnična zgodovina iz pisane besede. Zgodovinarji brez odnosa s Svetim Duhom imajo tu pa tam kakšno arheološko izkopanino, kakšen vir, napisan stoletja po dogodku, in kup predpostavk in domnev, ko citirajo drug drugega. Mi pa vemo, da je Božja beseda večna in da niti pičica ni na napačnem mestu in ne preide, dokler se vse ne zgodi. Mimogrede, biblične kode v hebrejski pisavi v Stari zavezi, zaporedja, objavljena in preverljiva s statistično praktično nemogočo verjetnostjo, kjer se celo ateistični znanstveniki strinjajo da gre za »nerazložljiv« fenomen, potrjujejo tisto, kar vemo po veri v odnosu s Svetim Duhom. Božja beseda je popolna in tudi pičica ni na napačnem mestu.

Zato novorojeni študent zgodovine ve, da je Božja beseda vedno pravilna, v primeru nejasnosti kakšnih dejstev pa lahko vpraša Svetega Duha za razlago določenega zgodovinskega dejstva. Tako novorojeni preučevalec zgodovine temelji na pisani besedi in Božji moči, ki je Sveti Duh. Če zgodovinar dela zaključke, ki so v nasprotju z Božjo besedo, se zagotovo moti. V primeru dvomov ali nejasnosti v Božji besedi pa potrebuje učenje, razodetje Svetega Duha, sicer se lahko moti.

Tudi pri tako daljnji zgodovini, kot je obdobje Cira, se mnogo zgodovinarjev moti, ker ne pozna ne pisma, ne Svetega Duha, to je Božje moči.

Torej Darij Medec iz Daniela je Cir Perzijec, o katerem govorimo. Oče Cira je bil Perzijec, mama pa iz medijskega kraljestva, se pravi je bil tako Perzijec kot iz medijskega kraljestva.

Potem naenkrat ugotovimo, da je Daniel bil vržen v levnjak pod kraljestvom Cira. Vendar vidimo, da je bil Daniel vržen v levnjak proti

volji kralja Darija, to je Cira. Daniela je vrgel v levnjak zakon, proti kateremu so svetovalci prepričali Cira, da ne more ničesar in ga mora izvajati. Cir je bil namreč zakonodajna in izvršilna oblast hkrati. Danielu zaradi zavisti sovražni svetovalci so Ciru zvito predlagali zakon, ki ga je Cir kot zakodajalec sprejel. Kasneje pa so ga prepričali, da zakona ne more več spremeniti po nepisanem običaju Medov in Perzijcev. Daniel je bil vržen v levnjak s strani teh svetovalcev preko zakona in slabih nasvetov Ciru. Ciru to nikakor ni bilo po volji, a so ga svetovalci prepričali, da nima druge izbire. Ko je Daniel preživel, je Cir vse te svetovalce skupaj z družinami vrgel levom, zakon pa se očitno ni več izvajal, se pravi ga je Cir ali ukinil ali spremenil, kar so prejšnji svetovalci rekli, da ni možno.

Prazvaprav je iz tega zgodovinskega obdobja zelo malo arheoloških virov. Božja beseda pa ogromno govori o tem obdobju, obdobju sedemdesetih let ujetništva Izraela v Babilonu in izhoda ter pozidave Jeruzalema in templja. O tem času je prerokoval Izaija, Jeremija je živel v tem času in doživel, da so Izrael Babilonci odpeljali v suženjstvo, Ezekiel je živel v tem času, pa Daniel, Estera, Ezra, Nehemija, Zaharija, Hagaj, tudi 2. kroniška knjiga se konča s sedemdesetletnim sužnjevanjem v Babilonu in Cirovim ukazom. Tudi nekateri psalmi jasno govorijo o tem obdobju. Ogromno preroštev, ogromno knjig Božje besede, ogromno pisane besede o tem obdobju. Od tega obdobja, z ukazom Cira, se začne šteti leta do križanja Maziljenca.

SKRIVNOST, KI JE BILA SKRITA DANIELU

S križem in oživitvijo Jezusa od mrtvih v novem, duhovnem telesu, se začne velika skrivnost – obdobje poganske skupnosti, obdobje sedmih skupnosti Razodetja.

... skrivnost, ki je bila skrita od vekov in od rodov, zdaj pa je bila razodeta svetim njegovim, ki jim je Bog hotel naznaniti, kakšno je bogastvo slave te skrivnosti med pogani, ki je Kristus v vas, upanje slave ... (Kol 1,27)

Po razodetju se je Pavlu oznanila skrivnost, ki se prejšnjim rodovom ni naznanila, zdaj pa se je razodela apostolom in prerokom po Svetem

Duh. Ta skrivnost je, da so pogani sodediči in soudje telesa in sodeležniki obljube v Maziljencu Jezusu.

... da se mi je po razodetju naznanila skrivnost (kakor sem prej pisal ob kratkem, iz česar morete, ko berete, spoznati razumevanje moje skrivnosti Kristusove), ki se v drugih rodovih ni naznanila sinovom človeškim, kakor se je zdaj razodela svetim apostolom njegovim in prorokom po Duhu, namreč, da so pogani sodediči in soudje telesa in sodeležniki obljube v Kristusu Jezusu po evanĝeliju ... (Ef 3,3-6)

Z veliko skrivnostjo, ki jo je Bog razkril Pavlu, pa se konča obdobje poganke skupnosti, ki jo bo Bog v spremenjenem duhovnem telesu vzel k sebi, tako kot Jezusa.

Glejte, skrivnost vam govorim: Vsi ne zaspimo, a vsi se izpremenimo v hipu, v trenutku, ob poslednji trobenti; kajti trobenta zatrobi in mrtvi vstanejo netrohljivi, in mi se izpremenimo. To trohljivo mora namreč obleči netrohljivost in to smrtno obleči nesmrtnost. Kadar pa to trohljivo obleče netrohljivost in to smrtno obleče nesmrtnost, tedaj se zgodi ti-sta beseda, ki je napisana: „Požrta je smrt v zmagi.“ (1 Kor 15,51-54)

Pogansko obdobje je bila skrivnost, ki se ni razodela prejšnjim rodovom. Tudi konec pogankega obdobja je bila skrivnost, to je, da bodo naša fizična telesa spremenjena, tako kot Jezusovo, v duhovno, večno telo. Veliko ljudi je namreč bilo glede na Božjo besedo obujenih od mrtvih, vendar je duh z dušo prišel nazaj v umrljivo telo, ki je spet kasneje umrlo. Jezus pa je prvi, ki je vstal v duhovnem, neminljivem telesu. Zato je tudi prvorojenec izmed mrtvih, ker je prvi vstal v duhovnem telesu, prvemu je Bog spremenil fizično telo v duhovno telo.

In on je glava telesa, cerkve; on, ki je začetek, prvorojenec izmed mrtvih, da bi bil on v vsem prvi. (Kol 1,18)

Mi pa bomo enaki podobi Jezusa, to je prejeli bomo enako duhovno telo. Zato je on prvorojenec izmed mrtvih, mi pa naslednji, ki bomo vstali tako kot on, v duhovnem telesu. Tako bo on prvorojenec med mnogimi brati, med nami novorojenimi v duhovnem telesu. Prav to fizično telo bo spremenjeno v duhovno telo.

Kajti katere je naprej spoznal, te je tudi vnaprej odločil, da bodo enaki podobi njegovega Sinu, da bi on prvorojenec bil med mnogimi brati. (Rim 8,29)

Da bomo njemu enaki in podobni, pomeni, da bomo v enakem duhovnem telesu, kot ga ima Jezus zdaj, odkar je vstal tretji dan. To se bo zgodilo, ko se prikaže, prikaže nam, ne svetu, to je pride po nas novorojene na koncu obdobja poganov, na koncu sedme (in hkrati koncu četrte in pete in šeste) skupnosti razodetja,

Ljubljani, sedaj smo otroci Božji, a ni se še pokazalo, kaj bomo. Vemo pa, da bomo, ko se prikaže, njemu podobni, ker ga bomo videli, kakor je. (1 Jn 3,2)

Jezus je bil nato v novem duhovnem telesu, po tem ko je učence še nekaj časa učil v duhovnem telesu, vzet v oblaku manifestirane Božje slave izpred oči učencem v nebesa, ki so prostor v duhovnem svetu.

In ko je to povedal, se je vzdignil vpricho njih; in oblak ga je vzel izpred njih oči. In ko so strmeli za njim, gredočim v nebo, glej, pristopita k njim dva moža v beli obleki, ki tudi rečeta: Možje Galilejci, kaj stojite in zrete na nebo? Ta Jezus, ki je bil vzjet od vas gori v nebo, prav tako pride, kakor ste ga videli, da je šel v nebo. (Dej 1,10-11)

Prav tako bomo tudi mi, potem ko bodo naša fizična telesa spremenjena v duhovna telesa, vzeti v oblakih manifestirane Božje slave Gospodarju nasproti v zrak, tako kot je Jezus na koncu šel k Očetu in bomo za vedno in vedno z njim, našim Gospodarjem.

Kajti če verujemo, da je Jezus umrl in vstal, tako bo Bog tudi tiste, ki so zaspali po Jezusu, pripeljal ž njim. To namreč vam pravimo po besedi Gospodovi, da mi živeči, ki preostanemo za prihod Gospodov, nikakor ne prehitimo teh, ki so zaspali. Kajti Gospod sam stopi doli iz nebes s poveljem, z glasom nadangela in s trobento Božjo, in mrtvi v Kristusu vstanejo najprej; potem bomo mi živeči, ki preostanemo, ž njimi vred vzeti v oblakih Gospodu naproti v zrak; in tako bomo vedno z Gospodom. (1 Tes 4,14–17)

Nato pa se nadaljuje obdobje Izraela s sedemdesetim tednom Daniela, ki bo počitek Jezusovega telesa v nebesih. To obdobje je opisano v Razodetju po pismih sedmim skupnostim. Potem Janez vidi vrata odprta na nebu in Jezus mu reče; »Stopi sem gor...«. To je lepa slika tega, ko pride Jezus po nas, naj stopimo gor, v novem duhovnem telesu. Nato Jezus reče Janezu: » ... in pokažem ti, kaj se ima zgoditi potem.« Kdaj potem? Potem, ko bo Janez stopil gor, to je ko bomo mi novorojeni, to je Jezusovo telo vzeto njemu nasproti v zrak, v nebesa.

Potem sem videl, in glej: duri odprte na nebu, in prvi glas, ki sem ga slišal kakor glas trombe govoriti z menoj, je dejal: Stopi sem gor, in pokažem ti, kaj se ima zgoditi potem. (Raz 4,1)

Spomnimo se, da je Jezus naročil Janezu, naj zapiše tri stvari.

Zapiši torej, kar si videl in kar je in kar se ima zgoditi potem ... (Raz 1,19)

Prva stvar, »kar si videl«, to je bila vizija Jezusa v slavi. Drugič, »kar je«. To je obdobje sedmih skupnosti, skrivnost skrita prejšnjim rodovom, katera se je takrat dogajala, Janez je bil del prve skupnosti Razodetja. Tretjič, »kar se ima zgoditi potem«. To tretjo stvar, ki se ima zgoditi potem, Jezus pokaže šele potem, ko Janez stopi gor. To se zgodi po pismim sedmim skupnostim. Ta tretja stvar je sedemdeseti teden Daniela in še naprej. Sedemdeseti teden Daniela se začne po tem, ko je

konec obdobja sedmih skupnosti in ko Janezu reče Jezus, naj stopi sem gor, to je, ko bo v novih duhovnih telesih Jezusovo telo vzeto svojem Gospodarju nasproti v zrak.

Takrat bo odstranjen tisti, ki zadržuje sina pogube, človeka greha, da se razodene. Ta »tisti« smo vsi novorojeni, Jezusovo telo. S trenutkom, ko bomo vzeti k Jezusu, se bo razodel človek greha in se bo začel sedemdeseti teden Daniela. Za nas pa teden počitka v neminljivih, nesmrtnih duhovnih telesih v nebesih z Jezusom.

KAKOR PRVA REFORMACIJA, BO TUDI DRUGA IZŠLA IZ SPOZNAVANJA BOŽJE PRAVIČNOSTI

Kakor se je peta skupnost Razodetja začela z reformacijo, tako se bo tudi sedma skupnost Razodetja rodila iz reformacije, to je druge reformacije, reformacije poslednjih dni.

Luther je bil neznani mali duhovnik, ni bil neka zelo javno in splošno znana oseba, pa vendar ga je Bog uporabil za začetek reformacije, ki je pretresla svet. Bog rad uporabi tisto, kar ni, da uniči tisto, kar je, da se nobeno meso ne hvali pred obličjem Boga. Luther se je zelo mučil ugajati Bogu z religioznimi opravili. Nato pa mu je Bog oživel in razodel besedo: »Pravični moj pa bo živel iz vere.« To razodetje je bilo

BOŽJE SANJE

vzrok vseh dejanj, ki so se potem zgodila in ki so začela reformacijo. Lahko rečemo, da se je prva reformacija rodila iz spoznanja in razodetja resnice, da si pravičen po veri, ne iz del.

Tudi jaz sem imel probleme z razumevanjem pravičnosti, dokler ni po dolgem iskanju eksplodirala v mojem duhu resnica, da smo Božja pravičnost v Jezusu, tako pravični, kot je on pravičen, tisti trenutek, ko ga povabimo v srce in se naš duh na novo rodi. To je spremenilo moje življenje za vedno. Ogromno delov iz Božje besede sem šele potem lahko razumel in o vsem tem na temelju razodetja Božje pravičnosti sem leta 2006 napisal tudi knjigo »Kako se znebiti krivde: pot k svobodnemu in polnemu življenju«.

Brez razumevanja, da si Božja pravičnost v Jezusu stalno in ne gleea na svoja dela ali napake ali nedela, je nemogoče prebiti v velika dela reformacije poslednjih dni. Reformacija poslednjih dni je namreč tako mogočna, da jo lahko nosimo samo kot Božja pravičnost v Jezusu, pravični kot on in to samo zaradi njegovega dela na križu.

NARODI, NARODI ...

Iz zgodovinskega obdobja okoli izraelskega izgnanstva in sužnjevanja v Babilonu je zelo malo arheoloških virov. Božja beseda pa ogromno govori prav o tem obdobju. Knjige Izaija, Jeremija, Ezekijel, Daniel, Estera, Nehemija, Zaharija, Ezra, Žalostinke in nekateri psalmi ter 2. kroniška knjiga na koncu, vse govorijo ali prerokujejo o tem času. Zakaj toliko ravno o tem obdobju? Nekaj pomembnega je v tem, verjamem, da je med drugim Bog to uporabil tudi za preroški vzorec reformacije poslednjih dni.

Marca 2011 sem začel pisati knjigo, a dalje od naslova nisem prišel, ker nisem imel spodbude Svetega Duha. Naslov je bil »Reformacija poslednjih dni«. Takrat me je Bog ustavil, očitno še ni bil čas za to. Nisem se ukvarjal s tem, zakaj me je Sveti Duh ustavil, enostavno sem ubogal in šel naprej.

Razodetje in spoznanje Cirovega maziljenja pa je delovalo kot ključ do razumevanja mnogih stvari, ki jih je prej govoril Bog po preroškem maziljenju. Zatem, ko so bile na temelju Cira odkrite stvari in preroški vzorci v pisani besedi in v naravnem svetu, ki potrjujejo in se ujemajo s preroštvi, pa sem nekega dne v duhu ob druženju s Svetim Duhom začutil besedo, da naj se to zapiše, to je besedo iz Habakuka.

In GOSPOD mi je odgovoril, rekoč: Zapiši prikazen in razločno začrkaj na plošče, da se lahko čita. (Hab 2,2)

Od takrat naprej me Bog spominja na to besedo in jasno vem, da je Božja volja, da napišem vse to.

Pa ne samo to, svet še ni videl,
kako je videti, ko posamezen
celoten narod zaživi vizijo Boga v
Maziljencu Yeshui, to pa je ključen
del reformacije poslednjih dni.

Cir je edini pogan, to se pravi, da ni Izraelec, o katerem Božja beseda v Stari zavezi pravi, da je maziljenec.

Tako pravi GOSPOD maziljencu svojemu, Ciru, ki sem ga prijel za desnico ... (Iz 45,1)

Kakor je Cirovo maziljenje takrat delovalo čez in na poganu, tako deluje tudi zdaj čez in v novorojenih, ki so z vidika Stare zaveze pogani po mesu. To maziljenje reformacije poslednjih dni bo prineslo reformacijo poslednjih dni in z njo sedmo skupnost Razodetja z enormno materialno prosperiteto. V Božji besedi je preroštvo, ki se do sedaj še ni izpolnilo.

Ali pravim: Ni li razumel Izrael? Prvi je Mojzes, ki pravi: »Jaz vas privedem k zavisti po ljudstvu, ki ni ljudstvo, po ljudstvu nerazumnem vas razjezim.« (Rim 10,19)

V zgodovini ne vidim, da bi se že zgodilo to Mojzesovo preroštvo, ki ga je, navdihnjen po Svetem Duhu, napisal Pavel. Izraelci kot narod še niso zavistni poganom zaradi Yeshue. A to se bo zgodilo, ker je pisano tako. Maziljenje na poganu Ciru je omogočilo vrnitev Izraelcev iz Babilona. Cirovo maziljenje poslednjih dni na po mesu poganih bo prineslo reformacijo poslednjih dni, ki bo povzročila nastanek sedme skupnosti Razodetja, skupnosti enormne materialne prosperitete. Pa ne samo to, svet še ni videl, kako je videti, ko posamezen celoten narod zaživi vizijo Boga v Maziljencu Yeshui, to pa je ključen del reformacije poslednjih dni. To bo tako očitno delovanje Yeshue preko poganov po mesu, da se bodo tudi Izraelci čudili, kaj se dogaja. Verjamem, da se bo takrat zgodila ta beseda, da bo Bog do zavisti pripeljal Izraelce po poganskih narodih, ki imajo Yeshuo za Gospodarja in je celoten narod njegov učenec ter hodi z Bogom v viziji Boga, katero je Bog pripravil za narod še pred začetkom sveta. To je tudi edino obdobje, ki ga vidim v Božji časovnici človeške zgodovine, v katerem bi se lahko zgodila ta beseda, ki jo je prerokoval Mojzes in navdihnjen po Svetem Duhu razložil Pavel, to je, da bo Izrael zavisten poganom zaradi Yeshue. Izrael po mesu bo zavisten, ko bo cel poganski narod, ne samo eden, temveč narodi, dvignjen v viziji živega Boga in bo tako jasno vidna enormna materialna prosperiteta ter napredek sedme skupnosti Razodetja kot posledica Cirovega maziljenja, maziljenja reformacije poslednjih dni.

Tisto nedeljo zjutraj 14. 10. 2007, tik preden so nas vrgli iz prostora, sem se v veliki dvorani prostora družil s Svetim Duhom. V meni, v mojem duhu, v skritem človeku srca, je kot že tolikokrat prej močno gorela beseda »Born to take this nation«, to je »Rojeni, da zavzamemo ta narod«. Govoril sem Bogu v jezikih, razmišljal to besedo ter jo naglas govoril, Sveti Duh pa mi je močno pričeval za to besedo. Takrat pa sem zaslišal avtomobile varnostne službe in vrgli so me iz prostora in s tem tudi celo skupnost, ker po tistem nismo imel več vstopa. Zanimivo je, da malo pred tem, ko so skupnost vrgli ven iz prostora, je

bilo zadnje, kar je Bog govoril notri v prostoru, to, da smo rojeni, da zavzamemo ta narod.

Maziljenje za zavzetje naroda je del, komponenta delovanja Cirovega maziljenja. Še več, Cirovo maziljenje je za zavzetje narodov in ne samo enega naroda.

Tako pravi GOSPOD maziljencu svojemu, Ciru, ki sem ga prijel za desnico, da porazim pred njim narode, in hočem razpasati ledje kraljem ... (Iz 45,1)

»Da porazim pred njim narode« – Cir je zavzel največje do tedaj znano ozemlje, od Grčije do današnjega Pakistana. Cirovo maziljenje, maziljenje reformacije poslednjih dni, je za zavzetje narodov, ne samo enega naroda. Tako se bodo izpolnile Jezusove besede:

Narodi ...

Pojdite torej in pridobivajte mi v učence vse narode ... (Mt 28,19)

To se še ni zgodilo. Jezusovo telo je usmerjeno v pridobivanje posameznika za učenca Jezusa, gradnjo lokalne skupnosti ... Ni pa usmerjeno v to, da naredi celoten narod za učenca. Ravno to pa je Gospodar ukazal, vendar se še ni zgodilo. Torej se mora ta beseda zgoditi med sedanjim časom, šesto skupnostjo Razodetja in med dnevom, ko bomo vzeti Gospodarju nasproti v zrak. Pred nami je čas, ko bo Jezusovo telo končno pridobivalo za učence Jezusa celotne narode. Strateški fokus mora biti spremenjen, iz razmišljanja o malih stvareh mora biti fokus prestavljen na razmišljanje, kako zavzeti celoten narod. Kako narediti celoten narod za učenca Jezusa. To pa aktivira Cirovo maziljenje, maziljenje reformacije poslednjih dni, maziljenje za zavzetje narodov.

V preteklosti me je Sveti Duh dostikrat spomnil na ta citat:

Prosi me, in narode ti dam v dediščino ... (Ps 2,8)

Si že kdaj prosil Boga, da ti da narode? Jaz sem, skladno z besedo, ki mi jo je oživel Sveti Duh. Prosil sem Boga, naj mi da narode za dediščino, skladno s pisano besedo, ki mi jo je v duhu oživel Sveti Duh, ki me je vanjo vodil Sveti Duh: »Bog, daj mi narode, narode ...«

V mojem duhu je lakota, hrepenjenje Svetega Duha po narodih. Narodi, narodi ... Ne samo en narod, narodi ... Bog daje svoje želje v srce.

In razveseljuj se v GOSPODU, in on ti dá, česar želi srce tvoje. (Ps 37,4)

To pomeni, da ko se razveseljuješ v Bogu, ti on da svoje želje v duha, v skritega človeka srca, v tvoj pravi jaz. V mojem duhu je tako globoko hrepenje Boga po narodih. Narodi so želja Boga, ki je tako postala tudi moja želja in moje hrepenenje. Narodi ...

Narodi so hrepenenje Boga. Narodi so sanje Boga. Narodi so ljubezen Boga.

Naprej pravi Božja beseda v drugem psalmu:

... in kraje zemlje v posest tvojo. (Ps 2,8)

Menim, da bo to tisočletno kraljestvo Jezusa na zemlji, ko bo Jezus v posest dobil celotno zemljo.

BOŽJA VIZIJA IN DELA, V BOGU STORJENA

Bog ima torej načrt za narod. Ko ti Bog pokaže, v katero skupnost se vključi, ti ne pokaže človeka, ki takrat vodi to skupnost. Pokaže ti, kje je tvoje mesto v tem velikem načrtu za narod. Pastir skupnosti lahko postane nekdo drug, Božja vizija pa ostane ista. Tako sem tudi jaz še v prejšnji skupnosti vodeni s strani drugega pastirja hodil v ta prostor, kjer so bila srečanja. Ko je ta pastir s svojo skupnostjo šel ven iz prostora, je Bog drugemu pastirju rekel, naj njegova noga stopi v ta prostor, tudi če nikogar drugega ne bo tam. S tem, ko je ubogal, se je nadalje vključil v Božji načrt za ta narod. Ta prostor je imel svoje mesto, svoje preroško mesto v velikem načrtu Boga za ta narod. Človek se lahko odloči, da bo stopil v ta načrt ali pa ne. Vendar bo Božji načrt šel na-

prej. Ko je prejšnja skupnost šla iz prostora, jaz o tem nisem vedel nič. Prišel sem na srečanje, kot vedno, ko me je tam čakal nov pastir. Ko sem kasneje spraševal Svetega Duha, v kateri skupnosti je moje mesto, mi je s pričevanjem in radostjo v mojem duhu Bog pokazal, naj hodim sem še naprej, še naprej v ta prostor, pod tem drugim pastirjem. Šele zdaj razumem, da je stvar bila v prostoru, ki ima svoj preroški namen v velikem načrtu Boga za ta narod. Ta skupnost se bori za prostor, gradi vizijo od Boga okoli tega prostora, je sprejela svoje mesto v Božjem načrtu za narod. Načrt Boga se v tem primeru vrtil okoli tega prostora, ki ga je Bog suvereno izbral.

Ko je Jezus šel v Jeruzalem, so okoli osla, ki ga je Jezus jahal, padale palmove veje in vsi so se priklanjali in peli. Osel je bil v centru Božje volje za človeštvo, nosil je Rešitelja.

Ni stvar v človeku, stvar je v sanjah Boga za narod. Ljudje pridejo, nekateri grejo. Božji načrt pa ostaja za tiste, ki želijo izpolnjevati Božjo voljo. To ni načrt človeka, to je načrt Boga. Zato ni bojazni – če trenutni pastir gre ali pa se odloči za kaj drugega, če odstopi od tega dela te velike vizije za narod, bi Bog poklical drugega, kot se je že enkrat zgodilo s prejšnjim pastirjem. Vizija in načrt bo šla naprej, dokler bo Bog našel ljudi, ki hočejo hoditi v tem. Veliko ljudi, pastirjev in drugih služb, misli, da se svet vrtil okoli njih, pa se ne. Vrtil se okoli Boga in njegovega načrta za narod, oni samo stojijo znotraj tega načrta in je zato včasih videti, kot da se vrtil okoli njih.

Dne 6. 4. 2005 mi je Bog dal sanje. Mala deklica je prišla k Bennyju Hinnu, da bi molil zanjo. Nato je želela, da še moli zanjo, pa ni več hotel. Rekel je v angleščini: »Little girl, be not proud of me, but rather be ashamed of me. If Jesus wouldn't die for me ...« Mala deklica, ne

bodi ponosna name, ampak se me rajši sramuj. Ker če Jezus ne bi zame umrl ... V ozadju je bila glasba od »Aleluja«. Od Božje ljubezni mi je šlo kar na jok, ko sem se zbudil.

To velja za vsakega, ki zaradi tega, ker stopa v Božji viziji za svoje življenje, vidi čudovita delovanja Boga. Ljudje morajo razumeti, da nimajo biti kaj ponosni nate ali name, temveč kvečjemu se lahko tebe ali mene sramujejo, saj če Jezus ne bi umrl za naju, kje bi midva bila ... Jezus je ta, ki je vreden občudovanja in slavljenja ter oboževanja. Mi smo postali Božja pravičnost zato, ker je Bog njega naredil v greh na križu. Samo zaradi njega smo, kar smo. Biti napihnjen, ker si pač ubogal Boga in videl velike stvari, ki jih je naredil, je neumnost največje sorte. Vse, kar smo, smo zaradi njega. Njegovo delo smo, ustvarjeni, to je novorojeni duh, skriti človek srca, v Maziljencu, da živimo v delih, ki jih je Bog pripravil še pred začetkom sveta.

Takšen čas je, osel, ali razumeš, takšen čas v velikem načrtu Boga, da sočne palmove veje padajo okoli tebe.

Brez Jezusa bi zaradi naših prestopkov mi vsi za vedno goreli v ognjenem jezeru.

Ko si v centru Božje volje, Božje vizije in tvojem delu v velikem Božjem načrtu za narod, se okoli tebe lahko v določenem obdobju ogromno dogaja. Vendar ponos gre pred padcem. Moramo si zapomniti, da ljudje ne smejo biti ponosni na nas, temveč obrnimo jih na Jezusa.

Ko je Jezus šel v Jeruzalem, so okoli osla, ki ga je Jezus jahal, padale palmove veje in vsi so se priklanjali in peli. Osel je bil v centru Božje volje za človeštvo, nosil je Rešitelja. Osel bi zlahko pomislil, kako se zaradi njega, to je osla, vse to dogaja, da okoli njega padajo sočne palmine veje in da je v vrtincu dogajanja. »Iaa, iaaa, kako uspešen sem, kako se mi vsi klanjajo ...« Vendar ne, osel se je samo vključil v veliki

načrt Boga za človeštvo, ki je v tem trenutku, v tej sezoni obsegal prihod žrtvenega jagnjeta v Jeruzalem tik pred žrtvovanjem.

Sezona, ki prihaja, bo vključevala tako mogočno delovanje Cirovega maziljenja, tako mogočno delovanje Boga čez narode v viziji Boga za narode, takšno materialno prosperiteto sočnih palminih vej materialnega bogastva in avtoritete tega sveta, da bo marsikdo pomislil: »Iaaa, Iaaa, kako uspešen sem, kako se mi vsi klanjajo ...« Ne pozabi, da je to priprava na ponovni prihod, tokrat ne jagnjeta, temveč leva iz Judovega rodu, ki prihaja tlačiti tlačilnico vina srda Boga. Takšen čas je, čas reformacije poslednjih dni, začetek sezone sedme skupnosti Razodetja. Takšna sezona je pač na Božji časovnici človeške zgodovine. V drugi skupnosti Razodetja so pa umirali za Jezusa. Čez eksplozijo reformacije poslednjih dni in posledični sedmi skupnosti bo pač bogastvo in avtoriteta v tem svetu, zato da narodi postanejo učenci Jezusa, preden pride. Takšen čas je, osel, ali razumeš, takšen čas v velikem načrtu Boga, da sočne palmove veje padajo okoli tebe. Ti si samo ubogal, ampak vse se dogaja, kot Bog želi in za pripravo njegovega prihoda. Včasih so ubogali in bili umorjeni, danes ubogaš in palmove veje padajo okoli tebe. Oboje pa je hrana nas novorojenih, to je da izpolnimo voljo Očeta, kot Jezus.

Ni večje dragocenosti, kot je oseba Svetega Duha v tebi in meni, njegova čudovita, manifestirana prisotnost.

Vse je torej zaradi Jezusa, brez katerega bi goreli v ognjenem jezeru celo večnost. To je Jezusova vizija za narod, to je Jezusova rešitev, vse in v vsem Bog, ki ga bomo hvalili na vekov veke, zaradi tega, kdo in kakšen on je.

Če me ljudje kdaj hvalijo, se spomnim na te sanje in jim včasih lepo povem, koga je za hvaliti. Napuh gre pred padcem.

Pred pogubo prevzetnost in pred padcem napuh. (Preg 16,18)

Si se kdaj vprašal, kako bo čez milijon let?

Čez milijon let bo pomembno samo to, kar si naredil po vodstvu Boga, s pravim motivom. Čez milijon let bo čudoviti Sveti Duh ravno tako prebival v nas novorojenih, kot sedaj. Sveti Duh bo namreč ostal z nami, to je v nas novorojenih, za vedno.

In jaz bom prosil Očeta, in drugega Tolažnika vam dá, da ostane z vami vekomaj, Duha resnice, ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi in ga tudi ne pozna; vi ga pa poznate, ker pri vas prebiva, in bode v vas. (Jn 14,16–17)

Imeli bomo novo, duhovno, večno neminljivo telo, kakršno ima tudi Jezus kot prvorojenec izmed mrtvih. Kraljevali bomo z Jezusom na veke vekov, za vedno. Sveti Duh pa bo isto v nas, kot sedaj. Sveti Duh sam je ara, zastava, prvi del naše dediščine.

V katerem ste tudi vi, ko ste slišali besedo resnice, evangelij zveličanja svojega, v katerem ste tudi, sprejemši vero, bili zapečateni s svetim Duhom obljube, ki je zastava dediščine naše ... (Ef 1,13–14)

Sveti Duh, Bog in prečudovita oseba, je stik z večnostjo. Sveti Duh se ne bo spremenil, čez milijon let bo še vedno isti.

Kajti jaz, Jehova, se ne izpreminjam ... (Mal 3,6)

Jezus Kristus je isti včeraj in danes in na veke. (Heb 13,8)

Živi Bog, realnost Boga v tvojem duhu, v tebi, je stik, nespremenljivi in večni stik z večnostjo, s tistim, kar bo čez milijon let. Sveti Duh je zanesljiv in bo isti tudi čez milijon let. Zato imej oseben, globok odnos

z njim, spoznavaj ga že zdaj, druží se z njim. Sveti Duh je edina večna, nespremenljiva, zanesljiva konstanta v spremenljivem svetu. On ve konec od začetka.

Spominjajte se početkov od večnosti, da sem jaz Bog mogočni in nobenega ni drugega, da sem Bog, in nihče ni meni enak, ki oznanjam od početka konec in od starodavnosti, kar se ni še zgodilo; ki velim: Sklep moj bo stal in storil bom vse, kar me veseli ... (Iz 46,10)

Sveti Duh ve, kaj je v globočinah Boga.

Nam pa je to Bog razodel po Duhu svojem; kajti Duh vse preiskuje, tudi globočine Božje. (1 Kor 2,10)

Čez milijon let, kaj bo važno, da si naredil na tem svetu? Kaj bo ostalo?

On je Bog in prečudovita oseba, ki prebiva v tebi, v tvojem novorojenem duhu, v tebi samem, skritem človeku srca, odkar si sprejel Jezusa kot rešitelja v svoje življenje, v svoje srce. Ni večje dragocenosti, kot je oseba Svetega Duha v tebi in meni, njegova čudovita, manifestirana prisotnost. On je v tebi, ali kaj čutiš ali ne. Sveti Duh ne prihaja in odhaja iz tebe, on je v tebi ves čas. Vendar po veri samo manifestira svojo prisotnost čez materializirano, manifestirano prisotnost Boga, maziljenje. Čudoviti Sveti Duh! Tudi Jezus je rekel, da boljše, da on gre, to je, da plača ceno, žrtev, da bo Oče poslal Svetega Duha.

Ali jaz vam pravim resnico: Bolje vam je, da jaz odidem. Zakaj, če ne odidem, ne pride Tolažnik k vam; če pa odidem, ga pošljem k vam. (Jn 16,7)

Zakaj kerubimi v Razodetju govorijo noč in dan :»Svet, svet, svet, Gospodar Bog ...«?

In četrere živali, vsaka zase, imajo po šest peruti in so naokolo in znotraj polne očes; in pokoja nimajo noč in dan, govoreč: Svet, svet, svet, Gospod Bog, Vsegamogočni, ki je bil in ki je in ki prihaja! (Raz 4,8)

Trikrat svet zato, ker so tri osebe, vendar en Bog. Svet je Oče Bog, svet je Jezus Bog, svet je Sveti Duh Bog. Svet, svet, svet je Bog. En Bog, tri osebe. En Bog, ki se nam razodeva čez tri osebe.

Čez milijon let, kaj bo važno, da si naredil na tem svetu? Kaj bo ostalo? Ostalo bo to, kar je narejeno s pravim motivom, po vodstvu Svetega Duha, ki je v nas novorojenih. To so dela, v Bogu storjena, dela, ki so del Božje vizije za narod.

... kdor pa dela resnico, hodi k luči, da se razodenejo dela njegova, ker so v Bogu storjena. (Jn 3,21)

Ta dela gredo za nami, ker so v Bogu storjena.

In slišal sem glas z neba, rekoč: Piši: Blagor mrtvim, ki umrjejo v Gospodu od sedaj. Da, pravi Duh, odpočijejo se naj od trudov svojih, zakaj njih dela gredo za njimi. (Raz 14,13)

Večnost je Bog položil človeku v srce. Vsak človek je večn. Vendar samo novorojeni ljudje, oprani v Jezusovi krvi, imamo večno življenje, imamo odnos z živim Bogom, ki prebiva v nas.

On je vse storil, da je lepo ob svojem času; tudi večnost jim je položil v srce, samo da ne more človek doumeti dela, ki ga je Bog napravil, od začetka do konca. (Prd 3,11)

Človek ne more od začetka do konca razumeti tega dela, ki ga je Bog napravil v človekovem večnem duhu. Ne more doumeti te večnosti.

Večnost je torej Bog položil vsakemu v srce. JHVH je storil vse, da je lepo ob svojem času. Reformacija poslednjih dni je preprosto načrtovana od Boga, še preden je bil svet, ob svojem času pa se bo razodela po tistih, ki ga poslušajo in izpolnjujejo njegovo voljo. Večnost. V odnosu z večnim Svetim Duhom, ki prebiva v tvojem duhu, v tebi, imaš osebni odnos z osebo, ki bo s tabo za vedno. Imaš stik z njim, ki vse dela za večnost.

Spoznal sem, da bode vse, kar Bog dela, za večno: nič se temu ne more prideti, nič od tega vzeti; in Bog je to storil, da se ga boje. (Prd 3,14)

Tudi načrt Boga za narod je pripravljen še pred začetkom sveta in je narejen in pripravljen, da ima večni učinek, je za večnost.

Vse, kar dela Bog, je za večnost. Njegov načrt je za večnost. Dela, ki jih je še pred začetkom sveta pripravil za nas, da živimo v njih, so za večnost. Temu ni možno nič dodati, nič odvzeti. Reformacija poslednjih dni, pripravljena od Boga še pred začetkom sveta, je za večnost. Čez milijon let. Jezus nam je dal večno življenje.

To je povedal Jezus ter povzdigne oči k nebu in reče: Oče, ura je prišla; oslavi Sina svojega, da tudi Sin tvoj tebe oslavi; kakor si mu dal oblast nad vsem človeštvom, da dá večno življenje vsem, ki si mu jih dal. Večno življenje je pa to, da spoznajo tebe, edinega resničnega Boga, in katerega si poslal, Jezusa Kristusa. (Jn 17,1–3)

Jezus razloži, da je večno življenje odnos z živim Bogom, je to, da spoznaš in poznaš večnega Boga. Večno življenje je odnos z večnim Bogom, Svetim Duhom, ki prebiva v tebi in bo prebival za vedno.

Novorojeni človek bi moral razmišljati tako, da dela stvari, ki bodo pomembne, ki bodo ostale še čez milijon let. Ko bo čez milijon let v novem duhovnem večnem telesu, bodo stvari, narejene zdaj, pomembne in imele učinek takrat, čez milijon let. To pa stvari, dejanja Boga, Božja volja, kajti Bog dela vse za večnost, tudi čez milijon let. Jezusovo delo na križu je za večnost. Vse, kar je naredil, je za večnost, ker je bila vse popolna Božja volja, kar je Jezus naredil. To, da si novorojen, je za večnost. Za čez milijon let. Za čez milijonkrat milijon let.

Te stvari, narejene zdaj, pripravljene od Boga še pred ustanovitvijo sveta. To so dejanja, pripravljena še pred začetkom sveta, da živimo v njih zdaj in so za večnost. Tudi strategije, načrti, plani, taktike za izvajanje teh del, katere nam razodeva Sveti Duh, so za večnost, pripravljene so bile še pred začetkom sveta. Tudi načrt Boga za narod je pripravljen še pred začetkom sveta in je narejen in pripravljen, da ima večni učinek, je za večnost. To so dela, ki ne zgorijo pred Maziljenčevim sodnim prestolom.

Ostalo pa je nečimurnost, ničevost, brez pomena za večnost. Salomon pride do tega zaključka. Vse je poskusil in preizkusil, prišel pa je do zaključka, kaj je edino pomembno – Boga se boj, tj. globoko spoštuj in slavi ter izpolnjuj njegove zapovedi. Delaj njegovo voljo, njegova dela, kajti on privede vsako delo na sodbo.

Poslušajmo konec vse propovedi: Boga se boj in zapovedi njegove izpolnjuj, kajti to je vsa dolžnost človekova. Zakaj Bog privede vsako delo, bodisi dobro ali hudo, na sodbo o vsem skritem. (Prd 12,13–14)

Dela novorojenih bodo sojena pred Maziljenčevim sodni stolom, pred katerim se moramo pokazati vsi novorojeni.

Zato si tudi prizadevamo, bodisi da stanujemo v telesu ali da se selimo, da smo njemu po volji. Zakaj vsi se moramo pokaza-

ti pred sodnim stolom Kristusovim, da prejme vsak po tem, kar je storil v telesu, bodisi dobro ali hudo. (2 Kor 5,9–10)

Dela duhovno mrtvih, ki so zavrgli ljubezen resnice, da bi se rešili, bodo sojena pred velikim belim prestolom – takrat bodo v ognjeno jezero vrženi vsi, ki niso zapisani v knjigi življenja.

Smisel življenja je izpolnjevati Božjo voljo, delati ta dela, pripravljena od Boga še pred ustanovitvijo sveta ...

In videl sem bel prestol, velik, in sedečega na njem, ki mu je izpred obličja bežala zemlja in nebo, in ni se jima našlo mesto. In videl sem mrtve, velike in male, stoječe pred prestolom, in knjige so se odprle; in druga knjiga se je odprla, ki je knjiga življenja. In sojeni so bili mrtvi po tem, kar je bilo pisano v knjigah, po delih svojih. In dalo je morje mrtve, ki so bili v njem, in smrt in smrtna država sta dali mrtve, ki so bili v njiju, in sojeni so bili, vsak po delih svojih. In smrt in smrtna država sta bili vrženi v jezero ognjeno. To je smrt druga, jezero ognjeno. In če koga niso našli zapisanega v knjigi življenja, je bil vržen v jezero ognjeno. (Raz 20,11–15)

Knjiga življenja je Jezusova knjiga.

In ne pride vanje nič nečistega, ne kdor dela gnusobo in laž, samo kateri so zapisani v življenja knjigi Jagnjetovi. (Raz 21,27)

Edini, ki lahko izbriše iz knjige življenja, je Jezus sam.

Kdor premaga, bo tako oblečen v bela oblačila, in nikakor ne izbrišem imena njegovega iz knjige življenja, a pripoznam ime njegovo pred Očetom svojim in pred angeli njegovimi.
(Raz 3,5)

Zato verjamem, da je Jezus, JHVH, tudi edini, ki lahko vpiše v knjigo življenja, s trenutkom, ko se na novo rodiš in ga sprejmeš v srce kot gospodarja in rešitelja.

Torej novorojeni bodo imeli sodbo del pred Maziljenčevim sodnim stolom, kjer se bodo delile nagrade, dela pa bodo preizkušena v ognju. Dela, narejena v Bogu, pripravljena še od začetka sveta, bodo ostala in bodo nagrajena. Tista, ki to niso, bodo zgorela. Rešitev sama pa ni odvisna od del, temveč od vere v Jezusa, to je ali si ali nisi novorojen.

Smisel življenja je izpolnjevati Božjo voljo, delati ta dela, pripravljena od Boga še pred ustanovitvijo sveta, za katera smo bili, torej posameznikov duh, tudi ustvarjeni v Maziljencu.

Njegovo namreč smo delo, ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela, ki jih je Bog naprej pripravil, da živimo v njih.
(Ef 2,10)

Vsak novorojeni človek je popolnoma zmožen narediti ta dela, ki jih je Bog pripravil še pred začetkom sveta, ta dela, ki bodo ostala za večnost.

Tako zaupanje pa imamo po Kristusu do Boga: Ne da bi bili zmožni, sami po sebi misliti kaj kakor sami iz sebe, temuč naša zmožnost je od Boga, ki nas je storil tudi zmožne, da smo služabniki nove zaveze, ne črke, ampak Duha; kajti črka ubija, a Duh oživlja. (2 Kor 3,4-6)

To pa velja tudi za narod. Vizija Boga za narod je za večnost. Če jo bo narod izpolnil, bo to za večnost, bo to ostalo za večnost.

SEDEM SKUPNOSTI RAZODETJA

Bog ima torej načrt za narod. Ko ti Bog Šesti skupnosti Razodetja Jezus pravi, da ima majhno moč.

Vem za dela tvoja. Glej, postavil sem pred teboj vrata odprta, in nihče jih ne more zapreti, ker majhno imaš moč, in ohranil si besedo mojo in nisi zatajil imena mojega. (Raz 3,8)

Šesta skupnost razodetja je ta, v kateri je najbolj izražen plamen, tok Svetega Duha za obnovev spoznanj o duhovnih darilih in službah. Menim, da je sedem Božjih duhov sedem delovanj osebe Svetega Duha. Skupnosti Razodetja so zlati svečniki, sredi katerih stoji Jezus, ki je center, središče vseh skupnosti Razodetja.

BOŽJE SANJE

In obrnil sem se, da bi videl glas, ki je govoril z menoj; in obrnivši se, sem videl sedem svečnikov zlatih in sredi svečnikov podobnega sinu človečjemu, oblečenega v obleko do tal in opasanega na prsih z zlatim pasom. (Raz 1,12–13)

Vsaka skupnost Razodetja ima svojega angela.

Zapiši torej, kar si videl in kar je in kar se ima zgoditi potem, skrivnost sedmerih zvezd, ki si jih videl v desnici moji, in sedmero svečnikov zlatih. Sedmere zvezde so angeli sedmerih cerkva, in sedmeri svečniki so sedmere cerkve. (Raz 1,19–20)

Milost in mir prihaja od Očeta, od Jezusa in od sedmerih Božjih Duhov, sedmerih delovanj Svetega Duha, do vseh sedmih skupnosti Razodetja.

Janez sedmerim cerkvam, ki so v Aziji: Milost vam in mir od njega, ki je in ki je bil in ki prihaja, in od sedmerih Duhov, ki so pred prestolom njegovim, in od Jezusa Kristusa, ki je zvesta priča, prvorojenec izmed mrtvih in poglavar kraljev zemlje. (Raz 1,4–5)

V vse obdobje vseh skupnosti Razodetja milost in mir od Očeta, Sina in Svetega Duha. Vse dokler ne bomo vzeti njemu nasproti v zrak v novem, duhovnem telesu. Jezus je prvorojenec izmed mrtvih, je prvi, ki je dobil novo, duhovno, neminljivo telo, kakršno bomo dobili tudi mi. Zato je prvorojenec, je prvi, ker sledijo še drugi, to smo mi, novorojeni. Jezus je poglavar kraljev zemlje. Ali to pomeni poglavar vseh kraljev, poglavarjev v človeški hierarhiji tega sveta? Nikakor ne. Kralji zemlje so tisti, ki bodo kraljevali z njim na vekov veke. To pa smo novorojeni, ki smo sprejeli njega, ljubezen resnice, da smo rešeni, novorojeni v duhu. Jezus je kralj vseh kraljev in gospodar vseh gospodarjev. Kralj katerih kraljev? Nas novorojenih, ki bomo kraljevali z njim na vekov veke. Gospodar katerih gospodarjev? Nas, ki bomo z njim gospodovali na vekov veke.

In noči ne bode več, in potreba jim ni svetilnice in luči solnčne, ker jim bo svetil Gospod, Bog; in kraljevali bodo na vekov veke. (Raz 22,5)

On nas je odkupil z lastno krvjo, s katero nas je očistil vseh grehov in on nas je tudi naredil za kralje zemlje. Vsak novorojeni, ko je očiščen grehov, tj. ko sprejme Jezusa v srce in Bog na novo ustvari njegovega duha, je tudi kralj zemlje. Bog te je naredil za kralja zemlje, ko so bili tvoji grehi oprani v njegovi lastni krvi, ki je tekla po križu in si se na novo rodil. Vsak novorojeni je kralj in vsak novorojeni je duhovnik. Jezus ga je naredil za kralja in Jezus ga je naredil za duhovnika. Za kralja in duhovnika te ne naredi človek, temveč Bog, ko te na novo rodi, to je tvojega duha, skritega človeka srca. Kralj, ker boš kraljeval z Jezusom na vekov veke. Duhovnik, ker Sveti Duh prebiva v tebi.

Njemu, ki nas ljubi in nas je omil grehov naših v krvi svoji in nas je storil v kraljestvo in za duhovnike Bogu in Očetu svojemu, njemu slava in moč na vekov veke! Amen. (Raz 1,5-6)

Vsak novorojeni človek je kralj in je duhovnik hkrati. Je kraljevski duhovnik.

Vi pa ste rod izvoljeni, kraljevsko duhovništvo, svet narod, ljudstvo Bogu za last ... (1Pet 2,9)

Kraljevsko duhovništvo ni iz del ali od človeka, temveč je delo Boga po njegovi, z naše strani popolnoma nezasluženi milosti. On nas je na novo rodil in nas naredil za kralje in duhovnike. Da je lahko to naredil, je moral plačati neizmerno ceno, odkupil nas je s predragoceno krvjo Jagnjeta brez hibe in brez madeža, njega, čigar ime pomeni JHVH, Bog, je rešitev.

Poleg tega, da je vsak novorojeni človek kraljevski duhovnik, je tudi del svetega naroda, ki je lastnina Boga. Svet narod je Jezusovo telo. V Jezusu ni ne Grka ne Juda, temveč smo vsi novorojeni eden v Jezusu

BOŽJE SANJE

Maziljencu, en narod, svet narod Bogu, ki je lastnina Boga. Ta resnica je tudi zdravilo za zamere in rane med narodi.

Ni tu Juda, ne Grka, ni tu sužnja, ne svobodnega, ni tu moškega, ne ženske: zakaj vi vsi ste eden v Kristusu Jezusu. (Gal 3,28)

V maziljencu Jezusu ni ne Slovenca, ne Hrvata, ne Srba, ne Bosanca, temveč vsi smo eden v Maziljencu. V Maziljencu je odpuščanje, je ljubezen med narodi tega sveta.

V naravnem je torej tudi različnost Božjega načrta za narode, vsak narod ima svoj načrt od Boga v okviru ogromnega načrta za človeštvo, kakor ima tudi vsak posameznik svoje mesto v načrtu za narod.

... kjer ni Grka in Juda, obreze in neobreze, tujca, Scita [T. j. surov divjak.], hlapca, svobodnega, marveč vse in v vseh Kristus. (Kol 3,11)

Samo en narod je v Maziljencu. Svet narod, Bogu za last. Domovina tega naroda pa je v nebesih.

Kajti naša domovna država je v nebesih, odkoder tudi pričakujemo Zveličarja, Gospoda Jezusa Kristusa, ki preobrazi telo ponižanja našega, da bode podobno telesu slave njegove, po moči, s katero si more tudi vse podvreči. (Fil 3,21)

Naša domovina je v nebesih, odkoder pričakujemo rešitelja, našega gospodarja Jezusa Maziljenca. Takrat, ko pride po nas novorojene, bo preobrazil telo našega ponižanja, naše fizično telo, da bo podobno telesu njegove slave, to je, bo podobno njegovemu sedanjemu duhovnemu telesu, v katerem je vstal kot prvorojeni izmed mrtvih, da bi bil v vsem prvi.

In on je glava telesa, cerkve; on, ki je začetek, prvorojenec izmed mrtvih, da bi bil on v vsem prvi. (Kol 1,18)

Čeprav torej ni ne Grka ne Juda v Maziljencu, prav tako ni ne hlapca, ne svobodnega, temveč vse in v vseh Maziljenec, vsi novorojeni smo en narod, svet narod, lastnina Boga, pa je v naravnem svetu še vedno razlika med recimo sužnjem in svobodnim. Tako je vsak novorojeni, čeprav del enega svetega Božjega naroda, še vedno del zemeljskega naroda. Božja vizija in namen narodov pa se med sabo razlikuje za vsak narod, vsaka posebej je čudovita, ker je Bog čudovit.

Čeprav je torej v Maziljencu samo en svet narod, pa je v naravnem še vedno različnost narodov, tako kot se v naravnem razlikuje suženj od svobodnega, čeprav sta oba v Maziljencu. V naravnem je torej tudi različnost Božjega načrta za narode, vsak narod ima svoj načrt od Boga v okviru ogromnega načrta za človeštvo, kakor ima tudi vsak posameznik svoje mesto v načrtu za narod.

Če danes pogledamo, ima šesta skupnost Razodetja resnično majhno moč. Žal. Z vidika narodov je majhna moč. Z vidika zavzetja naroda, narediti narod za učenca Jezusa, je majhna moč. Majhen vpliv. Majhna moč šeste skupnosti v narodu.

Vendar prihaja sprememba. Velika sprememba. Prihaja reformacija poslednjih dni, iz katere bo izšla sedma skupnost Razodetja.

Osebo menim, da je možno, da ima vsak ta svečnik, sedem vej in oljenk, na katerih gori sedem plamenov, sedem Božjih duhov, to je sedem delovanj Svetega Duha. Ker v vsaki skupnosti Razodetja, v vsaki sezoni, deluje vseh sedem delovanj Svetega Duha, le v posamezni sezoni je posamezno delovanje najbolj izraženo, ta plamen najbolj gori na sedemkrakem svečniku, to je oljenki. V vsaki skupnosti Razodetja

torej teče sedem delovanj Svetega Duha. V templju je bil sedemvejni svečnik. Vsaka skupnost Razodetja je svečnik, v resnici oljenka, ker takrat sveč še ni bilo. V oljenki pa gori olje, olje Svetega Duha. Mi pa smo tempelj Svetega Duha. V nas gori vseh sedem delovanj, olj Svetega Duha. Okoli Jezusa je sedem svečnikov, v vsaki gori sedem delovanj Svetega Duha, sedem Božjih Duhov. Vendar je v vsaki skupnosti izražen eden, po katerem je skupnost prepoznavna:

Prva skupnost – začetek, pionirstvo, preboj, moči (to je pravi prevod za čudeže), znamenja

Druga skupnost – žrtvovanje za Jezusa, do smrti

Tretja skupnost – vladavina v tem svetu

Četrta skupnost – dela

Peta skupnost – pravični bo živel iz vere, temelj na Božji besedi – pisano je. Prva knjiga, Gutenbergova biblija, natisnjena tam 60 do 70 let pred Luthrom. Tehnološki napredek je omogočil, da je bila pisana Božja beseda dostopna veliko bolj kot prej.

Šesta skupnost – lakota za realnostjo Boga, razodetje, spoznanje Boga, duhovna darila, službe

Sedma skupnost – materialna prosperiteta (še ni nastopila)

Narod se mora sam odločiti,
da postane Jezusov učenec in da
bo izpolnjeval njegovo voljo.

Vsaka skupnost Razodetja ima vseh sedem delovanj Svetega Duha. Je pa pri vsaki posebej izražen eden od sedmih Božjih Duhov Razodetja, eno izmed delovanj Svetega Duha. Sedem Božjih duhov Razodetja je tudi sedem očeš Jagnjeta.

Sedmi duhovi so poslani po vsej zemlji, delujejo po vsej zemlji.

In videl sem sredi prestola in četrterih živali in sredi starejšin Jagnje stoječe, kakor zaklano, ki je imelo sedem rogov in oces sedem, katera so sedmeri Duhovi Božji, poslani na vso zemljo. (Raz 5,6)

Jezus ni mala ovčka in je jagnje simbolično, ker je jagnje, žrtvovano, to je namenjeno za žrtev še pred začetkom sveta. Tako kot je Bog za nas še pred ustanovitvijo sveta pripravil za nas dela, da živimo v njih, tako je tudi za Jezusa bilo pripravljeno še pred ustanovitvijo sveta veliko delo, da plača za naše prestopke s svojo krvjo.

In molili jo bodo vsi, ki prebivajo na zemlji, vsak, čigar ime ni zapisano v knjigi življenja Jagnjeta zaklanega od ustanovitve sveta. (Raz 13,8)

Oh Božje Jagnje, zaklano od ustanovitve, še pred ustanovitvijo sveta ... Pripravljeno še preden je bil svet ...

Dela Jezusa, žrtev, katero je moral plačati, so bila pripravljena še pred ustanovitvijo sveta. Vendar se je moral s svobodno voljo odločiti za njih. Zato agonija v Getsemanskem vrtu.

Z nami ni nič drugače. Dobra dela, popolna Božja volja, so pripravljena še pred ustanovitvijo sveta, da živimo v njih. Tudi ustvarjeni smo v Maziljencu Jezusu, to je ustvarjen je duh človeka, za ta dobra dela. Vendar se moramo s svobodno voljo odločiti, da bomo živeli v njih. Ne zgodi se avtomatsko, temveč sodelovanje človeka in Boga. Čeprav je Bog pripravil dobra dela, da živimo v njih, to je Božji načrt za posameznika, za narod, pa se mora posameznik odločiti, da se zgodi Božja volja v njegovem življenju in ne posameznikova volja. Tako kot se je moral Jezus odločiti, naj se zgodi Očetova volja, ne Jezusova. Isto pa velja za narod. Narod se mora sam odločiti, da postane Jezusov učenec in da bo izpolnjeval njegovo voljo.

Tu pa je opisan prihod Jezusa na belem konju na svetlih oblakih Božje slave, ko pride tlačiti tlačilnico vina srda Boga in nebeške vojske, to smo mi, z njim.

Glej, prihaja z oblaki; in videlo ga bo vsako oko in tisti, ki so ga prebodli, in žalovali bodo nad njim vsi rodovi zemlje. Gotovo, amen. (Raz 1,7)

Če bodo vsi rodovi zemlje žalovali nad njim ko ga bo videlo vsako oko, to ne bo takrat, ko bomo vzeti v duhovnem telesu v nebesa. Videli ga bodo in žalovali bodo tisti, ki niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili in ki bodo podlegli veliki prevari. Ta preroška beseda, preblisk Svetega Duha in vpogled v prihodnost se bo zgodil takrat, ko pride Jezus nazaj na belem konju. Milostno leto JHVH-ja bo končano in nastopil bo ta dan maščevanja našega Boga.

... da oklicujem milostno leto GOSPODOVO in dan maščevanja Boga našega ... (Iza 61,2)

Iz četrte skupnosti Razodetja, to je katoliške in pravoslavne skupnosti, je izšla peta skupnost Razodetja, to je skupnost, ki temelji na reformaciji. Luther je bil namreč katolik. Tako se bo tudi druga reformacija, ki je uvod v sedmo skupnost Razodetja, začela iz šeste skupnosti, v katere obdobju se nahajamo zdaj. Poleg šeste skupnosti Razodetja vzporedno v sedanjem času obstajata še četrta in peta skupnost Razodetja, ki bodo vse ostale do Jezusovega prihoda. Pisma prvim trem skupnostim imajo namreč drugačno zaporedje v zadnjem delu pisma, ko Sveti Duh pravi, kdor ima ušesa, naj sliši, kaj Duh govori skupnostim. Zadnje štiri skupnosti imajo ta del na koncu, prve tri pa na predzadnjem mestu.

Kdor ima uho, naj sliši, kaj govori Duh cerkvam. (Raz 3,22)

Prva reformacija se je formalno začela z dogodkom v fizičnem svetu – Martin Luther je pribil svoje teze na vrata katoliške cerkve. Prepričan sem, da je po preroškem maziljenju Bog že pred tem pričeval, kaj namerava storiti. Preroški prebliski prve reformacije so gotovo označevali, kaj se ima zgoditi. To je namreč Božji princip, da prej oznani po preroškem maziljenju, kaj bo storil.

Kajti Gospod Jehova ne stori ničesar, da bi ne razodel skrivnosti svoje služabnikom svojim, prerokom. (Am 3,7)

Tudi za Jezusa je Sveti Duh po preroškem maziljenju pričeval, da ima priti. Sveti Duh je razodel Simeonu, da bo videl Maziljenca, preden odide v večnost. Simeon je čakal Maziljenca, to je tolažbe Izraela in Sveti Duh je bil nad njim. Sveti Duh je bil v Stari zavezi, pred Jezusovo žrtvijo na križu, izjemno redek, bil je nad preroki, kralji in duhovniki, ne pa seveda v njih, ker cena še ni bila plačana. Simeon je bil pravičen, pravičen po veri v Maziljenca, ki je imel priti. Vsi pred Jezusovim prihodom so bili pravični po veri v njega, ki je imel priti. Mi smo pravični po veri v njega, ki je prišel. Boljšo zavezo imamo v tem, da smo novorojeni v duhu že za časa življenja, ker je Jezus že plačal ceno. Pred Jezusom so morali nenovorojeni čakati v deželi mrtvih, da je Jezus prišel po njih. Simeonu je torej Sveti Duh razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne vidi Maziljenca.

In glej, v Jeruzalemu je bil človek, ki mu je bilo ime Simeon, in ta človek je bil pravičen in pobožen in je čakal tolažbe Izraelove, in sveti Duh je bil nad njim. In sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne zazre Kristusa Gospodovega. (Lk 2,26)

Po Duhu, to je po vodstvu Svetega Duha, je Simeon prišel v tempelj in Sveti Duh mu je pokazal, kdo je Maziljenec. Ko vzdigne Jezusa, še prerokuje v preroškem maziljenju.

In pride po Duhu v tempelj. In ko prineso starši otroka Jezusa v tempelj, da opravita zanj po šegi postave, ga vzame tudi on v naročje svoje in hvali Boga in reče: Sedaj odpuščaš hlapca svojega, Gospod, po besedi svoji v miru, ker so videle oči moje zveličanje tvoje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh narodov, luč v razsvetljenje poganov in v slavo ljudstva tvojega Izraela. (Lk 2,27-32)

Prav tako Simeon prerokuje tudi Mariji. Na Simeonu je bilo preroško maziljenje, ki mu je razodevalo o tem, kaj se dogaja in kaj se ima zgoditi.

In njegov oče in mati njegova se čudita temu, kar se je govorilo o njem. In blagoslovi ju Simeon in reče Mariji, materi njegovi: Glej, ta je postavljen v padec in v vstajenje mnogim v Izraelu in za znamenje, kateremu se bo nasprotovalo (a tebi sami presune meč dušo), da se razodenejo misli iz mnogih src. (Lk 2,27–35)

Prva reformacija je rodila peto skupnost Razodetja, ki obstaja še danes in bo obstajala vse do Jezusovega prihoda. Druga reformacija, reformacija poslednjih dni, pa bo rodila sedmo skupnost Razodetja.

Preroštva pa so slišali tudi drugi. Prerokinja Ana, recimo. Ta je potem tudi govorila o Maziljencu vsem, ki so čakali odrešitve Jeruzalema, to je Maziljenca.

In bila je tu prorokinja Ana, hči Fanuelova, iz Aserjevega rodu. Ta je čakala visoko starost: ko je bila živela z možem sedem let po devištvu svojem, je bila zdaj vdova okoli štiriinosemdesetih let. Ona ni odhajala od templja in je s postom in z molitvami služila Bogu noč in dan. In ta pristopi ravno tisto uro, in je hvalila Gospoda in govorila o njem vsem, ki so čakali odrešitve Jeruzalema. (Luk 2,25–38)

Maziljenčev prihod je bil oznanjen mnogim, še pred rojstvom, ob rojstvu, pa po rojstvu, in Janez Krstnik in preko Janeza Krstnika mnogi, mnogi so vedeli, da bo Maziljenec prišel kmalu (recimo Simeonu, da bo še za časa Simeonovega življenja) in da je prišel. Sveti Duh pričuje. Jezus sam pa je začetek prve skupnosti Razodetja. Skupnosti Razodetja, ta čas med koncem 69. tedna Daniela, ki je križanje Jezusa, in začetkom 70. tedna, ko se začne velika stiska, je bila skrivnost Boga, skrita prejšnjim rodovom. Imeli so določene preroške besede o tem obdobju poganov, vendar je niso razumeli. To skrivnost je po malem razodel Jezus, pa Sveti Duh piscem pisem Nove zaveze, v polnosti pa jo je Bog razodel Janezu, ko mu je pokazal, kaj se ima kmalu zgoditi.

Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da pokaže hlapcem svojim, kaj se ima skoraj zgoditi; in je poslal angela svojega in po njem to v znamenjih oznanil hlapcu svojemu Janezu ... (Raz 1,1)

Ta princip Boga, da vnaprej oznani po preroškem maziljenju, kaj prihaja, je deloval tudi pred prvo reformacijo. Prav tako pa deluje tudi pred drugo reformacijo, reformacijo poslednjih dni.

Danes lahko vsak sam preveri v pisani Božji besedi sedem skupnosti Razodetja. Bolj dostopna kot danes, ni bila pisana Božja beseda še nikoli. Pravzaprav vsakdo lahko preveri prvih šest skupnosti, saj je zgodovina dokaj znana.

Za sedmo skupnost mi je Sveti Duh jasno pričeval, kar sem tudi prerokoval na srečanju skupnosti. Namreč, takšna materialna prosperiteta, kot je opisana v sedmi skupnosti Razodetja, da bi skupnost Jezusa bila bogata, da bi obogatela in to tako zelo, da ne bi nič potrebovala, se še nikoli ni zgodila. Niti v zgodovini od Jezusovega vstajenja od mrtvih do danes. To se enostavno še ni zgodilo. To pa mi je pričeval tudi Sveti Duh in to sem prerokoval. Če se to še ni zgodilo in je napisano, da se bo, pa pomeni, da se sedma skupnost Razodetja še ni pričela. Takšne skupnosti, ki bi obogatela in bila tako bogata, da ne bi ničesar potrebovala, na svetu v letu 2015 ni. Vendar je pisano, da bo prišla. Ker sedma skupnost do leta 2015 še ni nastopila, Jezus še ne bo prišel po nas.

BOŽJE SANJE

Prva reformacija je rodila peto skupnost Razodetja, ki obstaja še danes in bo obstajala vse do Jezusovega prihoda. Druga reformacija, reformacija poslednjih dni, pa bo rodila sedmo skupnost Razodetja.

Prva reformacija je temeljila na dveh temeljih, spoznanju, da si Božja pravičnost po veri v Jezusa brez del in na pisani Božji besedi. Tudi v drugi reformaciji sta Božja pravičnost po veri in pisana Božja beseda temelj, na katerem se gradi vizija Boga za narod, katera bo zagorela v narodu.

POSLEDNJA SLAVA TE HIŠE BO VEČJA, KAKOR PRVA

Če se vrnemo nazaj na prvo reformacijo, ki je temeljila na razumevanju, da bo pravični živel iz vere, ne iz del, in pa na pisani Božji besedi, je značilna karakteristika druge reformacije, da bo njena slava, slava druge hiše, večja kot slava prve hiše. Slava sedme skupnosti Razodetja, izhajajoče iz druge reformacije, bo večja, kot slava pete skupnosti Razodetja.

Prerok Hagaj je prerokoval Zerubabelu, ki je vodil Izraelce nazaj v izgradnjo templja Božjega mesta, Jeruzalema skladno z ukazom kralja Cira.

Toda Zerubabel in Jesua in drugi poglavarji Izraelovih očetov in jim reko: Ne spodobi se vam, da z nami zidate hišo na-

BOŽJE SANJE

šemu Bogu, temuč mi sami hočemo zidati GOSPODU, Bogu Izraelovemu, kakor nam je zapovedal kralj Cir, kralj Perzije! (Ezr 4,3)

Prerokba Hagaja se glasi takole:

Sedmi mesec, edenindvajseti dan meseca, je prišla beseda GOSPODOVA po proroku Hagaju, in je rekel: Govóri Zerubabelu, sinu Sealtielovemu, deželnemu oblastniku na Judovem, in Jozuetu, sinu Jozadakovemu, velikemu duhovniku, in ostanku ljudstva ter véli: Kdo je med vami ostal, ki je videl to hišo v prvi slavi njeni? in kakšno jo vidite sedaj? Ni li prav kakor nič v očeh vaših? Sedaj pa bodi močan, o Zerubabel, govori GOSPOD, in bodi krepak, o Jozue, sin Jozadakov, veliki duhovnik! in bodi močno, vse ljudstvo dežele, govori GOSPOD, in delajte! Kajti jaz sem z vami, govori GOSPOD nad vojskami. Beseda, ki sem se ž njo vam zavezal, ko ste šli iz Egipta, velja in duh moj ostane med vami; ne bojte se! (Hag 2,1-5)

Izraelci so šli skladno z ukazom Cira nazaj pozidati tempelj in Božje mesto, Jeruzalem. Sveti Duh jih je okrepčal, v nadaljevanju pa jim je dal naslednjo prerokbo, ki se do sedaj še ni izpolnila v zgodovini Izraela in človeštva.

Kajti tako pravi GOSPOD nad vojskami: Še enkrat, malo časa še, pa potresem nebo in zemljo in morje in suhoto; in potresem vse poganske narode, in pridejo dragocenosti vseh narodov, in to hišo napolnim s slavo, pravi GOSPOD nad vojskami. Moje je srebro in moje je zlato, govori GOSPOD nad vojskami. Poslednja slava te hiše bode večja nego prva, pravi GOSPOD nad vojskami; in na tem kraju dam mir, govori GOSPOD nad vojskami. (Hag 2,6-9)

Vemo, da Stara zaveza nosi slike prihodnjih realnosti, prihodnjih reči.

Ukaz kralja Cira in vrnitev Izraelcev nazaj vemo, da je slika tega, kar se je imelo zgoditi. Izraelci pa so dobili tudi preroško besedo za nek drug čas, ki se še ni zgodil in ki verjamem, da se bo zgodil po delovanju Cirovega maziljenja čez reformacijo poslednjih dni. Bog bo po reformaciji poslednjih dni potresel vse poganske narode in dragocenosti teh narodov bodo prišle v njegovo hišo, to je last njegovega telesa. Bog bo s svojo slavo napolnil njegovo telo. Zraven Sveti Duh še pove, da je srebro njegovo, od živega Boga, in zlato je tudi od njega, v njegovi lasti, lasti JHVH-ja nad vojskami. V tem času se bo zgodil prenos dragocenosti naroda v last njegovega telesa, da se izpolni njegova vizija za narode. Poslednja slava, to je slava druge reformacije, bo večja, kot slava začetkov, slava prve reformacije. Slava sedme skupnosti Razodetja bo večja od slave prejšnjih skupnosti. Materialna komponenta Cirovega maziljenja je lepo razvidna v tem preroštvu. Ni drugega časa v pisani besedi, kamor bi lahko spadalo to preroštvu. V tisočletnem kraljestvu Jezusa na zemlji to nima smisla in tudi ni pisano, še manj na novi zemlji.

Kar nekajkrat mi je Sveti Duh pričeval iz Hagaja, da je srebro in zlato njegovo in me spomnil na to besedo. S Cirovim maziljenjem pa se še dodatno vse potrjuje iz pisane besede.

Namreč, kakor je Zerubabel po Cirovem ukazu šel z Izraelom zgraditi Božje mesto in tempelj, bo po enakem vzorcu Jezusovo telo po Cirovem maziljenju izvedlo zgraditev Božjega mesta kot simbol v naravnem, čigar začetek je ta mali prostor. Slava te druge reformacije pa bo večja od prve reformacije. Jezusovo telo bo po Cirovem maziljenju manifestacija besede, da je srebro in zlato od Boga, to je prejeto v oskrbovanje in uporabljeno v njegov namen. To bo slava sedme skupnosti razodetja, katere značilnost je materialna prosperiteta. To bo izvedeno po Božjem vodstvu in modrosti, po zdravem razumu in delujočih poslovnih principih.

Ta prerokba iz Hagaja torej govori o sedmi skupnosti Razodetja, ki bo izšla iz reformacije poslednjih dni. Cirovo maziljenje pa je maziljenje reformacije poslednjih dni.

IME NAJ MU BO ... ALEKSANDER

Večkrat v pisani Božji besedi je Bog uporabil življenje preroka kot živo sliko preroštva. Na primer, preroku Ozeju je Bog rekel, naj se poroči z nečistnico, to je prostitutko.

Beseda GOSPODOVA, ki je prišla Ozeu, sinu Beerijeveemu, v dneh Uzija, Jotama, Ahaza in Ezekija, kraljev Judovih, in v dneh Jeroboama, sina Joasa, kralja Izraelovega. Ko je GOSPOD vprvič govoril po Ozeu, mu je rekel: Pojdi, vzemi si ženo nečistnico in otroke, rojene iz nečistosti; kajti dežela nesramno nečistuje, ne hoteč hoditi za GOSPODOM. Šel je torej in vzel Gomero, hči Diblaimovo ... (Oz 1,1-3)

Precej divje, precej radikalno, da ti Bog prvič govori in reče, da se poroči s prostitutko, ki je tudi zgleda že imela otroke od prej. Kako košer, kako skladno s staro zavezo! Bog pač ni religiozen. Predstavlja si šok, ko je Ozej to naredil, kako so ga morali čudno gledati, kako so morali biti šokirani! Pa jim je lahko lepo povedal, da mu je Gospodar govoril, naj to naredi, ker dežela nesramno nečistuje, ker noče hoditi za JHVH-jem. Huh! Ozej je bil totalno radikalen v poslušnosti Bogu. Njegovo življenje je bilo živo preroštvo, saj je bil poročen s prostitutko, kot Bog z nezvestim Izraelom! Pomembno je, da je Bog dal preroku Ozeju po preroškem maziljenju tudi razlago te slike njegovega življenja, tako da je razumel pomen tega, naj se poroči s prostitutko.

Nato je Ozejeva žena – prostitutka spočela in rodila sina. Nato Bog reče Ozeju, kako naj da ime njegovemu sinu.

... in spočela je in mu rodila sina. In GOSPOD mu veli: Daj mu ime Jezreel; zakaj še malo časa, in maščeval bom kri, prelito v Jezreelu, nad hišo Jehujevo in storim konec kraljestvu Izraelovemu. In zgodi se tisti dan, da starem lok Izraelov v dolini Jezreelski. (Oz 1,3–5)

Ko je Ozejeva žena rodila sina, mu je Bog rekel, naj mu da ime Jezrel in zraven mu da še preroški namen, pomen in razlago tega imena. »Daj mu ime Jezreel, zakaj ...: »Prerok je imel preroštvo, to je bilo preroško ime, ki je stalno spominjalo Ozeja, kaj to pomeni. Zraven je lahko še komu povedal, kako je Bog dal ime otroku in kaj to pomeni.

Ozejeva žena je spet spočela in tokrat rodila hčerko. In spet, takoj po rojstvu mu Bog reče, kako naj ji da ime in spet preroku razloži, zakaj tako ime in spet je bilo to preroštvo, kaj je načrt Boga, kaj se ima zgoditi. Ime njegovega drugega otroka je bilo spet preroško, imelo je preroški pomen in namen.

In zopet je spočela in rodila hčer. In Gospod mu reče: Daj ji ime Lo-ruhama [T. j. Nepomiloščena.]; zakaj ne bom več pomilostil hiše Izraelove, da bi jim kakorkoli odpušchal. Ali hiše Judove se usmilim in jim dam rešitev po GOSPODU, njih

Bogu, in jih ne rešim z lokom, ne z mečem, ne z vojsko, ne s konji in ne z jezdeci. (Oz 1,6-7)

Spet kasneje Ozejeva žena spet spočne in rodi sina. Bog spet reče Ozeju, kako naj da ime sinu, in spet je to preroško ime, ki nosi preroštvo, namen Boga, kaj namerava storiti. To je preroštvo o poganski skupnosti, o vseh, ki smo v Maziljencu. Mi novorojeni smo sinovi mogočnega Boga.

Ko pa je odstavila Lo-ruhamo, je spočela in rodila sina. In Gospod reče: Daj mu ime Lo-ami [T. j. Ne ljudstvo moje.]; zakaj vi niste ljudstvo moje in jaz nočem biti Bog vaš. Vendar bode število sinov Izraelovih enako morskemu pesku, ki se ne more premeriti, ne prešteti; in zgodi se, da se jim na mestu, kjer se jim je reklo: „Niste ljudstvo moje“, poreče: Sinovi ste mogočnega Boga. In zbero se enodušno sinovi Judovi in sinovi Izraelovi in si postavijo edino glavo in pojdejo gori iz dežele; kajti velik bode dan v Jezreelu. (Oz 1,8-11)

Včasih nismo bili ljudstvo Boga, zdaj pa smo sinovi mogočnega Boga v Maziljencu. Sveti Duh je Pavlu razodel, da je to preroška beseda o poganih v Maziljencu.

... ki jih je tudi poklical, namreč nas, ne samo izmed Judov, ampak tudi iz poganov; kakor tudi pri Ozeu pravi: „Imenoval bom nemoje ljudstvo svoje ljudstvo, in neljubico ljubico; in zgodi se, da na mestu, kjer se jim je reklo: Vi niste moje ljudstvo, tam se bodo imenovali sinovi Boga živega“. (Rim 9,24-26)

Ta preroška beseda, ki jo je Sveti Duh dal Ozeju in kasneje razložil Pavlu, je bila prisotna v življenju Ozeja, v obliki žive, hodeče prerokbe – imena Ozejevega sina. Pa ne samo enega otroka, ampak vseh treh.

Vsa tri imena, ki jih jih je Bog dal Ozejevim otrokom, se združijo v prerokbi, katero potem razloži Sveti Duh tudi Pavlu. To je opisano

v celotnem drugem poglavju Ozeja. Omenjeno je tudi nečistovanje Ozejeve žene. Vsa slika Ozejevega življenja, da se je poročil s prostitutko ter vsa tri imena otrok, ki jih poimenoval Bog, se izpolni v preoštvi, ki je opisano v drugem in delno tretjem poglavju Ozeja.

V Maziljencu se zgodi, kar je prerokovano v drugem poglavju Ozeja.

Recite bratom svojim: Ami [T.j. Ljudstvo moje.], in sestram svojim: Ruhama [T.j. Pomiloščena.]. (Oz 2,1)

Ime dečka je imelo preroški pomen. Dostikrat, ko ga je Izaija klical, se je spomnil, kaj njegovo ime pomeni.

Otrokoma je bilo ime Lo-Ami, to je »Ne moje ljudstvo« in Lo-Ruhama, to je »Nepomiloščena«. V drugem poglavju pa pridejo besede milosti, ki se je izpolnila v Maziljencu, tudi za pogane, kot je Sveti Duh pokazal Pavlu. Bratom svojim reči Ami, to je »Ljudstvo moje«. Bratom, ker sinu je bilo ime Lo-Ami. Sestram pa reči Ruhama, to je »Pomiloščena«, Ozejevi hčerki je bilo ime Lo-Ruhama, to je »Nepomiloščena«. Torej velika milost, dopolnjena na križu.

In zaročim se s teboj na vekomaj; in zaročim se s teboj v pravičnosti in v sodbi in v milosti in v usmiljenju, zaročim se, pravim, s teboj v zvestobi, in spoznaš GOSPODA. In zgodi se tisti dan, da odgovorim, pravi GOSPOD: odgovorim nebu, in to odgovori zemlji, in zemlja odgovori žitu in vinu in olju, in ta odgovore Jezreelu [T.j. ki ga seje Bog.]. In zasejem si jo po deželi, in usmilim se Lo-ruhe; in porečem njim, ki niso bili moje ljudstvo: Moje si ljudstvo, in ono poreče: Ti si Bog moj! (Oz 2,19–23)

Tretje otrokovo ime Jezreel, to je »Ki ga seje Bog« nastopi na koncu preroštva, povezano s tem, kar je Bog Pavlu pokazal, da je za pogane v Maziljencu. Vse pa je prežeto s odgovorom in milostjo na nečistost.

Vse Ozejevo življenje, vključno s poroko s prostitutko in kar termi imeni otrok, je preroško znamenje za veliko stvar, rešitev poganov v Maziljencu, kar potem Sveti Duh razodene Pavlu.

Tu tudi vidimo, kako večplastna so preroštva. Nekaj je bilo za tisti čas, ko je še Ozej živel, nekaj pa za precej kasneje. Nekaj konkretnega, manjšega za tisti čas, nekaj ogromnega za človeštvo. Oboje v npr. istem imenu. Zato potrebujemo razlago Svetega Duha, če želimo razumeti preroštva, ki jih je dal.

Življenje preroka Ozeja, poroka s prostitutko in vsa tri imena njegovih otrok so med drugim preroška slika resnice, da smo pogani postali Božje ljudstvo v Maziljencu, ta beseda se torej nanaša na nas, ima direkten vpliv na nas, to je beseda za nas in o nas, ki smo v Maziljencu.

Bog je preroku Ozeju torej rekel, naj da ime otroku, ki je imelo preroški pomen. Zraven je Bog dal preroku razlago tega imena.

Tudi Izaijevemu otroku je Bog dal preroško ime, skupaj s preroštvom.

In GOSPOD mi je rekel: Vzemi si veliko ploščo in nanjo napiši z različnimi črkami: Maher-šalal-šaš-baz [T. j. Plen hiti, rop pride v kratkem.]. In vzel sem si zvesti priči: Urija, duhovnika, in Zeharija, sina Jeberekijevega. In približal sem se prorokinji, in je spočela in rodila sina. Tedaj mi je rekel GOSPOD: Imenuj ga Maher-šalal-šaš-baz. Zakaj preden bo deček znal klicati ‚Oče moj‘ in ‚Mati moja‘, bodo nesli bogastvo iz Damaska in plen iz Samarije v Asirijo pred kraljem asirskim. (Iz 8,1-4)

Izaiji je Bog dal preroško besedo Maher-šalal-šaš-baz, to je v slovenščini »Pleni hiti, rop pride v kratkem« in mu rekel, naj jo zapiše na veliko ploščo. Razlago te besede pa je dobil šele, ko je dobil sina. Takrat mu je Bog rekel, naj da ime sinu Maher-šalal-šaš-baz, to je po slovensko »Pleni hiti, rop pride v kratkem«. Nato mu Bog razloži, da preden bo deček znal govoriti, bodo Asirci oplenili Damask in Samarijo.

Ime dečka je imelo preroški pomen. Dostikrat, ko ga je Izaija klical, se je spomnil, kaj njegovo ime pomeni. To je bilo prerokovanje o sezoni, o času, ki je prihajal ob trenutku prerokovanja, ko bodo Asirci oplenili Damask in Samarijo.

Izaija je imel še drugega otroka s preroškim pomenom, čeprav zanj ne piše eksplicitno, da mu je ime dal Bog.

Tedaj veli GOSPOD Izaiju: Pojdi vendar Abazu naproti, ti in sin tvoj Šear-jašub [T. j. ostanek se povrne.], na konec vodotoka gornjega ribnika, proti potu ob valjalčevi njivi, (Iz 7,3)

Ime Izaijevega drugega sina je bilo Šear-jašub, kar pomeni »ostanek se povrne«. Čeprav ne piše eksplicitno, da je to ime dal Bog, pa ima preroško vsebino. Lahko se nanaša na vrnitev Izraelcev iz Babilona po ukazu Cira, o čemer Izaija je prerokoval.

V pisani Božji besedi je Bog velikokrat dal ime ljudem. Poleg zgoraj naštetih, je Bog dal oz spremenil ime iz Abrama v Abrahama, kar pomeni oče narodov. Abraham je preroško ime, ker mu je Bog v preroškem maziljenju povedal, kaj je njegov načrt.

Jaz sem, glej, zaveza moja je s teboj, in oče bodeš množici narodov. In ne bo se več imenovalo ime tvoje Abram, temuč ime tvoje bodi Abraham [T. j. oče množice.], zakaj za očeta množici narodov sem te postavil. (1 Mz 17,4–5)

V istem obisku Boga, ko je bil Abram star devetindevetdeset let, v istem preroštvu, Bog spremeni ime še Saraji in razloži Abrahamu, da bo od zdaj njeno ime Sara, kar pomeni kneginja. Bog tudi razloži, zakaj pove, da bo dobila sina in da bo mati narodov ter da bodo kralji ljudstev iz nje.

In Bog reče Abrahamu: Za Sarajo pa, ženo tvojo: ne imenuj je Saraje, ampak Sara [T. j. kneginja.] ji bodi ime. Ker blagoslovil jo bom in tudi iz nje ti dam sina; blagoslovil jo

bom, da bode mati narodov, kralji ljudstev bodo iz nje. (1 Mz 17,15-16)

To preroštvo je bilo tako osupljivo, tako izven tega sveta, da je še Abrahama pretreslo, tako da se je zasmeljal in si v srcu rekel, ali se lahko stoletniku rodi otrok in ali se lahko devetdesetletnici rodi otrok? Gotovo bo Izmael ta, o komer govori Bog.

Tedaj pade Abraham na obličje svoje in se zasmeye ter pravi v srcu svojem: Bo li sto let staremu se rodil otrok? in Sara, devetdeset let stara, bo li rodila? In reče Abraham Bogu: O da bi le Izmael živel pred teboj! (1 Mz 17,17-18)

Bog nato natančno pove, da bo Sara, Abrahamova žena, rodila sina. Reče pa mu tudi, naj mu da ime Izak, kar pomeni »on se smeje«.

A Bog veli: Vendar ti pa Sara, žena tvoja, bo rodila sina, in ga imenuj Izaka; in zavezo svojo ustanovim ž njim, da bodi večna zaveza semenu njegovemu za njim. A tudi za Izmaela sem te uslišal: glej, blagoslovil sem ga, in ga storim rodovitnega in ga pomnožim presilno; dvanajst knezov bo rodil, in naredim ga za očeta velikega naroda. Zavezo svojo pa ustanovim z Izakom, ki ti ga bo Sara rodila o ravno tem času ob letu. (1 Mz 17,19-21)

Tudi Izak je torej ime, ki ga je dal Bog, še preden je bil Izak spočet. Bog je spremenil ime Jakob, naj se imenuje Izrael, kar pomeni Božji princ ali borilec z Bogom.

In mu reče: Katero je ime tvoje? On pa reče: Jakob. Nato veli: Ne Jakob se bo imenovalo ime tvoje, ampak Izrael [T.j. borilec z Bogom.]: zakaj boril si se z Bogom in z ljudmi in si zmagal. (1 Mz 32,27-28)

Bog je Bog Abrahama, Izaka in Izraela.

In ko pride čas, da se daruje večerna daritev, pristopi prorok Elija in reče: GOSPOD, Bog Abrahamov, Izakov in Izraelov, daj danes spoznati, da si ti Bog v Izraelu in da sem jaz blapec tvoj in da sem storil vse to po besedi tvoji! (1 Kr 18,36)

Zanimivo je to, da je tako Abrahamu, kot Izaku, kot Izraelu Bog dal ime!

Jezus je preimenoval Simona v Petra, kar pomeni skala. Jakoba in Janeza pa v Boanerges, kar pomeni sinova groma.

In postavi jih dvanajst, da bodo z njim in da jih pošlje propovedovat ter da imajo oblast izganjati zle duhove: Simona, in mu dá ime Peter, in Jakoba, sina Zebedejevega, in Janeza, brata Jakobovega, in da jima ime Boanerges, to je: sinova groma, in Andreja in Filipa in Jerneja in Matevža in Tomaža in Jakoba, sina Alfejevega, in Tadeja in Simona Kananejca in Juda Iskariota, ki ga je tudi izdal. (Mr 3,14–19)

Zanimivo je, da je Jezus dal imena oziroma vzdevke samo trem njegovim apostolom, čeprav jih je poklical dvanajst. Ti trije, ki jim je dal imena oz. vzdevke, so bili v njegovem najožjem krogu in jim je pokazal stvari, ki jih drugim takrat ni.

Samo ti trije in starši umrle deklice so lahko šli notri v sobo, ko jo je obudil iz mrtvih. Jezus je želel s seboj samo Skalo in Sinova groma.

Ko še govori, pridejo od načelnika shodnice, rekoč: Hči tvoja je umrla, čemu še nadleguješ učenika? Jezus pa zasliši to besedo, ko so jo povedali, in reče načelniku shodnice: Ne boj se, le veruj! In ne pusti, da bi ga kdo spremljal, razen Peter in Jakob in Janez, Jakobov brat. (Mr 5,35–37)

Ko je Jezus šel na visoko goro molit, se družiti s Svetim Duhom, je sabo odpeljal samo Skalo in Sinova groma.

In čez šest dni vzame Jezus Petra in Jakoba in Janeza in jih odpelje na visoko goro same posebe; in izpremeni se pred njimi.

In oblačila njegova postanejo bleščeča in zelo bela kakor sneg, kakor jih noben belilec na zemlji ne more ubeliti. In prikaže se jim Elija z Mojzesom, in pogovarjata se z Jezusom. (Mr 9,2-4)

Skala in Sinova groma so imeli odprto vizijo, ki jim je spremenila življenje za vedno. Jezus pa jim je zapovedal, da dokler ne vstane od mrtvih, naj nikomur ne govorijo o tej viziji.

In ko stopajo z gore, jim zapove Jezus, govoreč: Ne povejte nikomur o tej prikazni, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih. (Mt 17,9)

Skala in Sinova groma sta bolj na koncu na stran potegnila Jezusa, zraven pa je nekako smuknil še Skalin brat, Andrej. Vprašali so ga, kdaj se ima vse to, o čemer je prej govoril, zgoditi, to je, kdaj bo tempelj porušen, kar se je kasneje tudi zgodilo l.70. Vprašali so ga nekaj, Jezus pa jim na široko prerokuje o sedemdesetem tednu Daniela.

In ko je šel iz templja, mu reče eden učencev njegovih: Učenik, glej, kakšno kamenje in kakšne stavbe! In Jezus mu reče: Vidiš te velike stavbe? Ne ostane tu kamen na kamenu, ki bi se ne podrl. In ko je sedel na Oljski gori templju nasproti, ga vprašajo posebe Peter in Jakob in Janez in Andrej: Povej nam, kdaj bode to? in kaj bode znamenje, ko se ima vse to dopolniti? Jezus jim pa začne praviti: Varujte se, da vas kdo ne zapelje! (Mr 13,1-5)

Celotno trinasto poglavje Marka Jezus razlaga Skali in Sinovoma groma ter Skalinemu bratu sedemdeseti teden Daniela.

Za nas je ključno to, kar je Jezus takrat povedal tej ožji skupnici:

In med vsemi narodi se mora poprej oznaniti evangelij. (Mr 13,10)

Dobra novica se mora oznaniti med vsemi narodi, preden bomo mi vzeti in se bo začel sedemdeseti teden Daniela. V tem poslednjem času se bo dobra novica oznanjala na nivoju naroda, oznanila se bo narodom, celotnemu narodu.

Sinu groma Janezu je Bog dal Razodetje. Skalo in Sinova groma je Jezus poklical, da ga podpirajo v molitvi v najhujših trenutkih, trenutkih odločitve, naj se zgodi Očetova volja, ne Jezusova.

In pridejo v ograd, ki mu je ime Getsemane, ter veli učencem svojim: Sedite tu dotlej, da pomolim. In vzame Petra in Jakoba in Janeza s seboj. In začne žalovati in trepetati v grozi. In jim reče: Žalostna je duša moja do smrti; ostanite tu in čujte. Ter odide malo dalje in pade na zemljo in moli, naj preide, če je mogoče, ta ura mimo njega, in govori: Aba, Oče! vse je mogoče tebi, vzemi ta kelih od mene, toda ne, kar jaz hočem, ampak kar hočeš ti. (Mar 14,32-36)

Bog je dal Janezu Krstniku ime še preden se je rodil. Janez je izpeljanka iz hebrejskega imena »JHVH je milosten«. Zraven je Zaharija, Janezov oče, dobil še preroštvo o Janezu.

Angel mu pa reče: Ne boj se, Zaharija, kajti uslišana je molitev tvoja, in žena tvoja Elizabeta ti porodi sina, in imenuj ime njegovo Janez. In on ti bo v radost in veselje, in veliko se jih bo radovalo rojstva njegovega. Kajti velik bo pred Gospodom; in vina in močne pijače ne bo pil in s svetim Duhom bo napolnjen že od materinega telesa. In veliko sinov Izraelovih bo izpreobrnil h Gospodu, njih Bogu. Pojde namreč pred njim v duhu in moči Elijevi, da obrne srca očetov k otrokom in nepokorne k razumnosti pravičnih, da postavi Gospodu ljudstvo pripravljeno. (Lk 1,13-17)

Tudi ime, »YHVH je rešitev«, Yeshua, v slovenščino prevedeno kot Jezus, je Bog dal Jezusu. Angel je povedal Jezusovi mami Mariji, kako naj imenuje otroka, ki ni bil še niti spočet.

In glej, spočela boš v telesu in rodila sina, in imenuj ime njegovo Jezus. Ta bode velik in Sin Najvišjega se bo imenoval; in Gospod Bog mu bo dal prestol Davida, očeta njegovega, in kraljeval bo v hiši Jakobovi vekomaj in kraljestvu njegovemu ne bo konca. Marija pa reče angelu: Kako bo to, ko moža ne poznam? In angel odgovori in ji reče: Sveti Duh pride nadte in moč Najvišjega te obsenči; zato se bo Sveto, ki se porodi, imenovalo Sin Božji. (Lk 1,31–35)

Ko smo že pri imenih, bi rad omenil še eno ime. To je ime YHVH. Tudi Izraelci ne vedo, kako se to ime pravilno izgovori. Imena celo ne izgovarjajo, temveč namesto njega preberejo »Adonai« tj. Gospodar. To razlagajo tako, da je samo enkrat letno veliki duhovnik lahko izgovoril to ime.

Bog je dal sam sebi ime, sam sebe je imenoval YHVH. Slovenski prevodi Jahve, Jehova so samo neki približki. V hrebejski pisavi ni samoglasnikov. Ker imena niso izgovarjali, se ne ve, kako se izgovori. Obstajajo različni človeški približki, Jahve, Jehova ... Imenujejo ga tudi tetragramon, kar enostavno pomeni »štiri črke«.

Bog je Mojzesu povedal svoje ime, ko ga je Boga poslal izpeljati Izraelce iz Egipta. Božje ime je YHVH. Kjer je v Chraskovem slovenskem prevodu Svetega pisma z velikim črkami napisano GOSPOD, je v originalu YHVH.

In Mojzes odgovori Bogu: Glej, ko pridem k sinovom Izraelovim in jim porečem: Bog očetov vaših me je poslal k vam, in mi oni reko: Katero je ime njegovo? kaj naj jim povem? In Bog reče Mojzesu: JAZ SEM, KI SEM. In reče: Tako boš rekel sinovom Izraelovim: JAZ SEM me je poslal k vam. In Bog reče dalje Mojzesu: Tako reci sinovom Izraelovim: GOSPOD, Bog očetov vaših, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov, me je poslal k vam. To je moje ime vekomaj in to je spomin moj od roda do roda. (2 Mz 3,13–15)

BOŽJE SANJE

Bog je rekel, da je njegovo ime na vekomaj in od roda do roda, da je njegovo ime YHVH, v tekstu napisano in prevedeno kot GOSPOD. V resnici povsod, kjer piše v tem prevodu GOSPOD, je treba brati YHVH ali s slovenskimi črkami JHVH.

Bog je tudi zapovedal, naj se to ime, njegovo ime, YHVH, ne izgovarja kar tako.

Ne imenuj po nemarnem imena GOSPODA, svojega Boga, zakaj GOSPOD ne pusti brez kazni njega, ki bi imenoval ime njegovo po nemarnem. (2 Mz 20,7)

Ne imenuj po nemarnem imena YHVH. To je ena izmed desetih zapovedi, ki jih je Bog dal Mojzesu.

Zato Izraelci praktično ne vedo, kako se to izgovori. Tudi ko berejo iz pisane Božje besede, YHVH ne izgovarjajo, temveč namesto tega rečejo »Adonai«, to je Gospod, Gospodar. Ne vedo niti, kaj bi to pomenilo. Temu rečejo neizgovorljivo ime Boga.

Na napisu, ki ga je napisal Pilat in ga dal na križ, je bilo napisano »Jezus Nazarečan, kralj Judov« v treh jezikih: hebrejščini, grščini in latinščini.

Napiše pa Pilat tudi napis in ga dene na križ; bilo je pa pisano: JEZUS NAZAREČAN, KRALJ JUDOV. Ta napis je torej bralo mnogo Judov, ker je bil kraj, kjer so Jezusa razpeli, blizu mesta; in bilo je pisano hebrejski, grški, latinski. Reko torej višji duhovniki Judov Pilatu: Ne piši ‚Kralj Judov‘, ampak da je sam rekel ‚Kralj Judov sem‘. Pilat odgovori: Kar sem pisal, sem pisal. (Jn 19,19–22)

Višje duhovnike je nekaj zmotilo, tako da so rekli, naj ne piše »kralj Judov«, temveč da je sam rekel, da je kralj Judov. Pilat pa se ni dal, temveč je rekel, da kar je pisal, je pisal. Kaj je tako zmotilo judovske višje duhovnike?

V hebrejščini bi se napis »Jezus Nazarečan, kralj Judov« glasil takole »Yeshua Ha'Netzeret V'mlech Ha'Yehudim«.

Če vsako besedo prevedemo v slovenščino.

Yeshua = Jezus

Ha'Netzeret = Nazarečan

V'mlech = Kralj

Ha'Yehudim = Judov

Začetnice napisa na križu v hebrejščini so YHVH. V slovenščini so JNKJ.

YHVH pomeni Jezus Nazarečan, kralj Judov. Božje ime, ki si ga je dal Bog sam, je Jezus Nazarečan, kralj Judov.

Ko to vemo, se nekaj pokaže. Bog je dal Jezusu ime. V originalu je to Yeshua, YHVH je rešitev.

Ko enkrat veš, da YHVH pomeni Jezus Nazarečan, kralj Judov, vstaviš to v ime Jezusa, dobiš tole.

Yeshua = YHVH je rešitev

Razdelimo

»Yeshua Ha'Netzeret V'mlech Ha'Yehudim« je rešitev.

Spet razdelimo ime Jezus:

»YHVH je rešitev Ha'Netzeret V'mlech Ha'Yehudim« je rešitev.

Pa spet razdelimo

»Yeshua Ha'Netzeret V'mlech Ha'Yehudim« je rešitev Ha'Netzeret V'mlech Ha'Yehudim« je rešitev.

In tako v neskončnost. Dobimo, da je Yeshua, to je Jezus, neskončnokrat rešitev in je neskončnokrat kralj Judov. Božja rešitev je večna in neskončna. Jezus pa je neskončnokrat Judovski kralj, je za vedno Judovski kralj.

Kdo smo Judje? Niso vsi Izraelci, ki so od Izraela, temveč ti, ki so ga sprejeli za kralja, ti so pravi Izrael, ki so rojeni ne po mesu, temveč po obljubi, to smo mi, novorojeni narod, Bogu za last.

Ni pa tako, da je beseda Božja izgubila veljavo. Kajti niso vsi Izraelci, ki so od Izraela: niti zato, ker so seme Abrahamovo, niso vsi otroci, temuč: „V Izaku se ti bo imenovalo seme“, to je: niso ti, ki so otroci mesa, otroci Božji, marveč otroci obljube se štejejo za seme. (Rim 9,6–8)

Ne pozabimo, YHVH je Božje ime za vedno in v spomin za vse generacije. To je kratica napisa na križu večnega rešitelja, Judovskega kralja, našega kralja, ki bo za vedno in za vse generacije. Zdaj tudi razumemo, kaj je tako vznemirili judovske višje duhovnike, da so želeli, da Pilat spremeni napis. Tudi oni so videli, da so kratice hebrejskega napisa na križu YHVH.

Radikalni prevajalec bi torej YHVH v Stari zavezi, ki je zdaj preveden kot GOSPOD, v slovenščino prevedel kot JNKJ.

Zdaj tudi razumemo, zakaj Izraelci niso mogli izgovoriti tega imena. Tudi to, zakaj je Bog kot eno zapovedi dal, naj se tega imena ne izgovarja po nemarnem. Zato, ker to sploh ni ime, temveč kratica. Kratica, ki pomeni Jezus Nazarečan, kralj Judov. Kratica besed, ki so bila napisane nad večnim Bogom, ki se je rodil kot človek, 100 % človek, 100 % Bog, človek in Bog hkrati, ki je na križu dal samega sebe za naše grehe in vstal tretji dan. Slava mu zdaj in na vekov veke!

Ni čudno, da Bog pravi, da bo Izraelce do zavisti pripeljal po ljudstvu, ki ni njegovo ljudstvo, to je po poganih. Na primer, po Svetem Duhu lahko razumemo, kaj pomeni YHVH, kaj pomeni Božje ime in kdo je on. Samo pogledaš na križ in na napis na križu. YHVH je Jezus Nazarečan, kralj Judov, križani. Za vedno in za vse generacije.

Bog pove Mojzesu, da je ime YHVH njegov spomin od roda do roda.

*To je moje ime vekomaj in to je spomin moj od roda do roda.
(2 Mz 3,15)*

Ker je ime YHVH kratica napisa na križu, bo križ spomin na njega od roda do roda. To pa je skladno s tem, kar je Jezus rekel, naj se spominjamo tega, kar je za nas naredil na križu.

Zakaj jaz sem prejel od Gospoda, kar sem tudi vam izročil: da je Gospod Jezus tisto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh in, zahvalivši se, ga je prelomil in rekel: Vzemite, jejte: to je moje telo, ki je za vas; to delajte v moj spomin. Tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji krvi; to delajte, kolikorkolikrat pijete, v moj spomin. (1 Kor 11,23–25)

Križa se bomo spominjali celo večnost, tudi preko imena YHVH. Naslednje, kar nas bo spominjalo na to, kar je naš rešitelj naredil za nas, je njegovo telo. Spomnimo se, Jezus je vstal kot prvorojeni od mrtvih v novem, duhovnem telesu. Prvi človek v novem, duhovnem telesu. Vendar je kljub temu lahko rekel Tomažu, da naj da prst v njegovo stran, da bo lahko verjel.

Kako to? Na Jezusovem duhovnem telesu je ostala brazgotina od tam, kjer so ga prebodli, ko je bil že mrtev. Ta brazgotina bo ostala celo večnost na njegovem telesu in nas spominjala cene, ki jo je plačal za nas. Pa ne samo ta, tudi druge brazgotine, na njegovih rokah. Pisano je namreč:

A Sion je rekel: Jehova me je zapustil in Gospod me je pozabil. More li žena pozabiti dojenca svojega, da bi se ne usmilila sina telesa svojega? In ko bi tudi matere pozabile, jaz vendar ne pozabim tebe! Glej, na obe dlani sem si te vdolbel; zidovi tvoji so vedno pred mano. (Iz 49,14–16)

Tako kot brazgotina na strani telesa bodo celo večnost na Jezusovem duhovnem telesu vidne brazgotine na rokah od žebeljev na križu. V večni spomin na križ.

Tud pisano je tako:

Ko je pa bil večer tistega dneva, prvega v tednu, in so bile duri zaklenjene, kjer so bili učenci zbrani, zavoljo strahu pred Judi, pride Jezus in stopi v sredo mednje in jim reče: Mir vam! In ko je to rekel, jim pokaže roke in svojo stran. Razvesele se tedaj učenci, videč Gospoda. (Jn 20,19–20)

Jezus je že imel duhovno novo telo, saj je lahko vstopil skozi zaklenjena vrata oziroma steno. Tu vidimo eno značilnost duhovnega telesa, ki ga bomo dobili tudi mi: materialni svet ga ne omejuje, tako kot sedanje materialno, fizično telo. Jezus je torej vstopil v zaklenjeno sobo v novem, duhovnem telesu in jim pokazal svoje roke in stran. Učenci so se tedaj razveselili. Na rokah so bile namreč brazgotine od križa in na strani vbod sulice, s katero je vojak preverjal, ali je Jezus res mrtev.

Tomaž pa, eden dvanajsterih, ki se imenuje Dvojček, ni bil ž njimi, ko je Jezus prišel. Pravili so mu torej drugi učenci: Videli smo Gospoda. On jim pa reče: Ako ne vidim na rokah njegovih znamenj od žebļev in ne položim prsta svojega v rano od žebļev in ne denem roke svoje v stran njegovo: ne bom veroval. In čez osem dni so zopet učenci njegovi notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, ko so duri zaklenjene, in stopi v sredo mednje in reče: Mir vam! Potem veli Tomažu: Položi prst svoj sem, in poglej roke moje; in podaj roko svojo in položi jo v stran mojo: in ne bodi neveren, ampak veren. (Jn 20,24–27)

Za luknje v rokah je Jezus rekel Tomažu, naj da prst k rokam, za stran pa celo roko, kjer je brazgotina od sulice vojaka. Prst je za brazgotine, luknje v rokah Jezusa, roka pa za brazgotino v strani duhovnega telesa Jezusa. Tomaž se bi lahko dotaknil Jezusovega telesa. Čeprav je Jezus lahko v duhovnem telesu hodil skozi materialne ovire, pa je prav tako lahko bil dotakljiv s strani fizičnega telesa Tomaža. Lahko je tudi normalno deloval v fizičnem svetu, recimo spekel je ribe in kruh in jih podal učencem, ko se jim je tretjič prikazal po vstajenju od mrtvih v novem telesu.

Pride Jezus in vzame kruh in jim ga da, in tako tudi ribo. S tem se je že v tretje razodel Jezus učencem, odkar je bil vstal iz mrtvih. (Jn 21,13–14)

Gleda na preroštvo Izaije pa so brazgotine na rokah tudi Jezusu v spomin na križ, na nas. Brazgotina na rokah in na strani neminljivega, slavnega, duhovnega telesa Jezusa je Bog pustil namerno, v večem spomin na križ. Tako kot je večer spomin preko njegovega imena YHVH ter preko imena Jezus. Ime Jezus je namreč vsebovano v napisu na križu in v imenu YHVH, ki je kratica Božjega imena Jezus Nazarečan, kralj Judov.

Vedno torej, ko je Bog dal komu ime, je bilo to z namenom in polno pomena, dostikrat z preroško razlago prihodnosti in Božjega načrta.

V porodnišnici, ko sta se nama z ženo Tino rodila najina sin in hčerka, je bilo treba otrokoma dati imena. Z ženo sva se zmenila, da bo vsak enemu dal ime, ona bo dala ime hčerki, jaz pa sinu. Žena je izbrala čudovito ime Kristina za hčerko, kar pomeni »maziljena«. Jaz pa še vedno nisem imel imena. Imel sem željo, prosil sem Boga, naj on da ime sinu. To sem želel že prej, ker sem že prej v Božji besedi bral, da je Bog mnogim ljudem dal imena. Na tem temelju sem potem še jaz prosil Boga, naj on poimenuje sina. Takrat je bilo torej hitro treba dati ime, ker je bilo potrebno ime vpisati v rojstna lista obeh otrok. Spomnim se, da sva z ženo imela nekaj časa, da še dokončno razmisliiva o imenih. V tem času sva molila. Spomnim se, kako je iz mojega duha prišlo ime »Aleksander«. O tem imenu nisem nikoli niti razmišljal, bilo je čisto izven konceptov, ki so bili v mojem umu. To je bil Bog. Na tem imenu je bilo tudi maziljenje, vedel sem da je Bog dal ime najinemu sinu. Tako smo dali sinu ime Aleksander, kot je želel Bog. Kasneje smo ga vedno klicali Aleksander.

V skupnosti je ob priložnosti takratni pastir rekel, da je Kristina lepo krščansko ime, Aleksander pa preroško ime. Temu nisem dajal nobene posebne teže, pač Bog je dal ime, zato verjetno preroško ime.

Aleksander in Kristina sta torej rasla.

Spomnim pa se, precej let po rojstvu, da sem nekaj bral o Aleksandru Velikem. Naenkrat mi je Sveti Duh pričeval v duhu, maziljenje se je sprostilo in Bog me je spodbujal. Zato sem prebral precej stvari o Aleksandru Velikem, v mojem duhu pa je gorelo, gorelo je nekaj, kar nisem razumel, nekaj velikega.

Aleksander Veliki je zavzel največje področje v zgodovini sveta. Bil je nepremagani vojskovodja in smatra se za enega najuspešnejših vojaških vodij v zgodovini. Od Grčije, Egipta pa do Indije se je raztezalo njegovo kraljestvo. Njegovo življenje je bilo eno samo zavzemanje, narod za narodom, narod za narodom.

Ko je bil pred Jeruzalemom, naj bi do njega prišel izraelski veliki duhovnik in mu pokazal preroštvo iz Daniela, kjer je nedvoumno opisan Aleksander Veliki. Aleksander Veliki potem ni opustošil Jeruzalema. Zato osebno menim, da je verjel v Izraelovega Boga.

Aleksandrovo življenje je bila velika zmaga. Zmaga za zmago, mesto za mestom, narod za narodom, zavzemanje, neustavljiva strast za novimi mesti, novimi narodi. Še po rani smrti je zapustil načrte o zavzetju Indij in drugih, še nezavzetih teritorijev.

O Aleksandru Velikem govorijo prerokbe iz Daniela. Aleksander Veliki je velika sprememba, vzrok za novo obdobje, nov imperij v zgodovini človeštva, kot ga je Bog vnaprej pokazal Danielu.

Narod za narodom bo reformacija
poslednjih dni dvignila v viziji in
namenu, načrtu živega Boga za ta narod.
Tako je Bog dal mojemu čudovitemu
sinu Aleksandru preroško ime
in mi kasneje tudi razložil
preroški pomen tega imena.

Aleksander Veliki. Tako kot je strast za narodi, za zavzemanjem narodov, prežemala Aleksandra Velikega, tako bo strast Svetega Duha za narodi prežemala reformacijo poslednjih dni. Mesto za mestom, narod za narodom bo zazveto v ognju Svetega Duha, použito z vizijo živega Boga.

Prosi me, in narode ti dam za dediščino, pravi Bog. Da, Bog, za narode te prosimo, narodi, narodi ... Za učence mi naredite vse narode, pravi Jezus. V reformaciji poslednjih dni se bo fokus usmeril na zavzete narodov, strategije Jezusove skupnosti bodo usmerjene v enoten cilj: narediti narod za učenca, zavzeti narod. Pa ne samo ta, ampak še naslednji in naslednji in naslednji in naslednji narod ... Neustavljiva želja in hrepenje Svetega Duha po narodih. Narod za narodom, kot Aleksander Veliki. Strast za narodi.

V nekaj več kot deset letih je Aleksander Veliki zavzel največje področje do takrat v zgodovini sveta.

To bo neustavljivo delovanje ljudi in Boga, Jezusovega telesa, njegove skupnosti in Svetega Duha, kjer se bodo izvajale strategije, dane od Svetega Duha, kako zavzeti posamezni narod. Če je bilo za šesto skupnost Razodetja značilno to, da ima majhno moč, da je v narodu neopazna, pa je prehod in začetek sedme skupnosti Razodetja z reformacijo poslednjih dni okarakteriziran z izredno avtoriteto v duhu in naravnem, z naravnimi viri in strategijami Boga za zavzetje naroda. Nekaj teh strategij je omenjenih v tej knjigi, bistvena je vizija Boga za narod.

Narod za narodom bo reformacija poslednjih dni dvignila v viziji in namenu, načrtu živega Boga za ta narod.

Tako je Bog dal mojemu čudovitemu sinu Aleksandru preroško ime in mi kasneje tudi razložil preroški pomen tega imena.

POJDI ZA MENOJ, NAROD, IN NAREDIM, DA POSTANEŠ ...

Tam okoli leta 2012 ali 2013 mi je v skupnosti Sveti Duh oživel besedo. Solze so mi tekle ob globokem delovanju Boga v mojem Duhu in Bog mi je govoril. To spoznanje sem na koncu tudi podelil s prisotnimi.

Čudoviti Sveti Duh mi je pokazal, zakaj je Peter šel za Jezusom.

Hodeč ob Galilejskem morju, pa ugleda Simona in Andreja, njegovega brata, da mečeta mreže v morje; bila sta namreč ribiča. In reče jima Jezus: Pojdita za menoj, in naredim, da postaneta lovca ljudi. In popustita precej mreže svoje ter gresta za njim. (Mr 1,16–18)

V grškem originalu Jezus pravi, da ju bo naredil za ribiča ljudi. Jezus je Petru in njegovemu bratu Andreju rekel: »Pojdita za menoj in naredim, da postaneta ribiča ljudi.« Jezus jima je povedal njun namen, smisel obstoja, zakaj sta ustvarjena. Smisel njunega obstoja je, da postaneta ribiča ljudi. In zato je šel Peter za Jezusom. Ker mu je Jezus povedal, kaj je smisel in namen obstoja Petra, kaj je Božja vizija, namen in usoda za Petrovo življenje. Zato je šel Peter za Jezusom in postal Jezusov učenec.

Tako bo tudi narod šel za Jezusom in postal Jezusov učenec, ko mu bo Jezus preko svoje skupnosti, svojega telesa, povedal, kaj je smisel, namen njegovega obstoja in vizija Boga za narod. Tako bo Jezus rekel narodu: »Pojdi za menoj, in naredil te bom za ...«

Srečen je narod, ki hodi v
namenu, usodi in viziji Boga.

Bog je dal smisel in namen obstoja Izraelskemu narodu. Vendar ima prav tako namen, vizijo in načrt za vsak narod. Za vsak narod drugačen, tako kot so vizije za posameznika drugačne. Vsak posameznik je ustvarjen z namenom, usodo Boga, ki se začne s sprejetjem ljubezni resnice, da se reši. Nato vstopi v velik načrt Boga za svoje življenje, ki pa je del velike vizije Boga za narod. Ko bodo ljudje v narodu slišali za vizijo Boga za svoj narod, bo nekaj v njih zaigralo, nekaj bo kliknilo, tako kot je zaigralo in kliknilo v Petru, da je ob Jezusovem pozivu samo spustil mreže in šel za Jezusom. Mimogrede, nekaterim je Jezus rekel, naj ostanejo doma, ko so hoteli iti za njim. Ni za vse enak načrt, je pa vsem enako to, da ima Bog načrt za njihovo življenje, ki se razlikuje, pa vendar je del velikega načrta in vizije za cel narod. Vsakdo je ustvarjen s tem namenom, vsaka celica v tvojem telesu je rasla že od materinega telesa z vgravirano usodo Boga. Vendar je od človekove odločitve odvisno, ali hodi v tem. Peter se je moral odločiti, da bo šel

za tem, za kar je bil ustvarjen. Zato je človek resnično srečen, ko hodi, izpolnjuje to, za kar je bil ustvarjen. Isto velja za narod. Narod bo postal učenec Jezusa in šel za njim, ko mu bo razložena vizija Boga za njegov obstoj, zakaj sploh obstaja in kaj je njegov namen.

V slovenskem jeziku sreča pomeni dvoje. Sreča, ko je človek srečen. Drugi pomen je sreča kot za človeka ugodno naključje. V Božji besedi se to religiozno prevaja kot blagor. Na primer v Stari zavezi:

Blagor možu, ki ne hodi po svetu brezbožnih in ne stopa na pot grešnikov ter ne sedeva v družbi zasmehovalcev. (Ps 1,1)

Beseda blagor v hebrejskem originalu pomeni enostavno srečen. Pravičen prevod bi bil: »Srečen je človek, ki ne hodi po nasvetu brezbožnih ...«

Prav tako v novi zavezi beseda »makarios« pomeni enostavno srečen. Prevaja se pa z religiozno besedo blagor. Pomeni pa srečen.

Na primer:

Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor jim, ki žalujejo, ker oni bodo potolaženi. Blagor krotkim, ker oni bodo podedovali zemljo. (Mt 5,3–5)

Kaj so ti blagri? V vsakdanjem jeziku ima to nek vzvišen, religiozni, skrivnostni prizvok, in nihče ne ve, kaj to v resnici je, čeprav bi kakšen teolog še podal kakšno zakomplicirano, človeško skrivnostno »globo-ko« teološko razlago. V resnici pa je Jezus enostavno govoril: srečni so ubogi v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo. Srečni so tisti, ki žalujejo, ker bodo potolaženi. Srečni so krotki, ker bodo podedovali zemljo ...

Religija, sploh pa religiozna tradicija, dela Božjo besedo brez moči.

Tako podirate veljavo besede Božje z izročilom svojim, ki ste ga izročili; in mnogo temu podobnih reči počenjate. (Mr 7,13)

Srečen je torej človek, ki ne hodi po nasvetu brezbožnih, temveč hodi v tem, za kar je bil tudi ustvarjen – v Božji viziji, namenu in usodi Boga.

BOŽJE SANJE

Isto pa velja tudi za narod. Srečen je narod, ki hodi v namenu, usodi in viziji Boga. Žal mnogo narodov trenutno hodi po nasvetu brezbožnih, izven svojega namena, svoje usode, za katero so bili ustvarjeni.

Močna značilnost reformacije poslednjih dni bo torej, da bo v narod prinesla namen in usodo Boga. Božjo usodo, namen, vizijo in smisel za cel narod.

VIZIJA, NAMEN, SMISEL IN NAČRT BOGA ZA SLOVENIJO

Kaj je namen, usoda, smisel in načrt Boga za Slovenijo v teh poslednjih dneh?

Iz preroških prebliskov, ki so navedeni v spisku preroštev, ki sem jih dobil od Boga, odkar sem v Maziljencu, lahko sestavimo nekaj koščkov sestavljanke, nekaj parametrov velike vizije Boga za Slovenijo.

En košček velike vizije Boga je razviden iz preroških sanj, ki sem jih imel. V sanjah je preroška pesem z zahvalo Veliki Britaniji in Ameriki, to je ZDA, nato pa v sanjah povem, prerokujem, da je zdaj prišel čas, da jim mi, to je Slovenci, pokažemo, kako se celoten narod dvigne k Bogu. Vsi preroški vpogledi v reformacijo poslednjih dni, ki mi jih je Bog govoril, so zbrani in dodatno opisani na drugem mestu v tej knjigi.

ZDA je trenutno po ekonomskih in vojaških kazalcih najmočnejša država na svetu, Velika Britanija pa je bila najmočnejša država 18. in 19. stoletja. Obe državi pa sta tudi rodili šesto skupnost Razodetja. V 18. stoletju je Velika Britanija dala Johna Wesleya in metodiste ter mnoge druge tokove Svetega Duha, vključno s severno Ameriko kot angleško kolonijo. Po osamosvojitvi ZDA so se mnogi tokovi Svetega Duha prelivali iz Velike Britanije v ZDA in obratno. Charles F. Parham iz ZDA je bil metodist, ki je na prelomu v 20. stoletje oblikoval doktrino o govoru v jezikih kot znakom potopitve v Svetega Duha. Njegov učenec William J. Seymour je začel srečanje na Azusa Street v ZDA, ki se je nadaljevalo v vsakodnevno trikratno srečanje, kar je trajalo tri leta. To je začetek binkoštnega gibanja, ki se je začelo na začetku 20. stoletja in je šlo po vsem svetu. Od 18. in 19. stoletja v Veliki Britaniji z medsebojnim vplivom z ZDA konec 19. in v začetku 20. stoletja je šesta skupnost Razodetja, ki še traja in bo trajala do Jezusovega prihoda po nas novorojene. Ogromno učenj šeste sezone izvira iz ZDA in še prej iz Velike Britanije. Osebno sem se večino doktrin naučil od ameriških učiteljev na temelju Božje besede in pričevanja Svetega Duha. Osebno sem Jezusa sprejel, ko je ameriški evangelist prišel v Slovenijo in oznanjal dobro novico o Jezusu.

Narod se usmeri k Bogu tako, da se mu pove, kaj je Božja vizija za ta narod. Potem bo tako kot Peter za Jezusom, narod šel za Jezusom.

Torej resnično hvala Velika Britanija, hvala Amerika, ZDA!

Veliko Američanov se sprašuje, kako to, da ni o njih nič napisano v Božji besedi. Tu se motijo. O njih piše v Razodetju, v okviru šeste skupnosti Razodetja, katere začetki izvirajo od njih.

Zdaj pa je prišel čas za vstop v sedmo skupnost Razodetja. Prišel je čas za reformacijo poslednjih dni. Prišel je čas, da bo majhen, v očeh sveta majhen, nepomemben narod, neka Slovenija, neumnost v očeh sveta, neuporabna oslovska čeljust, ki leži na poti, nekdo za svet nepomemben kot nekdo iz Nazareta, na temelju Božje besede razložil ZDA in Veliki Britaniji, kako se celoten narod dvigne k Bogu. Prišel je čas za narode, za zavzetje narodov, čas, da narodi postanejo učenci Jezusa.

In pristopi Jezus ter jim govori in reče: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in pridobivajte mi v učence vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in svetega Duha, učeč jih, naj izpolnjujejo vse, karkoli sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta. (Mt 28,18–20)

Fokus reformacije poslednjih dni bo, kako zavzeti celoten narod, kako celoten narod dvigniti k Bogu, kako celoten narod narediti za učenca Jezusa. To bo zahtevalo sodelovanje celega Jezusovega telesa, vseh štirih skupnosti Razodetja, ki bodo ostale do Jezusovega prihoda. En Bog, eno Jezusovo telo, ena Božja vizija za narod. Narod se usmeri k Bogu tako, da se mu pove, kaj je Božja vizija za ta narod. Potem bo tako kot Peter za Jezusom, narod šel za Jezusom. Tako kot je Petra v globočino njegovega bitja pretreslo, ko mu je Jezus povedal, s kakšnim namenom je bil ustvarjen, to je, da postane ribič ljudi, tako bo tudi narod v globočino bitja pretreslo, ko mu bo Jezusovo telo povedalo, za kaj je bil ustvarjen. Namen, smisel in usoda Boga za narod bo zažgal ogenj Svetega Duha v ljudeh, kakršnega še ni bilo.

Kako to, da je Bog takšno spoznanje in avtoriteto dal nepomembnemu, majhnemu narodu, kot so Slovenci? Da bo ta narod učil najmočnejše narode v zadnji zgodovini, kako se celoten narod dvigne k Bogu?

Zato ker je pisano:

Ker ‚neumnost‘ Božja je modrejša od ljudi in ‚slabost‘ Božja močnejša od ljudi. Kajti glejte poklic svoj, bratje, da ni pokli-

canih mnogo modrih po mesu, ne mnogo mogočnih, ne mnogo imenitnih; marveč kar je neumnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti modre, in kar je slabotnega na tem svetu, to si je Bog izbral, da osramoti, kar je mogočnega; in kar je neimenitno na tem svetu in zaničevano, si je izbral Bog in to, česar ni, da uniči to, kar je: da se ne hvali nobeno meso pred obličjem Božjim. (1 Kor 1,25–29)

Kar je majhnega in nepomembnega, neko majhno, zgodovinsko nepomembno Slovenijo, kar je neimenitno in zaničevano in slabotno na tem svetu in to česar ni, to si je Bog izbral, zakaj? Da uniči to, kar je, zato da se nobeno meso ne hvali pred obličjem Boga. Zato je Jezus večino življenja preživel v nepomembni, drobcati vasi Nazaretu. Zato si je Bog izbral neko nepomembno, drobno, slabotno Slovenijo, da na njej pokaže, kako se celoten narod dvigne k Bogu.

O genj reformacije poslednjih dni
bo nato šel od naroda do naroda, da
se narod za narodom povzdigne k
Bogu in postane Jezusov učenec.

Ta preroška pesem iz preroških sanj, ki sem jih dobil, ima nekaj pomembnih elementov. Državam, ki sta nosilki začetnih tokov šeste skupnosti Razodetja, bomo Slovenci pokazali, kako se celoten narod dvigne k Bogu. To direktno pomeni prehod v novo, sedmo skupnost Razodetja kot posledico reformacije poslednjih dni, ki je usmerjena na narode, na nivo naroda.

Naslednja pomembna stvar je, da Jezusovo telo v ZDA in Veliki Britaniji ne bo nikoli poslušalo neke nepomembne Slovenije, dokler ne bo videlo nekaj velikega v tem narodu. Videti morajo rezultat, kako je videti, ko celoten narod gori v viziji Boga, ko je celoten narod spreme-

njen po Božjem namenu. To bo takšna sprememba, da bodo tako, kot so hodili na Azusa Street v ZDA iz celega sveta gledati, kaj se dogaja, tako bodo hodili gledati iz celega sveta, kaj se dogaja v Sloveniji.

Reformacija je vtkana v tkivo Slovencev. Do leta 2007 sta samo dve državi na svetu praznovali državni praznik reformacije, Nemčija, kjer se je prva reformacija začela, in Slovenija. Leta 2007 je nekaj podobnega na isti dan začel še Čile. Slovenci se vsako leto od osamosvojitve spomnimo na reformacijo na državni praznik dneva reformacije, ki je dela prost dan. To, da sta samo dve državi praznovali dan reformacije, Nemčija kot začetnica reformacije in Slovenija, je več kot nenavadno naključje. Bog je v vsakega Slovenca še v materinem telesu vtikal usodo, namen za ta čas, ki je vzplamtenje reformacije poslednjih dni, vzorčni model, kako se celotni narod dvigne k Bogu, kako celoten narod postane učenec Jezusa. Reformacija je zapisana v bitje vsakega Slovenca, vgravirana v vsako celico Slovencev za ta čas, kot je sedaj.

Veliko Britanijo, danes Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, ter ZDA, bo lahko Slovenija učila na temelju Božje besede, kako narod dvigniti k Bogu samo, če bo že sama prej kot rezultat reformacije poslednjih dni izkusila in pokazala, kako je videti narod, ko je dvignjen k Bogu, ko postane Jezusov učenec, ko hodi v popolni Božji usodi in viziji.

Zato je Božji načrt za Slovenijo v teh poslednjih časih, da postane vzor, vzorec, primer naroda, ki je dvignjen k Bogu, ki je Jezusov učenec. Vizija, usoda in načrt za Slovenijo v tem času je, da postane vzorec reformacije poslednjih dni, vzorec naroda, ki je dvignjen k Bogu. To je načrt, dobra dela Slovenije, vizija Boga, pripravljena, še preden je bil ustanovljen svet.

Sveti Duh že razodeva posamezne strategije, potrebne, da se to zgodi. Samo v sodelovanju s Svetim Duhom lahko Jezusovo telo izpolni Božjo voljo. Sveti Duh vodi, ljudje ubogamo, Bog pa potrjuje besedo z močmi in znamenji, ki se obenem godijo.

Ogenj reformacije poslednjih dni bo nato šel od naroda do naroda, da se narod za narodom povzdigne k Bogu in postane Jezusov učenec. Narod za narodom bo vstopal v vizijo Boga, edinstveno za posamezni narod.

Naloga Jezusovega telesa je, da v odnosu s Svetim Duhom razume vizijo Boga za lastni narod in da skozi strategije Boga to posreduje v narod. To pa zahteva odnos s Svetim Duhom.

Zahteva tudi, da preroki in apostoli vstanejo v narodu.

Preroki in poslanci morajo torej vstati v narodu, če želimo narod dvigniti k Bogu. To je eden iz množice pogojev, potrebnih za reformacijo poslednjih dni.

V preroških sanjah, ki sem jih dobil in je shranjena tudi melodija, je razkrit del strategij Boga za zavzetje naroda.

*Naj preroki vstanejo v Sloveniji,
izgradijo naj temelj in prerokujejo,
hvala ti, Jezus,
hvala ti, Jezus.*

*Apostolska služba v Sloveniji,
apostolska služba v Sloveniji,
hvala ti, Jezus,
hvala ti, Jezus.*

Najprej morajo vstati preroki v Sloveniji. Torej, najprej morajo v narodu vstati preroki, če hočemo zavzeti narod. Preroki morajo vstati, izgraditi temelj in prerokovati. V Stari zavezi so preroki bili tudi vidci. Preroki vidijo in v preroškem maziljenju govorijo stvari, ki pridejo ali čez sliko ali pa privrejo, pribrobotajo, se dvignejo iz duha.

Naslednje je apostolska služba, naj vstanejo apostoli v Sloveniji. Apostoli morajo vstati v narodu, če naj Jezovo telo zavzame narod. Apostoli so poslanci po slovensko, to je ti, ki so poslani od Boga.

To pa je tudi skladno s pisano Božjo besedo. Jezusova skupnost je zgrajena na temelju apostolov in prerokov, vogelni kamen pa je Jezus Maziljenec sam.

Tako torej niste več tujci in priseljenci, marveč ste someščani svetih in domačini Božji, sezidani na temelju apostolov in prorokov, vogelni kamen pa je Jezus Kristus sam, v katerem je vse poslopje točno sestavljeno in raste v svet tempelj v Gospodu, v katerem se tudi vi z drugimi vred vzidavate v bivališče Božje v Duhu. (Ef 2,19–22)

Vsi lahko prerokujemo, nismo vsi preroki. Vsi smo poslani namesto Maziljenca, nismo vsi poslanci, tj. apostoli. Prerok in apostol je služba v duhu in darilo Jezusovemu telesu, ne pa dejstvo, da nekdo prerokuje ali da je nekdo poslan, saj vsi lahko prerokujemo, vsi smo poslani. V Novi zavezi je omenjenih veliko poslancev in prerokov tudi v obdobju po Jezusovem vstajenju.

Preroki in poslanci morajo torej vstati v narodu, če želimo narod dvigniti k Bogu. To je eden iz množice pogojev, potrebnih za reformacijo poslednjih dni. Ni dovolj, da pridejo preroki in apostoli od nekje druge. Znotraj naroda morajo vstati, domači preroki in apostoli.

Preko prerokov in apostolov pride spoznanje vizije za narod. Na primer v novi zavezi je povedal Jezus, kako je Bog pošiljal preroke in poslance, da so dajali smer Izraelcem, jih usmerjali v vizijo Boga, vendar so nekatere izmed njih Izraelci preganjali.

Zato je tudi modrost Božje rekla: Pošljem k njim proroke in apostole, in nekatere njih umore in preženo ... (Lk 11,49)

Preko prerokov in poslancev bo torej prišla Božja vizija za narod v Jezusovo skupnost v tem narodu. Skladno z besedo, da Bog ničesar ne naredi, ne da bi to prej razodel svojim služabnikom prerokom.

Nato pa je naloga prerokov in poslancev, da skladno s strategijami, ki jim jih je dal Sveti Duh, usmerijo Jezusovo telo v aktivno zavzemanje naroda čez spremembo razmišljanj in konceptov v umih ljudi. Te

strategije bodo združile in aktivirale različne tokove Svetega Duha v različnih skupnostih, ki so umeščene v različne skupnosti Razodetja, v eno vizijo za narod.

Različne skupnosti, različni udje telesa in tokovi Svetega Duha, pa vendar en Sveti Duh, en Bog, ena vizija, en narod, ena strast Svetega Duha, eno Jezusovo telo, da se celoten narod dvigne k Bogu. Izvajanje strategij Svetega Duha v enotni smeri vizije Boga za narod bo aktiviralo različne skupnosti in tokove Svetega Duha v veliki tok reformacije poslednje dni, da se zavzame narod in da celoten narod postane Jezusov učenec.

V preroštvu, ki sem ga dal na srečanju v skupnosti leta 2012, sem videl človeka, ki je ves ubogi na tleh. Ta človek je nato vstal. To sem videl v preroškem maziljenju in najprej sem pomislil, da je to kakšno osebno preroštvo zame. Vendar mi je Sveti Duh pričeval, da to ni zame, temveč da je to slika Jezusovega telesa, njegove skupnosti, ki bo iz poraženega, slabotnega, nevplivnega položaja vstala in postala aktivna v narodu. Jezusovo telo bo vstalo in bo aktivirano čez in v delovanje reformacije poslednjih dni.

Šesta skupnost Razodetja ima namreč eno karakteristiko – ima majhno moč, kot je pisano. Če danes pogledamo v Slovenijo ali mnoge druge narode, vpliva Jezusovega telesa skoraj ni, njegova moč na nivoju naroda je majhna. Nevplivno, brez učinka, majhna moč na nivoju naroda. To se bo bistveno spremenilo v reformaciji poslednjih dni, ki bo rodila sedmo skupnost Razodetja.

V mojem duhu gori preroška beseda »Born to take this nation«, kar pomeni »rojeni, da zavzamemo ta narod«. Ta generacija je rojena s tem namenom, da zavzame cel narod, ga usmeri v veliko vizijo Boga, da naredi cel narod za učenca. Zadnje kar sem razmišljal in o čemer mi je Sveti Duh pričeval, ko sem se družil z njim, tik preden so me vrgli ven iz prostora, je bila prav ta beseda, »born to take this nation«. To je namen, smisel in usoda te generacije v Sloveniji, zato smo bili rojeni, da zavzamemo ta narod in ga naredimo za učenca Jezusa.

Ni čudno, da je Sveti Duh po preroškem maziljenju govoril, kar sem tudi prerokoval, da kdo se bo upal verjeti sanjam Boga. »Who will dare to believe the dream of God?« Bog ima sanje, ima vizijo, dela, pripra-

vljena še pred začetkom sveta in išče, sprašuje, kdo se bo upal verjeti njegovim sanjam, ki so tako velike, enormne in pripravljene za ta čas, kot je zdaj.

Že precej časa nazaj sem gledal video »God's generals«, ki je govoril tudi o Aimee Semple McPherson, ki je bila ena od pionirjev binkoštnega gibanja. Vključen je bil tudi zvočni posnetek, kjer Aimee Semple McPherson bere iz Izaije sledeči odlomek, ko Izaija opisuje, kaj se mu je zgodilo:

V letu, ko je umrl kralj Uzija, sem videl Gospoda, sedečega na prestolu visokem in vzvišenem, in vlečke oblačila njegovega je bilo polno svetišče. Serafi so mu stali odzgoraj, vsak je imel šest peruti: z dvema si je pokrival obličje in z dvema je pokrival noge in z dvema je letal. In klicali so drug proti drugemu, govoreč: Svet, svet, svet GOSPOD nad vojskami, vsa zemlja je polna slave njegove! In tresle so se podstave pragov od glasu kličočih in hiša se je napolnila z dimom. Tedaj sem rekel: Gorje mi, ker poginem, kajti mož sem z nečistimi ustnami in bivam sredi ljudstva nečistih usten; zakaj oči moje so videle Kralja, GOSPODA nad vojskami. A prileti k meni tistih serafov eden, v roki držeč živ ogel, ki ga je bil s kleščami vzel z oltarja. In ž njim se dotakne mojih ust in reče: Glej, to se je doteknilo usten tvojih; že je odvzeta krivica tvoja in greh tvoj je očiščen. In slišal sem glas Gospodov, ki je dejal: Koga naj pošljem? in kdo nam pojde? Tedaj rečem: Glej, jaz; pošlji me! (Iz 6,1-8)

Ko je Aimee Semple McPherson to rekla »Glej jaz, pošlji mene« na tisti njen čudovit, maziljen, globok način, je name padla prisotnost Boga, nekje globoko v mojem duhu je Sveti Duh pričeval za to besedo. Iz Božjega prestola prihaja vprašanje: »Koga naj pošljem? In kdo nam pojde?« Izaija pa odgovori Bogu: »Glej, jaz, pošlji mene!« Tako globoko je Bog delal v mojem duhu, v solzah sem mu tudi jaz govoril: »Pošlji mene!«

Kasneje sem še enkrat v skupnosti, ko smo bili še v prostoru, govoril o tem in tako globoko je delovalo maziljenje Boga v meni, ko sem to govoril, da sem v solzah pred skupnostjo komaj govoril.

To je klic Boga. Klic Boga za vse. Klic, da gremo za njim, da gremo v njegov namen, da se kot narod odločimo za usodo Boga. »Koga naj pošljem?« sprašuje Bog. Kdo nam pojde? In vsak Slovenec, vsak v narodu naj reče: »Glej, jaz, pošlji mene!« Pošlji me, Bog, v veliko vizijo, ki jo imaš za moje življenje v okviru vizije za narod, Slovenija pravi, pošlji mene, o Bog. Kdo se bo upal verjeti sanjam Boga? Mi, Bog, mi se upamo verjeti tvojim sanjam, ni važno, kako velike, enormne in globoke ter nedoumne so tvoje sanje, mi jim bomo verjeli! In šli tja, kamor ti praviš, da gremo, kot narod in kot posameznik znotraj naroda!

Je plan, je načrt, so sanje Boga za Slovenijo in za vsak narod na svetu. Mi ga hočemo izpolniti, mi verjamemo tvojim sanjam, mi pravimo, pošlji nas!

Reformacija poslednjih dni bo
takšna sprememba v ljudeh, v družbi,
v narodu, da bo vidna navzven.

Pošlji mene, o Bog! Pošlji nas, mi se upamo verjeti tvojim sanjam, ki si jih sanjal za nas še pred začetkom sveta!

Nekoč sem slišal Rodney Howard Browna reči: »Govoril bom, kar ti hočeš, da govorim, Bog, delal bom, kar ti hočeš, da delam, in bom to, kar ti hočeš, da sem.« Drugič spet: »Božja volja, nič manj, nič več, nič drugega.« Nič drugega nima smisla kot izpolnjevati Božjo voljo, namen in usodo, vizijo in sanje Boga za svoje življenje in narod. Govoriti, kar on hoče, da govorimo, delati, kar on hoče, da delamo, da smo to, kar on hoče, da smo. Za to namreč smo bili ustvarjeni. Ustvarjeni v Maziljencu za dobra dela, ki jih je Bog vnaprej pripravil, da živimo v njih. To so sanje Boga.

Klic Svetega Duha: »Koga naj pošljem? Kdo nam pojde?« odzvanja v duhu skozi večnost, od Izaije, preko Aimee Semple McPherson do danes in mi pravimo, da Bog, pošlji mene! Pošlji me v vizijo, usodo,

namen, katerega si pripravil zame in za moj narod, še preden je bil svet! Pošlji me v te velike svoje sanje, ki jih sanjaš zame in za moj narod in za narode sveta, še od pred začetkom sveta!

Ti nisi tu brez veze, neka napaka, neko naključje, ustvarjen si z namenom, rojen si z namenom, da zavzameš ta narod, skupaj z brati in sestrami v teh velikih sanjah Boga!

Tako velika bo ta sprememba v narodu, tako velika bo ta reformacija poslednjih dni, da bo Bog do zavisti pripeljal Izraelce, ko bodo videli narode hoditi v viziji Yeshue.

V spet drugih preroških sanjah, ki sem jih dobil, sem se vrtel v krogu vsakdanjika, zmeden v ponavljajoči se rutini vsakdanjega življenja. Tako se vrti vsak, ki ne hodi v viziji Boga za svoje življenje. Prazen, nesmiselen cikel, čeprav poln aktivnosti, le-te zgorijo na ognjenem preizkusu pred Maziljenčevim prestolom. Takšen je ta svet.

Nato sem vzel zalet in skočil v daljino. Dolgo sem letel in ko sem priletel že skoraj čisto na tla, je nad okoliškimi hišami vzplamtel ogenj. Ljudje so prihajali ven iz hiš in gledali, kaj se dogaja. Naslednja scena v sanjah je bila trgovina, kjer je bil prej bar.

Reformacija poslednjih dni bo takšna sprememba v ljudeh, v družbi, v narodu, da bo vidna navzven. Zaradi spremembe v obnašanju ljudi bar nima več dovolj strank in na njegovem mestu nastane trgovina.

Reformacija je sprememba celotne družbe, naroda kot posledica delovanja ognja Svetega Duha. Vendar je odgovornost na Jezusovem telesu, meni in tebi, da do tega ognja pride. Vedno je odgovornost na posamezniku, Bog je svoje že naredil na križu, obljubil pa je, da ko bomo mi šli, bo on sodeloval z nami in potrjeval besedo z močmi in znamenji.

Oni pa so šli in oznanjevali so povsodi, in Gospod je sodeloval z njimi in potrjeval besedo s čudeži, ki so se obenem godili.
(Mr 16,20)

Torej Jezusovo telo, vodeno s strani apostolov in prerokov, mora iti in Bog bo sodeloval z njim in potrjeval besedo z delovanjem moči, ki se bodo obenem godile.

Ni dovolj, da se gre. Treba je iti v smer, ki jo kaže Sveti Duh, izvajati strategije, ki jih kaže Sveti Duh. Treba je slišati in ubogati Svetega Duha. To je edini način za uspeh. Treba si je vzeti čas in se družiti s Svetim Duhom.

Danes se Jezusovo telo v Sloveniji in mnogih drugih narodih ne premika, temveč je sklonjeno in praktično z zelo malo moči in vpliva v narodu. To stanje je takšno zato, ker Jezusova skupnost ne razume, ne pozna in ne oznanja Božje vizije za narod.

Nekaj strategij mi je že dal Sveti Duh, ki jih je potrebno izvajati, da se izpolni velika vizija Boga za Slovenijo.

Jezusova skupnost mora začeti vrtce. Vrtce, v katerih bodo novorojeni skrbniki otrok vzgajali v moči Svetega Duha otroke v spoznanju ljubezni resnice. V nekaj letih bodo ti otroci polni moči Svetega Duha in resnice prišli v šole. Božji karakter, ljubezen, mir, radost v Svetem Duhu, življenje v izobilju, zdravje v Svetem Duhu, namen in usoda Boga ter spoznanje živega in realnega Boga ter žive Božje besede brez religioznih človeških primesi in potopitev v Svetega Duha bodo manifestirani v teh vrtcih, bodo značilnost teh vrtcev. Zato bodo ti vrtci izredno iskani in obiskovani, vanje bodo otroke vodili tudi starši, ki sicer ne verjamejo v Maziljenca.

Naslednja strateška poteza je zavzetje medijev. S finančno močjo, pridobljeno po vodstvu Svetega Duha, se bodo kupili določeni mediji, med njimi bo financirana tudi internetna televizija. V modrosti Boga bo potrebno Božjo vizijo za narod preko medijev plasirati v narod. Spomnimo se, Peter je šel za Jezusom, ker mu je Jezus pokazal, za kaj je ustvarjen, šel je za vizijo Boga za svoje življenje.

Že dolgo nazaj, ko sem se družil s Svetim Duhom, mi je pokazal, zakaj so Jezus in njegovi učenci šli najprej v shodnico, to je sinagogo, ko so prišli v kakšno mesto. V teh časih ni bilo interneta, televizije in radia, ni bilo časopisov. Novice so prihajale po ustnem izročilu od tujcev in popotnikov, ki so prišli v mesto. Na srečanjih v shodnicah so dali besedo tudi tujcu, da pove, kaj je novega. Včasih so torej ljudje novice izvedeli v shodnicah, tam so dobivali novice in obvestila. Danes se po novice ne hodi na srečanja skupnosti. Danes se novice gleda na internetu ali televiziji. Dobro novico o Jezusu in o veliki njegovi viziji

za narod je treba povedati tam, kjer ljudje sprejemajo novice, danes pa to ni na srečanjih skupnosti, temveč po medijih, internetu, televiziji in drugih. Na varnem, na svojem kavču doma ljudje sprejemajo novice. Tja pa mora Jezusovo telo doseči z dobro novico.

Jezus se je družil s prostitutkami, grešniki in cestninarji, najbolj zaničevanimi sloji družbe.

Prišel je Sin človekov in je in pije, pa pravite: Glejte ga človeka požeruha in pijanca, mitarjev in grešnikov prijatelja! (Lk 7,34)

Ko pa to vidi farizej, ki ga je bil povabil, pravi sam pri sebi takole: Ako bi bil ta prorok, bi pač vedel, kdo in kakšna žena je, ki se ga dotika, kajti grešnica je. (Lk 7,39)

Živa Božja beseda, Jezus sam, se je družil z grešniki, prostitutkami in cestninarji. Zato mora Božja beseda priti med običajne vsebine na televiziji in internetu, mora iti tja, kamor s pritiskom na televizijskem daljincu in po računalniški tastaturi in po zaslonu pametnega telefona ali tablice zahajajo današnji grešniki. Krščanski programi danes so namenjeni večinoma kristjanom samim. Božja beseda mora iti tja, kar ljudje danes gledajo, kar spremljajo, med čudne filme, čudne oddaje, neskladne z Božjo besedo, dnevnike, tja, kjer jo bo kdo gledal. Religiozneži, novodobni farizeji pa se bodo zgražali, kako to, da je Jezusovo telo dobilo kontrolo nad mediji, pa je še vedno večina programa z nečisto vsebino. Jezus pa ve, da mora Božja beseda priti tja, kjer se grešniki nahajajo s svojimi mislimi. Vera namreč prihaja po poslušanju Božje besede.

Ali kaj govori? „Blizu tebe je beseda, v ustih tvojih in v srcu tvojem“, to je: beseda vere, ki jo oznanjujemo. Ker če pripoznaš z usti svojimi Jezusa za Gospoda in veruješ v srcu svojem, da ga je Bog obudil iz mrtvih, boš zveličan. S srcem se namreč veruje za pravičnost, a z usti se pripoznava za zveličanje.

Kajti pismo pravi: „Kdorkoli veruje vanj, ne bo osramočen“. Ker ni razločka med Judom in pa Grkom, zakaj en in isti je Gospod vsem, bogat za vse, ki ga kličejo. Kajti „vsak, kdorkoli bo klical ime Gospodovo, bo zveličan“. Kako pa bodo klicali tega, ki vanj niso verovali? kako bodo pa verovali, če niso o njem slišali? in kako bodo slišali brez propovednika? A kako bodo propovedovali, ako niso poslani? kakor je pisano: „Kako lepe so noge blagovestnikov miru, oznanjevalcev dobrega“. Ali vsi niso bili poslušni evangeliju. Kajti Izaija pravi: „Gospod, kdo je veroval oznanilu, ki ga je slišal od nas?“ Vera je torej iz slišaneга oznanila, oznanilo pa pride po besedi Kristusovi. (Rim 10,8–17)

Po plasiranju Božje vizije in Božje besede v narod bo ljudem zrasla vera in želeli se bodo vključiti v ta velik namen Boga za svoj narod.

Ljudje morajo najprej slišati dobro novico o Maziljencu, da bodo sploh lahko verjeli, imeli vero. Slišati pa jo morajo tam, kjer običajno poslušajo novice. Dva tisoč let nazaj so poslušali novice drugje, kot danes.

Če bi danes Jezus prišel v Ljubljano, ne bi mogel narediti veliko moči zaradi nevere ljudi.

In ni mogel ondi nobenega čudeža storiti, razen da je le malo bolnikov, položivši nanje roke, ozdravil. In čudil se je njih neveri. In hodil je po vaseh v okolišu in učil. (Mr 6,5–6)

Saj nimajo ljudje kje slišati o dobri novici, ker je sploh ni v današnjih medijskih kanalih, kjer ljudje v svetu spremljajo novice. Jezusova skupnost je v nekaterih stvareh ostala dva tisoč let nazaj, ena izmed teh je uporaba prastarih, neučinkovitih medijskih kanalov za dostop do ljudi. Še vedno razmišljajo kot dva tisoč let nazaj, da če vsak naredi dva Jezusova učenca, pa naslednja dva vsak dva in tako naprej, bodo vsi spoznali. Napaka. To je tehnologija za dve tisočletji nazaj.

Vsak zaposleni za odnose z javnostjo v povprečnem podjetju ve več o komunikaciji z javnostjo kot pa Jezusovo telo. Zakaj? Religija, človeške stvari so zadušile resnico o oznanjanju dobre novice. Danes je treba uporabiti današnje kanale in načine sporočanja novic. Internetna omrežja, internetne televizije in internetne časopise. Današnja televizija je samo majhna podmnožica interneta. Z lastno, od Svetega Duha vodeno produkcijo pravilno usmerjenih maziljenih vsebin in poročil ter s prevodi že sproduciranih materialov od priznanih učiteljev Božje besede – teh materialov je ogromno – znotraj temu svetu privlačnega programa z novicami, filmi itd. bo možno doseči od mladeniča do stare mame v fotelju. Ključna stvar pa bo komunikacija, spremljanje razvoja reformacije in spremljajočih dogodkov v živo, po internetnih omrežjih in seveda televiziji, poleg običajnega programa za grešnike. Ogromno velikih ozdravljenj je Bog naredil v Sloveniji, pa zanje nihče ne ve.

Največja napaka bi bilo kupiti medij in ga spremeniti v običajno krščansko televizijo, ki je nihče od grešnikov ne gleda. Tega je dovolj in že preveč. Bitka se namreč bje za um ljudi in treba je živo Božjo besedo plasirati tja, kamor so umi ljudi v svetu pač usmerjeni.

Po plasiranju Božje vizije in Božje besede v narod bo ljudem zrasla vera in želeli se bodo vključiti v ta velik namen Boga za svoj narod.

Nekega dne sem bral knjigo, zbirko govorov in predavanj Johna G. Lakea. Nekje v knjigi v pismu prijatelju pove, kako si želi, da bi še enkrat, kot v prejšnjih časih naredil turnejo od mesta do mesta, od vasi do vasi. Takrat je name padel Sveti Duh in od takrat vem, da je ena od strategij za Slovenijo velika turneja od mesta do mesta, od vasi do vasi, oznanjati dobro novico, vse pa podprto z mediji pod kontrolo Jezusovega telesa in vse v viziji in usodi Boga. »Pojdi za menoj, Peter, in naredim te za ribiča ljudi ...«

Naslednja strategija Svetega Duha je pridobitev finančnih sredstev. Brez denarja so namreč strategije Boga pač neizvedljive. Za vrtce potrebuješ denar, za medije potrebuješ denar, za turnejo potrebuješ denar, za vsako Božjo strategijo potrebuješ denar.

Gostí se napravljajo v razveseljevanje in vino razvedruje življenje, denar pa zagotovi vse. (Prd 10,19)

Denar zagotovi vse v tem svetu, materialnem svetu. Seveda je ogromno stvari, ki jih denar ne more kupiti. Vendar na tem svetu denar omogoča, da se naredi vse, kar Bog pravi, da naj se naredi.

Namreč usoda Boga za narod je za takšen čas, kot je zdaj, je namen za te, ki smo rojeni za takšen čas, kot je zdaj.

Po drugi strani so po svetu že krščanski vrtci, krščanske televizije, precej je tudi krščanskega denarja. Konec osedemdesetih let je novorojeni milijarder Nelson Bunker Hunt zbral na srečanje ogromno milijonarjev in so zbrali sredstva za Božje delo. Krščanska skupnost je naredila štiriletno kampanjo, porabila ogromno denarja, reformacije naroda pa v ZDA ni bilo. Samo denar torej ni dovolj za reformacijo poslednjih dni, temveč gre za sklop strategij po vodstvu Svetega Duha za plasiranje Božje vizije in namena v narod.

Reformacija poslednjih dni se ne bo vrtela okoli ene skupnosti, okoli ene mega skupnosti. Mega skupnosti imajo po svetu, njihov narod pa še vedno ni dvignjen k Bogu. Reformacija poslednjih dni bo gibanje celotnega Jezusovega telesa, vseh treh sedanjih in kasneje z vključno novo, iz reformacije rojeno četrto skupnostjo Razodetja. Vse štiri zadnje štiri skupnosti Razodetja bodo pričakale Jezusov prihod.

To ne bo gibanje ene skupnosti ali ene mega skupnosti. To bo delovanje in sodelovanje celotnega Jezusovega telesa v veliki viziji za narod. Skupnosti se bodo seveda polnile z ljudmi, srečanja pa bodo drugačna kot danes.

Seveda pa vsi ne bodo želeli postati del sedme skupnosti Razodetja, čeprav bodo morda sodelovali v reformaciji poslednjih dni.

Nekoč sem na srečanju rekel Svetemu Duhu – tako ne bomo nikoli zavzeli naroda. Sveti Duh pa mi je potrdil in pričeval, da res, takole in na tak način nikoli. To je bilo srečanje skupnosti v okviru šeste skupnosti Razodetja, ki je drugačno kot srečanja četrte skupnosti in srečanja pete skupnosti Razodetja. Z močnim delovanjem Svetega Duha zaradi velike vere, ki bo prišla po Božji besedi v narod, bo tok Svetega Duha spremenil strukturo in delovanje srečanj skupnosti, tako kot bo želel. Prihaja temeljna sprememba načina in namena srečanj Jezusove skupnosti. Danes imaš vrhunske svetovne učitelje na voljo na Internetu, vrhunske stvari se lahko naučiš v udobju doma. Osebnostno sem se 95 % vsega, kar vem, naučil preko učiteljev izven srečanj ali delovanja lokalne skupnosti. To se z manjšo investicijo v prevode lahko uredi v slovenščini. Srečanja so najprej pomembna zato, ker Bog pravi, naj se jih ne opušča. Razlog je med drugim v skupnem maziljenju, ki ga ni v osebni odnosu z Bogom. Jaz sem iz poslušnosti do Boga hodil na srečanja in večino preroških besed za reformacijo poslednjih dni sem dobil na srečanju, v skupnem maziljenju! Vizija, usoda in namen Boga za narod se sprošča večinoma čez skupno maziljenje Jezusovega telesa, na srečanjih! Eden glavnih namenov srečanj je hoditi in v skupnem maziljenju spoznati vizijo, namen usodo Boga zase in za narod, razumeti strategije Svetega Duha v preroškem maziljenju. Tako kot tok narasle reke odplavi smeti in odnese odmrle veje, tako bo vizija za narod, ta živa Božja beseda, odnesla človeške odmrle strukture iz srečanj Jezusovega telesa. Ker se bo celotno Jezusovo telo, vse obstoječe tri skupnosti Razodetja, skupno s kasneje četrto, vključilo v izvajanje Božje vizije za narod, bodo srečanja dobila nov namen, iz česar bo izšla sedma skupnost Razodetja od teh, ki bodo želeli iti naprej.

Vsi pa ne bodo razumeli. Tako kot pri prvi reformaciji in začetku pete skupnosti Razodetja niso vsi razumeli, tako tudi reformacije po-

slednjih dni in sprememb sedme skupnosti Razodetja ne bodo vsi razumeli, niti se vključili. Prav tako niso vsi iz pete skupnosti Razodetja razumeli in se vključili v šesto skupnost Razodetja. Prav tako bo z reformacijo poslednjih dni in začetkom sedme skupnosti Razodetja. Ne bodo vsi stopili v ta tok Cirovega maziljenja, ne bodo vsi razumeli, kaj se dogaja. Bo namreč drugače, kot so navajene skupnosti, ki so del šeste skupnosti Razodetja.

Bo drugače, drugače, drugače. Tako drugače, da se mnogi iz šeste skupnosti, ki so vendar bili na ostrini Božjega spoznanja, povezanega s šesto skupnostjo Razodetja, ne bodo hoteli vključiti v ta novi tok.

Drugačna srečanja, drugačno delovanje, drugačen tok. To mi pričuje Sveti Duh.

Obstajajo namreč okosteneli, človeški koncepti o tem, kako naj potekajo srečanja, ter o različnih drugih konceptih glede skupnosti.

Tok, reka reformacije poslednjih dni bo odplaknila, kar ni od Boga, kar je človeško v šesti skupnosti Razodetja in rodila se bo sedma skupnost Razodetja. Sem spada človeška kontrola nad ljudmi v nekaterih skupnostih, okostenele oblike srečanj in še mnogo drugega.

Vera prihaja po poslušanje Božje besede, ki je oznanjana preko komunikacijskih kanalov, medijev, osebno ... Božja beseda pa je pisana, to je Sveto pismo in živa Božja beseda. Živa Božja beseda so recimo preroštva v preroškem maziljenju. Čeprav prerokujemo po malo in vidimo v preroškem maziljenju odsev žive Božje resnice, pa je resnica Boga v preroškem maziljenju njegova živa in večna beseda. Vizija Boga za narod je torej živa Božja beseda, ki jo bo Jezusova skupnost oznanjevala preko medijev, na srečanjih ... Vera pa bo prišla tudi po tej živi, ne samo pisani besedi. Namreč usoda Boga za narod je za takšen čas, kot je zdaj, je namen za te, ki smo rojeni za takšen čas, kot je zdaj.

... In kdo ve, ali nisi za tak čas, kakršen je sedaj, dosegla kraljestva? (Est 4,14)

Estera je bila rojena in ustvarjena in je postala kraljica za takšen čas, kot je bil njen »zdaj«. Živel je v obdobju po Ciru, stala je pri kralju, ko je Nehemija prosil kasneje za nadaljevanje izvajanja Cirovega ukaza,

katerega maziljena eksplozija je odzvanjala še mnogo generacij. Menim, da je močno vplivala na kralja pri tej odločitvi, da nadaljuje v viziji Cirovega maziljenja. Tudi zapis o Esteri torej potrjuje Cirovo maziljenje. Kraljestvo pa je dosegla za takšen čas, da nadaljuje z izvajanjem namena in vizije Cirovega maziljenja.

Nato mi kralj reče: Kaj torej prosiš? V tem sem molil k Bogu nebes. In rečem kralju: Ako se vidi dobro kralju in ako je blapec tvoj prijeten v očeh tvojih, prosim, da me pošleš na Judovo, v mesto, kjer so pokopani očetje moji, da ga pozidam. In kralj mi veli (kraljica pa je sedela zraven njega): Koliko časa boš hodil? in kdaj se vrneš? In kralju je bilo ugodno, in me je poslal, ko sem mu določil čas. (Neh 2,4–6)

Tako kot Estera, smo tudi mi smo rojeni za ta čas, kot je zdaj, da dvignemo narod k Bogu v viziji in usodi živega Boga. Da izvedemo namen Cirovega maziljenja, maziljenja reformacije poslednjih dni.

Naslednji pomemben strateški cilj je banka. Jezusovo telo mora preko apostolov in prerokov kupiti in dobiti kontrolo nad vsaj eno banko, kar bo raslo naprej. Banke so temeljni finančni steber ekonomije. Financiranje podjetij, ki so nastala v viziji Boga bo učvrstilo finančno moč Jezusovega telesa. Bankirji, ki hodijo v osebnem odnosu s Svetim Duhom in iščejo, katere posle Bog želi, da financirajo, bodo izboljšali uspešnost in učinkovitost delovanja banke in prispevali k izvajanju Božje vizije za narod.

Banke in mediji vedno dajo politično moč. Mediji kontrolirajo dostop do mišljenja, umov in src ljudi in tako tudi vplivajo na to, koga volivci volijo. Medije pa lahko kontrolira Jezusovo telo samo, če ima ustrezno finančno moč, povezano z bankami. Zato je maja 2015 minilo 70 let, odkar je Slovenija pod oblastjo v suženjstvu brezbožne teme. Banke in mediji so namreč ob zamenjavi sistema in osamosvojitvijo Slovenije ostale pod večinsko oblastjo brezbožnosti. Kdor ima v oblasti banke in medije, pa ima v oblasti volivce in s tem v demokratičnih sistemih izvoljene poslance kot zakonodajno vejo oblasti in preko njih izvršilno vejo oblasti. Preko parlamenta in predsednika, ki sta izvoljena

od z medijev upravljano večino volilcev, pa ima lastnik medijev in bank v posredni kontroli tudi ustavno sodišče kot najvišji organ sodstva kot tretje veje oblasti.

Za Slovenijo je strategija Svetega Duha, da se v vizijo Boga za narod vključi trenutno obstoječo stranko, za katero mi Sveti Duh že nekaj let pričuje na različne načine in o različnih ljudeh iz te stranke. Njen program je že zdaj dosti skladen s cilji reformacije. Preko te stranke, s podporo medijev in naprej finančno podporo bo Jezusovo telo dobilo ustavno večino v parlamentu. Določeni deli ustave se bodo spremenili, vse na dobro ljudi. Med drugim se bo spremenila tudi zastava Slovenije, kar bo moralo biti potrjeno tudi na referendumu. Zastava Slovenije bo eden navzven vidnih znakov, da je narod dvignjen k Bogu, da hodi v viziji in usodi Boga.

*L*judje so učinkovitejši ter produktivnejši, ko hodijo v viziji Boga za svoje življenje, v preroškem maziljenju in vodstvu Svetega Duha.

Kar se ne bo spremenilo, je slovenska narodna himna Zdravljica, le kakšna kitica bo še dodana. Pesem ima namreč preroški pogled v bodočnost, kot je opisana v Božji besedi.

*Zdravljica
7. kitica
Žive naj vsi narodi
ki hrepene dočakat' dan,
da koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!*

Ta dan, po katerem hrepenijo narodi, se bo resnično zgodil in je napovedan v Božji besedi v Razodetju:

A svetišča nisem videl v njem, kajti Gospod, Bog, Vsegamogočni, je svetišče njegovo in Jagnje. In mesto ne potrebuje solnca, ne meseca, da svetita v njem; zakaj slava Božja ga je razsvetlila, in svetilnica njegova je Jagnje. In narodi bodo hodili po svetlobi njegovi, in kralji zemlje nosijo slavo svojo vanje. In vrata njegova se ne zaklenejo podnevi, noči namreč tam ne bode; in zneso slavo in čast narodov vanje. In ne pride vanje nič nečistega, ne kdor dela gnusobo in laž, samo kateri so zapisani v življenja knjigi Jagnjetovi. (Raz 21,22–27)

Dodana bo še druga kitica, ki omenja živega Boga, ki je pravzaprav prošnja Bogu, ki jo je brezbožnost ukradla iz himne.

Zdravljica

2. kitica

*Komú narpred veselo
zdravljico, bratje! čmò zapét'!*

*Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,*

brate vse,

kar nas je

sinóv sloveče matere!

Z vstopom v vizijo Boga se narod usmeri v Božji namen. Ljudje vstopajo v Maziljencu v namen in usodo Boga, v življenje v izobilju, v zdravje, ki ga je plačal s svojimi ranami, kot Božja pravičnost v njem svobodno živijo in ustvarjajo ter delajo velika dela, za katera so bili ustvarjeni v Maziljencu in ki jih je zanje pripravil Bog še pred začetkom sveta. To ima globoke in radikalne posledice tudi na ekonomijo naroda, kar se odseva tudi čez državni proračun. Ljudje so učinkovitejši ter produktivnejši, ko hodijo v viziji Boga za svoje življenje, v preroškem maziljenju in vodstvu Svetega Duha. Mnogi bodo pustili

neučinkovite službe v javni upravi, kamor hodijo zdaj samo po plačo. Javne službe se bodo optimizirale in dobile nov zagon v smeri Boga. Zdravje naroda se bo povečalo preko dejstva, da smo že zdravi v Maziljencu po njegovih ranah. Bog je že na križu vzel nase vse bolezni, vse je že ozdravil, v duhu je vsak, ki sprejme Jezusa, že zdrav. Zdaj mora samo verjeti tej resnici, da se bo maziljenje Svetega Duha sprostilo iz njegovega Duha in po veri dejstva bolezni spremenilo v resnico Božje besede, da so zdravi.

Na nekem srečanju skupnosti sem v preroškem maziljenju videl, da sem bil v prostoru, iz katerega so nas vrgli. Bil je prazen. Vprašal sem se, kako je to mogoče, s kakšno vsebino bi napolnili ta prostor. Nato sem videl, da so v sosednjem prostoru, ki je del kompleksa, zapovedovali zdravje in ljudje so prihajali, da bi ozdraveli. Takšne prostore je imel velik apostol John G. Lake – ljudje so prišli, nanje so polagali roke in so ozdravljali. Mesto, v katerem je takrat živel, je bilo proglašeno za najbolj zdravo mesto v ZDA v tistem času. Takšna podobna ozdravnica bo tudi v kompleksu prostora, ki se ga bo odkupilo nazaj. Ozdravnica zato, ker bodo ljudje prišli ozdraveti. Medicina tega sveta je odlična in hvala Bogu zanjo. Zato bodo bolniki, ki bodo prišli, morali nadaljevati z terapijo, ki jo je predpisal njihov zdravnik, dokler zdravnik sam ne bo potrdil zdravja in prenehal s terapijo. Ljudje na tem mestu se bodo izpolnili z Božjo besedo, da jim vera zraste in sprejemali po veri dejstvo, da so že zdravi v Maziljencu. Boga ni treba prositi za ozdravljenje, ker je že na križu ozdravil vsakogar. Zdaj je treba samo verjeti to, da bo Sveti Duh manifestiral to resnico v telesu. Simptomi bolezni so dejstvo, zdravje v Svetem Duhu pa je resnica, plačana z Jezusovimi ranami.

Te ozdravnice bodo postavljene tudi po drugih krajih. Zdravje po ranah Jezusa v Svetem Duhu bo imelo globoke posledice za ekonomijo naroda. Stroški zdravljenja se bodo zmanjšali in vplivali na stroške zdravstvenih zavarovalnic. Zdravniki bodo v Božji modrosti predlagali učinkovite terapije, inovativnost v zdravstvu bo šla na nov nivo.

Zaradi vlitega namena in usode Boga se bodo mnoga uničena življenja popolnoma spremenila. Alkoholiki, narkomani in njihove uničene družine bodo zacveteli v namenu in usodi Boga in tudi produktivnosti

v tem, v kar jih je poklical Bog. To bo imelo direktni vpliv na proračun čez povečane prilive davkov in manjše socialne transferje. To bo spet omogočilo zmanjšanje davkov in povečanje prosperitete naroda.

Vendar bo za šibke še vedno odlično poskrbljeno. Moč naroda se namreč kaže v tem, kako je poskrbljeno za najšibkejše.

Korupcija se bo zmanjšala, ker se bodo srca spremenila v Maziljencu, novo stvarjenje. Tako kot pri Zaheju.

In glej, mož, po imenu Zahej, in ta je bil višji cestninarjev in je bil bogat, in rad bi bil videl Jezusa, kdo da je, pa ni ga mogel spričo množice, ker je bil majhne postave. In poteče naprej in spleza na murvoovo smokvo, da bi ga videl, ker je imel tod mimo iti. In Jezus, ko pride na to mesto, se ozre gori ter mu reče: Zahej, pojdi hitro doli! kajti danes moram ostati v tvoji hiši. In hitro zleze doli in ga radosten sprejme. In ko to vidijo, godrnjajo vsi, govoreč: K človeku grešniku gre gostovat! Pristopi pa Zahej in reče Gospodu: Glej, polovico premoženja svojega, Gospod, dajem ubogim, in če sem koga kaj ukanil, povrnem mu četverno. Jezus pa mu reče: Danes je prišlo zveličanje tej hiši, ker je tudi ta sin Abrahamov. (Lk 19,2–9)

Zahej je bil državni uradnik, cestninar. Mnoge je ukanil ter jim vzel več denarja, kot bi ga glede na zakone lahko. To so vedeli tudi ljudje okoli njega, zato so godrnjali, da gre Jezus k grešniku na obisk. Vendar je Zahej sprejel Jezusa kot rešitelja. Zahej je takoj rodil sad, da je prenehal z nečednimi posli, še več, mnogim je povrnil četverno, kar je vzel. Tako bo reformacija poslednjih dni vplivala na mnoge oblastnike, ki so bili do sedaj koruptivni. Enostavno, ko bodo sprejeli Jezusa in postali novo stvarjenje v Maziljencu v duhu, se bo njihovo življenje spremenilo in ne bodo več delali koruptivnih odločitev. To pa bo direktno obogatilo narod, ker bo optimiziralo skrite stroške življenja in poslovanja podjetij, posameznikov in seveda države. To pa bo spet pozitivno vplivalo na državni proračun.

Osnovna ločnica med koristnim in nekoristnim je opisana v knjigi Bogastvo narodov (avtor Adam Smith), ki je klasika ekonomije.

Temeljno vprašanje je, ali je prav, da se razbije okno namerno, zato da bo imel steklar delo. Odgovor je ne, ker potem bo lastnik okna porabil sredstva za okno namesto za kakšno drugo investicijo, ki bi lahko povečala bogastvo naroda. To je tudi odgovor, ali zaposliti nekoga v državni upravi, da prelaga kamenje iz enega konca na drugega, da ima delo. Odgovor je ne, ker to siromaši narod – povzroča neučinkovito delo zaradi dela samega, ki ga mora nekdo plačati in je denar neučinkovito porabljen in gre v prazno, to pa siromaši narod. Zato morajo biti državni projekti usmerjeni v učinkovitost skladno z namenom in usodo Boga za narod. Zato kvazi delovna mesta v javnem sektorju, ki so ekvivalent razbijanja stekla oziroma prelaganja kamenja iz enega na drug kup, zato ta kvazi delovna mesta siromašijo narod, ker po nepotrebnem povečujejo davke. Kaj pa bo potem s steklarjem, ker ne bo imel posla s tem steklom? Kaj bo potem s tistimi, ki izvajajo odvečne funkcije v javnem sektorju zaradi funkcije same? Lastnik stekla bo usmeril sredstva v produktivne naložbe ali pa ga posodil posredniku, ki ga bo usmeril v takšne naložbe. V preroškem maziljenju Boga, maziljenju za pridobivanje bogastva, v modrosti za iznajdbe in izmišljanje novih reči, v modrosti, da veš vnaprej prihodnje trende, bodo pognale nove, plodne naložbe in podjemi po vodstvu Boga. Ti bodo prinesli učinkovita nova delovna mesta, ki bodo spet bogatila narod.

Sveti Duh po preroškem maziljenju pokaže tehnologije prihodnosti. Vsak poslovnež ve, da je posel pravzaprav predvidevanje prihodnosti.

MATERIALNO BOGASTVO

Leta 1996 mi je Sveti Duh pokazal takrat precej nov programski jezik Java. Java s programskimi izvedenkami je postala temeljni programski jezik npr. pametnih telefonov in mnogih drugih naprav. Nekaj let kasneje, ko so imeli mobilni telefoni še digitalne zaslone in je bil poslati SMS velik uspeh, mi je Sveti Duh pokazal, da se bodo na telefonih igrale barvne igrice. To je bilo takrat nepredstavljivo, danes pa je to povsem običajno. Takrat enkrat mi je Sveti Duh pokazal tudi koncept nanotehnologije, iz katere izvirajo ključne inovacije na različnih tehnoloških področjih. Ko je bila Tesla še drobcena firma s športnim avtomobilom na električni pogon, mi je Sveti Duh pokazal, da je to prava strategija. Električni avtomobili bodo prihodnost in Tesla je znanilec tega. To je bilo še pred prihodom Tesle na borzo, daleč nazaj, ko so šele začeli. Takšna znanja in spoznanja ter vodstva Svetega Duha

so neprecenljive vrednosti. Inovacijam ni konca, ker Bog nima konca. Bog je tudi v Stari zavezi pomazilil ljudi, da so izumljali nove stvari.

In GOSPOD je govoril Mojzesu, rekoč: Poglej, poklical sem po imenu Bezalela, sina Urija, sinu Hurovega, iz rodovine Judove, in sem ga napolnil z duhom Božjim, ki se kaže v modrosti in razumnosti in znanosti in v vsakršni spretnosti, da izumlja umetnine in izdeluje iz zlata in srebra in bronu in zna rezati kamene, da se denejo v okove, in izrezavati les in delati vsakovrstne izdelke. In glej, dal sem mu tudi Oholiaba, sina Abisamakovega, iz rodovine Danove; in modrost sem del v srce vsem, ki so modrega srca, da delajo vse, kar sem ti zapovedal. (2 Mz 31,1-6)

Bogastvo je, da imaš dovolj, da narediš vse, kar Bog pravi, da naredi.

Neskončno mnogo inovacij še ni odkritih. Božji Duh pa te pelje v inovacije, kaže ti stvari, ki šele pridejo, tako nisi odvisen od časa in razmer. Vsak poslovnež v svetu namreč ve, da je uspeh v poslu v tem svetu naključje, čas in razmere vse naklanjajo, kot je pisano:

Obrnil sem se, in videl sem pod solncem, da ni hitrim zagotovljen tek, ne junakom zmaga, tudi ne modrim kruh, a tudi ne razumnim bogastvo, in tudi ne veščakom priljubljenost, kajti čas in razmere naklanjajo vse. (Prd 9,11)

Čas in razmere vse naklanjajo, to velja za tiste v svetu. Razmere in čas jih premetavajo sem in tja, sto jih začne družabno omrežje, eden je Facebook, ostali propadejo. Dva študenta začneta doktorsko nalogo z novim iskalnim algoritmom, nastane Google. Mnogo jih propade.

Slučaj. Zaporedje slučajnih dogodkov, ki se je slučajno uspešno končalo. En korak v tem zaporedju, pa ne bi za Google nikoli slišali. Čas in razmere. Verjetnost. Slučaj. Kdor ne pozna Boga in misli, da je to zaradi njegove modrosti ali pameti, se zelo moti. Naj si prebere Pridigarja iz Božje besede. To je napuh življenja, ki ni od Boga.

Vendar z Bogom ni tako. Ko hodiš z Bogom, si izven premetavanja časa in razmer. Čeprav živiš v njih, te Bog vodi tako, da boš v pravem času v pravih razmerah. Kot rečemo, bil je ob pravem času na pravem mestu in mu je uspelo. Novorojenega človeka v Maziljencu na pravi čas in pravo mesto pripelje Bog, ker je Jezus plačal to na križu. To se je zgodilo Petru. Jezus mu je rekel, naj odrine na globoko in spet vrže mrežo, čeprav je Peter celo noč prav tam lovil, pa nič ujel! Jezus je Petra peljal v čas in razmere tako, da je bil na pravem mestu ob pravem času. Mreže so bile zato polne.

A ko neha govoriti, reče Simonu: Odrini na globoko, in vrzite mreže svoje na lov. In Simon odgovori in reče: Učenik, vso noč smo se trudili in ničesar nismo ujeli; ali na besedo tvojo bom vrgel mrežo. In storivši to, zajamejo veliko množico rib; trgala pa se jim je mreža. (Lk 5,4-6)

O teh stvareh je še mnogo za govoriti, saj so temelj prosperitete sedme skupnosti.

Bog nam je novorojenim pač dal moč, da pridobimo bogastvo. Ta citat že dolgo Bog oživlja v mojem duhu.

Ampak spominjaj se GOSPODA, Boga svojega, zakaj on je, ki ti podeljuje moč, da pridobiš bogastvo, da potrdi, kakor danes, zavezo svojo, ki jo je prisegel tvojim očetom. (5 Mz 8,18)

Ta citat je sicer iz Stare zaveze, vendar označuje značaj Boga, ki se ne spreminja. Bogastvo je, da imaš dovolj, da narediš vse, kar Bog pravi, da naredi. Pomanjkanje je naštetu med prekletstvi v zakonu, to je postavi, Jezus pa nas je odkupil iz prekletstva postave, to je zakona, torej tudi od pomanjkanja, od tega, kar je napisano med drugimi prekletstvi:

Tujec, ki je pri tebi, bo stopal nadte višje in višje, ti pa boš padal vedno globokeje. On ti bo posojal, ti pa mu nikdar ne posodiš; on bode glava, ti pa rep. (5 Mz 28,43–44)

Te resnice iz Božje besede bodo v maziljenju Boga spremenile življenja ljudi v reformaciji poslednjih dni. Tisti, ki bodo verjeli, bodo vstopili v sedmo skupnost Razodetja, ki bo rezultat enormne prosperitete reformacije poslednjih dni. Tisti, ki ne bodo šli naprej, bodo pač ostali v četrti, peti ali šesti skupnosti Razodetja, nič hudega, še vedno imajo večno življenje in vsi skupaj smo eno Jezusovo telo. Vendar bo življenje bolj polno v sedmi skupnosti in lažje bo izpolniti usodo, vizijo Boga za svoje življenje in seveda za narod. Usmiljeni Samarijan je namreč imel živino, olje in vino, kar vse stane, ter denar za gostilno, sicer oropane mu ne bi mogel pomagati.

Ključ je torej slišati Boga in potem je mogoče vse, kar Bog govori, mogoče so sanje Boga ...

Neki Samarijan pa, ko je tod potoval, pride do njega, in ko ga ugleda, se mu zasmili, in pristopi ter mu obveže rane in vlije vanje olja in vina; in posadiši ga na svoje živinče, ga pripelje v gostilnico in poskrbi zanj. Drugi dan pa vzame dva denarja iz mošnje in da gostilničarju in mu reče: Skrbi zanj, in karkoli več potrošiš, ti poplačam jaz, kadar se vrnem. (Lk 10,33–35)

Veliko ljudi poznam, ki jih omejujejo finančna sredstva, da ne hodijo v popolni viziji Boga za svoje življenje.

Še v prejšnjem tisočletju na konferenci v Londonu sem poslušal Morisa Cerulla, kako je v preroškem maziljenju stalno ponavljal: »God has never intended for his church to have any limitation.« Bog ni nikoli namenil svoji skupnosti, da ima kakršnokoli omejitve. Sem pa spadajo tudi finančne omejitve, ki omejujejo ljudi, da bi izpolnili vse, kar jim Bog pravi, da naredijo. Vse je mogoče tistemu, ki veruje. Ker vera prihaja po Božji besedi, moraš prej slišati Boga ali prebrati pisano Božjo besedo, da boš lahko veroval. Kar je Jezus rekel, da če bi imeli vero kot gorčično zrno, potem bi rekli drevesu, naj se presadi v morje in bi drevo poslušalo.

Ključ do razumevanja tega, kar je Jezus mnogokrat ponavljal, je, da vera prihaja po poslušanje Božje besede, ali pisane ali žive besede, ko ti Sveti Duh nekaj govori.

Reko pa apostoli Gospodu: Pomnoži nam vero! Gospod pa reče: Ako bi imeli vero, kolikšno je gorčično zrno, bi rekli tej murvi: Izderi se in presadi se v morje! in poslušala bi vas. (Lk 17,5–6)

V tem primeru bi imel vero samo, če bi ti Sveti Duh rekel, da reči murvi, naj se presadi v morje. Potem boš imel vero, ker ti je Bog rekel, da to naredi in boš rekel murvi v imenu Jezusa in se bo presadila, ker imaš vero na podlagi žive Božje besede in navodila Boga.

Resnično vam pravim: Če kdo reče tej gori: Vzdigni se in vrzi se v morje, in ne dvomi v srcu svojem, temuč veruje, da se zgodi, kar pravi, zgodilo se mu bode. Zato vam pravim: Vse, karkoli v molitvi svoji prosite, verujte, da ste prejeli, in zgodi se vam. (Mr 11,23–24)

Tudi v tem primeru potrebuješ vero. Vera bo prišla samo, če ti Bog reče, da reči tej gori, naj se vzdigne in vrže v morje. V tem primeru, ko ti Bog reče to, boš rekel besedo, ker ti je Bog govoril, naj se gora vzdigne in premakne v morje in gora se bo vzdignila in premaknila v morje. Potem pa je treba verjeti, da si že prejel, ker ti je Bog tako re-

kel, in zgodilo se bo. Če pa ti ni govoril Bog, da prestavi goro, potem ne more priti vera, ker ni bilo Božje besede, ki bi rekla, da naj se gora premakne. Če pa je Bog rekel, da reči, naj se premakne, da se bo premaknila, potem pride vera in ko rečeš, se dejansko bo premaknila, ker je Bog tako govoril, ti pa si verjel in rekel. Ključ je torej slišati Boga in potem je mogoče vse, kar Bog govori, mogoče so sanje Boga, ki so tako velike, da nas je Bog izzval, kdo si upa sploh verjeti tem sanjam.

Nato pristopijo učenci na samem k Jezusu in reko: Zakaj ga nismo mi mogli izgnati? On jim pa reče: Zavoljo malovernosti svoje. Kajti resnično vam pravim, če imate vere za gorčično zrno, porečete tej gori: Premakni se odtod tja! in se premakne, in nič vam ne bode nemogoče. Ta rod pa ne izide, razen z molitvijo in s postom. (Mt 17,19–21)

Slovenija bo ena vzorčnih
narodov reformacije poslednjih dni,
primer, kaj se zgodi, ko narod stopi
v vizijo in namen živega Boga ...

V tem primeru tudi, ko ti Bog reče, da reči tej gori, naj se premakne odtod tja, potem potrebuješ samo en majhen drobček vere, vere za gorčično zrnce, in ko rečeš gori, naj se premakne odtod tja, se bo premaknila. Nič nam ne bo nemogoče, če imamo vere samo za gorčično zrnce, vera pa pride samo po poslušanju Božje besede. Tako da karkoli ti reče Bog, če imaš samo eno drobno gorčično zrnce vere, se bo zgodilo, ker ti je Bog tako rekel! In nič nam ne bo nemogoče. Kdo si upa verjeti sanjam Boga? Kdo ima eno majhno gorčično zrnce vere – to je dovolj, da vstopiš v veliko vizijo Boga za svoj narod in narod bo zavzet, dvignjen v vizijo Boga. Narod bomo zavzeli ne zato, ker bi si mi

nekaj izmišljevali, temveč ker je Bog tako govoril, mi pa zbiramo to gorčično zrnce vere, da si upamo verjeti enormnim sanjam Boga za naš narod, pa ne samo za narod, temveč za narode. Nič ni nemogoče, ko veruješ temu, kar ti Bog govori, nič ni nemogoče, kot ti Bog reče, da naredi nemogoče, potem nemogoče postane mogoče, potem lahko hodiš po vodi, lahko preмагаš Goliata, lahko delaš velike stvari, ki jih je Bog pripravil še pred začetkom sveta, da živimo v njih.

Jezus pa mu reče: Če moreš kaj! Vse je mogoče tistemu, ki veruje. (Mr 9,23)

Vse je mogoče tistemu, ki veruje. Vse je mogoče tistemu, ki sliši Boga, verjame Božji besedi z vero veliko le za gorčično zrno in naredi tisto, kar mu reče Bog. Zato bomo tudi mi zavzeli naš narod in ga dvignili k Bogu, ker ga slišimo in imamo to gorčično zrno vere.

Enkrat mi je Bog oživil besedo, da nas je naredil zmožne, da naredimo to, za kar nas je poklical, da naredimo.

Ne da bi bili zmožni, sami po sebi misliti kaj kakor sami iz sebe, temuč naša zmožnost je od Boga, ki nas je storil tudi zmožne, da smo služabniki nove zaveze, ne črke, ampak Duha; kajti črka ubija, a Duh oživlja. (2 Kor 3,5-6)

Bog nas je vse novorojene naredil zmožne v duhu, v Maziljencu, da naredimo vse to, za kar nas je poklical.

Za to smo bili ustvarjeni, smo zmožni. Zmožni smo izvesti reformacijo poslednjih dni in zavzeti naš narod, ustvarjeni smo v Maziljencu v ta namen, za ta dobra dela, pripravljena še pred začetkom sveta.

Zaradi prazne človeške religije in neznanja je Božja beseda glede financ postala brez moči, to pomeni, da nevera ljudi zaduši tisto gorčično zrno vere. Vendar se bo to spremenilo v tej poslednji sezoni pred Jezusovim prihodom. O financah in Bogu je še veliko za govoriti, enormna finančna prosperiteta je karakteristika sedme skupnosti Razodetja.

Strateška usmeritev naroda v smeri, ki jih kaže Sveti Duh skladno z vključevanjem ljudi v veliko vizijo Boga preko lastne vključitve v oseb-

no vizijo Boga znotraj velike vizije Boga za narod bo prinesla enormno, tudi materialno prosperiteto. Finančno blagostanje, zdravje, ozdravljene družine, življenje v izobilju v viziji Boga, celoten narod bo za vzor, kaj se zgodi, ko narod postane Jezusov učenec in gre za njim. To pa je tudi ena bistvenih komponent v viziji Boga za Slovenijo. Slovenija bo ena vzorčnih narodov reformacije poslednjih dni, primer, kaj se zgodi, ko narod stopi v vizijo in namen živega Boga, za kar je bil narod tudi ustvarjen v tem času, za takšen čas, kot je zdaj.

Obstaja obljuba v pisani besedi, ki je še ne vidim izpolnjene. Mora pa se izpolniti pred Jezusovim prihodom. To je:

To pa pomnite: Kdor skopo seje, bo tudi skopo žetel, in kdor seje bogato, bo tudi bogato žetel. Vsak naj da, kakor je v srcu namenil, ne z žalostjo ali po sili; kajti veselega dajalca ljubi Bog. Bog pa more čez vas razliti obilo vsake milosti, da imate v vsem vsekdar vso obilost in ste bogati za vsako dobro delo, kakor je pisano: „Razsipal je, dal je ubogim, njegova pravičnost ostane na vek.“ Ta pa, ki daje seme sejalcu in kruh za jed, vam dodeli in razmnoži setev vašo ter dá, da bodo rasli sadovi pravičnosti vaše, da obogatite v vsem za vsako radodarnost, ki napravi po nas zahvalo Bogu. (2 Kor 9,6–11)

To, da bi imeli v vsem vedno vso obilnost in bili bogati za vsako dobro delo, da bi razsipali, dajali ubogim, tega jaz v praksi ne vidim v nobeni izmed šestih skupnosti Razodetja. Posamezniki so gotovo prodrli v tej besedi, Jezusova skupnost kot celota pa ne. Je pa to zelo skladno z opisom sedme skupnosti Razodetja.

O materialni prosperiteti in temeljih iz pisane Božje besede je sicer še veliko za povedati.

SEDEMDESET TEDNOV DANIELA

Ključ za razumevanje vseh Danielovih prerokb je prerokba o sedemdesetih tednih.

Sedemdeset tednov je odločenih nad ljudstvom tvojim in nad svetim mestom tvojim, da preneha odpad in se naredi konec grehom ter da se stori poravnava za krivico in se privede večna pravičnost in se zapečati prikazen in proroštvo in da se pomazili Najsvetejše. (Dan 9,24)

Prerokba o sedemdesetih tednih govori o ljudstvu Daniela, to je o Izraelcih. Govori tudi nad svetim mestom Daniela, to je Jeruzalem. Iz tega obdobja je izvzeto obdobje sedmih skupnosti Razodetja, to je obdobje po mesu poganske skupnosti. Manim, da nobena prerokba

Daniela ne govori o obdobju od Jezusovega križa do trenutka, ko se to obdobje konča s tem, ko smo novorojeni vzeti Gospodarju nasproti v zrak v novem duhovnem telesu. Takrat se začne sedemdeseti teden Daniela in števec iz vseh Danielovih prerokb začne spet teči z nastopom vojvode, ki pride, človeka greha, sina pogube. Vojvoda, ki pride, je omenjen v vseh petih velikih prerokbah Daniela.

Kdaj začne odštrevati števec sedemdesetih tednov? Ko maziljenje Cira, Cir, zavzame Babilon, gre Daniel raziskovati, da se dopolnjuje sedemdeset let, o katerih je Jeremija prerokoval, da bodo Izraelci v izgnanstvu.

V prvem letu Darija, sinu Ahasverjevega, iz zaroda Medcev, ki je zakraljeval državi Kaldejcev, v prvem letu kraljevanja njegovega sem jaz Daniel obrnil pozornost v pismih na število let, o katerih se je zgodila beseda GOSPODOVA Jeremiju proroku, da se ima dopolniti razvalinam Jeruzalema sedemdeset let. (Dan 9,1-2)

Takrat da Bog Danielu kot odgovor prerokbo o sedemdesetih tednih Izraela, ki začne teči z ukazom o obnovitvi in pozidavi Jeruzalema. Ta ukaz je nato izdal Cir. Po tistem, ko je Cirovo maziljenje zavzelo narode in zmagalo nad Babilonom, je šele Cir lahko izdal ukaz o vrnitvi Izraelcev in obnovitvi templja in Jeruzalema in takrat začne šteti števec sedemdesetih tednov, to je štiristodevetdesetih let, odločenih nad Izraelom in nad Jeruzalemom.

Vedi torej in razumej: Odkar izide povelje, da naj se obnovi in pozida Jeruzalem, do Maziljenca, Vojvode, bode sedem tednov, in dvainšestdeset tednov. Mesto se obnovi in pozida z ulicami in z obzidjem, in to v časih stiske. In po tistih dvainšestdesetih tednih bo Maziljenec iztrebljen in nič mu ne ostane. (Dan 9,25-26)

Po sedem in dvainšestdesetih tednih, po devetinšestdesetih tednih, to je 483 letih, bo Maziljenec iztrebljen in nič mu ne ostane. To je žrtev

Maziljenca na križu. Med tem in naslednjim stavkom pa je skrivnost, skrita Danielu, to je obdobje sedmih skupnosti Razodetja. Daniel ni vedel nič o tem obdobju.

Pozor, vse do tega mesta se je v zgodovini že zgodilo. Devetinšestdeset tednov Daniela je že minilo in se končalo s smrtjo Jezusa Maziljenca na križu. V tej prerokbi ni govora o tem, da bo Maziljenec vstal. Maziljenec bo iztrebljen in nič mu ne ostane, to pa se je zgodilo na križu in s smrtjo. Ko je Maziljenec bil obujen z Božjo močjo v novem telesu, je že imel zmago vseh zmag, vendar o tem ni govora o Danielovm preroštvu o Izraelu in Jeruzalemu. Za Izraela je Maziljenec iztrebljen, kar se tudi danes dogaja. Relativno malo je mesijanskih Izraelcev, ki verjamejo, da je Jezus ta Maziljenec iz Daniela. Do tu se je že vse zgodilo. Naslednji stavek pa je že stavek o človeku greha, vojvoda, kateri pride. To pa se še ni zgodilo.

In ljudstvo vojvode, kateri pride, razdene mesto in svetišče; in konec tega bode v povodnji, in prav do konca bode vojska, določene pustote. In trdno zavezo sklene z mnogimi za en teden in sredi tedna stori, da neha klalna in jedilna daritev. In na perutih gnusob pride pustošnik; in do pokončanja, trdno določenega, se izlije jeza nad pustošnika. (Dan 9,26–27)

Tega še nikoli v zgodovini ni bilo. To šele pride. Opisano je tudi v vseh ostalih prerokbah Daniela, o tem je prerokoval Jezus, Pavel, Peter, Janez v Razodetju od trenutka, ko stopi gor in mu glas reče: »Stopi gor in pokažem ti, kaj se ima zgoditi potem,« to je po obdobju sedmih skupnosti Razodetja. To je obdobje sedmih let velike prevare, ki jo Bog pošilja tistim, ki niso sprejeli ljubezni resnice, da bi se rešili.

Za nas je pomembno to, da je treba skozi to perspektivo gledati vse Danielove prerokbe. Nobena Danielova prerokba ne govori o današnjem času, času od Jezusovega vstajenja v novem telesu pa do trenutka, ko bomo kakor Janez stopili gor novorojeni, to je vzeti njemu nasproti v zrak v novem telesu, kakor je tudi Jezus šel v zrak v realni duhovni prostor nebesa v novem duhovnem telesu.

S tem ključem, da se je 69 tednov Daniela že končalo z smrtjo Jezusa Maziljenca na križu, sedemdeseti teden Daniela pa se še sploh ni začel, se lahko v Danielovih prerokbah marsikaj razloži.

V Danielovih prerokbah so največkrat omenjeni Cir, Aleksander Veliki ter vojvoda, ki pride.

O Ciru govorijo prve štiri Danielove prerokbe, v peti so omenjeni samo trije Cirovi nasledniki v Perzijskem kraljestvu. Prav tako dodatno govori o Ciru šesta Danielova prerokba Belsazarju, da bo Babilonsko kraljestvo dano Perzijcem in Medom. O Aleksandru Velikemu govorijo prve tri in peta Danielova prerokba, omenjen pa ni v četrti prerokbi o sedemdesetih tednih. O človeku greha, sinu pogube, katerega obdobje bo sedemdeseti teden Daniela, pa govorijo vse Danielove prerokbe.

DELOVANJA CIROVEGA MAZILJENJA

Izaija skoraj dve stoletji pred Cirom prerokuje o Ciru. V tem sklopu najprej vidi, da bodo Jeruzalem in Judova mesta opustošena in zapuščena, ker pove, da se o Jeruzalem in Judova mesta pozidala in iz podrtin bodo spet zrasla mesta.

... ki govorim o Jeruzalemu: Imel bo prebivalce! in o mestih Judovih: Zidala se bodo, in podrtine njegove postavim pokonci! (Iz 44,26)

Kako se bo to zgodilo?

... ki velim Ciru: Pastir moj je, in dopolni tvojo voljo mojo, ko ukaže za Jeruzalem: Bodi sezidan! in za tempelj: Ustanovi se! (Iz 44,28)

Prišel bo nekdo po imenu Cir, ki bo Božji služabnik, pastir, ki bo izpolnil vso Božjo voljo s tem, ko bo ukazal za Jeruzalem, naj bo sezidan, in za tempelj, naj se zopet vzpostavi in pozida. To je namen, usoda in vizija Boga za Cirovo življenje, Cirov smisel obstoja. Stoletje preden se je Cir rodil, Bog po preroškem maziljenju pove smisel Cirovega življenja, njegov namen. To je skladno s tem, da ima Bog za vsakogar pripravljeno vizijo, dela, njegove sanje, ki jih je sanjal za nas še pred ustanovitvijo sveta. Tako tudi za Cira, za tebe, za mene. Božje sanje, namen in vizija za Cira, so bile, da izda ukaz o pozidavi Jeruzalema in templja, po tem ko bo porušen. Preden pa bo lahko izdal ta ukaz, bo Cir moral imeti najprej avtoriteto in moč nad Jeruzalemom in okoliškimi mesti, za to pa bo moral najprej premagati kraljestvo, ki je opustošilo Jeruzalem in tempelj. To pa je največje kraljestvo v dotedanji zgodovini, Babilonsko kraljestvo.

Cirovo maziljenje bo delovalo čez
Jezusovo telo, da bo zavzelo narode
in jih naredilo za Jezusove učence ...

*Tako pravi GOSPOD maziljencu svojemu, Ciru, ki sem ga
prijel za desnico ... (Iz 45,1)*

Za ta namen, vizijo, usodo Boga bo Bog pomazilil Cira. Cir je edini pogan, edini neizraelec, o katerem Stara zaveza govori, da je maziljenec, hebrejsko mashîyach, poslovenjeno mesija, prevedeno v slovenščino maziljenec, to je ta, ki je maziljen, grško christos, ki so ga priredili v slovensko Kristus. Kristus ni Jezusov priimek, to je mashîyach, ta, ki je maziljen, o katerem je Daniel prerokoval, maziljenec – princ. Tudi drugi ljudje so bili maziljenci, danes smo vsi, ki smo v Maziljencu, maziljeni z maziljenjem, prisotnostjo Svetega Duha. V Stari zavezi, pred

Jezusovo žrtvijo, pa so bili maziljeni izredno redki ljudje, preroki, kralji, duhovniki, tudi obrtniki za izumljanje stvari pri izgradnji stvari, ki jih je Mojzesu pokazal Bog ... Sveti Duh je redko omenjen v Stari zavezi in je izredno dragocen. Jezusov križ pa je vse spremenil.

Cir bo torej Božji maziljenec. Bog ga bo mazilil, imenoval svojega maziljenca, svojega mashiyach, prijel ga bo za desnico, zakaj? Da ga vodi v Božji namen, usodo, za katerega je Cir bil ustvarjen. Cir bo namreč le tako lahko izpolnil Božji namen, vizijo in usodo Boga, da izda ukaz, da omogoči pozidavo Jeruzalema ter templja, če bo prej premagal Babilonsko kraljestvo, v resnici pa prej še druga kraljestva.

Cir je bil sin obskurnega kralja, majhnega kraljestva pod nadvlado Medijcev. V njegovem času je bil Jeruzalem pod nadvlado Babilona, največjega kraljestva do tedaj v zgodovini človeštva. Kako bo lahko neznani, nemočni, majhen Cir premagal Babilon in z njim dobil Jeruzalem ter dobil avtoriteto in moč, da naredi, za kar je bil tudi ustvarjen, da izda ukaz za pozidavo Jeruzalema in templja?

Bog ga bo pomazilil. Ni v moči človeka, ampak v usodi, namenu, viziji Boga, za katero je Bog pripravil maziljenje za vse, ki želijo hoditi v tem, kar jih kliče živi Bog. Bog ga bo prijel za desnico in ga vodil. Vendar je vedno vera in sodelovanje človeka z Bogom. Cir je moral verjeti, je moral ubogati Boga, da je izpolnil Božje sanje za svoje življenje. Moral se je odločiti, da bo sledil Bogu, kot Peter. Vera in poslušnost vodstvu Boga pa je aktivirala maziljenje, ki je manifestirana Božja prisotnost, Bog sam. Maziljenje ima vedno namen, ker ima Bog vedno namen. Drugačen namen je bil za Petra, za Jezusa, za Cira. Cirovo maziljenje je imelo namen, njegovo delovanje je bilo z enotnim ciljem, da bo Cir lahko izdal ukaz o pozidavi Jeruzalema in templja. Komponente ali tokovi delovanja Cirovega maziljenja so opisani naprej v Izaiji, vsi pa imajo namen, omogočiti Ciru, da izda ukaz o pozidavi Jeruzalema in templja, omogočiti torej izpolnitev Božje volje za ta čas.

... da porazim pred njim narode ... (Iz 45,1)

Prvo delovanje Cirovega maziljenja je, da porazi narode pred njim. Cir je zavzel največje področje do takrat v zgodovini človeštva, Perzijski

imperij se je raztezal od današnje Turčije in Izraela vse do današnjega Pakistana. Zavzemal je narod za narodom, dokler ni premagal babilonskega kraljestva. Takoj za tem je izdal ukaz za pozidavo Jeruzalema in templja. Maziljenje Boga je torej porazilo narode pred Cirom.

To je prvo delovanje Cirovega maziljenja v reformaciji poslednjih dni. Cirovo maziljenje bo delovalo čez Jezusovo telo, da bo zavzelo narode in jih naredilo za Jezusove učence in tako izpolnilo njegovo voljo. Če je Cir Stare zaveze zavzemal z vojnami, bo Cirovo maziljenje zavzemalo z modrostjo Boga, karakteristikami Svetega Duha in z spoznanjem Božje vizije za narod. Bitka je namreč za ume in srca ljudi. Narod za narodom bo spoznal resnico in spoznal čudovitega živega Boga, ki ga je ljubil in dal samega sebe zanje. Narod za narodom bo zagorel v reformaciji poslednjih dni. Fokus maziljenja je na narodih, ne na posameznikih, na posameznih skupnostih, na posameznih mestih, temveč na narodu. Cirovo maziljenje zavzema narode, narod za narodom in strategije, ki jih daje Sveti Duh čez Cirovo maziljenje, so strategije na nivoju naroda, usmerjene v narod. Cirovo maziljenje vsebuje to globoko hrepenenje Boga za narodi, narod za narodom bo zagorel v reformaciji poslednjih dni. Podobno hrepenenje po narodih je imel sicer tudi Aleksander Veliki.

Obstaja pesem iz skupnosti Morning Star, ki govori o tem, da »poj-dimo na goro Gospodovo«. Nekoč sem jo poslušal in preroško maziljenje je delovalo v meni, sploh ob tem stavku. Pel sem to pesem in pel v maziljenju Boga. Nikoli prej nisem dobro razumel, za kaj gre.

V 24. Psalmu govori Božja beseda takole:

Kdo pojde na goro GOSPODOVO in kdo bo stal na mestu svetosti njegove? Kdor je nedolžnih rok in srca čistega, kdor ne žene za nečimurnostjo duše svoje in ne priseza na goljufijo. Ta prejme blagoslov od GOSPODA in pravičnost od Boga rešenja svojega. To je zarod onih, ki Ga iščejo, ki iščejo obličje tvoje, Bog Jakobov. (Sela.) (Ps 24,3–6)

To je vprašanje in poziv, kdo gre na goro JHVH-ja, Jezusa Nazarečana, judovskega kralja?

Samo tisti, ki so novorojeni, oprani v Jezusovi krvi, ki je tekla po križu, ti, ki so postali Božja pravičnost v Maziljencu, s tem da so ga sprejeli. Samo ti so namreč v duhu nedolžnih rok, čistega srca, ki so sveti in brezmadežni v duhu in so prejeli Božjo pravičnost po veri v Maziljenca ter so prejeli moč za napredek. Samo ti bodo stali na mestu njegove svetosti, na gori JHVH-ja.

Ljudstva bodo vrela h gori JHVH-ja
in mnogi poganski narodi
bodo rekli, pojdimo na goro
JHVH-ja, Jezusa Nazarečana
judovskega kralja in učil nas bo svojih
poti in hodili bomo po njegovih stezah!

Izaija in Mihej sta oba prerokovala skoraj identično prerokbo o tem, kako si bodo narodi rekli, da gredo na goro JHVH-ja, da jih uči svojih poti.

Beseda, ki jo je v prikazni slišal za Judo in Jeruzalem Izaija, sin Amozov. In zgodi se v poslednjih dneh, da bo gora hiše GOSPODOVE trdno postavljena na vrhu drugih gorá in povišana nad hribe, in vsi narodi se bodo stekali k njej. In mnoga ljudstva pojdejo, govoreč: Pridite, da gremo na goro GOSPODOVO, v hišo Boga Jakobovega, da bi nas učil o potih svojih in da bomo hodili po stezah njegovih ... (Iz 2,1-3)

Ter

In zgodi se v poslednjih dneh, da bo utrjena gora hiše GOSPODOVE na čelu vseh gorá in povišana nad hribe; in ljudstva bodo vrela k njej. In mnogi poganski narodi pojdejo in

poreko: Pridite in pojdimo na goro GOSPODOVO in k hiši Boga Jakobovega! In učil nas bo pota svoja, in hodili bomo po njegovih stezah ... (Mih 4,1-2)

Čeprav se to običajno razlaga, da se bo zgodilo v tisočletnem kraljestvu Jezusa na zemlji, za kar bi se tudi za nadaljevanje prerokbe strinjal, vendar menim, da ta prvi del prerokbe opisuje reformacijo poslednjih dni, ta zadnji čas, preden Jezus pride nazaj. Pridite narodi, pojdite na goro Gospodovo, na goro JHVH-ja! Na goro JHVH-ja, na mesto njegove svetosti se pride samo po krvi Jezusa glede na Psalm 24, saj je drugače nemogoče biti čistih rok in srca. Ljudstva bodo vrela h gori JHVH-ja in mnogi poganski narodi bodo rekli, pojdimo na goro JHVH-ja, Jezusa Nazarečana judovskega kralja in učil nas bo svojih poti in hodili bomo po njegovih stezah! Če bodo narodi želeli, da jih Jezus uči svojih poti na svoji gori, ko so oprani v Jezusovi krvi, pa pomeni, da so ti narodi Jezusovi učenci. To pa je izpolnitev Jezusove naloge za njegovo telo:

In pristopi Jezus ter jim govori in reče: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in pridobivajte mi v učence vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in svetega Duha, učeč jih, naj izpolnjujejo vse, karkoli sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta. (Mt 28,18-20)

Cirovo maziljenje bo čez izvajanje strategij Svetega Duha torej povzročilo, da si bodo celo poganski narodi rekli, da gredo na goro JHVH-ja, ter da se bodo želeli učiti njegovih poti in da bodo hodili po njegovih stezah, v veliki viziji Boga za posamezen narod.

Narodi, gremo na goro JHVH-ja in naučil nas bo njegovih poti, pravi Cirovo maziljenje. Narodi ...

... in hočem razpasati ledje kraljem ... (Iz 45,1)

Cir je premagal mnoge kralje in zavzel narode. Kaj se je dogajalo kraljem narodov, ko se jim je približeval Cir? Kaos in zmeda. Prav tako

bo Cirovo maziljenje vneslo kaos in zmedo med vodje tega sveta, med tiste, ki bodo želeli nasprotovati delovanju Boga, Božji viziji in Božji usodi za narod.

Cirovo maziljenje odpira vrata pred Cirom in vrata ne ostanejo zaprta.

*... da odprem duri pred njim in vrata ne ostanejo zaprta:
Jaz bom hodil pred teboj in poravnaval, kar ni ravno; vrata
jeklena razbijem in polomim železne zapahe ... (Iz 45,1-2)*

Cirovo maziljenje tudi razbija jeklena vrata in polomi železne zapahe. Zapahi zaklepajo vrata. To so vrata torej, ki so zaprta pred Cirom, ki so jeklena in imajo železne zapahe. Kakšna so to vrata? To so vrata narodov. Ta vrata nasprotujejo izpolnitvi Božje volje nad narodom, nad narodi. Cirovo maziljenje odpre ta vrata nad narodom, nad narodi, da niso več zaprta, Cirovo maziljenje razbije ta jeklena vrata, da ne ovirajo več Cira, Cirovo maziljenje polomi železne zapahe teh vrat, da ne zadržujejo več. Koga?

Že dolgo nazaj smo v skupnosti peli odlično pesem: »Vstani slave kralj v mojem srcu zdaj.« Izvrstna pesem s svežino maziljenja. Spomnim se, kako bogato in intenzivno se je prisotnost Boga manifestirala v meni, kako sem se izpolnil s Svetim Duhom, ko mi je Bog pričeval o tej pesmi. Naj vstane slave kralj ... Takrat sem šel gledati, kje je to v Božji besedi. To je bil del psalma.

*Dvignite, vrata, glave svoje in dvignite se, večne duri, da
vstopi slave Kralj! Kdo pa je ta slave Kralj? GOSPOD, kre-
pak in mogočen, GOSPOD, mogočen v boju. Dvignite, vrata,
glave svoje, dvignite se, pravim, večne duri, da vstopi slave
Kralj! Kdo je on, ta slave Kralj? GOSPOD nad vojskami, on
je slave Kralj. (Sela.) (Ps 24,7-10)*

Še zdaj je močno maziljenje na tej besedi, Sveti Duh močno pričuje o teh besedah. Nikoli prej nisem razumel, zakaj. Šele s Cirom se je ta beseda odklenila.

Naslednja beseda, ki me je od nekdanj pretresala v duhu, za katero mi je Sveti Duh z maziljenjem globoko v duh pričeval, je sledeča:

Ko pa zasliši Jezus, da je Janez ujet, se umakne v Galilejo. In zapustivši Nazaret, pride in se nastani v Kafarnavmu pri morju, v pokrajinah Zabulona in Neftalima, da se izpolni, kar je rečeno po proroku Izaiju, ki pravi: „Zemlja Zabulonova in zemlja Neftalimova, na poti k morju, za Jordanom, poganska Galileja, narod, ki je sedel v temi, je videl veliko svetlobo, in ki so sedeli v deželi in senci smrti, jim je zasvetila luč“. (Mat 4,12-16)

Tu Božja beseda govori, kako se je izpolnilo, kar je Izaija prerokoval. Jezus se je preselil iz Nazareta, kjer je živel od majhnega, v Kafarnavm. To je videl Izaija. Potem je povedal, da je ta Zabulonova in Neftalimova zemlja, na poti k morju, za Jordanom, Galileja poganov, ta narod, ki je sedel v temi, je videl veliko svetlobo in tem, ki so sedeli v deželi in senci smrti, je zasvetila luč. Ta velika svetloba, ta luč je bil Jezus, Božja beseda. Izaijevo preroštvo, je potrjeno v Novi zavezi in prerokovano o Jezusu. Govori, da narod, ljudstvo sedi v temi in v deželi in senci smrti. S prihodom Jezusa jim je zasvetila luč in videli so veliko svetlobo.

Narodi, ljudstva sedijo v temi, sedijo v deželi in senci smrti. Vemo, kdo je ta tema, kdo je ta dežela, senca smrti. Opisani so v Pismu Efežanom.

Kajti vojskovati se nam ni zoper kri in meso, ampak zoper poglavarstva, zoper oblasti, zoper svetovne mogočnike te teme, zoper duhovne vojske hudobnosti v nebeških prostorih. (Ef 6,12)

To so duhovna poglavarstva, oblasti, svetovni mogočniki te teme, duhovne vojske hudobnosti v nebeških prostorih. V njihovi senci je sedel narod, ljudstvo v deželi Galilejski, v temi teh oblasti, svetovnih mogočnikov teme, duhovne vojske hudobnosti.

Če je pa tudi zakrit evangelij naš, zakrit je tistim, ki gredo v pogubo, ki jim je bog tega sveta nevernim oslepil misli, da jim ne zasveti svetlost evangelija slave Kristusa, ki je podoba Božja. (2 Kor 4,3–4)

Bog tega sveta, sovražnik in poglavarstva, oblasti, svetovni mogočniki te teme, hudobne vojske hudobnosti je nevernim oslepil misli, tako da jim ne zasveti svetloba dobre novice o slavi Maziljenca, ki je podoba Boga. Ta bitka se dogaja v umu ljudi, v mislih ljudi. Ko je Galileji zasvetila velika svetloba, je Jezus oznanjal Božjo besedo, ni se ukvarjal s poglavarstvi in oblastmi. Čez Božjo besedo je Galileji zasvetila velika luč.

Treba bo torej iti in oznanjati besedo čez današnje medijske kanale in Cirovo maziljenje bo delovalo, Bog pa bo sodeloval in potrjeval besedo z močmi in znamenji, ki se bodo obenem godili.

Cirovo maziljenje bo čez strategije Svetega Duha odprlo zaprta vrata in zlomilo jeklena vrata ter razbilo železne zapahe. Ta poglavarstva in oblasti, duhovne vojske hudobnosti v nebeških prostorih, oni so, ki zaslepljujejo misli in ume ljudi, tako da jim ne zasveti resnica dobre novice ljubezni, da bi se rešili. To bo Sveti Duh naredil čez Jezusovo telo, to je nas, ko bomo z konkretnimi aktivnostmi izvajali strategije na nivoju naroda, ki jih bo kazal Sveti Duh. Tako bo v misli ljudi prišla živa Božja beseda in potem bodo lahko verjeli in takrat jim bo zasvetila svetloba dobre novice slave Maziljenca, ki je podoba Boga.

Cirovo maziljenje bo torej z aktivnim delovanjem Jezusovega telesa v tem svetu z izvajanjem strategij Svetega Duha odprla vrata narodov,

razbilo jeklena vrata trdnjav v umih ljudi, ki jih preko misli kreirajo poglavarstva, oblasti, svetovni mogočniki te teme, duhovnih vojsk hudobnosti v nebeških prostorih.

To se nikakor ne bo zgodilo čez neka molitvena bojna srečanja, tega Jezus ni delal. Velika svetloba je zasijala čez Božjo besedo, ki je prišla k njim in jim govorila Božjo besedo in ne z nekimi Jezusovimi »bojevniki«
škimi molitvami» proti duhovnim vojskam hudobnosti.

Treba je razumeti, da Cirovo maziljenje ne bo kar padlo z neba in se bo potem kar dogajalo »prebujenje«. To je religiozni koncept. Jezus je moral priti v telesu, kot človek, da je Galileji posvetila velika luč, moral je govoriti Božjo besedo v mesu, v fizičnem svetu. Tako tudi Cirovo maziljenje ne bo kar padlo na narod in se bo dogajalo, ne, ne, to bi bila potem odgovornost Boga, ki pa je že vse storil na križu. Cirovo maziljenje bo delovalo preko ljudi, preko Jezusovega telesa, preko njih, ki želijo izpolniti Božjo voljo za svoje življenje. Besedo bo treba oznaniti v fizičnem svetu, čez vse medije, internet, televizijo, oglasne table, radio, čez vse kanale, kjer današnji človek sprejema novice. Treba bo torej iti in oznanjati besedo čez današnje medijske kanale in Cirovo maziljenje bo delovalo, Bog pa bo sodeloval in potrjeval besedo z močmi in znamenji, ki se bodo obenem godili.

*Oni pa so šli in oznanjevali so povsodi, in Gospod je sodeloval z njimi in potrjeval besedo s čudeži, ki so se obenem godili.
(Mr 16,20)*

Katera vrata bo odpiralo Cirovo maziljenje? Kaj so ta vrata, ki ne bodo ostala zaprta? Katere so te večne duri, ki naj se dvignejo, da vstopi slave kralj, Jezus? Ta vrata so koncepti in mišljenja v narodu v umih ljudi v narodu. Vera namreč prihaja po poslušanju Božje besede, ta pa mora priti v um ljudi, sicer ne morejo verjeti.

Katera železna vrata in jeklene zapahe pa razbija Cirovo maziljenje? To so trdnjave, ki jih je z Božjim orožjem uničeval tudi poslanec Pavel s sodelavci.

Kajti čeprav živimo v mesu, ne vojskujemo se po mesu (zakaj orožje našega vojskovanja ni meseno, ampak močno po Bogu za razrušenje trdnjav), ko razdevamo sovražne naklepe in vsako visokost, ki se vzdiguje zoper spoznanje Božje, in vodimo vsako misel v sužnost pokorščine do Kristusa (2 Kor 10,3-5)

Nato mora zasvetiti velika luč, ki je Božja beseda, njim, ki so v senci smrti v narodu. Nato se oznani namen, usoda, vizija Boga za narod. Nato pa učenje, ozdravljanje vsake bolezni in vsake slabosti.

Orožje Pavlovega vojskovanja je močno po Bogu z namenom, da razruši trdnjave, ki so sovražni naklepi in vsaka visokost, ki je v umih ljudi. Trdnjave, ki jih je rušil Pavel z orožjem, proti katerim se je vojskoval, so napačna mišljenja, koncepti, miselnosti, ki se v umih ljudi vzdigujejo proti spoznanju Boga. Pavel je vodil vsako misel ljudi v sužnost pokorščine do Maziljenca, torej da se uskladi misli ljudi z Božjo besedo. Za to je uporabljal orožje, močno po Bogu za razrušenje trdnjav, ki je tudi meč Duha, ki je Božja beseda.

In vzemite čelado zveličanja in meč Duha, ki je beseda Božja ... (Ef 6,17)

Med Božje orožje spada Božja beseda, ki je meč Duha in ki je edini napadalni del Božje opreme.

Jezus se je s sovražnikom bojeval z mečem Duha.

Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! kajti pisano je: „Moli Gospoda, Boga svojega, in njemu samemu služi“. (Mt 4,10)

Jezus je premagal sovražnika z Božjo besedo. Povedal mu je, kaj je pisano v Božji besedi. Edini boj, ki ga imamo proti duhovnim vojskam hudobnosti, je z Božjo besedo. Bojevanje, ki ga imamo, je boj za ume in posledično srca ljudi, naroda.

To se ne bo dogajalo z vojsko,
s silo ali z fizično močjo, temveč s
Svetim Duhom preko Božje besede.

V Mateju v 4. poglavju je lepo opisan razvoj dogodkov. Janez potopi Jezusa v vodi, nato gre Jezus v puščavo, kjer je štirideset dni brez vode in hrane. Tam ga sovražnik skuša in Jezus ga premaga s: »Pisano je,« to je z Božjo besedo. Nato Jezus zapusti Nazaret in pride v Galilejo, kjer tistim, ki so bivali v smrtni senci, zasveti velika luč, to je živa Božja beseda, ki govori Božjo besedo. Nato Jezus pove Božjo vizijo in namen Petru in Andreju za njuni življenji. Nato piše, kako je Jezus hodil naokoli po Galileji in učil po shodnicah in ozdravljaval vsako bolezen in vsako slabost. Nato se je to razvedelo in prinašali so mu še bolnike iz bližnje Sirije z različnimi boleznimi in obsedence in jih ozdravi.

Torej najprej je potrebno premagati sovražnika z Božjo besedo. Nato mora zasvetiti velika luč, ki je Božja beseda, njim, ki so v senci smrti v narodu. Nato se oznani namen, usoda, vizija Boga za narod. Nato pa učenje, ozdravljanje vsake boleznin in vsake slabosti.

Cirovo maziljenje torej odpira vrata narodov, ki so umi ljudi, miselnost naroda. Jezus to lahko naredi po maziljenju in poslušanju Božje besede, vendar morajo slišati Božjo besedo.

Reče pa jim: To so besede moje, katere sem vam bil govoril, ko sem bil še z vami, da se mora izpolniti vse, kar je pisano zame v zakonu Mojzesovem in v prorokih in psalmih. Tedaj jim odpre um, da bi razumeli pisma; in veli jim: Tako je pisano in tako je moral Kristus trpeti in vstati tretji dan iz mrtvih, in se mora oznanjevati v imenu njegovem izpokorjenje in odpuščenje grehov med vsemi narodi, počenši od Jeruzalema. (Lk 24,44–47)

Jezus je po vstajenju v novem duhovnem telesu učencem razlagal besedo. Nato jim je odprl um, razum, da bi razumeli pisma. Samo Bog lahko odpre um po Svetem Duhu, po maziljenju Svetega Duha, ko poslušalec sliši Božjo besedo.

Cirovo maziljenje bo torej preko sprostitve Božje besede v narod odprlo ume ljudi, odprlo mišljenje naroda za resnico Božje besede.

Železna vrata in jekleni zapahi pa so trdnjave v umih ljudi, ki jih bo Cirovo maziljenje uničilo, to so vsa tista mišljenja, načini razmišljanja v narodu, ki se vzdigujejo proti spoznanju Boga.

Velika luč, ki ima zasvetiti v narodu, je Božja beseda, ki bo, oživiljena po Svetem Duhu, odpirala ume ljudi, da bodo razumeli resnico ljubezni, da se bodo lahko rešili.

Dvignejo se naj torej vrata narodov, čez delovanje Jezusovega telesa v Cirovem maziljenju, maziljenju reformacije poslednjih dni, da čez Božjo besedo zasveti dobra novica o slavi Maziljenca, da vstopi slave kralj. Kdo je ta slave kralj? JHVH, Jezus Nazarečan, judovski kralj nad vojskami, on je ta slave kralj. Cirovo maziljenje torej odpira vrata, ki so umi ljudi in mišljenje naroda, in razbija železna vrata in jeklene zapahe v narodu, ki so miselni vzorci in koncepti v narodu, ki se povzdigujejo proti spoznanju Boga. Ko se bodo večne duri, razumi ljudi, dvignile in odprle, bo lahko v narod vstopi slave kralj, Yeshua HaMashiach, Jezus Maziljenec.

Cirovo maziljenje je torej strateški Božji napad na trdnjave, železna vrata in jeklene zapahe v narodu, ki so vse misli, ki se povzdigujejo proti spoznanju Boga. Hkrati Cirovo maziljenje odpira vrata, ki so umi ljudi, kar se lahko naredi le čez oznanjanje žive Božje besede v narodu. Ne mrtve religije, temveč žive Božje besede.

Cir je z vojskami zavzemal narode. Delovanje Cirovega maziljenja v reformaciji poslednjih dni, aktivirano po veri, ki bo prišla po pisani Božji besedi in konkretni Božji besedi, ki je Božji namen za narod, pa bo premikalo stvari v narodu, ki niso ravne, razbijalo jeklena vrata in železne zapahe, te trdnjave mišljenj, ki se povzdigujejo proti spoznanju Boga. To se ne bo dogajalo z vojsko, s silo ali z fizično močjo, temveč s Svetim Duhom preko Božje besede. Kot je Sveti Duh govoril Zerubabelu, ki je na valovih, odsevih Cirovega prodora in ukaza še generacije po Ciru delal v smeri Božje volje o izgraditvi Jeruzalema in templja.

Ta val reformacije poslednjih dni bo šel od naroda do naroda, tako kot Cir, tako kot Aleksander Veliki bo Cirovo maziljenje zavzemalo narod za narodom, tako da bodo narodi spoznali vizijo, ki jo ima Bog za vsak narod posebej in postali Jezusovi učenci...

Tedaj odgovori in mi reče: To je beseda GOSPODOVA Zerubabelu: Ne z vojsko, ne z močjo, ampak po mojem duhu, pravi GOSPOD nad vojskami. (Zah 4,6)

Prav tako reformacija poslednjih dni ne bo potekala ne z vojsko, ne z močjo, ampak po Svetemu Duhu.

Naslednje delovanje Cirovega maziljenja je materialna prosperiteta.

...in dam ti zaklade, zakopane v temi, in blago, shranjeno na skrivnem ... (Iz 45,3)

Cir je s svojimi podvigi izredno obogatel. Vse te vojske in njihove podvige je bilo treba financirati, za kar je poskrbelo Cirovo maziljenje z Božjo modrostjo in vodstvom Boga k zakladom, prej skritim pred očmi sveta. Cirovo kraljestvo je bilo na koncu največje do tedaj v zgodovini človeštva in ustrezno veliko je bilo tudi njegovo bogastvo, vse pa je bilo z namenom, da bo Cir izpolnil Božjo voljo s tem, da bo izdal ukaz za pozidavo Jeruzalem in templja.

Naslednje delovanje Cirovega maziljenja je vodstvo Boga v izredno materialno bogastvo. Bog bo vodil svoje ljudstvo, svojo skupnost k zakladom, zakopanih v temi, to je do znanj, spoznanj, modrosti za izumljanje stvari, vpogledov v prihodnost, znanju, kam se obrniti za ulov, za uspeh v poslu. Ogromni materialni viri bodo omogočili financiranje vsega, kar bo Sveti Duh pokazal, naj se stori. Reformacija poslednjih dni bo značilna po enormnih finančnih sredstvih, da se bodo lahko vzpostavile vse strategije za zavzetje naroda, da se celotni narod dvigne k Bogu, da celotni narod postane Jezusov učenec in vstopi v namen, vizijo, sanje Boga, katere je pripravil zanj, še preden je bil svet. Rezultat tega delovanja Cirovega maziljenja bo sedma skupnost Razodetja, skupnost, ki bo materialno bogata, bo materialno obogatela tako močno, da bo rekla, da ji nič ne manjka.

Za ta namen, da se resnično lahko oznani Božja beseda, kot se tudi spodobi za njega, ki nas je ljubil in je dal samega sebe za nas, za ta namen torej bo Cirovo maziljenje priskrbelo tudi materialna sredstva, zaklade skrite v temi, skrito blago, materialno bogastvo.

Ta val reformacije poslednjih dni bo šel od naroda do naroda, tako kot Cir, tako kot Aleksander Veliki bo Cirovo maziljenje zavzemalo narod za narodom, tako da bodo narodi spoznali vizijo, ki jo ima Bog za vsak narod posebej in postali Jezusovi učenci, tako kot sta to postala Peter in Andrej.

Začetek 24. Psalma govori o tem, kdo je lastnik vse Zemlje in vseh njenih prebivalcev.

<Psalm Davidov.> GOSPODOVA je zemlja in kar jo napolnjuje, vesoljni svet in prebivalci njegovi. Kajti on jo je utemeljil nad morji, nad rekami jo je trdno postavil. (Ps 24,1-2)

Zemlja in vse kar jo napolnjuje, vključno z vsemi prebivalci, je lastnina Boga. Piše tudi, zakaj. Ker jo je on ustvaril, zato je njegova last. Bog Adamu in Evi ni izročil Zemlje v last, temveč mu jo je dal v upravljanje, naj se množita in napolnita zemljo in si jo podvržeta ter gospodujeta živalim.

In ustvaril je Bog človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril: moža in ženo ju je ustvaril. In blagoslovi ju Bog, in reče jima Bog: Plodita in množita se in napolnita zemljo ter podvržita si jo, in gospodujta ribam morskim in pticam nebeškim in vsem zverem, lazečim po zemlji. (1 Mz 1,27–28)

To pa je tudi namen reformacije poslednjih dni. Da vsakdo, od sončnega vzhoda do sončnega zahoda spozna, da je Jezus iz Nazareta, judovski kralj, edini Bog in da ni drugega boga razen njega!

Vse torej, čemur v tem svetu pravimo, da je lastnina nekoga, je v resnici samo začasno upravljanje Božje lastnine. Goli namreč pridemo na ta svet in goli gremo s tega sveta, vmes pa upravljamo Božjo lastnino.

Zakaj ničesar nismo prinesli na svet, ker tudi odnesti ne moremo ničesar ... (1 Tim 6,7)

Psalm 24 se torej začne z resnico, da je vsa Zemlja, s vsem kar je na njej, lastnina Boga. Cirovo maziljenje bo upravljanje nad skritimi zakladi in blagom, skritim v temi, ki so lastnina Boga, čez vodstvo in modrost Svetega Duha preneslo na tiste v Jezusovem telesu, njegovi

skupnosti, ki ga bodo poslušali. V naravnem svetu bo to videti, kot da so obogateli, da so dobili lastništvo nad materialnim bogastvom. To pa je skladno s prerokbo o sedmi skupnosti Razodetja. Namen tega upravljanja pa ni kopičenje tega, kar se lahko upravlja, kar bi bilo srebrboljubje, temveč upravljanje, da se izpolni Božja volja za ta poslednji čas pred Jezusovim prihodom. Namen tega upravljanja je, da se finančno podpre reformacija poslednjih dni, ki ima namen opisan v namenu Cirovega maziljenja.

... da spoznaš, da sem jaz GOSPOD, ki sem te poklical po imenu tvojem, Bog Izraelov. Zaradi hlapca svojega Jakoba in Izraela, izvoljenca svojega, sem te klical po imenu tvojem, dal ti priimek, dasi me nisi poznal. Jaz sem GOSPOD in nobenega drugega ni, razen mene ni Boga. Opašem te, dasi me ne poznaš, da naj spoznajo od solnčnega vzhoda in od zahoda njegovega, da ni nobenega drugega razen mene. Jaz sem GOSPOD in nobenega drugega ni! (Iz 45,3-6)

Namen Cirovega maziljenja je, da Cir spozna, da je Izraelov Bog JHVH. Zaradi Izraela je Bog Cira poklical po imenu, čeprav ga Cir ni poznal. Ni drugega Boga razen JHVH-ja, Jezusa Nazarečana, judovskega kralja. Bog ga je uporabil zato, da vsi od sončnega vzhoda do sončnega zahoda spoznajo, da ni drugega Boga razen JHVH-ja, Jezusa Nazarečana, judovskega kralja. To pa je tudi namen reformacije poslednjih dni. Da vsakdo, od sončnega vzhoda do sončnega zahoda spozna, da je Jezus iz Nazareta, judovski kralj, edini Bog in da ni drugega boga razen njega! Spoznanje Boga v narodih bo tako očitno, da bodo vsi vedeli, da je Jezus Bog, ki je dal samega sebe na križu za naše prestopke, bil pokopan in tretji dan vstal in se potem prikazal še mnogim. On je mogočni Bog in večno življenje. Tako bodo vsi imeli možnost sprejeti ljubezen resnice, da bi se rešili, saj sicer kako lahko pošlje Bog veliko prevaro, ki se bo razodela, ko bo vzeta njegova skupnost, ki zadržuje razodetje njega, ki pride z lažnivi znamenji in močmi?

Psalm 24 pa opisuje reformacijo poslednjih dni, saj so vse komponente psalma vsebovane v delovanju Cirovega maziljenja. Tako kot

126. Psalm je tudi 24. Psalm reformacije poslednjih dni, saj v celoti povzema delovanje Cirovega maziljenja. Tri deli 24. Psalma obsegajo tri delovanja Cirovega maziljenja. Materialna prosperiteta, ki izhaja iz lastništva Boga, oznanjanje dobre novice narodom ter odprtje večnih duri uma in miselnosti v narodu, da vstopi slave kralj, da vsi spoznajo, da je JHVH Bog. Vse tri komponente iz tega psalma mi je že prej oživel Sveti Duh, v Cirovem maziljenju so se vsa tri zložila in dobila usmeritev in namen v reformaciji poslednjih dni.

Dokler se ne izpolni
preroštvo o sedmi skupnosti
Razodetja, Jezus ne bo prišel.

Ko je Cir zavzel vse te narode, je izpolnil Božjo voljo s tem, da je izdal povelje, ukaz o pozidavi Jeruzalema in templja. Ta ukaz je bil prelomnica za Božje ljudstvo, Izrael, saj so začeli s povratkom domov in začeli z izgradnjo Jeruzalema, Božjega mesta. Ta ukaz je obsegal oboje, pozidavo Božjega mesta in templja. O tem pisana Božja beseda pravi takole:

In sežgali so z ognjem hišo Božjo in porušili zidovje jeruzalemsko in požgali vse palače v njem in uničili vse dragocene posode v njih. In kar jih je preostalo po meču, so odvedli ujete v Babilon, in bili so hlapci njemu in sinovom njegovim, dokler ni zavladalo kraljestvo perzijsko, da bi se dopolnila beseda GOSPODOVA po ustih Jeremijevih, „dokler se ne bo dežela naužila sobot svojih“. Dokler je ležala pusta, je uživala soboto, da se je izpolnilo sedemdeset let. V prvem letu pa Cira, kralja Perzije, da bi se dopolnila beseda GOSPODOVA po ustih Jeremijevih, je GOSPOD obudil duha Cira, kralja Perzije, da je velel proglasiti po vsej kraljevini svoji, pa tudi pismeno

naznaniti: Tako pravi Cir, kralj Perzije: Vsa kraljestva zemlje mi je dal GOSPOD, Bog nebes, in mi je naročil zgraditi mu hišo v Jeruzalemu, ki je na Judovem. Kdorkoli torej je med vami iz vsega ljudstva njegovega, s tem bodi GOSPOD, njegov Bog, in pojdi tja gori! (2 Krn 36,19–23)

Cirov ukaz pomeni za človeštvo izredno pomembno prelomnico, saj je Bog prvič razodel človeštvu časovnico, kdaj bo prišel Maziljenec, rešitelj človeštva, ki bo odrezan, to je žrtvovan. Girov ukaz je torej sprožil odštevanje do Maziljenca, do njegovega prihoda, ko je bil odrezan in dal samega sebe za nas.

Cirov drugi ukaz, to je ukaz Jezusove skupnosti, maziljene s Girovim maziljenjem, o pozidavi Božjega mesta, pa menim, da bo sprožil drugi števec, števec do konca poganskega obdobja, ki pomeni prihod Jezusa po njegovo skupnost in sprožitev sedmega tedna Daniela. Pred prihodom Jezusa po svoje in med sedanjim časom pa se mora začeti sedma skupnost Razodetja, ki bo posledica delovanja Girovega maziljenja. Dokler se ne izpolni preroštvo o sedmi skupnosti Razodetja, Jezus ne bo prišel. Z Girovim ukazom torej, ki je zunanja manifestacija delovanja Girovega maziljenja, se sproži števec do prihoda Maziljenca. Preroški vzorec je tu, da bo Girovo maziljenje sprožilo začetek sedme skupnosti, ki je zadnje obdobje, zadnja skupnost pred Jezusovim prihodom. Z zunanjo manifestacijo Girovega maziljenja, z njegovim ukazom, z začetkom sedme skupnosti Razodetja se bo prvič v zgodovini poganskega obdobja med 69. tednom in 70. tednom Daniela zgodilo to, da bo Jezus resnično lahko prišel in s svojim prihodom po svojo skupnost sprožil začetek sedemdesetega tedna Daniela.

BILO NAM JE, KOT DA BI SANJALI II

Isto Cirovo maziljenje je delovalo preko Cira, vendar je delovalo in imelo učinek še generacije kasneje.

Cir je premagal narode in na koncu Babilon. Cir je izdal ukaz o pozidavi templja in Božjega mesta, Jeruzalema. Ta preboj je odzvanjal, vplival, deloval in učinkoval še generacije kasneje.

Cir je dal vire, sredstva in strategije, kako naj se Izraelski narod vrne nazaj. Dal je smernice, kaj naj se naredi in delegiral svojo avtoriteto.

V prvem letu Cira, kralja v Perziji, je GOSPOD, da bi se dopolnila beseda GOSPODOVA, govorjena po ustih Jeremijevih, obudil duha Cira, kralja v Perziji, da je dal razglasiti po vsej kraljevini svoji, pa tudi pismeno naznaniti: Tako pravi Cir, kralj Perzije: Vsa kraljestva zemlje mi je dal GOSPOD,

Bog nebes, in mi je naročil, naj mu zgradim hišo v Jeruzalemu, ki je na Judovem. Kdor je med vami iz vsega ljudstva njegovega, s tem bodi njegov Bog, in pojdi gori v Jeruzalem na Judovem in zidaj hišo GOSPODA, Boga Izraelovega (on je Bog!), ki je v Jeruzalemu. Vsakemu torej, ki je preostal na kateremkoli mestu, kjer biva kot tujec, naj mu pomagajo ljudje tega kraja s srebrom in zlatom, z blagom in z živino, razen tega, kar dobrovoljno darujejo za hišo Božjo, ki je v Jeruzalemu! (Ezr 1,1-4)

Ko je Cir izdal ukaz, se je nekaj globoko v Izraelcih premaknilo, Sveti Duh je vse to oživil in kot eden so se dvignili, da izpolnijo te velike sanje Boga za njihov čas.

Ko bo Cir, to je nosilci prebojnega delovanja Cirovega maziljenja, premagal Babilon in izdal ukaz v Sloveniji oz. v narodu o pozidavi Božjega mesta in templja, bo to povzročilo eksplozijo v aktivaciji in mobilizaciji Jezusovega telesa v veliko vizijo Boga za narod, v strategijah in s sredstvi, ki jih bo dal Cir, to je nosilci preboja Cirovega maziljenja. Bo kakor, ko je David premagal Goliata, kakor ko je Gideon zgradil JHVH-jev oltar namesto Baalovega, kakor ko je Avatarjev junak zajahal velikega rdečega plenilca. Poslušali bodo in Sveti Duh jim bo pričeval, tako kot je Bog obudil duha Izraelcem ob ukazu Cira.

Nato se vzdignejo prvaki očetovin Judovih in Benjaminitovih ter duhovniki in leviti, vsi, katerih duha je bil obudil Bog, da pojdejo gori gradit hišo GOSPODOVO, ki je v Jeruzalemu. (Ezr 1,5)

Ljudje bodo začeli dajati in investirati v veliko vizijo Boga za narod. Tudi ti, ki bodo izdali ukaz pod Cirovim maziljenjem, bodo dali enormna sredstva.

In vsi, ki so bili okoli njih, so jim podpirali roke s srebrnimi potrebščinami, z zlatom, z blagom, z živino in z dragotinami, razen vsega, kar so dali dobrovoljno. Cir pa je velel prinesiti ven posode hiše GOSPODOVE, ki jih je bil Nebukadnezar pripeljal iz Jeruzalema ter jih je dejal v svojega boga hišo; te je dal Cir, kralj Perzije, prinesiti po Mitredatu, zakladničarju, in jih je odštel Sesbazarju [Kaldejsko ime Zerubabelu.], vojvodu Judovemu. (Ezr 1,6–8)

Moramo razumeti, da je Izrael nekaj generacij, to je 70 let vzdihoval po vrnitvi nazaj, imeli so tudi preroške besede, to je bilo vtisnjeno v njihovo bitje. Ko je Cir izdal ukaz, se je nekaj globoko v Izraelcih premaknilo, Sveti Duh je vse to oživil in kot eden so se dvignili, da izpolnijo te velike sanje Boga za njihov čas. Tako bo tudi v Sloveniji in v drugih narodih, ko bo Cir izdal ukaz. Ko bodo nosilci prebojnega Cirovega maziljenja izdali ukaz o zgraditvi Božjega mesta in templja. Tempelj je Jezusovo telo, so ljudje, je prebivališče Boga, Svetega Duha.

Tako torej niste več tujci in priseljenci, marveč ste someščani svetih in domačini Božji, sezidani na temelju apostolov in prorokov, vogelni kamen pa je Jezus Kristus sam, v katerem je vse poslopje točno sestavljeno in raste v svet tempelj v Gospodu, v katerem se tudi vi z drugimi vred vzidavate v bivališče Božje v Duhu. (Ef 2,19–22)

Izraelci so po Cirovem ukazu gradili tempelj iz navadnih kamnov, po Cirovem ukazu pa bo v narodu zgrajen tempelj iz živih kamnov. Spomnim se, kako mi je Sveti Duh leta nazaj oživil to besedo o živih kamnih. To se lepo sklada z ukazom Cira, da se pozida Božji tempelj. Tokrat ne s kamnitimi, temveč z živimi kamni.

K njemu pristopajoč, kamenu živemu, ki so ga sicer zavrgli ljudje, pri Bogu pa je izvoljen in dragocen, se sezidavate tudi vi kot živi kamni v hišo duhovno, sveto duhovništvo, da darujete duhovne daritve, prijetne Bogu po Jezusu Kristusu. (1 Pt 2,4-5)

Vogelni kamen tega templja je Jezus, sezidan je na temelju aposto-
lov in prerokov, ki morajo vstati v narodu, vse poslopje pa je točno
sestavljeno in raste v svet tempelj v Gospodarju. Dokler ni temelja,
poslancev in prerokov v narodu, kako bo rasel tempelj? Na vogelnem
kamnu? Zato pa je tempelj razsut in živi kamni ter deli zgradbe raz-
treščeni po narodovi zemlji, brez vpliva, brez učinka, majhno ima moč
ta raztreščeni sedanji tempelj Jezusovega telesa.

Cirov ukaz bo postavil ta tempelj nazaj, zgrajen tako, kot si ga je za-
mislil Bog. Temelj se postavi tako, da poslanci in preroki vstanejo v na-
rodu, kot sem prerokoval, Cirovo maziljenje aktivira ljudstvo, ki potem
zida na vogelnem kamnu Maziljencu in temelju poslancev in prerokov.
Šele potem se lahko resnično vsakdo vzdiga kot živi kamen, v duhovno
zgradbo, ki se gradi po načrtu Boga, strategijah, ki so dana po Cirovem
maziljenju. Prej pa je bilo malo vzdano tu, malo tam, raztreščeno in
nepovezano, ker ni bilo vključeno v velike sanje Boga za narod.

Potem bo v narodu zgrajen tempelj živemu Bogu, ne v kamnitih ka-
mnih, temveč z živimi kamni, ljudmi, ki bodo vključeni v živ tempelj, v
katerem prebiva Bog, to je njegova skupnost, njegovo ljudstvo, ki izvaja
veliko vizijo, velik načrt Boga za narod. Okoli te velike Božje vizije za
narod je namreč tempelj v narodu tudi zgrajen, vizija, usoda Boga ga
oblikuje, kot želi Bog in tako se tudi vsakdo sezidava tam, kjer mu je
mesto v teh velikih sanjah Boga za narod. In tako bo Jezusovo telo
vstalo in postalo učinkovito in dejavno, kot sem prerokoval.

Verjamem, da ko bo tempelj v narodu v polnosti zgrajen okoli vizije
Boga, takrat se zgodi ta beseda:

*... dokler ne dospemo vsi do edinosti vere in spoznanja Sinu
Božjega, do moža doraslega, do mere dovršene rasti polnosti
Kristusove ... (Ef 4,13)*

Ko se je torej del Izraelcev vrnil po svojih mestih, so se vsi zbrali v Jeruzalemu, Božjem mestu, ki je bil porušen in kjer je bil porušen tempelj. Vodje, Jesua in Zerubabel, sta vstala, zgradila oltar, prvi del templja in prvina Božjega mesta, ter darovala na njem žgalne daritve. Verjamem, da bo v Sloveniji ta oltar prostor, ki bo odkupljen nazaj v Sloveniji, ki bo prvina Božjega mesta, kot smo dobili preroško besedo, da bo okoli tega prostora zrastle Božje mesto v naravnem kot materialna slika duhovne resnice.

In ko se je približal sedmi mesec in so že bili sinovi Izraelovi v svojih mestih, tedaj se zbere ljudstvo kakor en mož v Jeruzalemu. Tedaj vstane Jesua, sin Jozadakov, in bratje njegovi, duhovniki, in Zerubabel, sin Sealtielov, in bratje njegovi, in zgrade oltar Boga Izraelovega, da se darujejo na njem žgalne daritve, kakor je pisano v postavi Mojzesa, moža Božjega. (Ezr 3,1-2)

In vsi novorojeni bodo vedeli, kaj se je zgodilo, in bodo gledali ta oltar, prostor kot prvi znak reformacije poslednjih dni. Zbrali se bodo okoli Cirovega ukaza, videli bodo, kaj je Cirovo maziljenje naredilo.

V srečanjih Izraelcev je prišlo do radikalne spremembe v tem, kako so na srečanjih slavili Boga, na prvini templja, na oltarju, so se neprestano, noč in dan darovale daritve. V naravnem bo prišlo da bistvenega premika v srečanjih, v načinu slavljenja, verjamem, da bo prešlo v celodnevno in celonočno slavljenje Boga pri prvini templja, pri prvini Božjega mesta, na oltarju, v naravnem pri prostoru. Tudi sicer bo preboj Cirovega maziljenja bistveno spremenil tok, način, smisel srečanj, slavljenj, tako kot bo vodil Sveti Duh. Tako kot je bilo pri Izraelcih:

In postavili so oltar na njegovi podstavi, kajti strah jih je bilo zaradi ljudstev sosednjih dežel; in darovali so na njem žgalne daritve GOSPODU, žgalne daritve zjutraj in zvečer. In praznovali so praznik šatorov, kakor je predpisano, in darovali žgalščine vsak dan po številu, soglasno s predpisom, kakor je bilo vsak dan obvezno. (Ezr 3,3-4)

Nato so Izraelci dali denar in hrano delavcem ter pod Cirovo avtoriteto izvajali Cirovo strategijo pozidave templja in Božjega mesta. Tako se bodo v naravnem pod strategijo nosilcev Cirovega maziljenja, ki so izdali ukaz, izvajale strategije, ki jih bodo podali po vodstvu Svetega Duha, kako zavzeti narod in ga usmeriti v velike sanje Boga zanj. To bo vgradnja živih kamnov, vsesplošna mobilizacija ljudi in sredstev v izvajanje strategij Boga za dvig naroda v Božji namen, kakršne narod še ni videl. Potekalo bo tudi razporejanje udov Maziljenčevega telesa glede na tok vizije Svetega Duha, tako kot so bili postavljeni leviti, nadzorniki, delavci, vsak na mestu, kjer ga je poklical Bog, da se izvede velika vizija Boga za narod, da se izvršijo strategije, ki jih je dal Bog.

Tako kot Izraelci tedaj pa bodo mnogi Božji služabniki, starejši v Gospodarju, glasno jokali, ko bodo videli, kako se bo začela izgradnja templja v Božji viziji za narod. Mnogi pa bodo glasno vriskali, tako da sploh ne bo možno ločiti med veselim vriskanjem in glasnim jokanjem.

In dali so denarja kamenosekom in tesarjem in živeža, pijače in olja tistim iz Sidona in iz Tira, da bi privražali cedrov les z Libanona na morje v Jafu, kakor jih je pooblastil Cir, kralj Perzije. In v drugem letu po njih prihodu k hiši Božji v Jeruzalem, v drugem mesecu, so začeli Zerubabel, sin Sealtielov, in Jesua, sin Jozadakov, in ostali njih bratje, duhovniki in leviti, in vsi, ki so bili prišli iz ujetništva v Jeruzalem, in so postavili levite, dvajsetletne in starejše, da nadzorujejo delo hiše GO-

SPODOVE. Tedaj so stali, kakor en mož, Jesua s sinovi in z brati svojimi, Kadmiel in sinovi njegovi, sinovi Hodavijevi, da bi nadzorovali delavce pri hiši Božji, tudi sinovi Henadodovi s svojimi sinovi in brati, leviti, vred. (Ezr 3,7-9)

Tedaj se bo zgodila beseda iz Psalma 126, da nam je bilo, kakor da bi sanjali. Tako je bilo Izralcem tedaj in tako bo v narodu takrat. To bo čas neizmerne radosti, s smehom se bodo napolnila naša usta in peli bomo: »Veličastne stvari nam je storil JHVH, veseli smo!«

Tako kot Izraelci tedaj pa bodo mnogi Božji služabniki, starejši v Gospodarju, glasno jokali, ko bodo videli, kako se bo začela izgradnja templja v Božji viziji za narod. Mnogi pa bodo glasno vriskali, tako da sploh ne bo možno ločiti med veselim vriskanjem in glasnim jokanjem. Bog je namreč vsadil globoko v duha to hrepenenje, svoje sanje, svoje želje v vse novorojene. Kakšen jok sreče bo to! In kakšno veselje! Gledati žetev tega, kar je bilo sejano v solzah trpljenja čez generacije, kot je pisano v Psalmu 126!

In ko so stavbarji pokladali podstavo templju GOSPODOVEMU, so postavili duhovnike v njih oblačilih s trobentami in levite, sinove Asafove, s cimbalí, da hvalijo GOSPODA po naredbi Davida, kralja Izraelovega. In odpevali so drugi drugim, hvaleč in zahvaljujoč GOSPODA, ker je dobrotljiv, ker vekomaj traja milost njegova nad Izraelom. In vse ljudstvo je zagnalo radostno ukanje ob hvali GOSPODOVI, ker je položil temelj hiši GOSPODOVI. A mnogi iz duhovnikov in levitov in poglavarjev očetovskih družin, stari možje, ki so bili videli prejšnjo hišo, so glasno jokali, ko se je pokladal temelj tej hiši pred njih očmi; mnogi so pa glasno vriskali od veselja; tako da ljudstvo ni moglo razločiti veselega vriskanja od glasnega jokanja med ljudstvom, zakaj ljudstvo je vriskalo z močnim glasom, in glas se je daleč razlegal. (Ezr 3,10-13)

Vendar je Zerubabel z ostalimi gradil tempelj in mesto pod okriljem in plaščem Cira, ne Cir. Generacije kasneje je Nehemija nadaljeval z

gradnjo. Vsi pa so delovali pod istim plaščem, maziljenjem, ki je bil na Ciru in ki je odzvanjal skozi generacije tudi, ko je Cir šel v večnost. Nekaj let po izdanem ukazu je namreč Cir zaspal in odšel v večnost.

Drugi so torej nosilci Cirovega maziljenja do zavzetja in preboja ter do Cirovega ukaza, drugi spet tisti, ki izvajajo strategije, dane od nosilcev preboja, vsi pa so udje enega telesa in delujejo pod okriljem enega plašča Svetega Duha, Cirovega maziljenja. Tudi kasneje, med delom je plašč Cirovega maziljenja pri Izraelcih preko Cirovega ukaza deloval čez generacije, ko so se sklicevali na Cirov ukaz, ko jih je kaj želelo ustaviti.

Tako Cir kot Zerubabel in Nehemija, vsi so Božji delavci, vendar je imel Cir drugačno nalogo v Cirovem maziljenju, nalogo, da preмага, zavzame narode, pridobi bogastvo, da strateško usmeritev in izda ukaz aktivacije in vrnitve Izralcev preko izgradnje templja in Božjega mesta. Zerubabel in Nehemija pa sta pod tem istim plaščem izvedla izgradnjo templja ter Božjega mesta in to v času nekaj generacij. Tako bo tudi v reformaciji poslednjih dni, iz katere bo izšla sedma skupnost Razodetja.

PREROŠKI VZORCI IZ CIRA V NARAVNEM SVETU

Naslednji preroški vzorec je Slovenija. Sedemdeset let je minilo maja 2015, odkar je Slovenija v izgnanstvu brezbožnosti. Glede na preroški vzorec, da kralj Cir izda ukaz po sedemdesetih letih izgnanstva Izraela, bi se v tem času moral zgoditi Cirov ukaz o pozidavi Božjega mesta. V naravnem svetu, ki ga je Jezus dostikrat uporabil za razlago dogajanja v duhovnem svetu, bi to pomenilo, da bo prostor, iz katerega je bila naša skupnost izgnana, kupljen, s tem pa bo viden prvi znak reformacije poslednjih dni, kot sem dobil preroštvo. Začela pa se bo tudi izgradnja Božjega mesta v naravnem svetu okoli tega prostora, kot smo trije dobili preroške odseve iste preroške resnice o Božjem mestu, ko je skupnost dan in noč varovala prostor. Cirov ukaz bo po-

menil tudi, da je dosežena totalna zmaga nad Babilonom, saj sicer ni možno izdati povelja, ker je Jeruzalem bil pod oblastjo Babilona, dokler ga ni Cir premagal. V naravnem svetu je to preroški vzorec, da bo dosežena osupljiva, neverjetna zmaga v poslu, ki ga vodim. Edino tako bo namreč moč sfinancirati od nakupa prostora, do izgradnje Božjega mesta, do financiranja strateških stebrov reformacije v narodu, ki jih kaže in jih bo še razodeval Sveti Duh. To bo tako velika zmaga, da bo vsem očitno, da je to Bog, ne človek. To je zmaga Davida nad Goliatom, Gideona s par možmi nad Filistejci, to je velik rdeč plenilec, ki ga je zajahal junak Avatarja, da ga je ljudstvo modrokožcev poslušalo. Te zmage so dale avtoriteto Danielu, Gideonu, junaku Avatarja, da jih je njihov narod poslušal, kar so imeli povedati. Tako bo velika zmaga v poslu dala avtoriteto za vodenje reformacije poslednjih dni v Sloveniji, tako finančno kot usmerjevalno. Pa ne samo v Sloveniji, ampak Božja vizija, njegov načrt in usoda, njegove sanje so za narode. Od naroda do naroda, tako kot Aleksander Veliki, bo šel ogenj reformacije poslednjih dni z začetkom sedme skupnosti razodetja in nato vzetje k Jezusu ob njegovem prihodu in začetek sedemdesetega tedna Daniela z razodetjem sina pogube, ki ga bo uničil Jezus ob svojem prihodu na dan maščevanja našega Boga.

Marsikdo bo rekel, kdo pa je zdaj ta, ki to piše? Moja edina želja je, da izpolnim Božjo voljo. To je moja hrana, to je smisel mojega obstoja. Tako kot je Jezusova hrana bila, da izpolnjuje voljo njega, ki ga je poslal, Očeta. Kolikokrat sem Bogu rekel, da bom delal to, kar on želi, da delam, da bom govoril to, kar on želi, da govorim, in da bom to, kar on želi, da sem. To je prava ponižnost, da pač sprejmeš te velike stvari, v katere te je poklical Bog. Rekel sem Bogu, karkoli želiš, če do konca tega življenja čistim stranišča v skupnosti, mi je v redu, samo da vem, da je to tvoja volja. Ne gre se za to, kaj je Božja volja za moje in tvoje življenje, gre se za to, da izpolneva to, v kar naju je poklical, karkoli že to je. Mojzes je o sebi napisal, da je najbolj ponižen človek na svetu – on je namreč napisal 4. Mojzesovo knjigo, ki pravi takole.

Bil pa je ta mož, Mojzes, zelo krotek, bolj kot vsi ljudje, ki so bili na zemlji. (4 Mz 12,3)

Ta svet bi rekel, da je to ponos, kaj si pa ta misli o sebi, da je najbolj ponižen. A Mojzes je to napisal navdihnjen po Svetem Duhu. Bog sam je Mojzesu rekel, da je najbolj ponižen na svetu in Mojzesova ponižnost je bila v tem, da je to sprejel, da je sprejel to, kar je Bog govoril za njega in se ni povzdigoval proti Božji besedi, češ da ni najbolj ponižen. Zato tudi jaz, ko govorim te stvari, jih pač zato, ker mi jih pričuje Sveti Duh, pač bom to, kar on hoče, da sem, delal bom to, kar on hoče, da delam, in govoril in pisal to, kar on želi. Vse, kar sem naredil, je možno le z milostjo Boga. Človek, tudi novorojen, se tisočkrat zmoti, naredi kaj narobe, ne sliši, ne vzame si časa za odnos z Bogom, ne naredi vedno, kar Bog želi. Še takrat, ko bi vse prav naredil, nikoli ne veš, kaj nisi, pa bi lahko. Zato je vse v moči Boga, ki je milosten, ne v moči tega, ki teče in se trudi. Zato se lahko vržemo le na milost Boga, ki je milosten, kar nam je Jezus plačal na križu, da bo meni in nam uspelo narediti vse to, v kar nas kliče Bog. Po milosti Boga bom vedel prave stvari ob pravem trenutku, po milosti Boga me bo usmerjal tja, kamor je prav. Sodelovala bova in ne zanašam se na lastno pamet, na lastne sposobnosti, temveč na Boga, čeprav sodelujeva in moram tudi jaz odgarati svoj del v naravnem svetu. Vendar je to v moči Boga, ki je milosten. Čeprav mi je takšne stvari dal Bog, se zavedam, naj ne bodo ljudje ponosni name, temveč naj se me rajši sramujejo, ker če Jezus ne bi umrl zame, kje bi bil ... Kot bi rekel Rodney Howard Browne: Božja volja, nič manj, nič več, nič drugega.

Kajti Mojzesu pravi: „Milosten bodem, komur sem milosten, in usmilil se ga bom, kogar se usmilim“. To torej ni v moči tega, ki hoče, ne tega, ki se trudi [Dobesedno: ki teče.], ampak Boga, ki je milosten. (Rim 9,15–16)

Smo oslovska čeljust, ki je ležala neuporabna nekje ob cesti, za katero se svet ni zmenil in ni imel kaj z njo početi, Bog je pač po svoji milosti izbral tebe in mene, da v Maziljencu narediva velike stvari, ki jih je Bog pripravil še pred začetkom sveta, da jih narediva. Zato zavihajva rokave, trdo delajva, kar nama je rekel Bog in se vrziva na milost Boga. Kajti ni v moji moči ali tvoji moči, ni v najini moči, ki hočeva in ki

tečeva, ampak v moči Boga, ki je milosten, ki je večji od vsega, kar sva midva, njegova žrtev na križu je večja, kot si v najbolj čudovitih sanjah lahko predstavljava. Zato: »Pošlji mene, moj Gospodar«!

Ni naš načrt, je Božji načrt. Nismo se sami poklicali v to, nismo mi izbrali njega, temveč je on izbral nas in nas poslal, da naredimo to, za kar nas je poklical še pred začetkom sveta. Kar je v tej knjigi, ni človeški načrt, je njegov načrt, njegova volja, pripravljena še pred začetkom sveta, da živimo v njej. To preroško besedo sem enkrat tudi prerokoval na skupnosti, da nismo mi izbrali njega, temveč je on izbral nas. On nas je poklical v to vizijo, v to usodo, nismo se izbrali sami.

Niste izvolili vi mene, temuč jaz sem izvolil vas, in postavil sem vas, da greste in obrodite sad in da sad vaš ostane: da vam dá Oče, karkoli ga boste prosili v mojem imenu. (Jn 15,16)

Zato bo po svoji milosti poskrbel, da se to tudi zgodi. Bog čuva nad svojo besedo, da jo izpolni. Čuva nad svojo živo besedo, ki smo jo prejeli po preroškem maziljenju, da jo bo izpolnil.

In prišla mi je beseda GOSPODOVA, rekoč: Kaj vidiš, Jeremija? in odgovorim: Palico mandljevo [Mandljevec se imenuje hebrejski čuvaj.] vidim. Tedaj mi reče GOSPOD: Dobro vidiš; kajti čoval bom nad besedo svojo, da jo izpolnim. (Jer 1,11–12)

GLEJ, JAZ; POŠLJI ME!

Še veliko več je v Božji besedi, kar odseva čas reformacije poslednjih dni. Enormno veliko je namreč v pisani Božji besedi zapisano o tem času pred, med in po izgnanstvu Izraelcev v Babilon. Vse to pa je slika tega, kar se ima zgoditi, slika teh velikih sanj, ki jih je še pred ustanovitvijo sveta sanjal Bog o tem času, poslednjem času enormne slave pred njegovim prihodom.

In Sveti Duh kliče:

In slišal sem glas Gospodov, ki je dejal: Koga naj pošljem? in kdo nam pojde? Tedaj rečem: Glej, jaz; pošlji me! (Iz 6,8)

ŠE PRED ZAČETKOM SVETA JE BOG SANJAL SANJE O ČASU, KI PRIHAJA, O TEM POSLEDNJEM OBDOBJU PRED PRIHODOM MAZILJENCA JEZUSA.

V TEJ KNJIGI JE OPISAN PREROŠKI VPOGLED V TO OSUPLJIVO OBDOBJE, POTRJEN ČEZ PISANO BOŽJO BESEDO, PREROŠTVA IN PREROŠKE VZORCE V FIZIČNEM SVETU.

PRIDRUŽI SE OSUPLJIVEMU POTOVANJU ČEZ TO, KAR SE IMA ZGODITI!

LEON GRABENŠEK OBČASNO UČI BOŽJO BESEDO PO KRŠČANSKIH SKUPNOSTIH. V NJEM GORI STRAST OBRNITI CELOTEN NAROD K BOGU. TO STRAST ŽELI PRELITI V DRUGE PREKO KNJIG IN PREDAVANJ. ZAČEL JE NEKAJ PODJETIJ. Z ŽENO TINO IMATA TRI ČUDOVITE OTROKE URBANA, ALEKSANDRA IN KRISTINO.

ZALOŽBA CHRIO

